

Od autorice bestsellera *New York Timesa* i *USA Today*

Zapleteni

Emma Chase

Smijte se, klonite od miline i zaljubite se u *Zapletene*.
Odmah! – Alice Clayton, autorica bestselera *Wallbanger*

Ema Čejs

Zapleteni

Naslov originala:

Emma Chase

Tangled

Prijevod:

Aleksandra Barlović

*Posvećeno Joeu,
jer mi je pokazao što je istinska ljubav
i jer mi svakodnevno pruža uvide
u složeni ustroj muškog misaonog procesa*

ZAHVALE

Mnogo hvala Micki Nuding i svima u kući Gallery jer vjeruju u mene i u moj rad. Iskreno hvala kući Omnific Publishing za mogućnost da ostvarim svoj životni san. Hvala mojoj agentici Amy Tannenbaum te Agenciji Jane Rotrosen za beskrajnu potporu i smjernice. Zahvalnost i ljubav upućujem i mnogim internetskim prijateljima čije mi je ohrabrenje pomoglo ostvariti sve ovo. Moja me je obitelj zadužila poučavajući me primjerom da je humor moguće pronaći bilo gdje, pa čak i ondje gdje ga najmanje očekujemo - osobito ondje. I na kraju, ali ne manje važno, zahvalna sam svojoj djeci - vi ćete uvijek biti postignuća na koja sam najviše ponosna. Hvala vam jer me nasmijavate, jer me izluđujete i jer me nadahnjujete nikada ne prestati iskušavati novo.

PRVO POGLAVLJE

Vidite li onu neistuširanu, neobrijanu hrpu na kauču? Onog tipa u prljavoj sivoj majici i poderanim hlačama trenirke? To sam ja, Drew Evans.

Inače nije tako. Hoću reći, to zapravo nisam ja.

U stvarnom životu sam dotjeran, brada mi je glatko izbrijana, a moja crna kosa s obje strane je zalizana na način za koji su mi rekli da mi da je opasan, ali profesionalan izgled. Moja su odijela ručno šivana. Nosim cipele koje koštaju više od vaše stanarine.

Moj stan? Da, ovaj u kojemu sam sada. Rolete su spuštene, a namještaj sjaji plavkastim sjajem koji potječe od televizora. Po stolovima i podu leže boce piva, kutijepizze i prazne posudice sladoleda.

Tu nije moj pravi stan. Onaj u kojemu inače živim je besprijekornu čist; jedna djevojka dolazi dva puta tjedno. I u njemu su sve suvremene pogodnosti, sve igračke za velike dječake koje vam padnu na pamet: surround sound satelitski zvučnici i plazma velikog zaslona zbog kojih bi svaki muškarac pao na koljena i preklinjao za još. Uređenje je moderno - mnogo crne boje i nehrđajućeg čelika - pa svi koji uđu odmah znaju da ovdje živi muškarac.

Dakle, kao što sam rekao, ovo što sada vidite nisam istinski ja. Imam gripu.

Influncu.

Jeste li ikada primijetili da neke od najgorih bolesti u povijesti zvuče lirski? Riječi kao što su malarija, dijareja, kolera. Mislite li da to namjerno čine? Da možete na lijep način reći kako se osjećate kao nešto što je ispalo iz šupka vašega psa?

Influenca. Lijepo zvuči, ako dovoljno puta izgovorite.

Barem sam prilično siguran da od nje bolujem. Zato sam već najmanje sedam dana zatvoren u svojem stanu. Zato sam isključio telefon, zato s kauča ustajem samo kako bih otišao na zahod ili kako bih uzeo hranu koju mi dostavljač donese.

Koliko gripa zapravo traje? Deset dana? Mjesec dana? Moja je počela prije tjedan dana. Budilica se oglasila u pet ujutro, kao i

uvijek. Ali, umjesto da ustanem i pođem u ured u kojemu sam zvijezda, bacio sam budilicu na drugi kraj sobe i razbio je na komadiće.

Ionako me je živcirala. Glupa budilica. Glupo bip-bip-bip-bip-kanje.

Okrenuo sam se na drugu stranu i ponovno zaspao. Kad sam napokon izvukao guzicu iz kreveta, osjećao sam slabost i mučninu. Prsa su me boljela; glava me je boljela. Vidite, gripa, zar ne? Više nisam mogao spavati pa sam se usidrio ovdje, na svojem pouzdanom kauču. Bilo mi je toliko udobno da sam odlučio ostati ovdje. Cijeli tjedan. Gledati najveće hitove Willa Farrella na plazmi.

Upravo gledam Voditelj uzvraća udarac. Danas sam ga pogledao već tri puta, ali se još nisam nasmijao. Ni jednom. Možda će mi četvrti put donijeti sreću, ha?

Netko lupa na moja vrata.

Vražji vratar. Zašto je ovdje? Bit će mu žao kad ove godine od mene dobije božićnu napojnicu, možete se kladiti. Ne obazirem se na lupanje, iako se ponavlja. I ponavlja.

- Drew! Drew, znam da si unutra! Otvori prokleta vrata! O, ne.

To je Kuja. Poznata i kao moja sestra Alexandra.

Kad kažem da je kuja, mislim to s najvećom ljubavlju, kunem se. Ali, ona to jest. Zahtjevna, svojeglava, neumoljiva. Ubit ću svojega vratara.

- Drew, ako ne otvoriš ova vrata, zovem policiju da ih razvali, kunem se!

Vidite što hoću reći?

Uzimam jastuk koji leži na momom krilu otkako je gripa počela. Gnjurim lice u njega i duboko udišem. Miriše na vaniliju i lavandu. Svjež i čist, miris koji bi mogao izazvati ovisnost.

- Drew! Čuješ li me?

Podižem jastuk preko glave. Ne zato što miriše na... nju... nego zato da bih prigušio lupanje na vrata, koje se nastavlja.

- Vadim telefon! Biram broj! - Alexandrin glas izvija se u znak upozorenja pa znam da se ne šali.

Duboko uzdišem i prisiljavam se ustati s kauča. Put do vrata traje prilično dugo; svaki korak mojih ukočenih, bolnih nogu iziskuje trud.

Vražja gripa.

Otvaram vrata i pripremam se za Kujin gnjev. Ona savršeno manikiranom rukom drži najnoviji iPhone na uhu. Njezina plava kosa stegnuta je u jednostavan, ali elegantan čvor, a s ramena joj visi tamnozeleno torba, iste nijanse kao i njezina suknja - Lexi je vrlo usredotočena na usklađivanje.

Iza nje je moj najbolji prijatelj i kolega Matthew Fisher, koji u izgužvanom tamnoplavom odijelu izgleda primjereno skrušeno.

Opraštam ti, vrataru. Matthew mora umrijeti.

- Isuse Kriste! - Alexandra užasnuto vikne. - Što ti se, dovraga, dogodilo?

Rekao sam vam da to nisam pravi ja.

Ne odgovaram joj. Nemam dovoljno energije. Samo ostavljam vrata otvorena i potbuške se bacam na kauč. Mekan je i topao, ali čvrst.

Volim te, kauču, jesam li ti to ikada rekao? Pa, sada ti govorim.

Iako su mi oči zagnjurenje u jastuk, osjećam kako Alexandra i Matthew polako ulaze u stan. Zamišljani šok koji se na njihovim licima pojavljuje zbog njegova stanja. Virim iz svoje čahure i opažam da sam bio potpuno u pravu.

- Drew? - čujem kako pita, ali taj put je taj kratak slog protkan zabrinutošću.

A tada je ponovo ljuta. - Zaboga, Matthew, zašto me nisi prije nazvao? Kako si to mogao dopustiti?

- Nisam ga vidio, Lex! - brzo kaže Matthew, Vidite, i on se boji Kuje. - Dolazio sam svaki dan. Nije mi htio otvoriti vrata.

Osjećam kako se kauč spušta dok ona sjeda pokraj mene. - Drew? - tiho kaže. Osjećam kako blago prolazi rukom kroz kosu na momemu zatiljku. - Dušo?

Glas joj je toliko bolno zabrinut da me podsjeća na majku. Dok sam kao dječak bio bolestan kod kuće, mama je dolazila u moju sobu s čokoladom i juhom na poslužavniku. Poljubila bi me u čelo kako bi ustanovila je li još vrelo od vrućice. Zbog toga sam se uvijek osjećao bolje. To sjećanje i Alexandria slični postupci ovlažili su moje zatvorene oči.

Doista sam u lošem stanju, zar ne?

- Dobro sam, Alexandra - kažem joj iako nisam siguran da me čuje. Moj se glas gubi u mirisnom jastuku. - Imam gripu.

Čujem otvaranje kutije za pizza i uzdah kad je iz nje izašao smrad pokvarenog sira i kobasica. - Ovo baš i nije hrana za onoga tko boluje od gripe, braco.

Čujem premetanje boca piva i smeća pa znam da je počela pospremati. Ja nisam jedini manijak urednosti u obitelji.

- Oh, to jednostavno nije u redu! - Oštro udiše, a, sudeći po smradu koji se pridružio mirisu pokvarenepizze, mislim da je upravo otvorila posudicu sa sladoledom starim tri dana, koja nije bila prazna kao što sam mislio.

- Drew. - Blago protresa moja ramena. Predajem se i uspravljam, trljajući iscrpljenost iz očiju. - Reci mi - moli me. - Što se događa? Što se dogodilo?

Bolan izraz lica kuje od moje starije sestre vraća me dvadeset godina unatrag, šest mi je godina i moj hrčak Gospodin Wuzzles je upravo uginuo. I kao i toga dana, bolna istina otrgnuta je iz mojih pluća.

- Napokon se dogodilo.

- Što se dogodilo?

- Ono što si mi sve ove godine željela - šapćem. - Zaljubio sam se.

Podižem glavu i opažam osmijeh u nastajanju. To mi je uvijek željela. Ona je već cijelu vječnost u braku sa Stevenom, a zaljubljena je u njega još dulje. Stoga joj se nikada nije sviđalo kako živim svoj život i jedva čeka da se skrasim. Da pronađem nekoga da se brine o meni kao što se ona brine u Stevenu. Kao što se naša majka i dalje brine o našem tati.

Ali, rekao sam joj da se to nikada neće dogoditi - da to ne želim. Ima li smisla nositi knjigu u knjižnicu? Nositi pijesak na plažu? Kupovati kravu ako mlijeko možeš dobiti besplatno?

Je li vam slika jasnija?

Stoga vidim kako se ona počinje smiješiti dok ja, slabašnim glasom koji i ne poznajem, govorim: - Ona se udaje za drugoga. Nije... nije željela mene, lex.

Suosjećanje je prekrilo lice moje sestre kao što džem prekrije krišku kruha. I ta odlučnost. Jer, Alexandra je majstorica za popravljanje. Sposobna je odčepiti odvođe, popraviti udubljenja u zidovima i ukloniti mrlju s bilo kojeg tepiha. U ovom trenutku već znam što joj

prolazi kroz glavu: ako se njezin mladi brat raspao, ona će ga ponovno sastaviti.

Da je barem tako lako. Ali, mislim da ni sve ljepilo ovog svijeta neće ponovno sastaviti moje srce.

Jesam li spomenuo da sam pomalo i pjesnik?

- U redu. To možemo srediti, Drew, Poznajem li svoju sestru?

- Ti idi pod vrući tuš. Ja ću počistiti ovu katastrofu. A tada izlazimo. Nas troje.

- Ne mogu van. - Zar me nije čula? - Imam gripu.

Ona se suosjećajno smiješi. - Potreban ti je dobar, topao obrok. Potreban ti je tuš. Tada ćeš se osjećati bolje.

Možda je u pravu. Očito je da mi ovo što sam radio proteklih sedam dana nije pomoglo da se osjećam bolje. Sliježem ramenima i ustajem kako bih učinio ono što mi je rekla. Nosim svoj dragocjeni jastuk sa sobom, poput četverogodišnjaka s omiljenom dekičom.

Na putu u kupaonicu ne mogu se oteti m istima o tome kako se sve to odvijalo. Nekoć sam dobro živio. Savršenim životom. A tada se dogodilo sranje.

O, zanima vas kako? Želite čuti moju jadikovku? U redu. Sve je počelo prije nekoliko mjeseci, jedne normalne subotnje večeri.

Pa, normalne za mene.

Četiri mjeseca prije

- O, da. To je dobro. Da, upravo tako.

Vidite onog tipa - crno odijelo, vraški naočit? Da, onaj kojemu puši ona zanosna crvenokosa u zahodu. Tosam ja. Pravi ja. JPG: Ja Prije Gripe.

- Isuse, dušo, svršit ću. Zaustavimo taj kadar na sekundu.

Damama koje slušaju nudim besplatan savjet: ako vas tip kojega ste upravo upoznale u klubu zove dušo, zlato, anđele ili bilo kojim drugim imenom od milja, nemojte pogrešno zaključiti kako mu se toliko sviđate da je već domislio kako će vam tepati.

To je zato što se ne može ili ne želi sjeti ti vašeg imena.

A ni jedna djevojka ne želi da je se nazove pogrešnim imenom dok vam na koljenima puši u muškom zahodu. Stoga sam se, za svaki slučaj, odlučio za dušo.

Njezino pravo ime? Zar je važno?

- Jeb'o te, dušo, svršavam.

Ona zvučno miče usta i hvata poput prvoligaša dok štrcam u njezinu ruku. Potom odlazim do umivaonika kako bih se oprao i zakopčao hlače. Crvenokosa me gleda dok s osmijehom ispire usta vodicom iz putnog pakiranja koje je izvadila iz torbe.

Ljupko.

- Što kažeš na piće? - pita glasom za koji sam siguran da ga smatra zavodljivim.

Ali, evo kako stvari stoje - kad završim, završio sam. Nisam od onih koji se dva puta spuštaju niz isti tobogan. Jednom je dovoljno, a uzbuđenje tada nestane, kao i zanimanje.

Ali, majka me je odgojila kao džentlmena. - Svakako, zlato. Ti pođi pronaći stol, a ja ću nam uzeti nešto sa šanka. - Naposljetku, crvenokosa se uistinu potrudila isisati me. Zaslužila je piće.

Ona izlazi iz zahoda i kreće potražiti stol, a ja odlazim prema šanku za kojim je silna gužva. Spomenuo sam da je subotnja večer, zar ne? A ovo je REM. Ne, ne R. E. M. - rem, kao REM spavanje, kad sanjate. Shvaćate?

To je najpopularniji klub u New Yorku. Pa, barem večeras. Sljedeći tjedan će to biti neki drugi klub. Ali, lokacija nije važna.

Scenarij je uvijek isti. Moji prijatelji i ja svaki vikend ovamo dolazimo zajedno, ali odlazimo svaki za sebe - i nikada sami.

Nemojte me lako gledati. Nisam loš čovjek. Ne lažem; žene ne obasipam kićenim riječima o zajedničkoj budućnosti i ljubavi na prvi pogled. Izravan sam. Tražim zabavu, za jednu noć, i to im i kažem. To je bolje od devedeset posto drugih tipova ovdje, vjerujte mi. A i većina djevojaka ovdje traži isto što i ja.

U redu, to možda nije sasvim točno. Ali, ja nisam kriv ako me one vide, poševе i odjednom požele rađati moju djecu. To nije moj problem. Kao što sam rekao, kažem im kako stvari stoje, pružim im dobru zabavu i tada platim taksu. Hvala i laku noć. Nemoj me zvati jer ja tebe sigurno neću.

Napokon se probijam do šanka i naručujem dva pića. Na trenutak gledam tijela koja se izvijaju, izvrću i pretapaju jedno u drugo na plesnom podiju, dok glazba vibrira posvuda uokolo.

I tada je ugledam, pet metara dalje, kako strpljivo čeka, ali izgleda kao da joj je pomalo neugodno među krdom koje podiže ruke, maše novcem i pokušava privući pozornost konobara.

Rekao sam vam da sam pjesnik, zar ne? Ali, istina je da to nisam uvijek bio. Ne do tog trenutka. Veličanstvena je, anđeoska, predivna. Izaberite riječ, bilo koju jebenu riječ. Važno je da na trenutak zaboravljam disati.

Njezina duga, tamna kosa sjaji čak i na prigušenoj svjetlosti kluba. Na sebi ima crvenu haljinu S otvorenim leđima - seksi, ali otmjenu - koja ističe sve savršeno zategnute obline. Usta su joj puna i zamamna, a usne proklinju da ih se obljubi.

I njezine oči. Mili Bože. Oči su joj velike, okrugle i beskrajno tamne. Zamišljam kako me gledaju odozdo dok uzima moj kurac u svoja vrela ustašca. Spomenuti privjesak budi se na samu pomisao. Moram je imati.

Brzo krećem prema njoj, odlučivši istog trena da je ona sretnica koja će ostatak večeri imati zadovoljstvo uživati u mojem društvu. A to zadovoljstvo namjeravam učiniti vrlo velikim.

Stigavši upravo kad je otvorila usta kako bi naručila piće, ubacujem se riječima: - Dama će popili... - gledam je kako bih procijenio što će piti. To je moja darovitost. Neki ljudi piju pivo, neki viski sa sodom, neki arhivsko vino, neki brendi ili slatki šampanjac. A ja uvijek znam tko što pije - uvijek. - ... Veramonte Merlot iz 2003.

Ona se okreće prema meni podignuvši obrvu i njezine me oči odmjeravaju od glave do pete. Zaključivši kako nisam neki jadnik, kaže: - Dobar si.

Smiješim se. - Vidim da mi moj dobar glas prethodi. Da, jesam. A ti si lijepa.

Ona rumeni. Zapravo, obrazi su joj postali vraški ružičasti pa je okrenula glavu. Tko još rumeni u današnje vrijeme? Prokleta dražesno.

- Dakle, što kažeš na to da pronađemo neko udobno mjesto... i privatnost? Tako da se možemo bolje upoznati?

Ona bez razmišljanja kaže: - Ovdje sam s prijateljima. Slavimo. Inače ne dolazim na ovakva mjesta.

- što stavite?

- Upravo sam magistrirala poslovno upravljanje i u ponedjeljak počinjem raditi.

- Doista? Kakva slučajnost. I ja sam u financijama. Možda si čula za moju tvrtku? Evans, Reinhart i Pisher? - Mi smo najpopularnija butik investicijska banka u gradu pa sam uvjeren da je primjereno zadivljena.

Zastanimo i ovdje, može?

Jeste li vidjeli kako su usta te prelijepe žene oblikovala krug kad sam joj rekao gdje radim? Jeste li vidjeli kako je razrogačila oči? To mi je trebalo nešto reći.

Ali, tada to nisam primijetio - bio sam previše zaokupljen gledanjem njezinih sisa. Usput, savršene su. Manje no što inače tražim, ne veće od onoga što bi stalo u šaku. Ali, ako se mene pita, ono što stane u šaku je dovoljno.

Želim reći samo: upamtite taj iznenađeni izraz - kasnije ćete shvatiti zašto. A sada, vratimo se razgovoru.

- Imamo mnogo toga zajedničkog - kažem. - Oboje smo u istom poslu, oboje volimo dobro crno... Mislim da si dugujemo ustanoviti kamo bi ovo večeras moglo voditi.

Ona se smije. Zvuk njezina smijeha je magičan.

Sada bih ovdje trebao nešto objasniti. S bilo kojom drugom ženom, bilo koje druge večeri već bih bio u taksiju, gurao bih joj ruku pod haljinu i ustima izazivao stenjanje. Nedvojbeno. Za mene to jest ulaganje truda. I, neobično, to me na određeni način uzbuđuje.

- Usput, ja sam Drew. - Pružam ruku. - A ti si? Ona podiže ruku. - Zaručena.

To me nije smelo pa sam uzeo njezinu ruku i poljubio joj zglob, lagano ga okrznuvši jezikom. Vidim da moja nezainteresirana ljepotica pokušava suspregnuti drhtaj i znam da, unatoč njezinim riječima, budim nešto u njoj.

Vidite, nisam od onih koji doista slušaju ono što ljudi govore. Gledam kako to govore. O osobi možete mnogo doznati samo ako neko vrijeme promatrate kako se kreće, kako joj se oči mijenjaju, kako joj se glas podiže i spušta.

Žena Srnećih Očiju možda govori »ne«... ali njezino tijelo? Njezino tijelo vrišti: Da, da, poševi me na šanku. U tri minute rekla mi je zašto je ovdje, čime se bavi i dopustila mi je pomilovati njezinu ruku. To nisu postupci žene koja nije zainteresirana - to su postupci žene koja ne želi biti zainteresirana. A s time nedvojbeno mogu raditi.

Namjeravam komentirati njezin zaručnički prsten; dijamant je toliko malen da ga ne uspijevam locirati čak ni nakon što sam prsten promotrio izbliza. Ali, ne želim je uvrijediti. Rekla je da je upravo magistrirala. Imam prijatelje koji su se sami školovali, a zajmovi mogu biti ubitačni.

Stoga se odlučujem na drugačiju taktiku - iskrenost. - Još bolje. Ne izlaziš na ovakva mjesta? Ja ne ulazim u veze. Savršeno smo usklađeni. Trebali bismo malo bolje istražiti tu povezanost, zar ne?

Ponovno se smije, a naša pića stižu. Ona uzima svoje. - Hvala za piće. Sada bih se trebala vratiti svojim prijateljima. Bilo mi je zadovoljstvo.

Upućujem joj vragolast osmijeh. - Dušo, ako mi dopustiš da te odvedem odavde, riječi zadovoljstvo dat ću posve nov smisao.

Ona odmahuje glavom i smiješi se kao da želi udovoljiti nestašnom djetetu, a tada mi na odlasku preko ramena dovikne: - Laku noć, gospodine Evans.

Kao što sam rekao, inače imam razvijenu moć opažanja. Sherlock Holmes i ja bismo se družili. Ali, toliko sam očaran pogledom na njezinu divnu stražnjicu da mi to isprva promiče.

Jeste li vi primijetili? Jeste li opazili malu pojedinost koja je meni promaknula?

Tako je. Nazvala me je »gospodine Evans«, ali ja joj nisam rekao svoje prezime. Upamtite i to.

Na trenutak dopuštam da se tamnokosa tajanstvena žena udalji. Namjeravam je malo pustiti, a tada je namamiti - udica, konop, uteg. Namjeravam je osvajati cijelu noć ako bude potrebno.

Jednostavno je toliko vraški seksi.

Ali, tada me nalazi Crvenokosa, da, ona iz muškog zahoda. -Tu si! Mislila sam da sam te izgubila. - Stiću se uz mene i prisno mi trlja ruke. Što kažeš na to da pođemo k meni? Blizu, iza ugla.

Ah, hvala - ali ne bih. Crvenokosa je brzo postala blijedo sjećanje. Naciljao sam nešto bolje, intrigantnije. To sam joj namjeravao reći

kad se pokraj nje pojavila druga crvenokosa.

- Ovo je moja sestra Mandy. Pričala sam ti o njoj. Mislila je da bismo se nas troje mogli... znaš... zabaviti.

Okrećem glavu prema Crvenokosinoj sestri - zapravo, njezinoj blizanki. I moj se plan mijenja samo tako. Znam, znam... rekao sam da se ne spuštam dva puta niz isti tobogan. Ali, blizanački tobogan?

Budite uvjereni da ni jedan muškarac ne bi odbio takav spust.

DRUGO POGLAVLJE

Jesam li spomenuo da volim svoj posao? Da je moja tvrtka prva bejzbolska liga, ja bih bio najkorisniji igrač. Partner sam u jednoj od najuspješnijih investicijskih banaka u New Yorku, specijaliziranoj za medije i tehnologiju. Da, da, tvrtku su osnovali moj otac i njegova dva najbliža prijatelja. Ali, to ne znači da se nisam narintao kako bih postigao ovo što sam postigao - jer jesam. To ne znači ni da mi posao nije važniji od svega i da nisam potpuno usredotočen na njega kako bih zaslužio svoj ugled, jer jesam.

Pitate se što radi investicijski bankar? Pa, znate kako Richard Gere u Zgodnoj ženi govori Juliji Roberts da njegova tvrtka kupuje druge te ih rasprodaje dio po dio? Ja sam tip koji im pomaže u tome. Dogovaram kupoprodaje, sastavljam ugovore, obavljam dubinsku analizu, sastavljam ugovore o kreditu i činim još mnogo toga za što sam uvjeren da vas ne zanima.

Sada se vjerojatno pitate zašto tip poput mene spominje ženski film kao što je Zgodna žena.

Odgovor je jednostavan: dok sam bio dječak, moja je majka svojoj maloj djeci svaki tjedan nametala »obiteljsku filmsku večer«. Kuja je svaki drugi tjedan mogla birati film koji ćemo gledati. Bila je opsjednuta Julijom Roberts pa me je skoro godinu dana šopala njome. Mogao sam ga izrecitirati od riječi do riječi, lako moram priznati - Richard Gere. On je jebeno cool. A sada, vratimo se mojem poslu.

Ono najbolje u njemu je ushićenost koju osjećam dok sam nadomak sklapanju posla, uistinu dobrog posla. To je poput dobitka na ajncu u kockarnici u Vegasu. To je kao da vas Jenna Jameson izabere za partnera u svojem sljedećem porniću. Ništa - doista ništa - nije bolje od toga.

Tražim kupce za svoje klijente, predlažem poteze koje bi trebali učiniti. Znam koje tvrtke žarko žele biti kupljene i koje je potrebno neprijateljski preuzeti. Posjedujem insajderske informacije o tome koji je medijski mogul spreman skočiti S Brooklynskog mosta jer je previše tvrtkine dobiti potrošio na skupe prostitutke.

Nadmetanje za klijente je silovito. Morate ih mamiti, potaknuti ih da vas požale, uvjeriti ih da nitko drugi za njih ne može učiniti ono što vi možete. To je pomalo nalik seksu. Ali, umjesto da na kraju dana povalim neku, dobijem velik, mastan ček. Ostvarujem zaradu sebi i svojim klijentima - veliku zaradu.

Sinovi očevih partnera također rade ovdje, Matthew Fisher i Steven Reinhart. Da, taj Steven - Kujin suprug. Nas trojica smo, kao i naši očevi, odrasli zajedno, zajedno smo išli u školu i sada zajedno radimo u tvrtki. Starci pravi posao ostavljaju nama. S vremena na vrijeme dođu kako bi se osjećali da i dalje upravljaju poslom, a tada odu u ladanjski klub na poslijepodnevni golf.

Matthew i Steven također su dobri u tom poslu - nemojte me pogrešno shvatiti. Ali, ja sam zvijezda. Ja sam maher. Ja sam onaj kojega klijenti traže i kojega se neuspješne tvrtke plaše. Oni to znaju i ja to znam.

U ponedjeljak ujutro u uredu sam u devet sati, kao i uvijek. Moja tajnica - mala seksi plavuša s lijepim poprsjem - već je ovdje, spremna s mojim rasporedom za danas, s porukama pristiglim tijekom vikenda i sa šalicom prokleta najbolje kave u široj okolini.

Ne, nisam je poševio.

Iako ne kažem da to ne bih volio. Vjerujte mi, da ne radi za mene, navalio bih na nju silovitije nego Muhammad Ali.

No, imam pravila - ili, mogli bismo reći, standarde. Jedno od njih zabranjuje mi seks u uredu. Ne serem ondje gdje jedem, ne ševim ondje gdje radim. Ne zbog problema sa seksualnim uznemirivanjem koje bi to stvorilo nego jednostavno zato što to nije dobro za posao. Nije profesionalno.

Stoga, budući da je Erin, uz moje krvne srodnike, jedina žena s kojom sam u platonskom odnosu, ujedno je i jedina pripadnica suprotnog spola koju sam ikada smatrao prijateljicom. Imamo odličan poslovni odnos. Erin je jednostavno... sjajna.

To je još jedan razlog zbog kojega je ne bih poševio čak ni da me moli raskrečena na stolu. Vjerovali ili ne, dobru tajnicu - doista dobru - nije lako pronaći. Za mene su radile djevojke glupe kao stupovi. Bilo je i onih koje su mislile da mogu raditi samo na leđima, ako me razumijete. To su djevojke koje u subotu navečer želim upoznati u baru - a ne želim da se u ponedjeljak ujutro javljaju na moj telefon.

Dakle, sada kad ste stekli mali uvid, evo kako sam se našao u paklu.

- Pomaknula sam tvoj ručak u jedan s Mechom na sastanak u četiri - kaže mi Erin pružajući mi hrpicu poruka.

Sranje.

Mecha Communications je medijski konglomerat vrijedan milijarde dolara. Mjesecima sam radio na njihovu kupovanju jedne kablovske mreže na španjolskom jeziku, a glavni direktor Radolpho Scucini uvijek je prijemljiviji na pun želudac.

- Zašto?

Pružam ti mapu. - Danas: ručak u sobi za sastanke. Tvoj otac predstavlja novu suradnicu. Znaš kakav je u vezi toga.

Jeste li gledali film Božićna priča? Dakako da jeste - neku inačicu na nekom kanalu, negdje, svakoga dana prije Božića. Pa, znate kad duh božićne prošlosti odvodi Scroogea natrag u vremenu, u razdoblje kad je bio mlad i sretan? I kad je imao onog šefa Fezziwiga, debeljka koji je priređivao velike zabave? Da, njega. To je moj otac.

Moj tata voli ovu tvrtku i sve svoje zaposlenike smatra članovima šire obitelji. Traži razlog da priredi uredsku zabavu. Proslave rođendana, darivanja trudnica, domjenci povodom Dana zahvalnosti, zakuske povodom Dana predsjednika, večere povodom Kolumbovog dana... trebam li nastaviti?

Čudno je da se išta od posla uspije obaviti.

A Božić? Nego što. Božićne zabave mojega oca su legendarne. Svi odlaze kući nalokani. Neki uopće ne idu kući. Prošle godine zatekli smo deset zaposlenika iz konkurentske banke kako se pokušavaju ušuljati samo zato što je to druženje vraški fantastično. A sve se to čini kako bi se postiglo ozračje - vibra - koje moj otac želi u ovoj tvrtki.

On voli svoje zaposlenike i oni vole njega. Odanost, lojalnost - toga imamo napretek. To nas čini najboljim. Zato što bi ljudi koji ovdje rade bili spremni dati svoje prvorođeno dijete za moj eg starog.

Pa ipak, ima dana - dana poput današnjeg, kad mi je potrebno vrijeme za udvaranje klijentu - kad njegove proslave mogu biti prava gnjavaža. Ali, što je, tu je.

Jutro mi je pretrpano pa sjedam za stol i počinjem raditi. A tada, prije no što sam stigao i trepnuti, već je jedan sat pa odlazim u sobu za sastanke. Opažam poznatu jarkonarančastu kosu te nisko, zdepasto tijelo. To je Jack O'Shay. Jack je u tvrtki počeo raditi prije otprilike šest godina, iste godine kad i ja. Dobar je i često se vikendima družim s njim. Pokraj njega je Matthew, koji živahno govori i provlači veliku šaku kroz kosu boje pijeska.

Uzimam hranu i pridružujem im se za stolom upravo u trenutku kad Matthew prepričava svoju subotnju večer. - Ona tada vadi lisice i bič. Jebeni bič! Mislio sam da ću sići s uma, kunem se bogom. I Hoću reći... ona je bila u samostanu... pripremala se da postane časna sestra, čovječe!

- Rekao sam ti, tihe su uvijek sklone perverzijama - sa smijehom dodaje Jack.

Matthew svoje smeđezelene oči okreće prema Stevenu i govori mu: - Ozbiljno, čovječe. Moraš izaći s nama. Samo jednom, preklinjem te.

Smiješim se tome jer točno znam što slijedi.

- Žao mi je, jesi li upoznao moju suprugu? - pita Steven, čela naboranog u zbunjenosti.

- Nemoj bili takav slabić - Jack ga izaziva. - Reci joj da ideš na kartanje ili nešto. Živi malo.

Steven skida naočale i ubrusom briše stakla ostavljajući dojam da razmatra tu zamisao.

- Doooobro. A kad ona otkrije - a Alexandra će to nedvojbeno otkriti, u to budi uvjeren - poslužit će mi moja muda na srebrnom pladnju. A uz to fini umak od češnjaka i maslaca te dobar Chianti.

Srče poput Hanibala Lectera, a ja pucam od smijeha.

- A osim toga - likuje vraćajući naočale na nos i pružajući ruke iza glave - ja kod kuće imam filet mignon, dečki. Ne zanimaju me obični sendviči.

- Pičkica - uz kašalj kaže Matthew, a Jack odmahuje glavom prema momemu šogoru i kaže: - Čak i fini filet dosadi ako ga jedeš svaki dan.

- Ne ako ga svaki put pripremiš na drugačiji način - sugestivno se brani Steven. - Moja mala zna začiniti moje obroke.

Podižem ruku i molim: - Molim vas. Molim vas, ne idite dalje. - Neke slike ne želim u svojoj glavi. Nikada.

- A ti. Drew? Vidio sam da odlaziš s onim blizankama. Jesu li prirodno crvenokose? - pita me Jack.

Osjećam kako osmijeh zadovoljstva rasteže moje osne. - O, da. Bile su prirodne. - A tada opisujem svoju divlju subotnju večer do živih, slasnih pojedinosti.

U redu, zastanimo jer na vašemu licu vidim osuđivanje. I čujem vaše prodorno neodobravanje: Kakav gad. Seksao se s curom - pa, u ovom slučaju, s dvije cure - i sada prijateljima govori o tome. To je kraaajnji izraz nepoštovanja.

Prije svega, ako cura želi da je poštujem, trebala bi se ponašati kao osoba dostojna poštovanja. Drugo, ne nastojim biti seronja; samo sam muškarac. A svi muškarci sa svojim prijateljima razgovaraju o seksu.

Ponovit ću za slučaj da vam je promaknulo:

SVI MUŠKARCI SA SVOJIM PRIJATELJIMA RAZGOVARAJU O SEKSU

Ako vam tip kaže da to ne čini? Ostavite ga jer vam laže.

I još nešto - čuo sam i svoju sestru kako čavrlja s prijateljicama. Iz njihovih su usta izašle riječi od kojih bi i Larry jebeni Flynt porumenio. Stoga nemojte govoriti da žene ne razgovaraju o tome jednako kao i mi muškarci... jer znam da to čine.

Nakon što sam detaljno opisao pojedinosti svojega vikenda, razgovor za stolom skrenuo je na ragbi i učinkovitost Manningove obrane. U pozadini čujem glas svojega oca, koji stoji pred nama i detaljno opisuje velika postignuća najnovije suradnice. Čiji se spis tog jutra nisam potrudio ni otvoriti. Škola Wharton na Sveučilištu Pennsylvanije, diplomirala prva u klasi, stažirala u Credit Suisse, bla... bla... bla.

Čavrljanje jenjava, a moje misli stižu do onog dijela subotnje večeri o kojemu nisam rekao svojim prijateljima: točnije, do susreta sa smeđokosom boginjom. U mislima još jasno vidim one tamne, okrugle oči. Ona zamamna usta, sjajnu kosu koja nipošto nije mogla biti meka kao što je izgledala.

To nije prvi put da se njezin lik u proteklih dan i pol pojavio u mojim mislima, nepozvan.

Štoviše, doima se da me svakih sat vremena pohodi neka njezina slika pa zamišljam što joj se dogodilo. Ili, točnije, što se moglo dogoditi da sam ostao i krenuo u osvajanje.

Čudno je to. Nisam od onih koji razmišljaju o ženama koje sreću tijekom svojih vikend pustolovina. Najčešće izblijede iz mojih misli čim pobjegnem iz njihova kreveta. Ali, u njoj je jednostavno bilo nešto. Možda je to zato što me je odbila. Možda zato što nisam doznao njezino ime. Ili je to možda zbog one lijepo zategnute stražnjice koja je u meni probudila želju da je zgrabim i nikada ne pustim.

Dok se predodžbe u mojem umu usredotočuju na tu značajku, u južnom području počinje poznato meškoljenje, ako me razumijete. Mentalno se prodrmamam. Zadnji put mi se spontano ukrotio kad mi je bilo dvanaest godina. Što se događa?

Izgleda da ću morati nazvati onu seksi malu koja mi je jutros u kafiću tutnula svoj broj. Tu vrstu aktivnosti inače čuvam za vikende, ali moj kurac očito želi načiniti iznimku.

Do tada sam već stigao do prednjeg dijela sobe, u red za uobičajeno rukovanje dobrodošlice, koje upriličimo za sve nove zaposlenike. Dok se približavam čelu reda, otac me opaža i dolazi me pozdraviti srdačnim tapšanjem po leđima.

- Drago mi je da si stigao, Drew. Ova nova cura doista ima potencijala. Želim da je osobno uzmeš pod svoje okrilje, da joj pomogneš uči u ove vode. Učini to, sine, i jamčim ti da će ona poletjeti i osvijetlati nam obraz.

- Svakako, tata. Nema problema.

Odlično. Kao da nemam svojeg posla. Sada moram još i početnicu držati za ruku dok se snalazi u mračnom, strašnom svijetu Poslovne Amerike. To je jednostavno savršeno.

Hvala, tata.

Naposljetku dolazim na red. Ona mi je okrenuta leđima dok joj prilazim. Opažam glatku kosu koju je svezala u nisku punđu, njezino maleno, sitno tijelo. Pogled mi klizi niz njezina leđa dok ona razgovara s nekim ispred nje. Instinktivno silaze do njezine stražnjice i... čekajte malo.

Do vraga, čekajte malo.
Tu sam stražnjicu već vidio.
Nema jebene šanse.
Ona se okreće.
Ima.

Osmijeh na njezinu licu se proširio kad me je pogledala u oči. Beskrajno duboke, sjajne oči za koje sam se tek sad sjetio da sam sanjao o njima. Ona podiže obrvu u znak prepoznavanja i pruža ruku. - Gospodine Evans.

Osjećam kako mi se usta otvaraju i zatvaraju, ali riječi ne izlaze. Sok jer je ponovno vidim - i to upravo ovdje - zacijelo je trenutačno zaledio dio mojeg mozga koji upravlja govorom. Kad su sinapse ponovno počele funkcionirati, čujem kako moj otac govori: - ... Brooks. Katherine Brooks. Ona će daleko dogurati, sine, a uz tvoju će pomoć i nas povesti sa sobom.

Katherine Brooks.

Djevojka iz bara. Djevojka kojoj sam dopustio da mi umakne. Djevojka čija usta i dalje očajnički želim osjetiti oko svojega kurca.

I ona radi ovdje. U mojemu uredu, a zavjetovao sam se da nikada... baš nikada... neću ševiti nikoga iz ureda. Njezina topla, meka ruka savršeno klizne u moju, a u moj um istodobno ulaze dvije misli.

Prva je: Bog me mrzi. Druga je: najveći dio svojega života bio sam vrlo, vrlo zločest i to mi je kazna. A znate što kažu za kaznu, zar ne?

Da. Kazna je obična dlakava kuja.

TREĆE POGLAVLJE

Odlučnost mi je jako važna. Volja. Kontrola. Sam određujem svoj životni put. Sam odlučujem o svojim neuspjesima i uspjesima. Fućkaš sudbinu. Sudbina me može poljubiti u dupe. Ako nešto želim dovoljno jako, mogu to imati. Ako se usredotočim, žrtvujem, nema toga što ne mogu učiniti.

Kamo smjeram s tim prenemaganjem, pitate se? Zašto zvučim kao istaknuti govornik na konvenciji stručnjaka za samopomoć? Što zapravo želim reći?

Ukratko: ja upravljam svojim kurcem. Moj kurac ne upravlja mnome. Carem sam se u to uvjeravao posljednjih sat i pol.

Vidite li me ondje, za mojim stolom, kako mrmljam poput šizofrenika koji nije uzeo lijekove?

Podsjećam se na načela, sveta vjerovanja koja su me dovela ovoliko daleko u životu. Ona koja su me činila neosporno uspješnim u krevetu i u uredu. Ona koja me do sada još nisu iznevjerila.

Ona koja žarko želim odbaciti. A sve zbog žene u uredu malo dalje niz hodnik.

Katherine Svi-Me-Zovu-Kate Brooks. Eto što je vražje iznenađenje.

Čini mi se da bih ipak mogao ostvariti svoju namjeru. Činjenica je da Kate nisam upoznao na poslu: upoznao sam je u baru. To znači da je mogu osloboditi etikete »kolegice« i ostaviti joj status »žene s kojom bih se spetljao«, koji joj je izvorno dodijeljen.

Što? Ja sam poslovni čovjek; posao mi je tražiti rupe u zakonu.

Dakle, barem u teoriji, mogao bih je povaliti i ne potkopati vlastite prirodne zakone. Dakako, nevolja s tom strategijom je u onome što slijedi.

Čeznutljivi pogledi, oči pune nade, jadni pokušaji da me učini ljubomornim. Tobožnji »slučajni« sastanci, pitanja o mojim planovima, naizgled ležerno prelaženje pokraj vrata mojega ureda. Sve to nedvojbeno bi preraslo u uznemirujuće poluuhođenje.

Neke žene sposobne su izaći nakraj s vezom za jednu noć. Druge nisu. A ja sam nedvojbeno trpio zbog onih koje nisu sposobne.

To nije lijepo.

Stoga, vidite, koliko god silno to želim, koliko god me ona glavica uporno želi povesti tim putem, to nije nešto što želim donijeti na radno mjesto. U svoje svetište - u svoj drugi dom.

To se neće dogoditi. I točka.

I to je to. Kraj rasprave.

Slučaj zaključen.

Kate Brooks je službeno izbrisana s mogega popisa potencijalnih. Ona je zabranjena, nedodirljiva, nipošto-nikada. Uz bok bivšim djevojkama mojih prijatelja, šefovoj kćeri i najboljim prijateljicama moje sestre.

Pa, ta zadnja kategorija je pomalo sivo područje. Dok mi je bilo osamnaest, Alexandrina najbolja prijateljica Cheryl Phillips provela je ljeto u našoj kući. Bog je blagoslovio - ta djevojka imala je usta poput usisavača. Na moju sreću. Kuja nikada nije doznala za prijateljčine dolaske u moju sobu u dva ujutro. Da jest, pakleno bih to platio - govorim o paklu ognjeno-apokaliptičnih razmjera.

Nego, gdje sam stao?

Ah, da. Objašnjavao sam da sam čvrsto odlučio da je stražnjica Kate Brooks, nažalost, ona u koju nikada neću prodrijeti. I pomirio sam se s time. Doista.

I gotovo vjerujem sam sebi.

Sve do trenutka kad se pojavila na mojim vratima. Kriste.

Nosi naočale. One s tamnim okvirom. Žensku inačicu naočala Clarka Kenta. Na većini žena izgledale bi štreberski i neprivlačno. Ali, ne i na njoj. Na korijenu toga majušnog nosa, uokvirujući one divote dugačkih trepavica, s kosom podignutom u blago labavu punđu, doista su silno seksi.

Kad je progovorila, moj su um odjednom ispunile sve fantazije o seksi učiteljici koje sam u životu domislio. Odvijaju se u mojemu umu tik uz one o prividno seksualno inhibiranoj knjižničarki, koja je zapravo nimfomanka sklona koži i lisicama.

Dok se sve to odvija u mojemu umu, ona i dalje govori.

Dovraga, što govori?

Zatvaram oči kako ne bih zurio u njezine svjetlucave usne. Kako bih uistinu procesuirao riječi koje izlaze iz njezinih usta:

-... otac rekao da mi ti možeš pomoći s time. - Prestaje govoriti i gleda me u očekivanju.

- Oprosti, mislio sam na nešto drugo. Bi li sjela i ponovila? - pitam glasom koji ne otkriva moju unutarnju napaljenost.

Za sve dame ponavljam sljedeću činjenicu: muškarcima je seks na umu manje-više neprestano. Točna brojka je svakih 5,2 sekunde ili tako nekako.

Drugim riječima, kad nas pitate: - Što želiš za večeru? - mi razmišljamo o tome da vas poševimo na radnoj plohi u kuhinji. Dok nam govorite o sladunjavom filmu koji ste prošli tjedan gledale s prijateljicom, mi razmišljamo o pomiču koji smo sinoć gledali na kablovskoj. Kad nam pokažete dizajnerske cipele koje ste kupile na rasprodaji, mi razmišljamo o tome kako bi lijepo izgledale na našim ramenima.

Mislio sam da bi vas moglo zanimati. Ne pucajte u glasnika.

To je zapravo prokletstvo.

Osobno krivim Adama. Dakle, to je tip koji je vladao svijetom. Hodao je uokolo gol i imao je seksi koku koja je zadovoljavala sve njegove hirove. Doista se nadam da je ona jabuka bila ukusna jer je temeljito sjebao stvar za sve nas. Sada se moramo truditi. Ili. u mojem slučaju, očajnički nastojati ne željeti to.

Ona sjeda na stolac nasuprot mojemu stolu i prebacuje jednu nogu preko druge.

Ne gledaj noge. Ne gledaj noge.

Prekasno.

Zategnute su, preplanule i izgledaju glatko poput svile. Ližem usne i prisiljavam se gledati je u oči.

- Dakle - ponovno počinje - radila sam portfelj jedne programerske tvrtke, Genesis. Jeste li čuli za nju?

- Slabo - odgovaram gledajući papire na svojem stolu kako bih zaustavio rijeku nečednih slika koje zvuk njezina glasa izaziva u mojemu izopačenom umu.

Zločest sam, jako zločest. Mislite li da će me Kate kazniti ako joj kažem koliko sam zločest?

Znam. Znam. Ali jednostavno si ne mogu pomoći.

- U prošlom kvartalu iskazali su tri milijuna dobiti prije odbitka - kaže.

- Doista?

- Da. Znam da to nije puno, ali pokazuje da imaju čvrst temelj. Još su mali, ali to je dio onoga što ih čini dobrim. Njihovi programeri su mladi i željni. Priča se da imaju ideje zbog kojih će Wii izgledati više kao Atari. I imaju mozgove koji to mogu ostvariti. Ali, nemaju kapital.

Ustaje i naginje se preko mojega stola kako bi mi pružila mapu. Zapahne me sladak, ali cvjetni miris. Ugodan je, primamljiv - ne poput bake čiji vas parfem gotovo uguši kad u poštanskom uredu prođe pokraj vas.

Osjećam poriv da zagnjurim lice u njezin vrat i duboko udahnem.

Ali, odupirem mu se i umjesto toga otvaram mapu.

- Gospodinu Evansu... ovaj, vašemu ocu, pokazala sam što imam i on mi je tekao neka razgovaram s vama, Mislio je da bi jedan od tvojih klijenata...

- Alphacom. - Kimam.

- Tako je. Mislio je da bi Alphacom mogao biti zainteresiran.

Gledam posao koji je do tada obavila. Dobar je. Podroban i informativan, ali usredotočen. Moj mozak - barem ovaj iznad ramena - polako mijenja brzine. Ako postoji tema koja me može odvratiti od misli o seksu, tada je to posao. Sklapanje dobrog posla. Ovdje nedvojbeno njušim potencijal.

Ne miriše fino poput Kate Brooks, ali je blizu.

Pokazujem joj neka sjedne. Ona sjeda. - Ovo je dobro. Kate. Vrlo dobro. Ovo bili nedvojbeno mogao prodati Seansonu. On je glavni direktor Alphacoma.

Ona tek blago stišće oči. - Ali, zadržat ćete me u tom dogovoru, zar ne?

Smiješim se. - Dakako. Zar izgledam kao netko tko ima potrebu krasti tuđe ponude?

Ona okreće očima i smiješi se. Taj put jednostavno ne mogu odvratiti pogled.

- Ne, dakako da ne, gospodine Evans. Nisam mislila... Samo sam... znate... prvi dan.

- Pa, kako izgleda, rekao bih da ti je prvi dan vraški. I molim te, zovi me Drew.

Ona kima. ja se naslanjam i procjenjujem je. Moj pogled proždire je od glave do pete na potpuno neprofesionalan način. Znam to. Ali, jednostavno se ne mogu natjerati mariti.

- Dakle... proslava zaposlenja, ha? - pitam aludirajući na njezine riječi u subotu u REM-u.

Ona grize usnu, a moje hlače se napinju dok se meškoljim i ukrućujem - ponovno. Ako se ovo nastavi, jaja će me strašno boljeti kad se vratim kući.

- Da. Novi posao. - Sliježe ramenima, a tada kaže: - Pretpostavila sam tko si kad si mi rekao svoje ime i ime svoje tvrtke.

- Čula si za mene? - pitam, uistinu radoznao.

- Dakako. Mislim da je malo onih u ovom polju koji u Business Weeklyju nisu čitali o zlatnom dječaku tvrtke Evans, Reinhart i Fisher... ili, na stranicama Page Sixa.

Posljednje riječi odnose se na trač-kolumne u kojima se Cesto pojavljujem.

- Ako si me otpilila samo zato što radim ovdje - kažem - za sat vremena mogu staviti svoj otkaz na očev stol.

Ona se smije, a tada, uz blago rumenjenje obraza, odgovara: - Ne, to nije bio jedini razlog. - Podiže ruku kako bi me podsjetila na gotovo nevidljiv zaručnički prsten. - Ali, nije li ti sada drago da sam te odbila? Hoću reći, bilo bi prilično nezgodno da se među nama nešto dogodilo. Zar ne?

Moje je lice potpuno ozbiljno dok joj govorim: - Vrijedilo bi.

Ona sumnjičavo podiže obrve. - Iako sada radim pod tobom.

Dakle - sama si je to smjestila i svjesna je toga. Radi poda mnom? Kako bih, dovraga, to trebao ignorirati?

Pa ipak, samo podižem obrvu, a ona odmahuje glavom i ponovno se smije.

S neobuzdanim osmijehom je pitam: - Je li ti nelagodno u mojoj prisutnosti?

- Ne. Nipošto. Ah, pristupaš ti tako svim svojim zaposlenicima? Jer, moram ti reći da se veoma izlažeš opasnosti od sudske tužbe.

Ne mogu suspregnuti osmijeh koji se pojavljuje na mojim usnama. Ona je veliko iznenađenje. Bistra. Hitra. U razgovoru s njom moram razmisliti prije no što nešto kažem. To mi se sviđa.

Ona mi se sviđa.

- Ne, ne pristupam tako svim svojim zaposlenicima. Nikada. Samo jednoj, na koju ne mogu prestati misliti od subote navečer.

U redu, možda nisam mislio na nju dok su me blizanke obrađivale u duetu. Ali, to je barem djelomično istina.

- Npopravljiv si - kaže na način koji mi otkriva kako me smatra dražesnim.

Ja sam mnogo toga, dušo. Ali nisam dražestan.

- Kad vidim nešto što želim, nastojim to dobiti. Navikao sam dobivati ono što želim. O meni nećete čuti istinitije tvrdnje. Ali, zastanimo na trenutak, može? Kako bih vam mogao dočarati cijelu sliku.

Vidite, moja majka Anne oduvijek je željela veliku obitelj - petero, možda šestero djece. Ali, Alexandra je pet godina starija od mene. Pet godina vam se možda ne doima mnogo, ali mojoj majci to je bila cijela vječnost. Nakon Alexandre navodno nije mogla ponovnu zatrudnjeti - i to ne zbog nedostatnih pokušaja. To su nazvali sekundarnom neplodnošću. Kad je mojoj sestri bilo pet godina, moja je majka gotovo odustala od nade da više ikada zatrudnjeti.

I pogađate li što se tada dogodilo? Ja sam stigao. Iznenadenje.

Bio sam njezino čudo. Njezin dragocjeni anđeo kojeg joj je Bog poslao. Ispunjenje njezine želje. Uslišenje njezine molitve. A ona nije jedina tako mislila. Moj je otac bio ushićen te jednako zahvalan jer je dobio drugo dijete - i to sina. A Alexandra - to je bilo prije no što je postala Kuja -je bila presretna jer je napokon dobila mlađeg brata.

Bio sam ono što je moja obitelj godinama željela i čekala. Bio sam mali princ. Nisam mogao pogriješiti. Nije bilo želje koja mi nije bila ispunjena. Bio sam najzgodniji, najpametniji. Nitko nije bio ljubazan ni drag kao ja. Voljeli su me neizrecivo - obožavali su me i tetošili.

Dakle, ako smatrate da sam arogantan, sebičan ili razmažen, vjerojatno ste u pravu. Ali, nemojte mi to zamjeriti. To nije moja krivnja. Ja sam proizvod svojega odgoja.

Sada kad smo to riješiti, vratimo se u moj ured. Ovaj sljedeći dio je važan.

- I mislim da bi trebala znati da te želim, Kate.

Vidite li rumenu boju njezinih obraza, blago iznenadenje na njezinu licu? Vidite ti kako njezino lice postaje ozbiljno, kako me gleda u oči, a tada u pod?

Budim nešto u njoj. I ona želi mene. Bori se protiv toga. Ali, to postoji. Mogao bih je imati. Mogao bih je odvesti onamo kanio žarko

želi poći.

Zbog te spoznajе susprežem uzdah, a onaj dolje odgovara još žešće. Želim joj prići i ljubiti je dok ne klone. Želim kliznuti jezikom između tih sočnih usana sve dok joj koljena ne počnu klecati. Želim je podignuti, obaviti njezine noge oko svojega struka, nasloniti je na zid i...

- Hej, Drew. U Pedeset i trećoj je gužva. Ako želiš stići na sastanak u četiri sata, trebao bi krenuti.

Hitala ti, Erin. Znaš uništiti trenutak. Sjajna tajnica - vrlo loše pogođen trenutak.

Kate ustaje ukočenih ramena i ravnih leđa. Polako se približava vratima i ne želi me pogledati u oči. - Dakle, hvala vam na vremenu koje ste mi posvetili, gospodine Evans. Vi... ah... obavijestite me kad me želite.

Na te riječi sugestivno podižem obrve. Sviđa mi se to što je zbunjena - i to što sam ja uzrok tome.

Ona i dalje izbjegava pogledati me u oči te se blago namršti. - U vezi Alphacoma i Genesis. Obavijestite me što bih trebala učiniti... što želite da učinim... što... oh, znate što hoću reći.

Moj je glas zaustavlja prije no što je izašla. - Kate?

Ona se okreće i upitno me gleda.

Pokazujem na sebe. - Prešli smo na ti.

Ona se smiješi. Sabire se. Prirodno samopouzdanje vraća se u njezine oči.

I tada me pogleda u oči. - U redu. Vidimo se kasnije, Drew.

Kad je izašla, govorim samome sebi: - O, da. Da, vidimo se.

Dok provjeravam svoju aktovku prije odlaska na sastanak, uviđam da ta privlačnost - ne, ta riječ nije dovoljno jaka - ta potreba za Kate Brooks neće nestati samo tako, Mogu se pokušati boriti protiv nje. Ali zaboga, samo sam čovjek. Ako moja žudnja za njom ostane nezadovoljena, mogla bi moj ured, mjesto koje volim, pretvoriti u komoru za mučenje seksualnom frustracijom.

Tu ne mogu dopustiti.

Stoga imam tri mogućnosti: mogu dati otkaz. Mogu nagovoriti Kate na otkaz. Ili je mogu namamiti da sa mnom provede jednu silno ugodnu noć. Da se oboje oslobodimo toga - bez obzira na posljedice.

Pogađate li koju ću izabrati?

ČETVRTO POGLAVLJE

Ispostavilo se da me jaja ipak nisu boljela. Te večeri sastao sam se s onom curom iz kafića. Ona je učiteljica joge. Zgodno.

Što? Ma hajde, nemojte biti takvi. Želim Kate, bez sumnje. Ali, nemojte očekivati da ću se ponašati kao redovnik dok se to ne dogodi. Žene ne shvaćaju da muškarac može željeti jednu ženu, ali ipak ševiti drugu. Dovraga, muškarac može voljeti jednu ženu, ali ipak ševiti deset drugih. To je jednostavno tako.

Seks je oslobađanje. Isključivo tjelesno. To je sve. Barem za muškarce.

U redu, u redu, smirite se, nemojte me početi gađati cipelama ili takvo što.

To je tako barem za ovog muškarca. Bolje?

Možda ćete shvatiti moje viđenje ako ga objasnim na sljedeći način. Vi perete zube, zar ne? Pa, pretpostavimo da je vaša omiljena pasta Aquafresh. Ali, u prodavaonici je više nema. Imaju samo Colgate. Što ćete učiniti? Upotrijebit ćete Colgate, zar ne?

Možda želite prati zube Aquafresh pastom, ali ćete u konačnici upotrijebiti onu koju imate kako biste održavali čistoću svojih bisera. Shvaćate li kako razmišljam? Dobro.

A sada se vratimo mojoj priči o patnji i boli.

Još nikada nisam zaveo ženu.

Šokantno, znam.

Dopustite da pojasnim. Još nikada nisam morao zvesti ženu, ne u tipičnom smislu. Inače je dovoljan samo pogled, mig, osmijeh.

Prijateljski pozdrav, možda koje piče. Verbalna razmjena nakon toga se svodi na kratke rečenice od jedne riječi, kao što su jače, još, niže... shvaćate što želim reći.

Stoga priznajem da mi je cijela zamisao konverzacijskog odvođenja žene u krevet prilično nova. Ali, nisam zabrinut. Pitajte zašto nisam?

Zato što igram šah.

Šah je igra strategije, planiranja. Razmišljanja dva koraka unaprijed. Navođenja protivnice onamo gdje želite da bude.

Dva tjedna nakon njezina prvog dana suradnja s Kate za mene je jednaka igranju šaha. Nekoliko sugestivnih riječi, malo nevinog, ali zavodničkog milovanja. Neću vas zamarati pojedinostima o svakom razgovoru. Reći ću samo da situacija lijepo napreduje; sve ide po planu.

Pretpostavljam da će proći još tjedan dana - najviše dva - prije no što uspijem osvojiti onu zlatnu dragocjenost između njezinih žućkastih bedara. Već znam kako će se to odviti. Zapravo, proveo sam sate zamišljajući to, maštajući o tome.

Želite li čuti?

Dogodit će se u mojemu uredu, jedne večeri kad ćemo oboje raditi do kasno - i bit ćemo jedini ondje. Ona će biti umorna, ukočena. Ponudit ću joj masažu ramena, a ona će mi to dopustiti. Tada ću se sagnuti i poljubiti je, počevši od ramena, i uspinjali se vratom, jezikom kušajući njezinu kožu. Usne će nam se napokon sastati. I to će biti uzbudljiva - jebeno vrelo. Ona će zaboraviti sve razloge zbog kojih ne bismo trebali: zajedničko radno mjesto, svojega glupog zaručnika. Jedino na što će misliti bit ću ja i ono što joj moje stručne ruke čine.

U svojem uredu imam kauč- Od antilopa - nije kožni. Ostaju li mrlje na antilopu? Nadam se da ne ostaju. Jer, ondje ćemo završiti - na onom žalosno nekorištenom kauču.

Dopustite da vas pitam: jeste li vidjeli one reklame koje govore kako se život može promijeniti u trenutku?

Da, da, ovo nekamo vodi - budite strpljivi.

Znate o kojim govorim, zar ne? One u kojima se sretna obitelj jednoga sunčanog dana vozi Glavnom ulicom i tada... BUM. Čeoni sudar s kamionom. I tatica izliječe kroz prozor jer nije bio vezan.

Svrha im je nasmrt nas preplašiti. I one to učine. Ali, činjenica je i da su prepune istine. Naši ciljevi, naši prioriteti, mogu se promijeniti u trenutku - najčešće kad to najmanje očekujemo.

Stoga sam nakon dva tjedna strategiziranja i maštanja uvjeren da će Kate Brooks biti moja sljedeća veza za jednu noć. Ne sjećam se da sam ijednu ikada želio kao što želim nju. Nedvojbeno nikada nisam čekao ženu koliko čekam nju. Ali, poanta je u tome da je to za mene gotova stvar - unaprijed određeni ishod - ne ako, nego jednostavno kada.

I tada me u ponedjeljak poslijepodne otac zove u svoj ured.

- Sjedni, sine. Želio bih raspraviti s tobom o nečemu.

Otac me često zove k sebi kako bismo razgovarali o onome što još nije spreman otkriti drugim zaposlenicima. - Upravo sam razgovarao sa Saulom Andersonom. Želi se razgranati. Sljedeći mjesec dolazi u grad u potragu za idejama.

Saul Anderson je medijski tajkun. Veliki novac - čovjek uz kojega Rupert Murdoch izgleda poput šljakera. Imate ubrus? jer, mislim da slinim.

- Sljedeći mjesec? U redu, to mi odgovara. Nema problema. - Osjećam kako uzbuđenje pulsira mojim žilama. Tako se morski pas zacijelo osjeća kad netko baci veliku kantu krvave, raskomadane ribe u vodu. To je navala.

- Drew - prekida me otac, ali je moj um previše zaokupljen kovitlanjem ideja da bih ga čuo.

- Znaš li što bi ga moglo zanimati? Hoću reći, mogućnosti su gotovo beskrajne.

- Sine... - moj otac pokušava ponovno. Slutite što slijedi, zar ne?

Ali, ja ipak nastavljam blebetati. - Kablovske postaje su zlatne koke. Društveni mediji trenutačno su u komi pa bismo mogli proći prilično jeftino. Filmska produkcija je uvijek sigurna opcija i to bi smanjilo troškove prikazivanja na njihovoj mreži.

- Drew, tog ću klijenta dati Kate Brooks. Čekaj malo. Bi li ponovio?

- Što?

- Ona je dobra, Drew. Kažem ti, prokleta dobra.

- Ovdje je dva tjedna!

Psi su osjetljivi u pogledu teritorija. To znate, zar ne? Zato se doima da u parku imaju neiscrpnu zalihu mokraćne, zbog koje zahtijevaju stati svake četiri sekunde, kako bi je ostavljali posvuda. To je zato što vjeruju da je park njihov. I žele da drugi psi to znaju, da znaju da su oni prvi došli onamo. To je neverbalan način da se zapravo kaže:

- Odjebi, pronađi svoj park.

Jednako je s muškarcima.

Ne kažem da ću mokraćom opisati krug oko svojega stola ih takvo što, ali ova tvrtka je moja. Brinuo sam se za te klijente otkako su bili majušne korporacije. Poput ponosnog tate gledao sam kako izrastaju u čvrste konglomerate. Častio sam ih vinom i hranom.

Ulagao sam sate i sate, godine neprospavanih noći. Moj posao nije samo ono što radim - ja jesam moj posao. I nipošto neću dopustiti da Kate Brooks došeta svoju stražnjicu ovamo i oduzme mi ga.

Koliko god ta stražnjica bila dobra.

- Da - kaže moj otac - a jesi li vidio ponešto od onoga što je domislila u ta dva tjedna?

Ujutro prva dolazi i zadnja odlazi - svaki dan. Svježija je i razmišlja izvan okvira. Domislila je neka od najinovativnijih ulaganja koja sam vidio. Instinkt me upućuje predati joj loptu i vidjeti što će učiniti s njom.

Što su točno prvi znakovi koji upozoravaju na demenciju?

- Zabrljat će, eto što će učiniti! - vičem. Ali, iz iskustva znam da dramom kod oca neću postići ništa pa stišćem korijen nosa kako bih se smirio. - U redu, tata, shvaćam što želiš reći. Ali, Saul Anderson nije klijent kojega daješ nekome drugome kako bi vidio je li taj netko sposoban za to. To je klijent kojega daješ svojem najboljem i najbistrijem igraču. Nekome za koga znaš da ga može dovesti do cilja. A to sam ja.

Nisam li? - pitam se dok neuvjerenost zamagljuje njegovo lice.

Kako se šutnja mogega oca nastavlja, moj se želudac grči u mojoj unutrašnjosti. Nemam kompleks oca ili takvo što, ali bih lagao kad bih rekao da ne uživam u ponosu koji moj otac osjeća zbog moje uspješnosti u uredu. Ja sam njegova desna ruka. Njegova osoba od pouzdanja. Kad potkraj meča zagusti pa nas samo čudo može spasiti, možete se kladiti da sam ja jedini kojemu će John Evans dodati loptu.

Ili sam barem bio.

Naviknuo sam da se pouzdaje samo u mene. Činjenica da se to pouzdanje koleba doista je... pa... jebeno bolna.

- Evo što ćemo. - Uzdiše. - Imamo mjesec dana, Osmisli prezentaciju. Neka i Kate učini isto. Onaj tko me obori s nogu, dobiva priliku s Andersonom.

Zapravo sam se trebao uvrijediti. To što traži od mene jednako je zahtijevanju da oskarovac pođe na audiciju za statista. Ali, ne suprotstavljam se. Zaokupljen sam planiranjem svojega sljedećeg poteza.

Dakle, uviđate li što sam ono govorio o životu?

Kate Brooks se samo tako pretvorila iz žene s kojom sam jedva čekao zločesti ples u osobu koju jedva čekam zgnječiti čizmom. U moju neprijateljicu. Moju konkurenticu. Moju neprijateljicu.

To nije njezina krivnja. Znam. Ali, to mi nije nimalo važno.

Ne, ni najmanje.

U punom borbenom raspoloženju vraćam se u stožer - poznat i kao moj ured. Dajem Erin nekoliko naloga i ostatak poslijepodneva radim. Oko šest sati govorim Erin neka pozove Kate u moj ured.

Uvijek zadržite prednost domaćeg terena. Igrajte na svojem terenu. Upamtite to.

Ona ulazi i sjeda, ali ne uspijevam pročitati izraz njezina lica.

- Što je, Drew?

Kosa joj je puštena pa uokviruje njezino lice kao duga, sjajna zavjesa. Na trenutak zamišljam kako bi bilo kad bi šakljala moja prsa, kad bi pala oko mojih bedara.

Odmahujem glavom. Usredotoči se, Evans, usredotoči se.

Na sebi ima tamnocrveno odijelo i odgovarajuće cipele s visokim potpeticama. Kate voli cipele s visokim potpeticama. Prirodno je sitna pa mislim da joj visina, koju na taj način postiže, omogućuje veće samopouzdanje u uredu.

Muškarci vole cipele s visokim potpeticama. Povezujemo ih sa svakojakim fantastičnim seksualnim položajima. Ako želite da vas muškarac primijeti, ne možete pogriješiti s parom sjajnih štikli s potpeticama od deset centimetara, jamčim vam.

Kako moj pogled i dalje šeće po njoj od glave do pete, jedan se problem, recimo to tako, podiže. Premda je moj um svjestan da je Kate Brooks sada moja suparnica, moj kurac očito nije dobio obavijest o tome.

A on, sudeći po njegovoj reakciji, i dalje želi prijateljevati.

Stoga zamišljam gospođicu Gurple, koja mi je u petom razredu predavala prirodne znanosti. Bila je to zvijer od žene. Umirovljena hrvačica - ne od onih koje nose bikini. Na desnom obrazu imala je madež toliko velik da smo bili uvjereni kako je to zapravo glava blizanca koji se u maternici nije odvojio. Bio je odvratn, ali istodobno i neobično hipnotičan - jednostavno ste morali zuriti u njega. Tresao se dok je govorila, poput zdjelice pune želea. Lagano sam zadrhta, ali upalilo je. Dolje je sve mirno.

- Saul Anderson sljedeći mjesec dolazi u grad - napokon kažem.
Njezine obrve se podižu. - Saul Anderson? Doista?

- Doista - kažem joj strogo poslovno. Za nju više nema užitka. - Moj otac želi da osmisliš pokusnu prezentaciju. Predstavljanje, kao da ćeš je doista izvesti pred klijentom. Misli da će to biti dobra praksa za tebe.

Znam, znam... mislite da sam podlac. Ne dajem joj ni poštenu priliku. Pa, pomirite se s time. To je posao. A u poslu je sve pošteno - kao i u ratu.

Očekujem da će biti uzbuđena. Očekujem da će biti zahvalna. Ona nije ništa od toga.

Usne su joj čvrsto stisnute, a izraz njezina lica postaje ozbiljan. - Praksa, ha?

- Tako je. Ništa osobito važno; nemoj se pretrgnuti. Jednostavno sastavi nešto za njega. Hipotetski.

Ona je prekrížila ruke i nagnula glavu. - To je zanimljivo, Drew. Osobito s obzirom na to da mi je tvoj otac upravo rekao kako još nije odlučio tko će dobiti Andersona. Da ćemo to biti ti ili ja, tko god sastavi dojmljiviju strategiju. Prema njegovu objašnjenju, zvuči kao da je to vrlo važno.

Ups.

Kad mi je bilo dvanaest godina, Matthew i ja ukrali smo časopis Huslter iz prodavaonice. Otac me je zatekao u mojoj sobi s njim prije no što sam ga stigao sakriti ispod madraca, izraz mojega lica u tom trenutku vrlo je sličan sadašnjem.

Razotkriven.

- Igramo malčice prljavo, zar ne? - pita, a oči joj se sužavaju u sumnjičavosti.

Sliježem ramenima. - Nemoj se prerano poveseliti, dušo. Anderson će biti moj. Moj otac ti samo baca kost.

- Kost?

- Da. Usne su ti prilijepljene za njegovu guzicu otkako si došla. Čudim se da se više uopće može uspraviti. Zaključio je kako će te se na ovaj način osloboditi na neko vrijeme.

Uvijek udarajte prvi - upamtite i to. Tim koji prvi postigne zgoditak gotovo je uvijek pobjednik. Provjerite ako ne vjerujete.

Da, pokušavam pokolebati njezino samopouzdanje. Da, pokušavam je izbaciti iz takta.

Tužite me.

Ispripovijedao sam vam svoju priču. Ispripovijedao sam vam kako sam odrastao. Nikada nisam morao s nekim dijeliti svoje igračke; ne namjeravam dijeliti klijente.

Pitajte bilo kojeg četverogodišnjaka - dijeljenje je bezveze.

Ona progovara ubojitim tonom, oštrim poput jebene mačete. - Drew, ako ćemo raditi zajedno, mislim da bismo trebali ponešto raščistiti. Ja nisam tvoja duša. Ime mi je Kate - Katherine. Obraćaj mi se njime. I nisam agresivna. Ne moram to biti. Moj rad govori sam za sebe. Moja inteligencija, moja odlučnost - zbog toga me je tvoj otac primijetio. A očito smatra da tebi u tom pogledu ponešto nedostaje kad mene uzima u obzir za Andersona.

Jao. Doista odmah skače za vrat, zar ne?

- I znam da se žene trgaju za tvoju pozornost i za jedan od tvojih šarmantnih osmijeha - nastavlja - ali sa mnom neće biti tako. Ne namjeravam biti jodna od tvojih obožavateljica ni zarez iznad tvojeg kreveta pa svoje fraze, svoj osmijeh i svoja sranja čuvaj za neku drugu.

Ustaje, oslanja ruke na rub mojega stola i naginje se.

Hej, znate, da sjedini samo malo uspravnije, vidio bih u njezinu košulju. Volim taj dio žene. Onu dolinu između njezinih... Prestani!

Mentalno si udaram pljusk. A ona nastavlja.

- Navikao si ovdje biti glavni. Navikao si biti tatin mali, posebni čovjek. Pa, stigla je nova igračica. Pomiri se s time. Silno sam se potrudila dobiti ovaj posao i planiram steći ugled. Ne voliš dijeliti slavu? Šteta. Možeš načiniti mjesta za mene za stolom ili ću te nagaziti kad mi se nađeš na putu. Kako bilo, možeš se kladiti da ću uspjeti.

Okreće se kako bi krenula, ali me tada pogleda, a usne joj se izvijaju u hinjeni osmijeh, - Oh, poželjela bih ti sreću s Andersonom, ali to nema smisla. Neće ti pomoći ni sva sreća ovog svijeta. Saul Anderson je moj... dušo.

S tim se riječima okreće i odlučnim korakom odlazi iz mojega ureda, pokraj Matthewa i Jacka, koji otvorenih usta stoje na mojim vratima.

- Dakle... do vraga - kaže Matthew.

- Dobro, je li još tko napaljen u ovom trenutku? - pita Jack. - Ozbiljno, digao mi se jer ono - pokazuje u smjeru u kojemu je Kate upravo otišla - ono je bilo jebeno seksi.

Doista jest bilo seksi. Kate Brooks je lijepa žena. Ali, kad je ljutita, veličanstvena je.

Steven dolazi noseći šalicu kave. Ugledavši izraze naših lica, pita: - Što? Što sam propustio?

Matthew mu vrlo spremno govori: - Drew gubi moć. Upravo je dobio verbalnu packu. Od cure.

Steven ozbiljno kima i kaže: - Dobro došao u moj svijet, čovječe.

Ne obraćam pozornost na tri lakrdijaša. Moja je pozornost i dalje usredotočena na izazov koji mi je Kate upravo postavila. Testosteron koji kola mojim tijelom žudi za pobjedom. Ne samo za pobjedom nego želi potpuno potući protivnika - želi ga samo potpuno i neosporno izbaciti iz igre.

PETO POGLAVLJE

I tako to počelo - olimpijske igre investicijskog bankarstva. Volio bih reći da je to bilo zrelo nadmetanje dvaju profesionalnih i visoko inteligentnih kolega. Volio bih reći da je bilo prijateljsko. Volio bih... ali neću. Zato što bi to bila laž. Sjećate li se komentara mojega oca? Onoga o tome da Kate prva dolazi u ured i zadnja odlazi iz njega? Cijelu mi je večer ostao u mislima.

Vidite, za dobivanje Andersonovog računa nije bilo potrebno samo napraviti najbolju prezentaciju, domisliti najbolje ideje. To je Kate mislila, ali ja sam znao da to nije sve. Naposljetku, taj čovjek je moj otac; dijelimo istu DNK. Posrijedi je bila i nagrada. Tko je predaniji. Tko ga je zaslužio. A ja sam odlučio pokazati svojemu ocu da sam ja taj »tko«.

Stoga sutradan dolazim sat vremena prije. Kasnije tog jutra, kad je Kate stigla, ne podižem pogled sa svojega stola, ali osjećam kako prolazi pokraj mojih vrata.

Vidite li izraz njezina lica? Kratku stanku u njezinu koraku kad me je ugledala? Kako se mršti zbog spoznaje da je došla druga? Vidite li čelik u njezinim očima?

Očito nisam jedini koji igra bespoštedno.

Stoga u srijedu stižem u isto vrijeme i zatječem Kate kako tipka za svojim stolom. Podiže glavu kad me ugleda. Veselo se smiješi. I maše.

E, pa nećeš.

Sutradan dolazim još pola sata prije... i tako dalje. Opažate li obrazac? Do sljedećeg petka zatječem se kako u zgradu ulazim u pola pet.

Jebenih pola pet!

Još je mrak. I pogodite koga vidim na vratima, kako stiže u isto vrijeme? Kate.

Čujete li siktanje u mojem glasu? Nadam se da čujete. Stojimo i gledamo se u oči, držeći svoje velike šalice kofeina, duple mocha cappuccino napitke.

To vas pomalo podsjeća na one stare vesterne, zar ne? Znao o kojima govorim - kad dva tipa u podne dolaze pustom ulicom na dvoboj. Ako načulite uši, možda biste mogli čuti samotnički krik lešinara pozadini.

Kate i ja u istom trenutku ispuštamo svoje napitke te mahnito jurimo prema vratima. Ona u predvorju panično pritišće tipku dizala, a ja krećem prema stepenicama. Genijalac kakav jesam, zaključujem da ih mogu svladavati po tri odjednom. Visok sam gotovo metar i osamdeset - duge noge. Jedini problem s time je, dakako, to što je moj ured na četrdesetom katu.

Idiot.

Napokon stigavši na naš kat, zadihan i oznojen, ugledam Kate opušteno naslonjenu na vrata njezina ureda, bez kaputa. S čašom vode u ruci. Nudi mi je s onim svojim zadivljujućim osmijehom.

To u meni istodobno budi želju da je poljubim i zadavim. Sadomazohizam me nikada nije zanimao. Ali, počinjem uviđati njegove dobrobiti.

- Izvoli, Drew, izgledaš kao da bi ti voda dobro došla. - Pruža mi čašu i odlazi poskočnim korakom. - Ugodan dan. Kako da ne.

Dan će mi doista biti ugodan.

Zato što je upravo sjajno počeo.

Uvjeren sam da sam to već spomenuo, ali ću ponoviti kako bi bilo potpuno jasno. Posao je za mene važniji od seksa. Svaki put. Uvijek.

Osim subotom navečer. Subotnja večer je za izlazak u klubove. Muška večer. Večer za spetljavanje sa zgodnim curama i ševu do besvijesti. Unatoč mojoj obnovljenoj revnosti na poslu, u borbi s Kate za Andersona, moja subotnja večer se ne mijenja. Subotnja večer je sveta.

Što? Zar želite da poludim? Rad bez zabave čini me mrzovoljnim.

Stoga te subote navečer u baru s imenom Rendezvous upoznajem razvedenu brinetu. Ustanovio sam da sam posljednja dva tjedna skloniji brinetama.

Ne morate biti Sigmund Freud da biste to proključili.

Kako bilo, noć je sjajna. Razvedene žene u sebi nose mnogo suspregnutog gnjeva - mnogo potisnute frustracije - što se bez iznimke pretače u dobru, dugu, silovitu ševu. Upravo to tražim i upravo to mi je potrebno.

Ali, sutradan sam zbog nekog razloga i dalje napet. Živčan.

Kao da sam zamolio konobaricu da mi donese pivo, a ona mi je donijela sok. Kao da sam pojeo sendvič, a zapravo sam želio fin, sočan odrezak. Sit sam. Ali nisam ni približno zadovoljan.

U tom trenutku ne znam zašto se tako osjećam. Ali, kladim se da vi znate, zar ne?

Da bih dobro radio svoj posao, potrebne su mi knjige - mnogo knjiga. Zakoni, pravila i propisi vezani uz moj posao detaljni su i često se mijenjaju.

Na moju sreću, moja tvrtka ima najopsežniju zbirku relevantne referentne literature u gradu. Pa, osim možda gradske knjižnice. Ali, jeste li je vidjeli? Poput vrazjeg dvorca. Potrebna je cijela vječnost da bi se otkrilo gdje bi nešto trebalo biti, a kad to otkrijete, knjiga je najvjerojatnije već posuđena. Privatna knjižnica moje tvrtke je mnogo praktičnija.

Stoga sam u utorak poslijepodne za svojim stolom i radim s jednom od spomenutih knjiga kad me je tko počastio svojom prisutnošću?

Da - lijepa kate Brooks. Danas izgleda osobito slasno.

U glasu joj se čuje oklijevanje. - Hej, Drew? Tražila sam ovogodišnju Tehničku analizu financijskih tržišta i nema je u knjižnici. Je li kojim slučajem kod tebe? - Grize usnu onako ljupko, kako to uvijek čini kad je napeta.

Spomenuta knjiga doista se nalazi na momemu stolu. I gotovo sam završio s njom. Mogao bih biti plemenit - bolji čovjek - i dati joj je.

Ali, ne mislite valjda da ću to učiniti? Zar iz naših dosadašnjih razgovora niste shvatili ništa?

- Da, zapravo je kod mene - kažem joj.

Ona se smiješi. - O, sjajno, što misliš, kad ćeš završiti s njom? Gledam u strop, naizgled duboko zamišljen. - Nisam siguran. Četiri... možda pet... tjedana.

- Tjedana? - pita gledajući me odozgo. Opažate li da je uzrujana?

Znam što mislite. Ako jednom - kad se sve to s Andersonom završi - želim s Kate plesati horizontalan tango, zašto ne pokušam biti malo ljubazniji prema njoj? I u pravu ste. To ima smisla.

Ali, to s Andersonom još nije završilo. A kao što sam već rekao - ovo je rat, prijatelji moji. Govorim o stanju pune pripravnosti, bez rukavica, »oborit ću te iako si cura«.

Ne biste dali metak snajperistu koji je pušku uperio u vaše čelo, zar ne?

A osim toga. Kate je previše seksi kad je ljuta da bih propustio priliku da je ponovno vidim razjarenu, samo za moje izopačeno zadovoljstvo. Zahvalno je odmjeravam od glave do pete dok govorim, prije no što ću joj uputiti svoj patentirani dječjački osmijeh pred kojim su gotovo sve žene bespomoćne.

Kate, dakako, nije među tim ženama. Mogao sam misliti.

- Pa, mislim da ako me lijepo zamoliš... i dodaš masažu ramena kad si već tu... možda bi me mogla nagovoriti da ti je odmah dam.

Istini za volju, nikada ne bih tražio ništa nalik seksualnoj usluzi u zamjenu za nešto vezano uz posao. Svakakav sam. Ali, nisam gad koji bi pao toliko nisko.

No, ta zadnja izjava nedvojbeno bi se mogla smatrati očitim, tipičnim seksualnim uznemirivanjem. A ako Kate kaže mojemu ocu da sam joj to rekao? Isuse Kriste otpustio bi me brže no što biste rekli: - U škripcu bez izlaza. - A tada bi me vjerojatno i namlatio po guzici, za dobru mjeru.

Doista mnogo riskiram. Pa ipak, iako ta mogućnost postoji, 99,9 posto sam uvjeren da me Kate neće cinkati. Previše mi je slična. Želi pobijediti. Želi me potući. I želi to učiniti sasvim sama.

Postavlja ruke na bokove i otvara usta kako bi se okomila na mene, vjerojatno kako bi mi opisala kamo si mogu gurnuti svoju knjigu. Naslanjam se s veselim osmijehom, nestrpljivo iščekujući eksploziju... koja se ne događa.

Ona naginje glavu na siranu, zatvara usta i kaže: - Znaš što? Nema veze.

I s tim riječima odlazi.

Ha?

Pomalo antiklimaktično, zar ne? I ja tako mislim.

Čekajte samo.

Nekoliko sati poslije u knjižnici tražim golemu knjigu s naslovom Komercijalno te investicijsko bankarstvo i međunarodna kreditna tržišta te tržišta kapitala. Sve knjige o Harryju Potteru stale bi u jedno poglavlje te knjige. Pregledavam police ondje gdje bi trebala biti, ali nije ondje.

Netko ju je zacijelo uzeo.

Usredotočujem se na mnogo manje, ali jednako važno djelo s naslovom Regulacija investicijskog menadžmenta, četvrto izdanje. Ali, ustanovljujem da ni njega nema.

Što je, dovraga?

Ne vjerujem u slučajnosti. Dizalom se vraćam na četrdeseti kat i odlučnim korakom ulazim kroz Kateina otvorena vrata. Ne opažam je odmah.

To je zato što su na njezinu stolu i oko njega složeni uredni neboderi knjiga. Njih tridesetak.

Na trenutak se kočim otvorenih usta i očiju razrogačenih u šoku. A tada se glupo pitam kako ih je, dovraga, sve dovukla ovamo. Kate ima najviše pedeset kilograma. U ovoj sobi zacijelo ima nekoliko stotina kilograma stranica.

Tada se njezina sjajna tamna glava pojavi na obzorju. I ponovno se smiješi. Poput mačke s pticom u ustima.

Mrzim mačke. Izgledaju nekako zlo, zar ne? Kao da samo čekaju da zaspate pa da vas uguše svojim krznom ili vam se popišaju u uho.

- Hej, Drew. Jesi li nešto trebao? - pita me hineći dobrohotnost.

Prstima ritmično lupka po dvije goleme knjige tvrdih korica. - Znaš... pomoć? Savjet? Upute o tome kako stići do gradske knjižnice?

Susprežem odgovor. I mrštim se. - Ne. Ne trebam ništa.

- Oh. Dobro, odlično. Baj, baj. - S tim riječima ponovno nestaje iza planine knjiga.

Brooks - dva.

Evans - nula.

Nakon toga postaje gadno.

Stidim se reći da smo i Kate i ja kliznuti u nove dubine profesionalne sabotaze. Ni u jednom trenutku nismo odlutali u područje protuzakonitoga. Ali, nedvojbeno smo blizu.

Jednoga dana dolazim u ured i ustanovljujem da svi kablovi mojega računala nedostaju. Nema trajne štete, ali moram čekati sat i pol da se informatičar pojavi i ponovno ga spoji.

Kate sutradan dolazi na posao i otkriva da je »netko« promijenio sve naslove na njezinim diskovima i datotekama. Napominjem da ništa nije izbrisano. Ali, ona mora pregledati svaki pojedini ako želi pronaći one koji su joj potrebni.

Nekoliko dana poslije na sastanku zaposlenika »slučajno« proljem svoju čašu vode po nekim informacijama koje je Kate prikupila za mojega oca. Nešto što je vjerojatno sastavljala oko pet sati.

- Ups. Oprosti - kažem i dopuštam da joj samodopadni osmijeh na momemu licu otkrije kako mi uopće nije žao.

- U redu je, gospodine Evans - uvjerava mojega oca i briše vodu. - U uredu imam drugi primjerak.

Doista promišljeno od nje, zar ne?

Znate li što je učinila poslije, na otprilike polovici istog sastanka? Udarila me je! U cjevanicu, ispod stola.

- Hmf - stenjem i šake mi se refleksno stišću.

- Drew, jesi li dobro? - pita moj otac.

Mogu samo kimnuti i procijediti: - Nešto mi je u grlu. - Dramatično kašljem.

Vidite, ni ja nisam od onih koji plaču pred taticom. Ali, Kriste, kako boli! Je li vas itko ikada udario u cjevanicu šiljastom cipelom s potpeticom od deset centimetara? Za muškarca je još samo jedno mjesto u koje je udarac bolniji.

A to je mjesto koje se ne usudi izgovoriti svoje ime.

Kad se pulsiranje u mojoj nozi malo smirilo, skrivam ruku iza nekoliko podignutih papira dok moj otac govori. A tada Kate pokazujem srednji prst. Nezrelo, znam, ali sada očito oboje funkcioniramo na predškolskoj razini pa pretpostavljam da je to u redu.

Kate reži na mene, a tada mi bez glasa kaže: Sanjaj.

Pa, na to nemam što reći, zar ne?

Borba je pri kraju. Mjesec dana ubojitog ratovanja je prošlo i sutra je rok koji je moj otac postavio. Oko jedanaest sati Kate i ja smo jedini u zgradi, ako se izuzme čistačka služba koja radi noćnu smjenu.

Tu sam fantaziju izvrtio stotinu puta. Iako moram reći da nikada nije uključivala svakoga u svojem uredu, kako se bijesno gledamo preko hodnika i povremeno izvodimo vulgarne geste.

Bacam pogled prema njoj i vidim da pregledava svoje tablice. Što joj je? Je li ovo kameno doba? Tko još, dovraga, koristi plakate? Anderson je nedvojbeno moj.

Upravo dovršavam svoju dojmljivu prezentaciju u PowerPointu kad Matthew ulazi u moj ured. Kreće u barove. Nije važno to što je srijeda; Matthew je jednostavno takav. Prije samo nekoliko tjedana i ja sam bio takav.

Dugo me gleda ne govoreći ništa. A tada sjeda na rub mojega stola i kaže: - Čovječe, hajde to već jednom učini.

- O čemu govoriš? - pitam, ali moji prsti ne staju na tipkovnici. - Jesi li se pogledao u posljednje vrijeme? Jednostavno moraš otići onamo i obaviti to.

Sada me već živcira. - Matthew, što, dovraga, želiš reći?

Ali, on odgovara samo: - Jesi li gledao Rat ruža? Želiš li tako završiti?

- Imam posla. Sada nemam vremena za to.

On podiže ruke. - U redu. Pokušao sam. Kad vas dvoje pronađemo u predvorju, ispod srušenog lusteru, reći ću tvojoj majci da sam pokušao.

Prestajem tipkati. - Što, dovraga, želiš reći?

- Ti i Kate. Očito je da osjećaš nešto prema njoj.

Bacam pogled prema njoj u trenutku kad je izgovorio njezino ime. Ona ne podiže pogled. - Da, osjećam nešto prema njoj. Krajnju odbojnost. Ne podnosimo se. Nepodnošljiva je. Ne bih je ševio ni vibratorom od tri metra.

Dobro, to nije istina. Itekako bih je ševio. Ali, to mi se ne bi svidjelo.

Da, u pravu ste. Ni to nije istina.

Matthew sjeda na stolac nasuprot mojega stola. Osjećam kako se ponovno zagledao u mene. A tada uzdiše. I kaže nešto što bi trebalo zvučati kao zapanjujuće otkrivenje: - Sally Jansen.

Gledam ga blijedo.

Tko?

- Sally Jansen - ponavlja, a tada pojašnjava: - treći razred.

U momemu umu pojavljuje se slika djevojčice sa svijetlosmedim repićima i debelim naočalama. Kimam. - Što je s njom?

- Bila je prva cura koju sam volio. Čekaj malo. Što?

- Zar je nisi zvao Smrdljiva Sally?

- Jesam. - Ozbiljno kima. - Doista jesam. I volio sam je. I dalje sam zbunjen.

- Nisi li je cijeli treći razred zvao Smrdljiva Sally? Ponovno kima te, pokušavajući zvučati mudro, kaže: - Zbog ljubavi znamo činiti gluposti. Vjerojatno, zato što...

- Nije li dva puta tjedno ranije odlazila iz škole k psihijatru zato što si je ti toliko silovito mučio?

On na trenutak razmišlja o tome. - Da, to je istina. Znaš, Drew, granica između ljubavi i mržnje vrlo je tanka.

- I nije li Sally Jansen kasnije te godine otišla u drugu školu jer...

- Gledaj, čovječe, poanta je u tome da mi se ta djevojčica sviđala. Volio sam je. Mislio sam da je divna. Ali, nisam znao izaći nakraj s tim osjećajima. Nisam ih znao izraziti na pravi način.

Matthew inače nije toliko u dodiru sa svojom ženskom stranom.

- Pa si je umjesto toga gnjavio? - pitam.

- Nažalost, da.

- A to je povezano s Kate i sa mnom...?

On nakratko zastaje, a tada me pogleda... znakovito. Blago odmahne glavom, s grimasom žalosnog razočaranja. Taj pogled je gori od majčinog osjećaja krivnje, kunem se.

Ustaje, udara me po ruci i kaže: - Pametan si, Andrew. Shvatit ćeš.

- I S tim riječima odlazi.

Da, da, znam što je Matthew želio reći. Jasno mi je, u redu. I kažem vam - otvoreno - on je lud.

S Kate se ne borim zato što mi se sviđa. Činim to zato što njezino postojanje remeti putanju moje karijere. Smeta mi. Ona je muha u mojoj juhi. Gnjavaža. Bol poput onog gadnog uboda pčele na mojemu lijevom obrazu, u ljetnom kampu kad mi je bilo jedanaest godina.

Dakako da bi bilo sjajno povaliti je. Kate Brooks bih provozao samo tako. Ali, to nikada ne bi bilo ništa više od dobre ševe. To je sve, ljudi.

Što je? Zašto me tako gledate? Ne vjerujete mi?

Tada ste ljudi kao i Matthew.

ŠESTO POGLAVLJE

Pritisak je čudna stvar. Neki ljudi puknu. Poput onog studenta MIT-a koji je snajperskom puškom odlučio posmicati pola studenata jer je na završnom ispitu dobio ocjenu +4. Neki ljudi se uguše. Dvije riječi: Jorge Posada. Dovoljno sam rekao. Neke ljude pritisak obori. Neki se raspadnu. Neki se ukoče.

Ja nisam od tih ljudi. Napredujem pod pritiskom. Pritisak me nosi, vodi me uspjehu. To je moj element. Kao voda za ribu.

Sutradan rano i čilu dolazim na posao. Ubojito odjeven, s odlučnim izrazom lica. Vrijeme je.

Kate i ja točno u devet stižemo u ured mojega oca. Ne mogu se suzdržati pa je odmj eravam. Izgleda dobro. Samopouzđano. Uzbuđeno. Na stres očito reagira jednako kao i ja.

Moj otac objašnjava da je Saul Anderson nazvao i rekao da će u grad doći prije. Sutra navečer.

Mnogi poslovni ljudi to čine. U zadnji čas pomaknu sastanak prije. To je test. Da vide jeste li spremni. Da vide jeste li u stanju izaći nakraj s neočekivanim. Na moju sreću, ja jesam.

I tada počinjemo. Zahtijevam da dama ima prednost.

Gledam Kateinu prezentaciju kao što dijete na Badnjak gleda dar pod jelkom. Ona to ne zna, dakako. Moje lice je primjer dosađivanja i ravnodušnosti. No, iznutra jedva čekam da vidim što je pripremila.

I nisam razočaran. Nemojte nikome reći da sam to rekao - poricat ću do smrti - ali Kate Brooks je jebeno nevjerojatna. Gotovo dobra poput mene.

Gotovo.

Izravna je, jasna i vraški uvjerljiva. Investicijski planovi koje izlaže jedinstveni su i maštoviti. I suđeno im je donijeti golemu zaradu. Njezina jedina slabost je to što je nova. Ne posjeduje veze da bi ostvarila ono što predlaže. Kao što sam već rekao, u ovoj je poslu važno - vrlo važno - imati insajderske informacije. Znati skrivene informacije i prljave tajne do kojih autsajderi ne mogu doprijeti. Dakle, iako su Kateine ideje dobre, nisu sasvim izvedive. Nisu nedvojbeno uspješne.

Tada je red na mene.

Moji su prijedlozi, s druge strane, jebeno čvrsto utemeljeni. Spominjem poznate i sigurne tvrtke i ulaganja. Istina je da moja predviđena dobit nije visoka kao Kateina, ali je izvjesna. Pouzdana. Sigurna.

Po završetku sjedam na kauč pokraj Kate. Vidite nas ondje? Kateine ruke lijepo su sklopljene u njezinu krilu, leđa su joj ravna, a na usnama uvjeren, zadovoljan osmijeh. Naslanjam se, opušten, a moj samopouzdan osmijeh zrcalna je slika njezinog.

Vi koji mislite da sam bahat, pažljivo gledajte. Ovaj dio će vam se svidjeti.

Moj otac se nakašlja, a ja vidim sjaj uzbuđenosti u njegovim očima. Trlja ruke i smiješi se. - Znao sam da je moj instinkt bio točan u ovom pogledu. Ne mogu vam opisati koliko sam zadivljen onime što ste domislili. I mislim da je očito tko bi trebao surađivati s Andersonom.

Kate i ja istodobno se samodopadno smiješimo jedno drugome, a likovanje je očito na našim ticima.

Čekajte samo...

- Oboje.

Ironija je doista gadna, zar ne?

Naši se pogledi okreću prema mojemu ocu, a osmijesi nestaju s naših lica brže od Acme sefa u crticu o Ptici Trkačici. Naši šokirani glasovi progovaraju istodobno.

- Što?

- Molim?

- Kate, uz tvoj umjetnički žar za ulaganje i, Drew, tvoje konkretno znanje, bit ćete savršeni zajedno. Nepobjedivi tim. Oboje možete raditi na tom računu. Kad Anderson potpiše ugovor s nama, možete ga dijeliti - posao i naknade - pola-pola.

Dijeliti ga? Dijelili ga?

Je li stari sišao s vražjeg uma? Bih li ja od njega tražio da dijeli nešto za što se silno naradio? Bi li on dopustio nekome da vozi njegov crveni Mustang kabriolet iz 1965. godine? Bi li otvorio vrata svoje spavaće sobe i dopustio da neki drugi tip ševi njegovu suprugu?

U redu, to je bilo pretjerano. Povlačim to, budući da je njegova supruga moja majka. Zaboravite da sam svoju majku i ševu ikada spomenuo u istoj rečenici. To je jednostavno... pogrešno. Na mnogim razinama.

Ali, zaboga, recite mi da me shvaćate.

Moj otac zacijelo je napokon vidio naša lica jer pita: - To nije problem, zar ne?

Otvaram usta kako bih mu rekao da je to velik prokleti problem. Ali, Kate me pretječe.

- Ne, gospodine Evans, nipošto. To uopće nije problem.

- Odlično! - On pljesne rukama i ustane. - Za sat vremena mi počinje partija golfa pa vas ostavljam. Imate vremena do sutra navečer da uskladite svoje ponude. Anderson će u sedam biti u Le Bernardinu.

A tada me pogleda u oči. - Znam da me nećeš iznevjeriti, Andrew. Sranje.

Kad vam se roditelj obrati punim imenom, čak i ako mu je šezdeset, to isiše gotovo sve argumente iz vas.

- Ne, neću.

S tim riječima odlazi. Ostavlja Kate i mene na kauču, sa zapanjenim izrazima lica, poput osoba koje su preživjele nuklearnu eksploziju.

- Ne, gospodine Evans, nipošto - zavijam. - Jesi li mu se mogla više uvući u guzicu? Ona sikće: - Umukni, Andrew. - A tada uzdiše. - što ćemo sada, dovraga?

- Pa, ti bi mogla postupiti plemenito i povući se. - Da, kao da će se to dogoditi.

- Sanjaj.

Smiješim se. - U mojim snovima zapravo si sagnuta preko nečega... ne povlačiš se. Ona ispušta zvuk gađenja. - Možeš li biti veća svinja?

- Šalio sam se. Zašto uvijek moraš biti toliko jebeno ozbiljna? Trebala bi naučiti primati šalu.

- Znam primiti šalu - kaže, ali zvuči uvrijeđeno. -Da? Kada?

- Kad ta šala ne potječe od djetinjastog magarca koji sebe smatra Božjim darom ženama.

- Nisam djetinjast.

Ali, Božji dar? Moji uspjesi govore dovoljno.

- Ah, popuši mi. Vrlo rado.
- Lijep odgovor, Kate. Vrlo zrelo.
- Baš si običan kreten.
- A ti si... obična Alexandra.

Na trenutak zastaje i blijedo me gleda. - Što to, dovraga, znači? Razmisli. Shvatit ćeš. Trljam lice. - U redu, gledaj, ovo ne ide nikamo. U škripcu smo. Oboje i dalje želimo

Andersona, a jedini način da ga dobijemo jest da se nekako udružimo. Imamo... trideset sati za to. Jesi li za ili nisi?

Njezine se usne sastaju u potpunoj odlučnosti.

- U pravu si. Ja sam za.

- Dođi u moj ured za dvadeset minuta i bacamo se na posao.

Očekujem da će mi se suprotstaviti. Očekujem da će pitati zašto se moramo sastati u mojem uredu - zašto ne možemo raditi u njezinom uredu - poput kućanice gnjavatorice. Ali, ona to ne čini.

Samo kaže: - U redu. - I odlazi po svoje stvari. Iznenađen sam.

Možda to neće biti loše kao što sam mislio.

- To je najgluplja ideja koju sam ikada čuo! Ne, mnogo je gora.

- Istražila sam Andersona. Staromodan je tip. Neće željeti oslijepiti zureći cijelu noć u tvoje računalo. Željet će nešto konkretno, opipljivo. Nešto što može ponijeti kući. To ću mu dati!

- To je sastanak na kojemu ćemo raspravljati o poslu vrijednom više milijardi dolara, a ne izložba znanstvenih radova učenika petog razreda. Neću doći onamo s plakatima!

Prošla je ponoć. U mojem smo uredu malo više od dvanaest sati. Izuzev tih nekoliko malih pojedinosti razradili smo, dogovorili i uskladili svaki vid naše prezentacije.

Osjećam se kao da sam dogovorio prokleti mirovni sporazum.

Kate je do tada raspustila kosu i skinula cipele. Ja sam skinuo kravatu i otkopčao gornja dva gumba košulje. Naš izgled bi mogao stvoriti prijateljsko ozračje - prisno - poput cjelonoćnog učenja na studiju.

Kad ne bismo jedno drugome pokušavali iščupati grkljan, dakako.

- Fućka mi se slažeš li se ili ne. U pravu sam u vezi ovoga. Nosim plakat.

Predajem se. Previše sam umoran da bih se svađao zbog papira. - U redu. Samo ga... smanji.

Prije nekoliko sati naručili smo hranu i raditi uz večeru. Ja sam jeo tjesteninu s piletinom, a Kate je izabrala sendvič s puretinom i pomfritom. Koliko god to nerado priznajem, zadivljen sam. Ona se očito ne pokorava pravilu »pred suprotnim spolom jedem samo salate«, u koje se mnoge cure kunu. Odakle ženama ta ideja? Kao da će tip reci svojemu prijatelju: - Čovječe, baš je ružna, ali kad sam vidio kako žvače onu salatu, jednostavno sam je morao povaliti.

Ni jedan muškarac ne želi ševiti kostur - a grickanje krekerja i ispijanje vode za večerom, poput ratnog zarobljenika, nije privlačno. Zbog toga samo mislimo kako ćete kasnije biti čangrizave kuje jer ste gladne. Ako se tipu sviđate, neće ga uplašiti ni ogroman cheeseburger. A ako mu se ne sviđate? To se neće promijeniti ni ako progutate sve zelene listove na golemoj farmi, vjerujte mi.

Vratimo se velikoj bitci.

- Ja govorim - kažem odlučno.

- Ne, nipošto!

- Kate...

- Ovo su moje ideje i ja ih iznosim!

Namjerno me želi izludjeti. Namjerno me pokušava dovesti do ruba. Vjerojatno se nada da ću se baciti kroz prozor samo kako bih je se riješio. Tada će imati Andersona samo za sebe.

Pa, njezin zloban plan neće upaliti. Ostat ću miran. Brojit ću do deset. Neću dopustiti da me Kate uzruja.

- Saul Anderson - kažem - je staromodni poslovni čovjek, sama si to rekla. Željet će razgovarati s drugim poslovnim čovjekom, a ne s nekime koga doživljava kao uzvišenu tajnicu.

- To je krajnje seksistički. Odvratani si! Smirenost leti kroz prozor i pada četrdeset katova.

- Nisam rekao da ja tako mislim - rekao sam da on tako misli! Kriste svemogući!

I to je istina. Ne zanima me što nosile u hlačama ni kakve su vam sklonosti. Pimpeka, piću ili oboje - menije svejedno. Ako dobro obavljate posao, to je jedino važno. Ali, doimalo se da je Kate odlučila misliti najgore u meni.

Provlačim ruku kroz kosu želeći osloboditi se frustracije koja u meni budi želju da je pretresem i izbacim to sranje iz nje.

- Gledaj, ovako stoje stvari. Određene predrasude neće nestati ako mi glumimo da ne postoje. Izgledi za sklapanje ugovora s Andersonom bolji su ako ja budem govorio.

- Rekla sam ne! Ne zanima me što ti misliš. Ne dolazi u obzir.

- Bože, užasno si tvrdoglava. Poput ogorčene mazge u menopauzi!

- Ja sam tvrdoglava. Ja sam tvrdoglava? Pa, možda ne bih trebala biti da ti nisi kralj kontrole!

U pravu je u vezi kontrole. Ali, što da kažem? Volim da se radi ispravno - na moj način. Neću se ispričavati zbog toga. Osobito ne gospođici Uštogljenoj.

- Ja barem znam kad se valja povući - za razliku od tebe. Ti hodaš uokolo kao ukočena štreberica na drogama!

Do tada smo već oboje na nogama, udaljeni manje od jednog koraka, okrenuti licem jedno prema drugome. Ona je bez svojih potpetica pa imam veliku prednost u pogledu visine, ali Kate se ne doima zastrašenom.

Ubada me u prsa raspravljajući. - Uopće ne me poznaješ. Nisam ukočena.

- Ma, molim te. Još nisam vidio osobu kojoj je seks toliko potreban kao tebi. Doista ne znam što tvoj zaručnik, dovraga, radi s tobom. Ali, što god to bilo, ne radi to dobro.

Njezina usta se otvaraju i oblikuju veliki krug zbog moje zlobne primjedbe o njezinom zaručniku. Krajičkom oka opažam kako se njezina ruka podiže kako bi me pljusnula.

To nije prvi put da me je žena pokušala pljusnuti. Niste iznenađeni, zar ne?

Poput profesionalca hvatam njezino zapešće prije no što je dodirnula moj obraz i spuštam joj ruku. - Zaboga, Kate, tvrdiš da se ne želiš ševiti sa mnom, ali doista žudiš za tjelesnim kontaktom.

Njezina druga ruka se podiže kako bi me udarila s druge strane, ali je ponovno zaustavljam i sada joj sigurno držim obje ruke uz bokove. Smiješim se. - Dušo, moraš se malo više potruditi ako me želiš imali.

- Mrzim te! - viče mi u lice. -Ja tebe još više - vičem.

Priznajem da to nije moj najpametniji odgovor, ali je bio najbolji koji sam uspio domisliti u tim okolnostima.

- Dobro!

To je posljednja riječ koju izriče.

Prije no što se moja usta spuste na njezina.
I naše se usne silovito sastaju.

SEDMO POGLAVLJE

Ljubio sam stotine djevojaka. No, tisuće. Pamtim samo nekoliko njih. Ali, taj poljubac? Taj noću uskoro zaboraviti. Njezin okus... Isuse, nikada se nisam drogirao, aii pretpostavljam da se tako doživljava prvo ušmrkavanje kokaina, prvi šut heroina. Prokleta izaziva ovisnost.

Naše se usne sastaju i klize jedno preko drugih gnjevno i vlažno. Ne mogu prostati dodirivati je. Ruke su mi posvuda: na njezinu licu, u njezinoj kasi, klize niz njezina leđa, hvataju je za bokove. Privlačim je bliže očajnički želeći osjetiti je jače, želeći točno osjetiti što mi radi.

Trebam zraka pa odvajam usne od njezinih i nasrćem na njezin vrat. Proždirem je poput izgladnjelog čovjeka. A upravo to i jesam - gladan sam je. Udišem dok ližem, sišem i grickam kožu od njezine čeljusti do uha.

Ona nesuvislo stenje, ali shvaćam što želi reći. Zvuk njezina glasa, divlji i seksi, izaziva moje stenjanje. I njezin miris. Mili Bože, miriše kao... cvijeće i šećer. Poput onih ukrasnih slastičarskih ruža na torti. Jebeno slasno.

A ni njezine ruke nisu besposlene. Hvata moje bicepse, a toplina njezinih ruku prolazi kroz moju košulju. Noktima me grebe niz leđa i ulazi prstima ispod pasice mojih hlača pa najprije miluje, a tada obuhvaća moju stražnjicu.

Umirem. Gorim. Krv mi je jebena tekuća vatra i osjećam se kao da ćemo eksplodirati i prije no što stignemo do kauča. Kate uzdiše dok uzimam njezinu ušnu resicu u usta te jezikom plešem preko kože ispod nje.

- Drew? Drew, što to radimo?

- Ne znam - stenjem promuklim glasom. - Samo... nemoj prestati dodirivati me.

Ne prestaje.

A ja se vraćam na njezina usta. Guram jezik u nju, klizim po njezinom kao što žarko želim kliznuti kurcem u njezino vlažno, spremno tijelo. Osjećam kako se upire kukovima u mene. I sva krv

preostala u mojemu tijelu se spušta, ukrućujući me jače no ikada u životu.

Tjedni želje i frustriranosti struje kroz mene. Predugo sam prao zube Colgate pastom - i okus je bio užasan.

- Znaš li koliko želim ovo? Tebe? Zaboga, Kate... čak sam to sanjao... preklinjao za to. Ti me... ah, ne mogu te se... zasititi.

Njezine su ruke sada na mojim prsima, trljaju, grebu, silaze niz moje trbušne mišiće, a tada jedna okrzne prednji dio mojih hlača, a ja sikćem u čistom, bolnom užitku. Prije no što sam stigao udahnuti, ona je počela milovati moj kurac kroz hlače, a ja se upirem naprijed. Nestao je i posljednji privid kontrole ili profinjenosti.

Moje ruke podižu se do njezinih grudi, a ona se izvija kako bi mi ih približila. Stišćem ih, a ona ponovno uzdiše. Lagano prelazim po mjestu za koje znam da joj se na njemu nalaze bradavice, frustriran njezinom košuljom i grudnjakom. Želim potezati i štipati te ljepotice sve dok ne postaju dva oštra vrha. Njezina usta su na mojem vratu, ljube me, a ja podižem bradu.

Nikada nije bilo tako. Ja nikada nisam bio takav. Nikada nisam osjećao toliko mnogo prema ženi, iako je ovo mješavina gnjeva i požude.

- Drew... Drew, ne mogu ovo. Volim Billyja - kaže dašćući.

Njezino priznanje ne utječe na mene onako kako biste očekivali. Uglavnom zato što jednu ruku i dalje drži na mojem kurcu dok to govori. Njezini postupci govore potpuno suprotno od onoga što govori njezin glas. Ruke i bokovi privlače me bliže, miluju me, proklinju za još.

- To je dobro, Kate. U redu. Voli Billyja. Udaj se za Billyja. Samo te molim... Bože... molim te, poševi me.

Ni ne znam što govorim. Ne znam jesam li suvisao. U mojoj glavi bubnja samo jedna misao, poput iskonske melodije: Još.

Spuštam bradu želeći ponovno okusiti njezina usta. Ali, umjesto njezinih usana... dodirujem njezin dlan. Otvaram oči i opažam da mi rukom pokriva usta, sputava me. Grudi joj se nadimaju, podižu i spuštaju se u žustrom, ubrzanom disanju.

A tada opažam njezine oči. I osjećam se kao da me je kugla za rušenje pogodila u prsa. Jer, njezine su oči razrogačene u panici... i

zbunjenosti. Pokušavam izgovoriti njezino ime, ali njezina ruka prigušuje zvuk.

Čujem jecaj u njezinu glasu kad kaže: - Ne mogu ovo, Drew. Žao mi je. Billy... ovaj posao... to je moj život. Moj cijeli život. Ja... ne mogu.

Drhti. Moja potreba, moja požuda te moja i dalje silovita ukrućenost odlaze u drugi plan, potisnute golemom željom da je utješim. Da joj kažem kako je to u redu. Sve će biti u redu.

Bilo što. Rekao bih bilo što samo da taj izraz nestane s njezina lica.

Ali, ona mi ne pruža priliku za to. Skida ruku s mojih usta i istog trenutka trčeći odlazi kroz vrata. I nestaje prije no što uspijevam udahnuti, trebao bih poći za njom. Trebao bih joj reći da je u redu zakočiti. Da ovo nije ništa promijenilo, i da neće. Iako je to golema, masna laž, i oboje to znamo, zar ne?

Ali, ne idem za Kate. A razlog je jednostavan: jeste li ikada pokušali trčati s krutinom koja vas gleda odozdo? Ne?

Pa, to gotovo nije moguće.

Rušim se na kauč i naslanjam glavu. Zagledan u strop, prstima stišćem korijen nosa. Kako je moguće da je nešto jednostavno poput seksa odjednom postalo toliko vraški složeno? Ni ja ne znam.

Kriste, jako mi je krut. Poželim zaplakati, priznajem. Ne stidim se. Poželim zaplakati zbog pulsirajuće boli u preponama koja neće biti olakšana. Zamisao da izađem i pronađem zamjenu za Kate čak se ni ne pojavljuje u mojemu umu. Jer, moj kurac zna ono što moj mozak upravo počinje priznavati.

Za Kate Brooks nema zamjene. Ne za mene. Ne sada.

Gledam šator u svojem krilu. Onaj koji ne daje naznake da bi uskoro mogao splasnuti.

Bit će ovo duga, duga noć.

OSMO POGLAVLJE

Kate sutradan u ured dolazi tek u jedanaest sati. Ne moram vam reći kako je to neuobičajeno za nju. Izbjegava me. Znam to jer sam to više puta i sam činio. Diskretno sam se šuljao na drugi kraj kluba kad bih maglovito prepoznao koju od svojih prijašnjih partnerica. Ali, biti onaj kojemu netko to radi? Koma.

Tek u dva sata dobivam povlasticu razgovarati s njom, kad odlučnim korakom ulazi u moj ured - i izgleda zapanjujuće divno. Kosa joj je podignuta u ono što bi Alexandra nazvala francuskom punđom. Na sebi ima crnu haljinu koja se u razini koljena blago širi, te crne cipele i blejzer.

Na moj stol stavlja hrpicu plakata, svoj e tablice i grafikone smanjene na veličinu bilježnice, kako smo se dogovorili. - U redu. U pravu si. Ti bi trebao voditi s Andersonom. Ja ću biti pomoćnica.

Govori kao da se ništa nije dogodilo. Kao da prije samo nekoliko sati u istom ovom uredu nije drhtala u mojem zagrljaju i palila me svojim rukama. Drži se potpuno poslovno. Bez imalo emocija. I to me ljuti. Jako.

Ravnodušnost zapravo nije reakcija na koju sam navikao kod žena. Iskreno rečeno, malo mi ju je teško prihvatiti.

Osjećam kako mi se čeljust stišće dok joj govorim: - Dobro. Tako je najbolje.

Dakle, ako niste pogodili, ja nisam osjećajan tip. Nisam od onih koji će do besvijesti govoriti o svojim osjećajima poput kakvog new age čudaka koji meditira. Ali, očekivao sam nešto od nje. Neku vrstu potvrde onoga što se sinoć dogodilo - privlačnosti koju oboje i dalje osjećamo. Mislio sam da će ona progovoriti o tome. Naposljetku, ona je žena.

No, ona samo šuti pa jednostavno moram potaknuti tu temu. - Kate, u vezi onoga sinoć...

Ona me prekida. - Ono sinoć je bilo pogreška. Neće se ponoviti.

Znate li bilo što o dječjoj psihologiji? Ne? Pa, evo pouke. Ako djetetu kažete da nešto ne može dobiti, pogađate li što će prvo pokušati učiniti čim vi okrenete leđa? Upravo tako.

Jednako je s muškarcima. To će se itekako ponoviti. Ali, ona to u ovom trenutku ne mora znati.

- U redu.

- Dobro.

- Odlično.

Ona šapće: - Dobro.

Dobro je čudna riječ, zar ne? Mislim da je to jedina riječ u engleskom jeziku koja govori toliko mnogo, iako zapravo o izriče vrlo malo. Koliko je žena svojim supruzima reklo: Dobro sam, iako su zapravo mislile: - Želim ti mesarskim nožem odrezati jaja? Koliko ih je prijateljicama reklo: - Izgledaš dobro - iako su zapravo mislile: - Moraš se vratiti u teretanu i vježbati, mnogo. - To je univerzalan način da kažemo kako smo baš super, iako smo upravo suprotno.

- Dobro - ponavljam, gledajući u papire na svojem stolu. Ona tada odlazi, a ja sljedećih deset minuta gledam za njom i u mislima ponovno proživljam prošlu noć.

Hej, znate li još jednu riječ koja može značiti suprotno od onoga što bi trebala značiti?

Sjebati.

A upravo ću to biti ako ne izvučem glavu iz guzice i vratim se u igru do sedam navečer.

Naš sastanak uz večeru prilično je odmaknuo, lako sam mnogo govorio, zapravo je Kate potpuno osvojila Saula Andersona. Da nisam bio toliko loše raspoložen, priznao bih da ovaj sastanak odrađuje kao profesionalka. Ati, loše sam raspoložen pa to neću reći nikome osim vas.

Ona se smije nekoj priči koju je Anderson upravo ispričovijedao, a on se tada ispričava i odlazi na zahod. Otpijam gutljaj svojega vina, želeći da je viski.

Kate se okreće prema meni, a u očima joj treperi uzbuđenje početnice. - Dakle, ovo ide vrlo dobro, zar ne? Hoću reći, uvjeren sam da je zainteresiran, a ti?

Sliježem ramenima. - Ovisno o tome što mu pokušavaš prodati.

- O čemu govoriš? Prodajem mu nas, našu ponudu, našu investicijsku tvrtku.

Ponašam se kao seronja, da, znam.

- Doista? Jer, doima se kao da mu nudiš nešto posve drugo.

- Što želiš reći?

- Ma hajde, Kate. Studirala si na Whartonu. Mislim da si sposobna zaključiti što govorim.

- Bila sam potpuno profesionalna...

- Bita bi suptilnija da si otvorila košulju i gurnula mu sise u lice. U redu, to nije bilo potrebno. I doista razmišljam o tome da se ispričam.

Ali, prije no što uspijevam oblikovati riječi, ledeno hladna tekućina prodire kroz moje hlače i cijedi se niz prepone. Iz čaše koju je Kate upravo preokrenula u moje krilo.

- Jesi li poludjela? - grubo šapućem nastojeći ne praviti scenu dok skačem i ubrusom brišem trag. - Je li ovdje sve u redu?

To je Anderson. Vratio se pa pogledava mene i Kate. U nelagodi sliježem ramenima, a Kate se smiješi i govori mu: - Sve je dobro. Opet ta riječ. Uviđate što želim reći?

- Drew je samo imao malu nezgodu sa svojom čašom vode. Znaete kakvi su dečki, ne možete ih nikamo izvesti.

Anderson se smije i sjeda, a ja procjenjujem svoje izgleda za oslobođenje od optužbe. Ono koje će mi biti potrebno nakon što zadavim Kate Brooks.

Sat vremena poslije čekamo kavu i desert. Kate je otišla od stola. Mislim da joj je mjehur bio nadomak pucanju kad me je ostavila nasamo s Andersonom.

On me na trenutak promatra, a tada kaže: - Drew, sviđa mi se ono što sam večeras vidio. Vrlo dojmljivo.

- Hvala, Saul.

U poslu se jedni drugima uvijek obraćamo imenom. To nije nepristojno. Time pokazujemo da smo jednaki - u istoj ligi. To je silno važno.

- A na temelju onoga što ste mi pokazali spreman sam svoj posao predati tvrtki Evans, Reinhart i Fisher.

To! Otvori šampanjac, dušo.

Drago mi je čuti to. Mislim da će ova pogodba biti vrlo unosna za obojicu, odnosno, za sve nas. - Ne smijemo zaboraviti Kate, zar ne? Kao da bi mi ona to dopustila. - Možete se potpuno pouzdati u Kate i mene. Nećemo vas iznevjeriti.

On prstima prelazi po svojoj kristalnoj čaši. - U redu. U vezi toga. Prije no što potpišem, imam samo jedan uvjet.

To se uvijek događa. Ništa osobito.

- Reci, Saul. Uvjeren sam da ti možemo osigurati što god ti je potrebno.

- To mi je drago čuti. Tada neka mi ta tvoja dražesna djevojka. Kate, noćas donese ugovore, oko ponoći. - Pruža mi posjetnicu, a ja se osjećam kao da mi je kamen u želucu.

Osjećate li ga i vi?

- Ovdje sam odsjeo. Neka mi donese papire... sama.

Znate kako na televiziji u onim šokantnim trenucima nelagode čujete samo cvrčke u pozadini?

E, pa, cvrč, jebeni cvrč. Ovo je jedan od tih trenutaka.

- Nisam siguran da...

- O, dakako da josi, Drew. Znaš kako je to. Kad muškarac radi do kasno, potrebno mu je malo... ugone. Razonoda.

Što kažeš na moju nogu u tvom šupku, Saul? Bi li te to razonodilo?

- A ta tvoja djevojka je vrhunska. Moj posao će tvojoj tvrtki donijeti milijunske prihode. I to bez dodatnih klijenata koje ćete privući kad se pročuje da sam ja kud vas. Rekao bih da je mala usluga nakon radnog vremena mala cijena za to, zar ne?

To ima smisla - na bolestan, perverznan način svojstven registriranim seksualnim prijestupnicima. Ali, mislite li da je to važno? Nipošto. Ustajem. Plašim se što bih mogao učiniti ako ću još ijednu minutu gledati njegov samodopadan, gnusan osmijeh.

Bacam desetak novčanica na stol i govorim mu: - To nije posao kojim se bavimo. Ako tražite takvo što. Četrdeset i druga ulica je oko deset raskrižja dalje, ja nisam svodnik, a Katherine Brooks nipošto nije kurva. Ovaj sastanak je završen.

Niste li ponosni na mene? Ja jesam. Iako me to što sam upravo rekao nije zadovoljilo, bilo je profesionalno - dostojanstveno. Ostao sam pribran. Nisam ga čak ni nazvao lizačem šupka i vrećom vrućih psećih govana, iako mislim da to jest. Bravo ja.

Odlazim prema šanku u susjednoj prostoriji i bijesan sam. Vidite li paru koja mi izlazi iz ušiju? Ne? Pa, očito ne gledate dovoljno dobro. Taj tip stvarno ima muda. Pretpostaviti da bi Kate... Kate nije samo lijepo lice. Izvrsna je. I duhovita. I, dobro, možda nije ljubazna, ali sam uvjeren da bi mogla biti kad me ne bi mrzila. Kako bilo, ona

zaslužuje bolje, više poštovanja od onoga što je upravo dobila. Mnogo više.

Tada je opažam kako prolazi pokraj šanka vraćajući se sa zahoda. Ugleda me i prilazi mi s osmijehom na licu.

- Dakle? Kako je prošlo? Pristao je, zar ne? Znala sam, Drew! Čim smo mu pokazali svoja predviđanja, znala sam da je uvjeren. I znam da naša suradnja nije bila laka, ali mislim da je tvoj otac bio u pravu. Doista smo dobar tim, zar ne?

Gutam knedlu. Gledam njezinu ruku na svojoj, a tada ponovno njezine umiljate, nevine oči i... jednostavno to ne mogu učiniti. Ne mogu joj reći.

- Uprskao sam, Kate. Anderson nije zainteresiran.

- Što? Kako to misliš? što se dogodilo?

Zurim u svoje cipele od devet stotina dolara. - Uprskao sam. Možemo li jednostavno otići odavde?

Kad ponovno podižem pogled, na njezinom licu opažam izraz zbunjenosti i suosjećanja. Upravo sam joj rekao da sam uprskao posao, naš posao, a na njezinu licu nema ni traga gnjevu. Bože, baš sam šupak.

- Pa, ja ću razgovarati s njim. Možda to mogu ispraviti.

Odmahujem glavom: - Ne, ne možeš.

- Barem ću pokušati.

- Kate, čekaj... - ali ona već odlazi prema stolu za kojim Anderson i dalje sjedi.

Jeste li se ikada vozili u gužvi, zaglavljani u koloni, odbojnikom do odbojnika? I kad ste napokon stigli do čela, uviđate da je gužva nastala zbog nezgode. Nezgoda možda nije teška, automobili su se možda samo kvrcnuli i već su uklonjeni s ceste. I sva gužva, sve to traćenje vremena bilo je zato što svaki vozač koji prođe onuda mora usporiti kako bi pogledao.

Smiješno, zar ne? I kunete se da vi u prolazu nećete pogledati, iz principa. Ali, kad stignete onamo i vozite pokraj ulubljenih vrata, svjetala koja bljeskaju i savijenih odbojnika, što činite?

Usporavate i gledate. Niste to željeli, ali si ne možete pomoći. To je morbidno. Apsurdno. Ali, to je ljudska priroda. Gledanje kako Kate prilazi Andersonu osjećam upravo kao trenutke nakon nezgode. I koliko god želim odvratiti pogled, jednostavno to ne mogu učiniti.

Ona staje pokraj svojega stolca sa savršenim, profesionalnim osmijehom na licu. Ako je bolje pogledate, opazit ćete trenutak kad će njezin um shvatiti što on traži od nje. Vidite kako joj se osmijeh zaledio? Kako joj se čelo blago nabralo jer zapravo ne može vjerovati da joj on predlaže to što predlaže. A tada se koči i postaje nesigurna. Treba li mu reći neka odjebe? Treba li se tome samo nasmijati ili pristojno odbiti? Dok se kotačići u Kateinoj glavi okreću, Anderson prstom - vidite li kako se ljigava sluz cijedi s njega? - polako prelazi niz njezinu golu ruku.

I to je to. Naglo se budim iz svoje obamrlosti. I bijesan sam. Jarko, silno, uzavrelo bijesan.

Jeste li gledali film Božićna priča? Znae kako Ralphie potkraj filma svojski prebije nasilnika? Nadam se da ste to vidjeli. Jer, tada točno znate što mislim kad kažem da ću prema tom gadu biti pravi jebeni Ralphie.

Prilazim im i stajem ispred Kate. - Još jednom je dodirni i bacit ću te kroz onaj prozor. Još danima će skupljati tvoje komadiće s Četrdeset i prve.

On se smije. Zvuči kao čuvar grobnice, zar ne?

- Smiri se, sinko.

Sinko? Je li taj govнар normalan?

- Znaš što, Drew? Sviđaš mi se. Dakle, ta me pomisao nasmrt plaši.

- Potreban mi je čovjek poput tebe - nastavlja. - Netko tko se ne plaši reći ono što misli. Reći mi ono što uistinu misli. Doima se da moj... uvjet neće biti zadovoljen. Ali, ipak ću potpisati ugovor s vama i s vašom tvrtkom. Što kažeš na to? - Naslanja se i otpija gutljaj vina. Potpuno je uvjeren u činjenicu da ću zanemariti sve što je rekao ili učinio za mogućnost da se dokopam njegovog novca.

Na to kažem jedno veliko ne, Saul. Vidiš, mi u tvrtki imamo pravilo da ne posluјemo s bijednim gadovima mlitavog kurca koji gutaju Viagra i pokušavaju svoj položaj iskoristiti za odvođenje žena, dovoljno mladih da im mogu biti kćeri, u krevet. Idi prodavati svoje sranje nekome drugome. Mi ga ne kupujemo.

Zurimo jedan u drugoga kao dva vuka na kanalu Discovery kad on progovara: - Dobro razmisli, sinko. Griješiš.

- Mislim da je traćenje vremena s tobom jedina pogreška koju sam počinio. A to ne namjeravam činiti više ni sekunde. Završili smo.

Tada se okrećem prema Kate i blago joj kažem: - Odlazimo.

Držim ruku na donjem dijelu njezinih leđa dok hodamo prema garderobi. Pridržavam joj kaput i pomažem joj odjenuti ga. Stavljam ruke na njezina ramena i pitam: - Jesi li dobro?

Ona me ne gleda: - Dobro sam.

Eto. A svi znamo što to znači, zar ne?

Automobil je za mnoge muškarce inačica savršene žene. Možemo ga konstruirati tako da izgleda upravo onako kako želimo, možemo ga surovo voziti i on se neće žaliti i možemo ga lako zamijeniti kad se pojavi noviji, mladi model. To je zapravo savršen odnos.

Vozim Aston Martina V12. Na ovom je svijetu malo toga što volim, a moj automobil je među time. Kupio sam ga nakon sklapanja svojega prvog posla, lijep je. Moj ljubimac. Iako to ne biste pretpostavili po načinu na koji ga u ovom trenutku vozim. Vozim ga tipično za razjarenog muškarca. Čvrsto stežem volan, naglo skrećem, brzo stajem, udaram po trubi i na najmanju provokaciju. Ne razmišljam o tome kako bi Kate mogla protumačiti moj stav sve dok sa suvozačkog sjedala ne začujem njezin tihi glas.

- Žao mi je.

Kratko je pogledam. - Zbog čega ti je žao?

- Drew, nisam namjerno slala te signale. Nikad se ne bih nabacivala klijentu. Nisam shvatila da...

Kriste.

Zašto žene uvijek to rade? Zašto su toliko spremne optuživati sebe kad se netko prema njima ponaša ponižavajuće? Muškarac bi radije prešao jezikom preko ribeža nego priznao da je zabrljao.

Kad nam je bilo šesnaest, Matthew je izlazio s Melissom Sayber. Dok se jednoga dana tuširao, Melissa je prekopala njegovu ladicu s čarapama i pronašla poruke dviju djevojaka koje je u isto vrijeme ševio. Pošizila je. Ali, znate što? Kad je Matthew završio razgovor s njom, nakon što je dokaze bacio u zahod, nije je samo uvjerio da je pogrešno protumačila te poruke, nego se i ona njemu ispričala jer je kopala po njegovim stvarima. Nevjerojatno, zar ne?

Stajem uz rub ceste i okrećem se prema njoj. - Slušaj, Kate, ti nisi ni u čemu pogriješila.

- Ali, rekao si, o mojoj košulji... i njegovu licu...

Sjajno. Misli da je to izazvala zato što sam joj ja to rekao. Savršeno.

- Ne, ponašao sam se kao seronja. Nisam to mislio. Samo sam te želio uzrujati. Gledaj, neki muškarci u ovom poslu jednostavno su moćni gadovi. Navikli su dobivati sve što požele, uključujući žene.

Ne želim vidjeti sličnosti između Saula Andersona i sobe. Ali, teško ih je previdjeti. Dok sam ga večeras slušao, osjećao sam se... usrano... zbog svojega ponašanja prema Kate u proteklih nekoliko tjedana. Moj je otac želio da joj pomognem, da je savjetujem. A ja sam umjesto toga dopustio da mnome upravlja moj kurac i moja pretjerana sklonost nadmetanju.

- A ti si prelijepa žena. Ovo nije zadnji put da se takvo što dogodilo. Moraš imati debelu kožu. Nikome ne smiješ dopustiti da poljulja tvoje samopouzdanje. Bila si savršena na lom sastanku. Doista. To je trebala biti pobjeda.

Ona mi upućuje slabašan osmijeh. - Hvala ti.

Ponovno izlazim na cestu i vozimo se u tišini. Sve dok ona ne kaže:
- Bože, piće bi mi baš dobro došlo.

Njezine riječi me iznenađuju. To joj jednostavno nije nalik. Ona je izravna. Bez uvijanja. Djevojka koja gotovo i ne pije alkohol, ne jede transmasnoće i usisava iza kauča tri puta tjedno. Tada uviđam da, premda žena pokraj mene zauzima trajno mjesto u mojim mislima, zapravo ne znam mnogo o njoj. Ništa više od onoga što sam znao kad sam joj prvi put prišao prije nekoliko tjedana u REM-u.

Još je veći šok to što sam sebi priznajem da to želim.

U ovom trenutku mojega života moje viđenje upoznavanja žene svodi se na ustanovljavanje voli li polako i nježno ili jako i prostački, gore, dolje ili odostraga. Ali, moje interakcije s Kate razlikuju se od interakcija sa svim drugim ženama. Ona je drugačija.

Nalik je Rubikovoj kocki. Katkad toliko frustrira da je poželite baciti kroz prokleti prozor. Ali, ne bacate je. Ne možete. Osjećate poriv da se nastavite igrati s njom sve dok je ne shvatite.

- Ozbiljno? - pitam.

Ona sliježe ramenima. - Pa, da. Noć je bila teška, zapravo ovih nekoliko tjedana je bilo teško.

Smiješim se i prebacujem u petu brzinu. - Znam savršeno mjesto.

Ne brinite. Ne namjeravam je opijati sve dok mi se ne prepusti. Ali... ako se ona slučajno napije i pokuša strgnuti odjeću s mene u uličici

iza bara, nemojte očekivati ni da ću je odgurnuti štapom.

Šalu na stranu, ovo je novi početak za Kate i mene. Čist početak.
Bit ću savršeni džentlmen. Časna izviđačka.

Ali, nikada nisam bio izviđač.

DEVETO POGLAVLJE

Kad si se prvi put napio? - S trinaest. Neposredno prije školskog plesa. Moji su roditelji otputovali iz grada, a moja djevojka Jennifer Brewster mislila je kako bi bilo zrelo popiti votku s narančinim sokom. Ali, pronašao sam samo rum. Pa smo stoga pili rum s narančinim sokom. Naposljetku smo isповраćali dušu iza dvorane za tjelesni, i dan danas mi se povraća kad osjetim miris ruma. Prvi poljubac?

- Tommy Wilkens. U šestom razredu, u kinu. Zagrlio me je i gurnuo mi jezik u grlo. Nisam imala pojma što se događa.

Igramo »prvi i deset«. Objasnit ću, za one koji ne poznaju tu igru opijanja. Jedna osoba pita o nečemu prvom - o vašemu prvom putu u Disneyland, o prvom seksu, svejedno. A druga osoba mora ispriповijedati o tom »prvom«. Ako to još nije učinila prvi put - ili ne želi odgovoriti - mora popiti svoje piće. A tada vam mora reći nešto što je učinila najmanje deset puta. Tko je predložio tu igru? Ja sam već propustio pet »prvih«. Nemam pojma.

- Kad si se prvi put zaljubio?

Šest prvih. Uzimam čašu s volkom i nagingem je.

Nalazimo se u mračnom kutu malog lokalnog bara po imenu Howie's. Posrijedi je mimo i neupadljivo mjesto, pomalo nalik kafiću u seriji Kafić Uzdravlje. Gosti su ležerni, opušteni. Nisu ugladjeni stanovnici Manhattana, koji nose visoku modu i s kojima u pravilu vikendom provodim večeri. Ali, sviđa mi se. Osim karaoka. Tko god je izmislio karaoke, zao je. Trebalo bi ga tupim metkom ustrijeliti između očiju.

Kate naginge glavu procjenjujući me. - Nikada nisi bio zaljubljen?

Odmahujem glavom. - Ljubav je za naivčine, dušo. Ona se smiješi.

- Ciničan si? Dakle, ne vjeruješ da je ljubav moguća?

- Nisam to rekao. Moji su roditelji već trideset i šest godina u sretnom braku. Moja sestra voli svojega supruga, a on nju obožava.

- Ali, ti nisi nikada?

Sliježem ramenima. - Ne vidim smisao. Mnogo truda, a ne isplati se osobito. Izgledi za opstanak samo nekoliko godina u najboljem su

slučaju pedeset-pedeset. Previše složeno za moj ukus.

Draže mi je jednostavno i izravno. Radim, ševim, jedem, spavam; nedjeljom ručam s majkom i igram košarku s dečkima. Bez napora. Lako.

Kate ponovno sjeda na svoj stolac. - Moja baka je govorila: - Ako nije teško, ne isplati se. - A osim toga, zar nisi... usamljen?

Prsata konobarica kao na znak dolazi za naš stol, naginje se oslonivši ruku na moje rame i gura mi poprsje u lice. - Trebaš ti još što, medeni?

To manje-više odgovara na Kateino pitanje, zar ne?

- Dakako, dušo. Bi li nam donijela još jednu rundu?

Dok konobarica odlazi, Kate me pogleda u oči prije no što ih okrene prema stropu. - Kako bilo. Da čujem tvojih deset.

- Seksao sam se s više od deset žena u tjedan dana. Cancun. Proljetni praznici 2004. godine. Meksiko je sjajan.

- Fuj, Zar bi me to trebalo zadiviti?

Ponosno se smiješim. - To zadivi većinu žena. - Naginjem se naprijed i progovaram tišim glasom, polako palcem trljajući njezin. - Ali, ti nisi poput većine žena, zar ne?

Ona oblizuje usne gledajući me u oči. - Očijukaš li sa mnom?

- Nedvojbeno.

Konobarica nam donosi pića. Pritišćem zglobove na prstima tako da pucketaju. Ja sam na redu. Vrijeme je za... intimnost. - Prvo pušenje?

Pokušao sam. Izdržao sam koliko god sam mogao. Više se nisam mogao suzdržavati.

Osmijeh nestaje s Kateina lica. - Ti imaš ozbiljnih problema. Znaš to, zar ne?

Posuđujući pritisak vršnjaka iz Kluba ranoranilaca, nagovaram je: - Hajde, Claire, odgovori na jednostavno pitanje.

Kate podiže čašu i dojmljivo je iskapljuje.

Šokiran sam i zgrožen. - Nikada nisi nikome pušila?

Bože, molim te da Kate nije jedna od onih žena. Znaš na koje mislim, na one hladne, nimalo pustolovne, one koje to jednostavno ne rade. One koje izričito žele voditi ljubav, što znači ševiti se isključivo u misionarskom položaju. One su razlog zbog kojega muškarci poput Eliota Spitzera i Billa Clintona riskiraju propast svoje

političke karijere, jer jednostavno očajnički žele taj »sretan završetak«.

Ona se stresa dok joj votka žari grlo. - Billy ne voli... oralni seks. Zapravo, ne voli ga pružati.

Zacijelo je pijana. Kate mi to nipošto ne bi rekla da nije potpuno i krajnje naroljana. Dobro to skriva, zar ne? Ali, još nije odgovorila na moje pitanje.

A njezin zaručnik - on je pičkica. Igra riječi je slučajna. Majka mi je uvijek govorila: - Ona koju vrijedi obraditi, vrijedi obraditi dobro. Dobro, nije to rekla baš tim riječima, ali shvaćate što mislim. Ako curu ne želim polizati, neću je ševiti. Ispričavam se ako zvučim grubo, ali tako jednostavno jest.

A govorimo o Kate. Jeo bih je za doručak svaki dan u tjednu i nedjeljom dva puta. I ne mogu se sjetiti neoženjenog muškarca koji se ne bi složio sa mnom.

Billy je pravi, jebeni idiot.

- Dakle, budući da on nije nikada... znaš. Misli da nije pošteno da ja to radim njemu. Pa, ne... nikada nisam...

Ne može to ni izgovoriti. Moram joj pomoći. - Pušila? Isisala ga? Imala usta puna testisa? Lizala mu jaja i dovodila ga do ludila?

Ona pokriva lice i smijulji se. Uvjeren sam da je to najdražesnije što sam ikada vidio. Skida ruke s lica i ispuhuje. - Idemo dalje. Mojih deset. S Billyjem Warrenom sam više od deset godina.

Zagrcnuo sam se pivom. - Deset godina?

Ona kima. - Gotovo jedanaest.

- Dakle, počeli ste izlaziti kad ti je bilo...

- Petnaest. Da.

Dakle, ako dobro čujem, ona vjerojatno govori da je nitko nikada nije lizao? Ne želim lupati praznu slamu, ali ne mogu to shvatiti. To govori, zar ne?

Mogao bih zaplakati. Kakav jebeni grijeh, Poštedite onoga tko je izmislio karaoke, sačuvajte taj metak za Kateinog dečka.

- Koliko dugo ste zaručeni?

- Oko sedam godina. Zaprošio me je tjedan dana prije no što sam otišla na studij.

Te dvije rečenice točno mi govore kakav čovjek je seronja Billy. Nesiguran, ljubomorani, ovisan. Znao je da je njegova djevojka

predobra za njega, da je pred njom uspjeh i da će ga vjerojatno ostaviti u prašini. I što čini? Zaproši je i zapravo je uhvati u zamku prije no što ga je uspjela pročitati.

- Zato je prsten tako... znaš... malen. Ali, meni to nije važno. Billy je radio šest mjeseci kako bi mi kupio taj prsten. Radio kao konobar, kosio travnjake, ubijao se. Taj maleni kamenčić mi znači više od najvećeg dragulja u Tiffanyju.

A tih nekoliko rečenica jasno mi otkriva i kakva je žena Kate Brooks. Mnoge žene s Manhattana zanima samo sjaj - vrsta automobila, ime na torbici, veličina prstena. Površno. Isprazno. Trebao sam znati; spavao sam s većinom njih. Ali, Kate je izvorna. Iskrena. Njoj nije važna kvantiteta nego kvaliteta.

Zapravo me podsjeća na moju sestru. Čak i uza sav novac s kojim smo odrasli, Alexandra zapravo ni najmanje ne mari za etikete ili za lude mišljenje. Tako je završila s čovjekom kao što je Steven, On i Alexandra počeli su izlaziti u srednjoj školi, kad je ona bila u drugom, a on u četvrtom razredu. Taj potez učinio ga je legendom škole St. Mary's. Njegovo ime se u njezinim svetim hodnicima do današnjeg dana izgovara s poštovanjem.

Što kažete? Da, išao sam u katoličku školu? Iznenađeni ste? Ne biste trebali biti. Moja vulgarnost ima stanovitu religioznu nijansu koju je moguće razviti samo tijekom dugogodišnjeg katoličkog školovanja, Isuse Kriste... Isuse, Marijo i Josipe... Kriste Svemogući... - a to je samo ono što sam čuo od svećenika. Nemojte da počnem o časnim sestrama.

Kako bilo, gdje sam stao? Tako je, Steven i Alexandra.

Steven nije najzgodniji tip, a ni najuglađeniji. Nije igrač; nikada nije bio. Kako je tada uspio uhvatiti lovinu poput moje sestre, pitate?

Samopouzdanje.

Steven nikada nije sumnjao u sebe. Nikada ni na trenutak nije pomislio da nije dovoljno dobar za Kiju. Nije dopuštao da ga zastraši. Uvijek je zračio tihim samopouzdanjem koje privlači žene. Jer je znao da moju sestru nitko nikada ne može voljeti kao što je on voli. Je li stoga brinuo kad je Alexandra otišla na studij godinama prije no što joj se mogao pridružiti? Nipošto. Nije se plašio pustiti je. Zato što je s potpunom sigurnošću znao da će se jednoga dana vratiti. Njemu.

Billy Neoralni Warren očito nije bio toliko siguran.

Dva sata poslije Kate i ja smo službeno pijani. Vidite nas ondje? Zurimo u pozornicu, i zastakljenih pogleda pijuckamo pivo. O čovjeku možete doznati mnogo dok je pijan, a ja sam o Kate doznao hrpu toga. Kad pije - razgovorljiva je.

Mislite li i da vrišti? Nije važno; to dolazi poslije.

Kate je odrasla u Greenvilleu u Ohiju. Mama joj još živi ondje, vodi zalogajnicu u western stilu, koja je u vlasništvu njezine obitelji. Zvuči kao pravi srednjoamerički lokal. Jedan od onih u kojemu mještani doručuju prije odlaska na posao, a tinejdžeri se okupljaju nakon utakmice. Kate je tijekom srednjoškolskih godina ondje radila kao konobarica. No, nije spomenula tatu, a ja nisam pitao. I unatoč tome što je na maturi ostvarila najbolji uspjeh, bila je prilično neobuzdana djevojka. To objašnjava zašto toliko dobro podnosi alkohol. Ona i seronja navodno su u mladosti provaljivali u ograđene prostore za koturaljkanje, krali po dućanima i zajedno pjevali u bendu.

O, da, onaj šupljogtavac i dalje živi od toga. Glazbenik je. Znate što to znači, zar ne?

Da, nezaposlen.

Zašto je Kate još s tim jadnikom? To je pitanje za milijun dolara, djeco. Nisam snob. Svejedno mi je točite li gorivo na benzinskoj ili radite na blagajni u jebenom McDonald'su. Ako ste muškarac, radite - ne iskorištavate svoju djevojku.

- Karaoke su bezveze - gundam dok plavokosi transvestit za mikrofonom završava pjesmu »I will survive«.

Kate naginje glavu. - Ona... on... nije ni loš.

- Mislim da mi uši krvare. - Pokazujem druga komatozna lica u baru. - I oni umiru polaganom smrću.

Kate otpija gutljaj piva. - To je jednostavno pogrešna pjesma za ovo mjesto. Prava bi ih probudila.

- Luda si.

Ona govori pomalo nerazgovijetno. - Kladam se da bih ja to uspjela.

- Ni slučajno. Ne ako ne planiraš pjevati i izvoditi striptiz.

A ja bih, cure i dečki, dao lijevo jaje da vidim tu predstavu.

Ona uzima moj mobitel sa stola i prijeti mi prstom. - Bez fotografiranja. Ne smijem dopustiti dokaze. - Tada ustaje i odlazi na pozornicu. Čujete li bolne jauke drugih gostiju u baru kad glazba

počinje? Unaprijed reaguju na ono što smatraju da te biti novo auditivno mučenje koje će im upriličiti još jedna naroljana, odbačena sudionica Američkog idola bez sluha.

Ali, ona tada počinje pjevati:

*Nemam izgleda
dok me tako gledaš
učinit ću što god želiš
sve za tebe
i viknut ću da cijeli svijet čuje
o, dušo, tako utječeš na mene,
a ja nimalo ne marim.*

Blagi Bože.

Glas joj je dubok, savršen i uzbudljiv. Poput žene koja se bavi telefonskim seksom. Lebdi po prostorij i i preplavljuje me poput... poput verbalne predigre. Moje tijelo trenutačno reagira na taj zvuk. Krut mi je kao kamen.

*Znaš da ja nisam cura koja želi vidjeti
ili mari što drugi misle o njoj
teško se predajem, ostajem pri svojem,
ali kadgod dođeš
bespomoćna sam
dušo, nemam izgleda
kad god me lako pogledaš
to me baca na koljena.*

Počinje ljuljati bokovima u ritmu glazbe, a ja zamišljam kako bi savršeno izgledala na koljenima. Ne mogu skinuti pogled s nje. Ona opčinjava... hipnotizira.

*I mijenjam se, nisam mislila da ću biti ovakva,
ali ti si mi pokazao bolji put
učinit ću sve za tvoj poljubac
u životu nisam vidjela
muškarca koji mi znači sve*

*sve drugo mogu ostaviti u prašini,
ali od tebe jednostavno ne mogu odustati*

Ima punu pozornost svih prisutnih muškaraca. Ali, njezine oči... te zadivljujuće oči boje oniksa... gledaju ravno u mene. I zbog toga se osjećam kao bog.

*Nikada do sada nikome nisam dopustila da mi se približi,
na udaljenosti sam sigurna i zdrava,
ali sada si isprepleo moje srce sa svojim
bolje no što je ikada bilo, mnogo mogu izgubiti.
ali još više dobiti
o, dušo...*

Zabacuje kosu, a ja zamišljam kako čini upravo to dok me jaši dugim, snažnim potezima. Isuse. Uživao sam u plesovima u krilu ponajboljih striptizeta u gradu, ali još nikada nisam svršio u hlače - ni jednom. A, upravo ću to učiniti ako ova pjesma ne završi jebeno skoro.

*Osjećam se tako bespomoćno
dok me tako gledaš
učinit ću sve za tebe
samo za tebe*

U baru se prolomi klicanje, zviždanje i pljeskanje dok Kate silazi s pozornice. Zvuči kao da smo na vražjem rodeu. Ona se veselo smiješi dok mi prilazi. Ustajem, a ona staje samo desetak centimetara od mene.

Pogleda me i podiže jednu obrvu. - Rekla sam ti da bih ih mogla probuditi.

Tiho kažem: - To je bilo... ti... si sjajna.

Želim je poljubiti. Više no što želim jebeno disati. Um mi preplavljaju sinoćnji prizori. O, kako li je bilo ugodno držati je u zagrljaju. Imam potrebu poljubiti je. Osmijeh polako klizi s njezina lica pa znam da i ona ima tu potrebu. Odmičem pramen kose iza njezina uha,

saginjem se... I prodoran krik njezina mobitela ispriječi se između nas.

Kate trepće kao da se budi iz transa i uzima svoj mobitel. - H-halo. - Trza se i odmiče telefon od uha kako bi se malo udaljila od vikanja s druge strane. - Ne... Billy, nisam zaboravila. Samo sam imala tešku večer. Ne... da... u baru sam, Howie's. To je u... - na trenutak gleda u telefon, a ja pretpostavljam da je seronja upravo prekinuti razgovor. Oči su joj potpuno trijezne.

- Moram izaći. Billy dolazi po mene.

- Neće li ovo biti prava poslastica? Imam priliku upoznati pravog, živog šupka. Bit će to kao večer nakaza u luna-parku.

* * *

Dok čekamo vani na pločniku. Kate se okreće prema meni. - Što ćemo reći tvom ocu?

I to je pitanje koje sam cijelu noć izbjegavao postaviti sam sebi. Stari je čestit čovjek - kavalir. Tradicionalan. Rado bih mislio da će biti ponosan jer sam obranio Kateinu čast. Ali, ujedno je i poslovni čovjek. A istina je da sam mogao obraniti Kate i ipak dobiti Andersona. To sam trebao učiniti. To bih i učinio da je predmet pregovora bio bilo tko drugi osim nje.

- Ja ću to riješiti s ocem.

- Što? Ne. Ne, mi smo tim, ne sjećaš se? Oboje smo izgubili ovog klijenta.

- Ja sam ga napao.

- A ja te nisam zaustavila. Dakle, cijenim to što si učinio za mene, Drew, doista. Zapravo, bio si sjajan.

Možda je to samo zbog votke, ali zbog njezinih riječi osjećam unutarnju toplinu i milinu.

- Ah, meni nije potreban vitez - nastavlja. - Odrasla sam i nedvojbeno sposobna izaći nakraj s onime što bi nam tvoj otac mogao uputiti. Zajedno ćemo razgovarati s njim u ponedjeljak ujutro. Dogovoreno?

I to je presudilo: Kate Brooks je nevjerojatna žena.

- Dogovoreno.

Tada niz ulicu zagrmi crni Thunderbird i stane pred nama. Da, rekao sam Thunderbird. Nije li to potpuno u stilu osamdesetih? Iz njega izlazi tip srednje građe i svijetlosmeđe kose.

Čini li se to samo meni ili se i vama doima kao seljačina? Jedan od onih staromodnih. Iz doba vaše bake.

Namršteno se usredotočuje na Kate prije no što me je i pogledao. A tada izgleda još ljuče. Možda glupan i nije toliko glup kao što sam mislio; prepoznaje nadmetanje.

Obilazi automobil i otvara suvozačka vrata. Kate uzdiše i upućuje mi ukočen osmijeh. A tada čini dva koraka prema automobilu i spotakne se u pukotini na pločniku. Ja pružam ruke kako bih je uhvatio, ali Tanki Kurac je bliže pa me pretječe. Drži je na udaljenosti, a gnjev na njegovu licu pretvara se u gađenje.

- Jesi li pijana?

Njegov ton mi se doista ne sviđa. Netko ga mora poučiti jebenoj pristojnosti.

- Ne počinji, Billy. Ova je večer bila teška - kaže mu Kate.

- Teška večer? Doista? Kao kad imaš najvažniju gažu u životu, a tvoja djevojka se ne pojavi? Je ti bilo toliko teško, Kate?

Gažu? Je li doista rekao »gažu«? Ona doista spava s ovim kretenom? Zacijelo se šalite.

Ona se izvlači iz njegovih ruku. - Znaš što... - Počinje odlučno, a tada klone. - Samo... hajdemo kući. - Ulazi u automobil, a Jadnik zalupi vrata za njom. Gnjevno me gleda dok obilazi automobil i odlazi prema vozačevoj strani.

Kate spušta prozor. - Laku noć, Drew. I hvala... za sve.

Smiješim joj se unatoč sve većoj želji da njezinu zaručniku razbijem nos. - Uvijek.

I Thunderbird odlazi grmeći. Ostavivši me žudjeti za Kate Brooks drugu noć za redom. Trljam lice i tada začujem glas iza leđa.

- Hej, medeni. Upravo sam završila. Želiš svršiti sa mnom? To je konobarica. Izgleda pristojno - ništa posebno, ali tu je.

A nakon što sam vidio kako Kate odlazi s onim bijednim beskičmenjakom za kojega se udaje, ostatak noći ne želim provesti sam.

- Svakako, dušo. Pozvat ću nam taksi.

Poslije ću se vratiti po svoj automobil - kad budem dovoljno trijezan da vozim i da ga ne omotam oko stupa.

* * *

Šugav dan. Savjet: ako ležite mirno i tiho poput leša dok vas tip ševi, nećete biti upamćeni kao vrhunsko seksualno iskustvo.

Drugi razlog zbog kojega je šugav jest to što ne mogu prestati misliti na Kate. Neprestano je uspoređujem s konobaricom, koja je, dakako, razočaranje.

Mislite da sam ljigavac jer to govorim? Ma, dajte, hoćete li reći da nikada niste zamišljali da vam ga ubada Brad Pitt, a ne vaš suprug s pivskim trbuhom? To sam i mislio.

I dalje mislite da sam hulja? Tada imate sreću. Vrlo skoro stiže mi ono što smatrate da zaslužujem.

DESETO POGLAVLJE

Moj otac nije bio zadovoljan načinom na koji sam postupio s Andersonom. Bio sam nepromišljen, neprofesionalan, bla, bla, bla. A zbog mojega višeg položaja smatrao me je odgovornijim za gubitak tog klijenta nego Kate.

Ali, činjenica da sam neko vrijeme u uredu bio u nemilosti nije me pogodila jako kao što mislite. Uglavnom zbog toga što se ne kajem zbog svoje reakcije. Kad bih to morao ponoviti, ne bih ništa promijenio. Dakle, moj je otac možda bio razočaran, ali, iskreno rečeno, kad je napokon završio s ribanjem, i ja sam bio razočaran u njega.

Osim toga, u četiri tjedna nakon toga katastrofalnog sastanka situacija između Kate i mene nastavila se razvijati. Na poslu i dalje razmjenjujemo udarce, ali su to više bockanja prstom u prsa, kojima je svrha zapeći, a ne desni krošei u čeljust, kojima je svrha oboriti protivnika na guzicu. Dijelimo ideje i pomažemo jedno drugome. Moj ja otac barem bio u pravu u vezi toga. Kate i ja se nadopunjujemo, jedno drugome uravnotežujemo vrline i slabosti.

Negdje putem postala mi je više od para nogu među koje se želim uvući. Više od para hlača koje očajnički želim svući.

Ona je sada Kate-prijateljica. Prijateljica zbog koje mi se kurac podiže u stav »pozor« kad god ude u sobu, ali to je vjerojatno moj križ. Jer, koliko god je i dalje želim i koliko god sam uvjeren da dio nje želi mene. Kate jednostavno nije od onih koje varaju.

Barem ne od onih koje bi nakon toga mogle podnijeti samu sebe.

* * *

Dakle, znam što mislite: ali, što se dogodilo? Kako se samouvjeren, naočit, vraški šarmantan mladić poput mene pretvorio u neurednog čovjeka koji je obolio od gripe i zatvorio se od svijeta? Stići ćemo do toga, vjerujte mi.

Da bih vam prikazao cijeli sliku, u usranoj sapunici mojega trenutačnog života još je nekoliko glumaca koje biste trebali

upoznati. Vidjeli ste Pokvarenjaka Warrena. On će se kasnije vratiti, nažalost.

A sada ćete upoznati Dee-Dee Warren. Ona je sestrična tom magarcu. Ali, to joj ne biste trebali zamjeriti. Ona je ujedno i Kateina najbolja prijateljica. Pokazat ću vam.

- Vidio sam kako razgovaraš s onom brinetom s dobrim poprsjem. Jesi li otišao k njoj? - pita me Matthew. On, Jack i ja ručamo u zalogajnici nekoliko ulica dalje od ureda. Raspravljamo o zadnjoj subotnjoj večeri.

- Nismo stigli toliko daleko.

- Kako to misliš?

Samozadovoljno se smiješi prisjećajući se koliko je ta djevojka bila ekshibicionistički nastrojena. - Hoću reći da onaj taksi više nikada neće biti kao prije. I mislim da smo vozača isprepadali za cijeli život.

Jack se smije. - Čovječe, pohotan si kao pas.

- Ne, pseći stil čuvao sam za trenutak kad smo stigli u njezin stan.

Nemojte me više tako gledati. To smo riješili. Muškarci. Seks. Razgovor.

A osim toga, unatoč neobuzdanoj revnosti Djevojke Iz Taksija, seks nije bio osobit. Nije bila čak ni Colgate. Bila je više poput kakvog generičkog brenda paste za zube koju nalazite u sobama lošijih hotela, čije ime čak ni ne upamtite nakon što njome operete zube.

- Hej, Kate - kaže Matthew gledajući iza mene. Nisam vidio da nam je prišla. Na trenutak ćemo stati ovdje. Ovo je važno.

Vidite li izraz njezina lica? Tanku crtu njezinih usana? Laganu nabranost njezina čela. Čula je što sam rekao. I ne doima se previše sretnom zbog toga, zar ne? To mi je prvi put promaknulo, ali tu biste trebali upamtiti. Ovaj trenutak će mi se osvetiti.

Okrećem se kako bih je pogledao. Izraz njezina lica sada je prazan i pasivan.

- Želiš nam se pridružiti? - pitam.

- Ne, hvala. Zapravo upravo dolazim s ručka s prijateljicom.

I prijateljica ulazi. Na sebi ima crne gležnjače, crne tajice poderane na strateškim mjestima na nogama, majušnu suknju, jarkoružičastu majicu bez naramenica i kratku, sivu pletenu vestu. Kosa joj je

duga, crvenkastoplava i valovita, usne sjajne crvene, a hitre oči boje jantara gledaju nas ispod zavjese gustih, tamnih trepavica.

Ona je... zanimljiva. Ne bih rekao da je lijepa, ali je dojmljiva u kontekstu seksi ulične mode.

- Matthew Fisher, Jack O'Shay, Drew Evans, ovo je Dee-Dee Warren.

Čuvši moje ime, Dee-Dee naglo pogleda u mojem smjeru. Osjećam se kao da me analizira, otprilike onako kako bi tip gledao motor automobila prije no što ga rasturi.

- Dakle, ti si Drew? Čula sam o tebi.

Kate je svojoj prijateljici pričala o meni? Zanimljivo.

- Da? Što si čula?

Ona sliježe ramenima. - Mogla bih ti reći, ali tada bih te morala ubiti. - Upire prstom u mene. - Nastavi biti dobar prema mojoj Katie. Znaš, ako želiš da ti jaja ostanu pričvršćena uz pimpića.

Premda govori vedrim tonom, jasno dobivam dojam da se Dee ne zajebava.

Smiješim se. - Nastojao sam joj pokazati koliko mogu biti ljubazan. A ona me uporno odbija.

Ona se smije. Tada se Matthew uglašeno ubacuje: - Dakle, Dee-Dee... je li to skraćeno za nešto? Donna, Deborah?

Kate se vragolasto smiješi. - Delores. To je ime u njezinoj obitelji, ime njezine bake. Ona ga mrzi.

Delores joj upućuje prijekoran pogled.

Matthew prelazi na osvajanje i odgovara: - Delores je prelijepo ime, za prelijepu djevojku. A osim toga, rimuje se s klitoris... a ja doista znam s njima. Jako mi se sviđaju.

Delores se polako smiješi Matthewu i prelazi jednim prstom preko donje usne. Tada se okreće prema nama i kaže: - Nego, jurim, moram na posao. Dečki, drago mi je da sam vas upoznala. - Grlj Kate i namiguje Matthewu na odlasku.

- Mora na posao? - pitam. - Mislio sam da se striptiz-klubovi otvaraju tek u četiri. Kate se samo smiješi. - Dec nije striptizeta. Samo se tako odijeva kako bi odbila ljude.

Kako bi se zaprepastili kad otkriju što doista radi.

- Što radi? - pita Matthew.

- Ona je stručnjakinja za svemirski inženjering.

- Zajebavaš nas. - Jack govori ono što sva trojica mislimo.
- Bojim se da ne. Delores je kemičarka. Među njezinim klijentima je i NASA. Njezin laboratorij radi na poboljšavanju učinkovitosti goriva koje koriste u svemirskim letjelicama. - Stresa se.
- Dee-Dee Warren ima pristup iznimno eksplozivnim tvarima... nastojim ne razmišljati o tome svaki dan.

Matthew odmah progovara. - Brooks, moraš me povezati s njom. Ja sam fin momak. Dopusti da izvedem tvoju prijateljicu. Neće požaliti.

Kate na trenutak razmišlja. - U redu. Može. Doimaš se kao njezin tip. - Pruža mu posjetnicu. - Ali, moram te upozoriti. Ona je od onih koje ostavljaju muškarce s modricama. Ako želiš zabavu za jednu ili dvije večeri, tada je svakako nazovi. Ako tražiš bilo što dublje, na tvojem mjestu bih je se klonila.

Ostajemo bez teksta. A tada Matthew ustaje, prilazi Kate i ljubi je u obraz. Odjednom osjećam poriv da mu gurnem ruku u grlo i iščupam krajnike.

To nije u redu?

- Ti... si moja nova najbolja prijateljica - kaže joj.

Kate pogrešno tumači namršteni izraz mogega lica. - Nemoj se duriti, Drew. Nisam ja kriva zato što se tvojim prijateljima sviđam više nego tebi.

Misli i na Stevena. Prije nekoliko dana mahnito je tražio savršeno mjesto na koje će odvesti Kaju povodom godišnjice braka. Katein susjed navodno je glavni konobar u Chez-u, najekskluzivnijem restoranu u gradu. Uspjela je rezervirati mu stol za tu večer.

Alexandra je Stevenu te večeri zacijelo radila ono o čemu uopće ne želim razmišljati, jer, Steven Reinhart od tada bi za Kate Brooks drage volje primio metak u prsa.

- To je zbog sisa - kažem joj. - Da ja imam par poput tvojih, i ja bih im se više sviđao.

Prije nekoliko tjedana taj bi je komentar naljutio. Sada samo odmahuje glavom i smije se.

Večer prije Dana zahvalnosti u barovima je službeno najvažnija u godini. Svi izlaze. Svi se žele zabaviti. Matthew, Jack i ja tu večer uvijek započinjemo na uredskoj zabavi koju moj otac priređuje dan prije Dana zahvalnosti, a potom krećemo u klubove. To je tradicija.

Stoga možete zamisliti koliko sam se iznenadio kad sam ušao u veliku dvoranu za sastanke i vidio kako Matthew grli ženu za koju mogu samo pretpostaviti da je njegova pratilja za tu večer - Delores Warren. Otkako ju je prije dva i pol tjedna upoznao, vikendom ga nismo vidali pa počinjem sumnjati zašto. Morat ću sutra razgovarati s njim.

Pokraj njih su moj otac i Kate.

Po drugi put u mojemu životu Kate Brooks me ostavlja bez daha. Na sebi ima tamnocrvenu haljinu pripijenu na pravim mjestima i sandale s remenčićima zbog kojih moja mašta munjevito odlazi u područje namijenjeno samo odraslima. Kosa joj pada preko ramena u mekim, sjajnim valovima. Moja se ruka trza u želji da je dodirne dok joj se približavam.

A tada se nešto nasred dvorane pomakne - i opažam da ona nije sama.

Jebo te.

Na ovakva okupljanja svi dovode svoje partnere. Ne bih se trebao iznenaditi da je ništarija ovdje. Povlači kravatu poput vražjeg desetogodišnjaka, jer mu očito smeta. Pičkica.

Kopčam jaknu svojega savršeno iskrojenog Armani odijela i prilazim im.

- Drew! - dočekuje me moj otac. Iako je situacija između njega i mene nekoliko dana bila napeta, ubrzo se vratila u normalno stanje. Nikada se ne može dugo ljutiti na mene.

Pogledajte ovo lice. Biste li vi mogli?

- Upravo sam govorio gospodinu Warrenu - kaže - o onom poslu koji je Kate prošli tjedan sklopila. Doista smo sretni jer je imamo.

Imamo je? Riječ sretni nije ni približno primjerena.

- Sve je to gluma - zadirkuje Delores. - Ispod poslovnog kostima i dojma dobre djevojke kuca srce prave buntovnice. O Kate bih vam mogla pripovijedati priče od kojih bi vam se čelo naboralo.

Kate se okreće prema prijateljici i upućuje joj strog pogled. - Hvala ti, Dee. Molim te, nemoj.

Mrlja Sperme se smiješi, rukom obuhvaća Katein struk i spušta usne na njezino tjeme.

Potrebno mi je piće. Ili boksačka vreća. Smjesta.

Riječi izlijeću iz mojih usta kao dobro naciľjani med: - Tako je. Nekoć si bila prava mala delinkventima, zar ne. Kate? Tata, jesi li znao da je pjevala u bendu? Tako si se uzdržavala dok si studirala, zar ne? Mislím da je to bolje od plesanja oko stupa.

Ona se zagrcne pićem. Budući da sam džentlmen, pružam joj ubrus.

- A Billy to i dalje radi. Ti si glazbenik, zar ne?

On me gleda kao da sam hrpa psećih govana u koju je upravo stao.

- Tako je.

- Pa, reci nam, Billy, jesi li roker poput Breta Michaela? Mi više kao Vanilla Ice? - Vidite li kako stiće zube? Kako je stisnuo oči? Da te vidim, majmune. Molim te.

- Ni jedno ni drugo.

- Zašto ne uzmeš svoju harmoniku, ili što već sviraš, i popneš se na pozornicu? U ovoj je dvorani mnogo novca. Možda bi mogao dogovoriti sviranje na nećijem vjenčanju. Ili bar micvi.

Još malo.

- Ne sviram na takvim događajima. Ovo bi trebalo biti dovoljno.

- Ajme. Mislío sam da siromašni i nezaposleni u ovoj gospodarskoj situaciji ne mogu biti toliko izbirľjivi.

- Slušaj, ti go...

- Billy, dušo, bi li mi donio još jedno piće sa šanka? Ovo mi je pri kraju. - Kate ga vuče za ruku, prekidajući odgovor za koji sam uvjeren da bi bio briljantan.

Osjećate li sarkazam?

A tada se okreće prema meni i ne zvuči ni približno toliko prijateljski, - Drew, upravo sam se sjetila da ti moram dati neke spise vezane uz Genesis. U mojem su uredu. Hajdemo.

Ne mićem se. Ne odgovaram joj. Moj je pogled i dalje zaokupľjen nadmetanjem u zurenju s Govnoglavim.

- Ovo je zabava, Kate - kaže moj otac ne shvaćajući što se događa.

- Posao bi trebala ostaviti za ponedjeljak.

- Potrebna mi je samo minuta - kaže mu s osmijehom, a tada me hvata za ruku i odvlači.

Kad smo stigli u njezin ured. Kate zalupi vrata za nama. Poravnavam svoje rukave, a tada se dobronamjerno smiješim. - Ako si toliko jako željela biti nasamo sa mnom, trebala si samo reći.

Njoj se ne sviđa moja šala. - Što radiš, Drew?

- Radim?

- Zašto vrijeđaš Billyja? Znaš li koliko mi je bilo teško nagovoriti ga da večeras dođe ovamo?

Jadan Billy. Zaglavio u dvorani s velikim, zločestim uspješnim bankarima.

- Pa, zašto si ga tada dovela?

- On je moj zaručnik.

- On je šupak.

Ona naglo podiže pogled. - Billy i ja zajedno smo proživjeli mnogo toga. Ti ga ne poznaješ.

- Znam da nije dovoljno dobar za tebe? Ni izdaleka.

- Molim te, prestani ga dovoditi u neugodnu situaciju.

- Samo sam isticao činjenice. Ako je tvojemu dečku neugodno zbog istine, to je njegov problem, a ne moj.

- Je li ovo ljubomora?

Službeno? U životu nisam bio ljubomorani ni jedan jedini dan. Samo zato što kad ih vidim zajedno ne mogu odlučiti želim li povraćati ili ga odalapati, ona to naziva ljubomorom?

- Ne laskaj si.

- Znam da si zagrijan za mene, ali... Čekaj malo. Vratimo se unatrag, može?

- Ja sam zagrijan za tebe? Oprosti, ali je li moja ruka prije nekoliko mjeseci bila u tvojim preponama? Jer, ja sam upamtio drugačije. Sada je ljuta. - Katkad si pravi gad.

- Pa, tada smo savršeni par jer si ti najčešće prvorazredna kuja. Vatra joj treperi u očima dok podiže napola punu čašu.

- Da se nisi usudila. Zaliješ li me tim pićem, ne odgovaram za ono što ću nakon toga učiniti.

Dajem vam minutu da pogodite što je učinila. Da, bacila je piće u mene.

- Dovraga! - uzimam rupčić s njezinog stola i brišem mokro lice.

- Nisam jedna od tvojih nasumice izabranih drolja! Da više nikada nisi tako razgovarao sa mnom.

Lice mi je suho, ali su mi sako i košulja i dalje natopljeni. Bacam rupčice. - Nije važno. Ionako odlazim. Imam sastanak.

Ona prezrivo odgovara: - Sastanak? Ne bi li sastanak uključivao razgovor? Ne želiš li reći da moraš stići na brzu ševu?

Hvatam je rukama oko struka i privlačim k sebi. Tiho joj kažem: - Moje ševe nikada nisu brze, duge su i temeljite. I trebala bi biti pažljiva, Kate. Sada ti zvučiš ljubomorno.

Ona se dlanovima uprla o moje grudi, a moje je lice samo nekoliko centimetara udaljeno od njezinog.

- Ne mogu te podnijeti.

- Taj je osjećaj obostran - brzo joj kažem.

I eto nas ponovno - moja usta, njezine usne - spojeni vrelo i silovito. Moje ruke prolaze kroz njezinu kosu i obuhvaćaju njezinu glavu. Njezine ruke hvataju prednji dio moje košulje i drže me blizu.

Znam što mislite. I, da, svađa je za Kate i mene očito slična predigri- Doima se da nas oboje uzbuđuje. Samo se nadam da ćemo svršiti prije no što ubijemo jedno drugo.

Upravo kad je postalo dobro, netko lupa na vrata. Kate to ne čuje ili ne mari, kao ni ja.

- Kate? Kate, jesi li unutra?

Seronjin glas probija se kroz požudu koja nas je zaljepila poput ljepila. Kate se odmiče. Nekoliko trenutaka gleda me očima punim krivnje, držeći prste na usnama koje sam upravo okusio.

Znate što? Jebeš to. Izgledam li vam kao prokleta igračka? Ja se ne igram s ljudima - i ne volim da se sa mnom igraju. Ako Kate ne može odlučiti što želi, ja ću odlučiti umjesto nje. Zabodite vilicu u mene i ustanovite ćete da sam jebeno pečen.

Prilazim vratima i širom ih otvaram, dajući Govnaru dovoljno mjesta dok ulazi.

Tada se smiješim. - Sad je možeš dobiti. Ja sam završio.

I ne pomišljam osvrnuti se dok odlazim.

JEDANAESTO POGLA VLJE

Dan zahvalnosti se svake godine slavi u kući mojih roditelja izvan grada. To je uvijek malo, obiteljsko okupljanje. Ondje su moji roditelji, dakako. Mojega oca ste upoznali. Moja majka je starija, niža inačica Alexandre. Unatoč svim njezinim čvrstim feminističkim uvjerenjima - bila je vrhunska odvjetnica prije no što ju je zavelo majčinstvo - rado glumi veselu kućanicu. Nakon što su ona i moj otac postigli veliki financijski uspjeh, posvetila se i različitim dobrotvornim organizacijama. Time se i dalje bavi najveći dio vremena, sada kad smo Alexandra i ja odletjeli iz gnijezda.

Tu je i Stevenov otac, George Reinhart. Zamislite Stevena za trideset godina, prorijeđene kose i s izraženim borama oko očiju. Gospoda Reinhart umrla je dok smo bili tinejdžeri. Koliko mi je poznato, George od tada nije ni jednom izašao sa ženom. Mnogo vremena provodi na poslu, tiho računajući u svojem uredu. Sjajan je čovjek.

Tako stižemo do Fisherovih, Matthewovih roditelja. Jedva čekam da ih vidite. Jebeno su smiješni. Frank i Estelle Fisher su najopušteniji ljudi koje sam upoznao. Gotovo su katatonični.

Zamislite Warda i June Cleaver nakon što su popušiti golemu lulu marihuane. To su Frank i Estelle. Pomislili biste da su Matthewovi roditelji malo energičniji, zar ne? Imam teoriju. Matthewa su dobili u zrelijim godinama pa mislim da im je isisao svu preostalu energiju - poput parazita.

I tu smo još Matthew, Steven, Alexandra i ja.

O, i, dakako, druga žena u mojem životu. Ne mogu vjerovati da je već nisam spomenuo. Ona je jedina ženska osoba koja je ikada uistinu osvojila moje srce. Njezin sam rob. Njezina riječ je moja zapovijed.

Koju drage volje izvršavam.

Njezino ime je Mackenzie. Ima dugu plavu kosu i najveće plave oči, kakve više nećete vidjeti. Gotovo su još četiri. Vidite je ondje? Na drugom kraju klackalice na kojoj sjedim?

- Dakle, Mackenzie, jesi li odlučila što želiš biti kad odrasteš?

- Da. Želim biti princeza. I želim se udati za princa i živjeti u dvorcu. Moram razgovarati sa svojom sestrom. Disney je opasan. Dubinsko ispiranje mozga i sranje, ako mene pitate.

- Mi bi se mogla baviti nekretninama. Tada bi mogla sama kupiti dvorac pa ti princ neće biti potreban.

Smiješan sam joj. Smije se.

- Ujače Drew, kako budem bez princa imala bebu? Ajme.

- Imaš dovoljno vremena za bebu. Nakon što magistriraš poslovno upravljanje, ili medicinu. Ili možeš biti glavna direktorica pa organizirati vrtić u tvrtki. Tada ćeš moći svaki dan donositi svoje bebe na posao.

- Mama ne ide u ured.

- Mama se podcijenila, dušo.

Moja sestra bila je izvrsna odvjetnica. Mogla je stići sve do Vrhovnog suda. Ozbiljno. Toliko je bila dobra.

Alexandra je radila do kraja trudnoće i imala je spremnu dadilju. A tada je prvi put uzela Mackenzie u naručje. Istoga dana rekla je dadilji da joj njezina usluga neće biti potrebna. Ne krivim je. Ne mogu ni zamisliti važniji posao od nastojanja da moja savršena nećakinja odraste sretna i zdrava.

- Ujače Drew! - Da?

- Ti budeš umro sam?

Samozadovoljno se smiješim. - Dušo, ne namjeravam umrijeti još dugo.

- Mama kaže da ćeš umrijeti sam. Rekla tati da ti budeš umro i da će čistačica tek za nekoliko dana pronaći tvoj truli leš.

Divno. Hvala ti, Alexandra.

- Ujače Drew, što je leš? Uh.

Opažam Mattheva kako silazi stepenicama u dvorište i to me pošteđuje odgovaranja na to pitanje.

- Hej, dušo, pogledaj tko je ondje! - Ona skače s klackalice i baca se Matthewu u naručje.

Prije no što pitate, odgovor je ne, kad moja dušica odraste, nipošto se neće spetljati s tipom poput mene. Ona će biti previše pametna za to. Pobrinut ću se za to. Mislim da me to čini licemjerom, ha? To je u redu. Mogu živjeti s time.

Matthew spušta Mackenzie i prilazi mi. - Hej, čovječe.

- Što je?

- Sinoć si rano izašao? - pita me. - Nisi se vratio na zabavu.

Sliježem ramenima. - Nisam bio raspoložen. Otišao sam u teretanu, a zatim u krevet.

Istina je da sam tri sata prebijao boksačku vreću, cijelo vrijeme zamišljajući lice Billyja Warrena.

- Ti si bio s onom Delores?

On kima. - S njom, Kate i Billyjem. Odmahujem glavom. - Taj tip je dupelizac. Mackenzie nam prilazi i podiže staklenku napola punu novčanica od jednog dolara. Stavljam dolar u nju.

- Nije loš.

- Taj idiot mi ide na živce.

Mackenzie ponovno podiže staklenku, a ja u nju stavljam još jedan dolar. Staklenka?

Izmislila ju je moja sestra, koja očito smatra da je moj jezik previše grub za njezinu kćer, To je »staklenka za nepristojne riječi«. Kad god netko - najčešće ja - kaže nešto vulgarno, mora platiti jedan dolar. Kako sam krenuo, Mackenzie će tim novcem platiti studij.

- Dakle, što je s tobom i Delores?

On se smiješi. - Družimo se. Ona je cool.

Matthew je inače velikodušniji s pojedinostima. Nije da svršavam od njegovih priča, ali morate shvatiti, Matthew i ja prijatelji smo od rođenja. To znači da smo svaki poljubac, svaku dojku, svaki ručni rad, svako pušenje i svako svršavanje po grudima povjerali jedan drugome te raspravili o njima.

A sada me isključuje, što se događa?

- Pretpostavljam da si je povalio.

On se mršti. - To nije tako, Drew.

Zbunjen sam. - Pa, kako je, Matthew? Više od dva tjedna nisi izašao. Razumijem da previše robuješ pici da bi izašao ako ti ona daje. Ali ako ne, u čemu je stvar?

On se smiješi s nostalgijom, kao da se prisjeća sretnog trenutka. - Ona je jednostavno... drugačija. To je teško objasniti. Razgovaramo, znaš? I ja nekako neprestano mislim na nju. Čim je odvezem kući, jedva čekam da je ponovno vidim. Jednostavno me... zadivljuje. Volio bih da razumiješ o čemu govorim.

Zastrašujuće je to što točno znam što misli.

- Na opasnom si teritoriju, čovječe. Vidiš što Steven prolazi. Taj put vodi u mračan svijet. Uvijek smo govorili da onamo ne idemo. Jesi li siguran u to?

Matthew se smiješi te mi, oponašajući Dartha Vadera kako najbolja zna, kaže: - Ti ne poznaješ moć mračnog svijeta.

Vrijeme je za večeru. Moja majka vrlo dramatično iznosi puricu pa se svi dive prije no što je moj otac počne rezati. Tako je - jebeni Norman Rockwell se ne može mjeriti s nama.

Dok predajemo zdjele jedni drugima i punimo tanjure, moja mama kaže: - Drew, dušo, tebi ću spakirati veliku vreću ostataka. Ne želim ni pomisliti na to kako jedeš u onom stanu, bez ikoga da ti pripremi poštenu obrok. I stavit ću datume na posudice tako da znaš kad ih možeš baciti. Kad sam zadnji put pogledala u tvoj hladnjak, bilo je kao da ondje raste kakav znanstveni eksperiment.

Da, mama me voli. Rekao sam vam.

- Hvala, mama.

Matthew i Steven mi upućuju glasne, vlažne zvukove poljupca. Obojici im objema rukama pokazujem srednji prst. Vidim kako Mackenzie pokraj mene gleda svoje ruke i pokušava ponoviti taj pokret. Brzo rukama pokrивam njezine i odmahujem glavom. Umjesto toga joj pokazujem vulkanski pozdrav gospodina Spocka.

Nakon molitve izjavljujem: - Mislim da bi Mackenzie trebala doći živjeti sa mnom.

Nitko ne reagira. Nitko ne podiže pogled. Nitko ne zastaje. Taj sam prijedlog iznio nekoliko puta otkako se moja nećakinja rodila.

Alexandra kaže: - Puretina je ukusna, mama. Vrlo sočna.

- Hvala, draga.

- Halo? Mislim ozbiljno. Njoj je potreban pozitivan ženski uzor.

Time privlačim Kujinu pozornost. - što sam ja, dovraga? Mackenzie gura staklenku prema majci, a ona stavlja dolar u nju. Sada svi u vrijeme blagdana za stol donosimo sitne novčanice.

- Ti si majka-kućanica. I to je hvalevrijedno, nemoj me pogrešno shvatiti. Ali, ona bi trebala biti izložena i poslovnim ženama. I, zaboga, ne daj joj da gleda Pepeljugu. Kakav je to primjer? Bezumna glupača koja se ne može sjetiti ni gdje je ostavila prokletu cipelu pa mora čekati nekog jadnika u tajicama da joj je donese? Ma, daj, molim te.

Ne znam koliko dugujem nakon ovog malog govora. Dajem Mackenzie deset dolara. Jesam li rekao da će joj ta staklenka omogućiti studij? Mislio sam na studij prava. Morat ću uskoro skoknuti do bankomata.

Steven se ubacuje. - Mislim da je Alexandra savršeni uzor za našu kćer. Nitko nije bolji od nje.

Steven je pokoreni čovjek. A Matthew se želi pridružiti njegovu klubu.

Nevjerojatno.

Alexandra mu se smiješi. - Hvala li, dušo.

- Nema na čemu, draga.

Matthew i ja počinjemo kašljati. - Papučar... dupelizac. Mackenzie nas sumnjičavo gleda, ne znajući trebamo li platiti ili ne.

Alexandra se mršti.

Nastavljam. - Trebao bih je odvesti u ured. Trebala bi upoznati Kate, zar ne, tata?

Moja majka brzo pita: - Tko je Kate?

Moj otac odgovara između zalogaja. - Katherine Brooks, nova zaposlenica. Sjajna djevojka. I sva je vražja. Kad je počela raditi, dobro je izmučila Drewa.

Majka me gleda sjajnim očima punim nade. Onako kako Paula Deen gleda kanticu masti i zamišlja deliciju koja samo čeka da je se pripremi. - Pa, Drew, zvuči kao da je ta Kate divna mlada dama. Možda bi je trebao dovesti na večeru.

Okrećem očima. - Mi radimo zajedno, mama. Ona je zaručena. Za jednog magarca, ali to je druga priča. Odlazi još jedan dolar.

Moja sestra se ubacuje. - Mislim da je mama samo iznenađena time što čuje da neku ženu nazivaš njezinim imenom. Najčešće govoriš o 'konobarici s dobrim dupetom' ili o 'plavuši s velikim grudima'.

Iako je njezino opažanje točno, ne obazirem pozornost na njega. - Želim reći da je ona za Mackenzie sjajan primjer koliko žena može postići. - Unatoč njezinu užasnom ukusu u pogledu muškaraca. - Bio bih... mislim da bismo svi bili uistinu ponosni kad bi bila upola profesionalna kao što je Kate.

Alexandra izgleda iznenađeno mojom izjavom. A tada se srdačno smiješi. - Mackenzie i ja možemo sljedeći tjedan otputovati u grad.

Sastat ćemo se s tobom za ručak i upoznati uzvišenu Kate Brooks.

Nekoliko minuta jedemo u tišini, a tada Alexandra kaže: - To me je podsjetilo. Matthew, bi li drugu subotu u prosincu mogao poći sa mnom na jednu dobrotvornu večeru? Steven će biti na putu. - Gleda prema meni. - Zamolila bih svojega dragog brata, ali svi znamo da on subotnje večeri provodi s gradskim dro... Pogleda svoju kćer, - S nepoželjnim osobama.

Prije no što Mathew stiže odgovoriti, Mackenzie izriče svoje mišljenje. - Mama, mislim da ujak Matthew ne može doći. On ima puno posla jer robuje pici. Tata, što je pica?

Čim je ta riječ sišla s njezinih anđeoskih usana, krenula je strašna lančana reakcija:

Matthew se guši crnom maslinom koju ima u ustima i koja izleti te pogodi Stevena u oko.

Steven se sagne držeći se za oko i vičući: - Pogođen sam! Pogođen sam! - a tada govori kako sol iz soka masline izgriza njegovu rožnicu.

Moj otac počinje kašljati. George ustaje i počinje ga udarati po leđima te pita treba li izvesti Heimlichov zahvat.

Estelle prevrće svoju čašu s crnini vinom, koje brzo prodire u čipkasti stolnjak moje majke. Ona ga ni ne pokušava obrisati nego umjesto toga zapomaže: - O, Bože! O, Bože!

Moja majka juri po blagovaonici kao kokoš bez glave, tražeći papirne ubruse kojima će obrisati mrlju te istodobno uvjerava Estelle da je sve u redu.

A Frank... pa... Frank jednostavno i dalje jede.

Dok se taj kaos odvija oko nas, Alexandrin ubojit, gnjevan pogled ni na tren ne silazi s Matthewa i mene. Matthew popušta nakon što se tridesetak sekundi meškoltio pod njim. - Nisam ja, Alexandra. Kunem se Bogom, nisam ja.

Kukavica.

Hvala, Matthew. Lijepo si me ostavio visjeti u zraku. Podsjetite me da ga ne vodim u rat kao svojeg pobočnika.

Ali, kad se Kujin gnjevan pogled punom silinom usredotučio na mene, opraštam mu. Osjećam se kao da ću se svaki čas pretvoriti u hrpicu Drewovog pepela na stolcu. Posežem duboko i upućujem joj najumitniji osmijeh mlađeg brata koji uspijevam smognuti.

Pogledajte. Je li upalilo?

Gotov sam.

Vidite, trebali biste znati nešto o Kujinoj pravdi. Brza je i nemilosrdna. Nećete znati kad će vas stići; možete samo biti sigurni da će doći. A kad dođe, bit će bolno. Vrlo, vrlo bolno.

DVANAESTO POGLAVLJE

U ponedjeljak ujutro u dvorani za sastanke čekam da počne sastanak. Svi su ovdje. Odnosno, svi osim Kate. Moj otac pogledava na sat. Jutros ima ranu partiju golfa i znam da želi što prije stići onamo. Češem se iza uha. Gdje je, dovraga?

Kate napokon dolazi trčeći, u kaputu, a iz ruku joj ispada nekoliko mapa. Izgleda... strašno. Hoću reći, lijepa je, uvijek je lijepa. Ali, pažljivo sam je promatrao i znam da je ovaj dan za nju loše počeo. Vidite li kako je blijeda? I odakle, dovraga, ti tanini krugovi ispod njezinih očiju? Kosa joj je podignuta u neurednu punđu, što bi bilo seksi kad ne bi izgledala toliko... bolesno.

Napeto se smiješi mojemu ocu. - Oprostite, gospodine Evans. Jutro je bilo napeto.

- Nema problema. Kate. Upravo počinjemo.

Dok moj otac niže svoje obavijesti, ja ne skidam pogled s nje. Ona mene ni jednom nije pogledala.

- Kate, imaš li ona predviđanja za Pharmatab?

To je onaj posao o kojemu je moj otac na zabavi govorio dupeliscu. Onaj koji je Kate sklopila prošli tjedan. Ona podiže pogled i zbog velikih, smeđih očiju još se više doima kao srna opčinjena svjetlima.

Nema ih.

- Ahh... predviđanja su... hm...

Naginjem se naprijed i govorim: - Kod mene su. Kate mi ih je dala prošli tjedan da ih pogledam. Ali, ostavio sam ih kod kuće na stolu. Donijet ću ti ih što prije, tata. - Moj otac kima, a ona zatvara oči u olakšanju.

Po završetku sastanka svi polako izlaze, a ja sustižem Kate. - Hej.

Ona gleda mape koje nosi i pomiče kaput prebačen preko ruke. - Drew, hvala ti za ono što si učinio unutra. To je bilo doista lijepo od tebe.

Znam što sam neki dan rekao - da sam završio s njom. Nisam to mislio. Istresao sam se, ispuštao paru seksualne frustracije. Vi to znate. Mislite li da i Kate zna? Mislite li da mari za to?

- Moram s vremena na vrijeme učiniti nešto lijepo. Tek toliko da zadržim tvoju pozornost. Upućujem joj slabašan osmijeh, koji ona ne uzvraća.

I još me nije pogledala, što joj je? Srce mi počinje lupati u prsima dok prebirem sve mogućnosti. Je li bolesna? Je li se što dogodilo njezinoj majci? Je li opljačkana u vražjoj podzemnoj?

Isuse.

Kate ulazi u svoj ured i zatvara vrata, ostavljajući me stajati vani. To je situacija u kojoj muškarci izvlače usrani kraj, ljudi. Znae kako je Bog Evi dao rebro više? Trebao je i nama dati nečega više. Primjerice, telepatije.

Jednom sam čuo kako moja majka govori mojemu ocu da mu ne bi trebala objašnjavati zašto je ljuta. Da ako već ne zna u čemu je pogriješio, zapravo mu nije žao zbog toga. što je to. dovraga, zapravo značilo? Dame, imam novost za vas: ne čitamo vam misli. A, iskreno rečeno, nisam sasvim siguran ni da bih to želio. Ženski um je zastrašujuće mjesto.

Muškarci? Mi ne ostavljamo mnogo mjesta sumnji: Gad si. Sevio si moju curu. Ubio si mojega psa. Mrzim te. Izravno. Jasno. Nedvosmisleno. Vi cure biste to katkad trebale pokušati. To bi nas sve dovelo korak bliže svjetskom miru.

Udaljavam se od Kateinih vrata. Izgleda da neću uskoro doznati u čemu je stvar.

Kasnije toga dana sjedim u kafiću nasuprot Matthewu i ne jedem svoj sendvič.

- Dakle, je li te se Alexandra već dočepala?

Misli na masakr na Dan zahvalnosti, za slučaj da ste zaboravili. Kimam. - Jučer sam primio poziv. Navodno sam se obvezao sljedeći mjesec dobrovoljno raditi u Gerijatrijskom društvu Manhattana.

- Moglo je biti gore.

- Zapravo i nije. Sjećaš se Stevenove tete Bernadette?

Stare žene me vole. I to ne u stilu štipanja obraza i tapšanja po glavi. Vole me u stilu hvatanja za dupe, trljanja i »zašto ne odguraš moja kolica u spremište za metle da malo budemo zločesti«.

To jebeno uznemiruje.

Matthew puca od smijeha. Hvala za suosjećanje, čovječe.

Zvoni zvono iznad vrata kafića. Podižem pogled i zaključujem da me Bog možda i ne mrzi. Jer, upravo je ušao Billy Glupan Warren. Njegovo bi lice u bilo kojem drugom trenutku pokvarilo moje dobro raspoloženje. Ali, u ovom trenutku? On je upravo onaj tupan kojega Želim vidjeti. Bit ću ljubazan.

Prilazim mu. - Hej, čovječe.

On okreće očima. - što?

- Slušaj, Billy, pitao sam se je li sve u redu s Kate? On reži: - Kate te se ne tiče.

Neka bude zabilježeno da se trudim. A on se ponaša kretenski. Zašto nisam iznenađen?

- Shvaćam što želiš reći. Ali, jutros doista nije izgledala dobro. Znaš li zašto?

- Kate je velika cura. Sposobna je brinuti se za sebe. Uvijek se brine.

- O čemu govoriš?

I tada mi je sinulo. Poput kante ledenog soka nakon utakmice. - Jesi li joj nešto učinio? On ne odgovara. Spušta pogled. To mi je dovoljan odgovor. Hvatam ga za košulju i brzo privlačim. Sekundu poslije Matthew mi govori neka se smirim. Stresam kretena, samo malo. - Pitao sam te nešto, seronjo. Jesi li joj nešto učinio?

On mi govori neka ga pustim, a ja ga tresem jače.

- Odgovori!

- Prekinuli smo! Prekinuli smo, dobro? Želi reći da je on prekinuo s njom.

On odmiče moje ruke i odguruje me. Dopuštam mu to. On poravnava košulju i gnjevno me gleda. Ali, ja samo stojim. Zapanjen. On me bode prstom u prsa. - Odlazim oдавde. Ako me više ikada takneš, oborit ću te, seronjo.

I s tim riječima odlazi, Matthew ga gleda, a tada pita: - Drew, što je to, dovraga, bilo? Deset godina, gotovo jedanaest. Voljela ga je. To je rekla. Deset vrazjih godina. I on ju je ostavio.

Sranje.

- Moram ići.

- Ali, nisi pojeo sendvič. - Matthewu je hrana važna.

- Ti ga pojedi. Moram se vratiti u ured. Trčeći izlazim i jurim prema... Pa, znate kamo idem.

Vrata njezinog ureda i dalje su zatvorena. Ali, ja ne kucam. Tiho ulazim. Ona sjedi za svojim stolom. Plače.

Je li vas ikada konj udario u trbuh?

Nije ni mene. Ali, sada znam kakav je to osjećaj.

Ona izgleda vrlo maleno iza svojega stola. Mlado, ranjivo i... izgubljeno. Moj glas je blag i obazriv.

- Hej.

Kate me iznenađeno pogleda, a tada se nakašlje i obriše lice, nastojeći se sabrati. - Što trebaš, Drew?

Ne želim da joj bude neugodno pa hinim da ne opažam suze koje su ostale na njezinim jagodičnim kostima. - Tražio sam onaj spis... - Polako joj se približavam, - Je li ti to... uh... nešto u oku?

Ona prihvaća igru i ponovno briše oči. - Da, trepavica ili takvo što.

- Želiš da pogledam? Te trepavice mogu biti opasne ako ih se ne izvadi.

Pogledala me je u oči, prvi put danas. Oči su joj poput dva tamna, sjajna jezera. - U redu. - Kate ustaje, a ja je vodim prema prozoru. Stavljam ruke na njezine obraze i lagano joj držim lice. Njezino lijepo, suzama išarano lice.

Nikada nikome nisam toliko jako želio tjelesno nauditi kao što u ovom trenutku želim nauditi Billyju Warrenu. I prilično sam uvjeren da ću Matthewa moći nagovoriti da mi pomogne u dvorištu zakopati ono što ostane od njega.

Palcima joj brišem suze. - Jesam je.

Ona se smiješi, iako joj naviru nove suze. - Hvala.

Završio sam s glumom. Privlačim je na svoja prsa. Ona mi to dopušta. Grlim je i dlanom gladim kosu na potiljku. - Želiš li da razgovaram s njim? Je li to... je li to bilo zbog... mene?

Mislim da smrad nije bio osobito sretan kad nas je prošli tjedan zatekao u Kateinu uredu - kad je ona izgledala netom poseksano i sve to. I ne, nisam sišao s uma. Posljednje što želim jest pomoći joj da ponovno bude s tim šupkom. Ali, dovraga, ubija me.

Suzu po suzu.

Smije mi se u prsa. Zvuči ogorčeno. -Ja sam kriva. - Kate podiže pogled i tužno se smiješi. - Više nisam djevojka u koju se zaljubio.

Zacijelo joj je bilo teško čuti te riječi. To je najstariji muški trik. Igra optuživanja: - Nisam ja kriv, dušo. Ti si kriva.

Ona odmahuje glavom. - Spakirao je sve svoje stvari i odselio se u subotu. Rekao je da je brz, čist raskid bolji. Bit će kod Dee-Dee dok ne bude u stanju pronaći svoj stan.

Na trenutak gleda prema prozorima, a tada tužno uzdiše. - Mislim da se to spremalo već neko vrijeme. Zapravo nisam šokirana. Dugo sam bila usredotočena na školu... a potom na posao. Sve drugo je bilo sporedno. Prestala sam... nisam mogla... dati mu ono što mu je bilo potrebno.

Samo... Billy me je držao za ruku na dan kad smo pokopali mojega oca. Poučio me je voziti automobil s mjenjačem i uvjerio me je da sam dovoljno dobra da pjevam pred stvarnim ljudima. Billy mi je pomogao ispuniti prijavnicu za studij i umjesto mene je otvorio obavijest o prijemu jer sam ja bila previše napeta da bih je pogledala. Dok sam studirala, on je radio tri posla pa ja uopće nisam morala raditi. Billy je bio ondje na dan kad sam diplomirala i pošao je sa mnom kad sam poželjela odseliti se u New York. Uvijek je bio vrlo važan dio mojega života. Ne znam tko bih bila bez njega.

Žene. Bez uvrede. Ali, ona nije ni svjesna što je upravo rekla. To su njezina postignuća. Izazovi koje je ona proživjela. Seronja joj se jednostavno prikrpao. U pozadini. Poput tapeta. Boju zidova možete promijeniti u bilo kojem trenutku i soba može izgledati drugačije, ali je ipak ista.

- Ja znam tko bi bila: Kate Brooks, izvrsna investicijska bankarica. Pametna si i duhovita, tvrdoglava i prelijepa i... savršena. I bit ćeš savršena i bez njega.

Nekoliko trenutaka gledamo se u oči, a tada je držim u zagrljaju sve dok joj suze nisu presahnule. Glas joj je prigušen dok šapuće: - Hvala ti, Drew.

- Kad god ti bude potrebno.

Tek kad sam se kasno te noći zavukao među svježije plahte svojega kreveta, potpuno sam shvatio posljedice događaja toga dana.

Usput, spavam gol. I vi biste to trebali pokušati. Ako niste spavali goli, niste živjeli. Ali, to nije važno.

Ono što mi do sada još nije palo na pamet jest da je Kate Brooks sama. Slobodna. Na raspolaganju. Jedina istinska prepreka koja je stajala između nje i mene i kauča u mojemu uredu upravo je dezertirala. Sranje. Tako se Superman zacijelo osjećao kad je vratio vrijeme unatrag i izvukao Lois iz onog automobila. Ponavljanje. Drugo snimanje. Ponovno uzlijetanje.

Ispreplićem prste iza glave i ponovno tonem u jastuke s najvećim, najsajnijim »jedva čekam sutra« osmijehom koji ste u životu vidjeli.

Prošla su četiri dana otkako sam doznao da je Govnar prekinuo s Kate. Kad je sljedeći dan došla na posao, ponovno je bila svoja. Zapravo bi se moglo reći da se doimalo kako je potpuno preboljela tog kretena. Ali, Mackenzie se prehladila pa je Alexandra morala pomaknuti naš ručak na sljedeći tjedan. S obzirom na to kakav je vikend bio za Kate, to je vjerojatno i najbolje.

O, da. Trebali biste znati još samo jednu sitnu pojedinost: nisam se seksao dvanaest dana. Dvanaest dana.

Dvije stotine osamdeset i osam sati bez seksa. Minute ne mogu računati - to bi me previše deprimiralo. Sjećate li se da je Drew mrzovoljan ako samo radi i ne zabavlja se? Pa, Drew je u ovom trenutku praktički prokleti psihopat, shvaćate?

Dvanaest dana se vama amaterima možda ne doima dugo, ali za tipa poput mene? To je vražji rekord. Takvu sušu nisam doživio od zime 2002. godine. Te je zime jaka mećava šire područje pokrila slojem snijega debelim sedamdeset centimetara. Na ceste su smjela samo službena vozila pa sam zaglavio u stanu sa svojim roditeljima.

I bilo mi je sedamnaest. To je cijela godina u životu mladog dečka, u vrijeme kad čak i lagani povjetarac može izazvati ukrućivanje. Toliko sam mnogo vremena provodio u kupaonici da je moja majka mislila da sam pokupio kakav virus. Nakon sedmog dana više nisam mogao izdržati. Hrabro sam se suočio s meteorološkim neprilikama i pješice otišao u stan Rebecce Whitehouse u središtu grada. Seksali smo se poput zečeva u domarevom spremištu u zgradi njezinih roditelja.

Bila je to draga djevojka.

Kako bilo, ponovno sam spao na drkanje pod tušem. To je ponižavajuće. Osjećam se vrlo prljavo. Iako je fino jutarnje trljanje i

navlačenje sasvim dobar način da se započne dan. Osobito ako ste, poput mene, tipično subotnje ubadanje morali propustiti zbog obiteljskih blagdanskih obveza. Ali, ako je to jedino što dobivate? Pa, to je jednostavno... žalosno.

Razlog mojega nedavnog produljenog seksualnog gladovanja? To je zbog Kate. Ona je kriva za sve.

Očito sam razvio savjest. Ne znam kad se to dogodilo, ali nisam sretan zbog toga.

Kad bih mogao, zdrobio bih onog seronju Jiminyja Cricketa kao žohara.

Jer, znate kako neki ljudi imaju homo-radar? Pa, ja imam radar za ostavljene. To znači da nedavno ostavljenu ženu mogu registrirati na udaljenosti od kilometar i pol. Njih je lako osvojiti.

*Nema više opijanja s dečkima
nema više nabacivanja curama
ostavio sam sve to
i na kraju će se isplatiti
da si moja.
shvatio bih kako je imati nešto stvarno
želio bih biti dobar čovjek...*

Dovoljno je reći im da je njihov bivši idiot jer ih je ostavio i proklinjat će vas da ih povalite. Kate sada ulazi u spomenutu kategoriju ostavljenih. To bi trebalo biti gotova stvar, zar ne? Pogrešno. Na ovom mjestu savjest Jiminy podiže svoju malu, ružnu kukčevu glavu. Ne mogu se natjerati na taj potez. Zbog same pomisli osjećam se kao prokleti grabežljivac, Teško je procijeniti boli li je još. Doima se da ne, ali nikad se ne zna. Možda samo glumi da je dobro. A ako je boli i ako je ranjiva, takvu je ne želim. Kad se to dogodi Kate i meni, želim da trga odjeću s mene, i svoju, kad smo već kod toga, jer ne može više ni sekunde čekati da se zabijem u nju. Želim da uzdiše izgovarajući moje ime, da me grebe po leđima i vrišti zbog čiste veličanstvenosti svega toga.

Dovraga, ponovno počinjem. Ukrutio mi se samo zbog razmišljanja o tome.

Kakav kaos. Ne mogu ševiti Kate, a ne želim ševiti nijednu drugu. To je moja oluja svih oluja. Rekao sam vam da ću dobiti što zaslužujem. Jeste li sada sretni?

Gasim svjetlo u svojem uredu i odlazim do Kateinog. Ona me ne vidi odmah pa prekriženih ruku stojim naslonjen na dovratak i samo je gledam. Raspuštene kose stoji nagnuta nad svoj stol i gleda u računalo. I pjeva:

Doista ima sjajan glas. A kako se nagnula preko stola, baš kao da... želim joj jednostavno prići straga i... Kriste. Nema veze. Samo se mučim.

- Rihanna bi se trebala čuvati. - Ona podiže glavu čuvši moj glas, a lice joj se razvlači u širok osmijeh nelagode. Molim je: - Nemoj prestati zbog mene. Uživao sam u izvedbi.

- Vrlo smiješno. Izvedba je završila.

Pozivam je gestom prsta. - Hajde. Izbacujem te. Petak je i prošlo je jedanaest sati, a ti još nisi jela. Znam jedno mjesto. Ja častim. Pripremaju odličan sendvič s puretinom.

Kate gasi svoj monitor i uzima svoju torbu. - Ooh, taj mi je omiljen.

- Da, znam.

Sjedamo za stol nedaleko od šanka i naručujemo. Konobarica nam donosi pića, a Kate otpija gutljaj margarite koju sam joj naručio. - Mmm. Upravo sam to željela.

Rekao sam vam da sam dobar u tome, sjećate se? Nekoliko minuta ugodno razgovaramo, a tada... gledajte ovo.

Kateine oči razrogače se i postanu velike poput tanjurića dok zaranja pod stol. Gledam uokolo. Što je, dovraga? Saginjem se i gledam je. - što radiš?

Ona izgleda uspaničeno. - Billy je ovdje. Gore, na galeriji iznad plesnog podija. I nije sam. - Podižem glavu, a ona vikne: - Nemoj gledati!

Isuse Kriste, ovo je smiješno. Toliko o tome da je preboljela onog papka.

- Jednostavno.., ne mogu dopustiti da me vidi ovakvu. Zbunjen sam. - O čemu govoriš? Izgledaš sjajno. - Uvijek izgleda sjajno.

- Ne, ne u ovoj odjeći. Rekao je da moja ambicioznost nije privlačna. To je bilo jedan od razloga zbog kojih je želio prekinuti. To

što sam... Rekao je da sam previše... muževna.

Zacijelo se šališ. Ja sam muževan. Hillary Clinton je muževna. Kate Brooks u svom tijelu nema ni jednu jedinu muževnu stanicu. Ona je prava žena, vjerujte mi.

Ali, znam na što je seronja ciljao. Kate je inteligentna, otvorena, ambiciozna. Mnogi muškarci - primjerice, poput onog šupka govnojedca - nisu sposobni izaći nakraj s takvom ženom. Pa stoga izvrću stvar. Prikazuju te vrline kao neprivlačne. Kao nešto čega bi se trebale stidjeti.

Jebeš to. Hvatam Kate za ruku i izvlačim je ispod stola. Ona se brzo osvrće dok je vodim na plesni podij.

- Što radiš?

- Vraćam ti tvoje dostojanstvo.

Putem se sudaram s nekoliko ljudi i izazivam blago komešanje kako bih bio siguran da nas je Gnjida opazila. - Kad ja završim, Billy Warren će ti ljubiti stopala, dupe i svaki drugi dio tijela koji mu zapovjediš, ne bi li te dobio natrag.

Ona se pokušava osloboditi mog stiska. - Ne, Drew, to uopće nije...

Okrećem se prema njoj i grlim je oko struka. - Vjeruj mi, Kate. - Njezino je tijelo blizu momu, a lice toliko blizu da vidim zelene točkice u njezinim očima. Zašto, do vraga, to ponovno činim?

- Ja sam muškarac. Mi tako razmišljamo. Ni jedan muškarac svoju bivšu ne želi vidjeti s drugim. Samo igraju svoju igru.

Ona ne odgovara. Samo podiže ruke oko mog vrata i približava mi se, prsa o prsa, trbuh o trbuh, bedra o bedra.

To je agonija. Divna, slasna agonija.

Moj palac svojevrijedno opisuje krugove na donjem dijelu njezinih leđa. Glazba se vrtloži oko nas, a ja se osjećam ošamućeno, ne zbog alkohola, nego zbog nje. Želim ne obzirati se na to kako njezino tijelo savršeno pristaje uz moje. Pokušavam se sjetiti svojih plemenitih namjera. Trebao bih pogledati gore i vidjeti gleda li nas Ništarija. Trebao bih, ali to ne činim. Previše sam zaokupljen načinom na koji ona gleda mene.

Možda se zavaravam, ali kunem se da u tim tamnim ljepoticama vidim žudnju. Golu, nesputanu želju. Naginjem se i nosom očešem njezin, iskušavajući situaciju.

Ne činim to zbog sebe. Doista. Ne činim to zato što je biti toliko blizu njoj najbliže što ću se ikada približiti raju.

Ovo je zbog nje. Dio plana. Kako bi ponovno osvojila onog bijednika koji je ne zaslužuje.

Lagano pritišćem usne o njezine. Isprva je nježno, a ona se tada upire u mene. Tada počinjem gubiti nadzor. Ona otvara usta, a ja polako klizim jezikom u njih. Pa jače, čvršće, intenzivnije, poput spuštanja niz tobogan.

Zaboravio sam koliko je ukusna. Dekadentnija od najraskošnije čokolade. Grješna. Drugačije je od naših prijašnjih poljubaca. Bolje. Nema gnjeva, frustracije, krivnje ili nečega što želimo dokazati. Neužurbano je, lagano i jebeno uzvišeno.

Naše se usne razdvajaju, a ja se prisiljavam pogledati gore pa opažam Warrenov očajan, gnjevan pogled prije no što je nestao u gomili. Ponovno se okrećem prema Kate i čelom dodirujem njezino. Moj dah se miješa s njezinim - ja dašćem, a ona lagano uzdiše.

- Upalilo j e - kažem joj. - Što?

Osjećam kako se njezini prsti igraju s vlasima na mojem potiljku. A tada progovara zadihano. Potrebno. - Drew... bi li? Drew... želiš li... ?

- Bilo što, Kate. Traži bilo što i učinit ću to.

Njezine usne se rastvaraju i na trenutak gleda u mene. - Bi li me... ponovno poljubio? Hvala. Ti. Bože. A ti, savjesti Jiminy? Nosi se.

TRINAESTO POGLAVLJE

Povratak u moj stan vježba je kaskaderske vožnje. Očajnički nastojim održati usta na Kate i sačuvati nas da ne poginemo. Ona mi sjedi na krilu, nogama me je obuhvatila oko struka, ljubi mi vrat i jezikom miluje uho - izluđuje me. Jedna ruka mi je na volanu, a druga je između nas, klizi niz njezin trbuh, njezin vrat i one savršene grudi koje me izazivaju kroz napola otvorenu košulju.

Djeco, ne pokušavajte to kod kuće.

Njezina suknja nabrala se visoko na njezinim bedrima dok se trlja o moj napeti kurac. Toliko je jebeno uzbudljiva da moram upregnuti i zadnji atom svoje volje kako ne bih okrenuo očima. Silovito je ljubim i preko njezina ramena gledam cestu. Ona klizi gore-dolje, polako me uzbuđuje pritiskom. Jebo te. Ševa na suho nikada nije bila toliko ugodna.

Kontrola? Obuzdavanje? Odavno su nestali.

Napokon skrećem u garažu svoje zgrade. Zauzimam prvo mjesto koje vidim i izvlačim nas iz automobila. Ona me je nogama obgrlila oko struka, a ja rukama pridržavam njezinu stražnjicu dok je nosim u dizalo, dok naše usne i jezici mahnito plešu.

Nisam zaključao automobil. Mislim da nisam ni zatvorio vrata.

Jebeš to.

Neka ga ukradu. Imam važnijeg posla.

Posrćući ulazim u dizalo i pritišćem tipku za zadnji kat, a tada, prikovavši Kate uza zid, nasrćem na nju kao što sam žarko želio.

Ona uzdiše u moja usta, dugo i duboko. Poput one scene iz Kobne privlačnosti, samo bez sablasnosti.

Stigavši do svojih vrata, pipam tražeći bravu, a drugom rukom i dalje držim Kate uza sebe. Ona gricka moje uho i šapuće: - Požuri, Drew.

U tom bih trenutku provalio jebena vrata da se ključ već nije okretao. Upadamo u moj stan, a ja nogom zatvaram vrata. Skidam njezine noge sa sebe i njezina stopala kliznu na pod, usput izvodeći ugodno trenje. Potrebne su mi slobodne ruke.

Usta su nam i dalje spojena dok otkopčavam njezinu košulju do kraja. Kate nije toliko vješta - ili je samo nestrpljiva. Zarinula je prste u prednji dio moje košulje i povukla. Gumbi su se rasuli po podu.

Upravo mi je poderala košulju.

Koliko je to uzbudljivo?

Nalazim kopču njezina grudnjaka i otvaram je. Stručnjak sam za to. Tko god je izumio grudnjak s kopčanjem sprijeda, Bog ga blagoslovio.

Kate odmiče usne te dlanovima klizi niz moja prsa i trbušne mišiće. Oči su joj pune divljenja dok njihov pogled slijedi njezinu ruku. Gledam kako moji prsti prelaze preko njezine ključne kosti, između njezinih besprijekornih dojki i preko one doline koju volim prije no što zastanu na njezinu struku.

- Bože, Drew. Tako si...

- Lijep - završavam umjesto nje.

Ponovno je privlačim k sebi, grlim je i podižem njezina stopala s poda te unatraske idem prema kauču. Jesam li mislio da je ples s njom rajski? Ne. Njezine gole grudi na mojim prsima - to je doživljaj raja. Jebeni raj.

Ljubim je niz čeljust i sišem nježnu kožu njezina vrata. Volim Katein vrat - a sudeći po zvukovima koji vibriraju u njezinu grlu, sviđa joj se to što radim. Sjedam na kauč s njom na sebi, s njezinim skupljenim nogama između mojih raširenih koljena. Ona primiče moje usne svojim na još jedan poljubac, a tada ustaje i uzmiče.

Oboje smo zadihani i zurimo jedno u drugo, gotovo očima napadamo jedno drugo. Ona grize usnu, a njezine ruke nestaju iza leđa. Čujem zvuk zatvarača, a tada njezina suknja polako klizi na pod. Nešto toliko prokleta seksi još nisam vidio.

Kate stoji preda mnom u crnim čipkastim boksericama, raskopčanoj bijeloj košulji i štiklama. Usne su joj nabrekle, obrazi rumeni, a kosa raščupana mojim rukama. Ona je boginja... jebeno božanstvena. I gleda me tako da bih istog trena mogao svršiti. Posežem za svojim novčanikom, vadim kondom i stavljam ga na jastuk pokraj sebe.

Kate iskoračuje iz svoje suknje i kreće prema meni... u štiklama.

Isuse Kriste.

Spušta se na koljena između mojih nogu, otkopčava mi hlače i cijelo vrijeme me plamenim očima gleda u oči. Podižem se, a ona mi

svlači hlače i bokserice. Moj kurac skače ponosan, tvrd i jebeno spreman. Njezin pogled se spušta pa me odmjerava. Dopuštam joj da se nauživa; doista nisam stidljiv.

Ali, kad se na njezinim usnama pojavio vragolasti osmijeh i kad se nagnula prema mojem kurcu, hvatam je i povlačim prema svojim ustima. Ne znam što je namjeravala - pa, pretpostavljam - ali ako uskoro ne uđem u nju, mislim da ću doista umrijeti.

Podižem je u struku, a njezina koljena se spuštaju pokraj mene s obje strane. Jednom rukom je podižem, a drugom pomičem čipku između njezinih nogu na stranu. Uvlačim dva prsta u nju. Isuse. I ona je spremna. Klizim prstima do kraja pa oboje glasno stenjemo. Vlažna je... i vrela. Ona se čvrsto obavija oko mojih prstiju pa zatvaram oči shvativši koliko će biti nevjerojatno ugodna oko mojega kurca. Izvlačim prste i ponovno ih uvlačim, a ona počinje jahati moju ruku. Cvili... stenje... uzdišući izgovara moje ime. Glazba za moje vrazje uši.

Ne mogu više izdržati. Uzimam kondom i zubima otvaram omot. Kate se podiže pa ga počinjem navlačiti. Ona tada odguruje moju ruku. I navlači ga umjesto mene.

O, Kriste Svemogući.

Vučem njezine čipkaste gaćice. Želim je голу, da mi ništa ne smeta.

Derem ih uz zvuk paranja i pucanja. Njezine tamne kovrče i sjajne usne me mame i kunem se Bogom da ću im kasnije posvetiti svu pozornost koju zaslužuju. Ali, ne mogu čekati.

Gledam je u oči... te tamne, čokoladne oči koje su me privukle čim sam ih prvi put ugledao.

Predivne.

Polako se spušta na mene. Na trenutak se ni jedno od nas ne pomiče. I ne diše. Tijesna je... jebo te... čak i kroz gumu osjećam kako se njezine stijenke rastežu preda mnom.

Šapučem njezino ime kao molitvu. - Kate.

Dlanovima obuhvaćam njezino lice i privlačim je. Ne mogu je ne ljubiti. Ona se podiže i izvlači me gotovo potpuno prije no što se glatko spušta, ponovno me uzimajući u sebe.

Sveti Bože.

Ništa nikada nije bilo toliko ugodno - ništa. Moje ruke hvataju njezine bokove i pomažu joj jahati moj kurac ujednačenim pokretima.

Otvorenim ustima upiremo jedno u drugo, ljubimo se i dašćemo.

Podižem se kako bih sjedio uspravnije, znajući da će to biti bolje za nju zbog jačeg pritiska na klitoris. I ne griješim. Spušta se na mene jače, brže, a moje ruke stišću njezine bokove. Ljubim joj vrat i sagibam glavu pa ližem njezinu kožu sve do ukrućene bradavice.

Uzimam je u usta, sišem i jezikom milujem u krug, a ona stenje i stišće šaku u mojoj kosi.

Neću još dugo. Ni slučajno. Predugo sam ovo čekao, previše jako sam to želio. Upirem stopalima u pod i počinjem podizati kukove, zabijati se u nju i pritom snažno pritiskati njezine bokove prema dolje. Blaženstvo. Silovit, dubok, vlažan zanos za koji ne želim da završi.

Ona zabacuje glavu i stenje glasnije. - Da... da... Drew.

Ja psujem i zazivam njezino ime, oboje smo sišli s uma. Izgubili kontrolu. Zato jer je to toliko jebeno ugodno.

Ona vrišti moje ime pa znam da svršava.

Bože, volim njezin glas.

I tada se steže oko mene - njezina pica oko mojega kurca, njezine noge oko mojih bedara, njezine ruke na mojim ramenima - sve stegnuto čvrsto i ukočeno. A ja je stižem.

- Kate, Kate... jebo te... Kate...

Podižem se opet i opet. I tada svršavam dugo i silovito. Mojim tijelom sijeva usijani užitak kakav još nisam doživio. Moja glava pada na naslon kauča.

Kad su grčevi prestati, moje ruke obuhvaćaju Kate te spuštaju njezine grudi na moja prsa, njezinu glavu na moj vrat. Osjećam kako se njezino bilo vraća u normalu. A tada se smij e, dubokim glasom i zadovoljno.

- Bože... to je bilo tako... tako... I ja se smiješim. - Znam.

Zemljotresno. Preko Richterove ljestvice. Dovoljno snažno da razori malu otočnu zemlju.

Prolazim rukom kroz njezinu kosu... vraški meku. Saginjem se i ponovno je ljubim. Toliko prokleta savršenu.

Kakva divna noć. Mislim da bi ovo doista mogla biti najbolja noć mojega života. A tek je počela.

* * *

Kate ciči dok ustajem i nosim je, omotanu oko sebe, u svoju spavaću sobu.

Još nikada nisam doveo ženu u svoju spavaću sobu. To je pravilo. Usputne partnerice ne dovodim u svoj stan - nikad nisam ni pomislio na to. Da je koja od tih djevojaka znala gdje živim? Je li mi potrebna luđakinja koja će me uhoditi?

Ali, bez razmišljanja spuštam Kate na sredinu svojega kreveta. Ona kleči i gleda me dok skidam košulju bez gumba i upotrijebljeni kondom. S osmijehom grize usnu pa i sama skida svoju košulju, koja je još visjela s njezinih ruku. O, da, štikle su joj i dalje na nogama.

Lijepo. Vrlo, vrlo lijepo.

Približavam joj se na rukama i koljenima te kleknem na sredinu kreveta. Obuhvaćam njezino lice dlanovima pa je ljubim dugo i vrelo. Potpuno sam spreman početi ispočetka. Moj kurac bode je u trbuh, čvrst i spreman. Ali, taj put ne želim žuriti. Mjesecima se divim njezinom tijelu - a sada planiram istražiti svaki njegov centimetar, izbliza i intimno.

Naginjem se naprijed i spuštam je na krevet. Njezina se kosa rasipa iza nje po mojim jastucima. Izgleda poput kakve mitske vile, kakve legendarne poganske boginje seksa iz rimske legende.

Ili iz dobro odglumljenog pornića.

Njezina se koljena spontano razmiču, a ja se smještam između njih. Kriste... već je vlažna. Na trbuhu osjećam koliko je vlažna dok se upire i trlja o mene. Bez riječi moli za još.

Poljupcima silazim niz njezin vrat i ključnu kost pa se zatječem pred njezinim bradavicama nalik kamenčićima. Kateine ruke gnječe moje lopatice dok ližem krug oko jednog smeđeružičastog središta. Ona diše ubrzano i silovito. Moj jezik ubrzano paluca po njezinoj bradavici sve dok nije uzdišući zavapila moje ime.

Čim je ta riječ sišla s njezinih usana, zatvaram usta nad njom i sišem silovito. Nekoliko minuta izmjenjujem lizanje, sisanje i struganje njezinog šiljastog vrška. Njezina je reakcija toliko vraški iskonska da jednostavno moram prijeći na drugu sisu i toj ljepotici posvetiti istu pozornost.

Dok se spuštam niže. Kate se izvija poda mnom, podiže i trlja o onaj dio mojega tijela koji može dosegnuti. Besramno.

Preljepo.

I koliko god je silno želim u ovom trenutku, koliko god mi je ugodno dok se trlja o mene, potpuno upravljam onime što radim. Imam kontrolu. I jedva čekam učiniti nešto. Nešto o čemu sam jebeno sanjao od one noći u baru Howie's. Užem stazu po sredini donjeg dijela njezinog trbuha, a tada silazim niže, Skidam joj cipele i ližem još jednu stažu duž unutarnjeg dijela njezina bedra sve dok se ne nalazim pred svojom metom: pred njezinim urednim, tamnim kovrčama.

Kate je kratko obrijana, dotjerana, a koža oko njezine pičke glatka je poput svile, Znam to jer upravo grickam oko toga dotjeranog trokutića. Muškarci vole piću koja je gotovo potpuno gola. I ne, to nije ni u kakvoj vezi s perverznom prepubertetskim fantazijama. Zamisao da je žena ondje gotovo potpuno bez dlaka jednostavno je... zločesta. Silno uzbuđuje.

Trljam nos u njezine male, grube dlačice i udišem. Kate uzdiše i stenje nada mnom - zatvorenih očiju i otvorenih usta.

Tek toliko da znate, muškarci ne očekuju da će žena mirisati kao »zimski bor«, »slapovi Nijagare« ili što god govore oni proizvodi za žensku higijenu. To je pica - tako bi trebala mirisati. To je jebeno uzbudljivo.

Od Kateinog mirisa cure mi sline kao vražjoj izgladnjeloj životinji. Ponovno trljam i ljubim njezine nabrekle vanjske usne. Majko Božja.

Njezine ruke stišću pokrivač.

- Bože, mirišeš jako fino, jeo bih te cijelu noć. I zapravo bih to mogao činiti.

Ližem duž njezinog vlažnog procjepa, a ona se s uzdahom izvija s kreveta. Rukama potiskujem njezine bokove prema dolje, držeći je nepomičnom dok to ponavljam, a ona više glasnije.

- Tako je, Kate, da te čujem.

Potpuno sam svjestan da sam prvi koji joj to čini. I da, kao muškarcu mi je zbog toga još bolje.

Znate tko je Neil Armstrong, zar ne?

A sada mi recite tko je bio drugi. Dovraga, recite mi znate li ime bilo kojeg drugog tipa koji je sletio na Mjesec nakon njega. Ne znate, zar ne? Zato je ovo toliko uzbudljivo.

Nikada to neće zaboraviti.

Uvijek će pamtiti... mene.

To je možda malo šovinistički i egoistično, ali je istina.

Gore-dolje, opet i opet, ližem je od jednog kraja do drugog. Njezin sok je sladak i gust. Prokleta slastan. Razmičem njezina bedra, širim ih jače pa prodirem u nju i izlazim - ševim je jezikom. Njezina glava okreće se sjedne strane na drugu dok visoki krikovi odjekuju iz njezinog grla. Nesuvisla je, a njezini nožni prsti ukopavaju se u moja ramena, ali ja ne stajom. Nipošto. Istodobno usisavam Katein malen, čvrst klitoris u usta u uvlačim dva prsta u nju.

Tada ja stenjem. Njezin vreo sok preplavljuje moje prste i gotovo me žari. Ne mogu zaustaviti kruženje svojih kukova i trljanje o krevet. Jebo te. I dalje klizim prstima u nju i iz nje te spljoštenim jezikom trljam ujednačene, čvrste krugove preko njezinog klitorisa.

- Drew! Drew!

Kateini krikovi još me više uzbuđuju. Pokrećem prste brže, usklađeno s jezikom, i gledam gore... želeći vidjeti kako silazi s uma. Svršit ću samo gledajući je. Na njezinu licu je izraz ekstaze u punom jeku i ne znam tko od nas svršava jače.

- O, Bože, o, Bože, o Bože... Bože!

Tada se koči - kruta poput jebene daske. Vuče me za kasu, bedrima stišće moju glavu i znam da je na vrhuncu.

Nakon nekoliko trenutaka popušta stisak, a ja usporavam jezik do laganog lizanja. Kad je Kate još malo opustila udove, sjedam, rukom brišem lice i navlačim novi kondom.

O, da, tek sam počeo.

Naginjem se nad nju, a ona me privlači k sebi i silovito me ljubi. Dašće pred mojim usnama: - Tako... nevjerojatno...

Samodopadno, umišljeno zadovoljstvo struji mojim žilama, ali se ne mogu ni nasmiješiti. Imam proketo preveliku potrebu ševiti je. Lako klizim u nju. Skliska je, ali uska - poput mokre šake. Osjećam kako se steže oko mene dok se polako izvlačim i ponovno klizim u nju.

Počinjem gurati jače. Grublje. Moje su ruke ispružene s obje strane njezine glave kako bih mogao gledati užitak koji treperi na njezinom licu. Njezine grudi poskakuju kad god se zarinem u nju pa se gotovo spuštam kako bih sisao jednu.

Ali, ona tada otvara oči i gleda me. A ja ne mogu odvratiti pogled. Osjećam se kao kralj - kao jebeni besmrtnik. I sva samokontrola koju

sam imao upravo je nestala. Prodirem u nju brzo i nemilosrdno. Čist, vreo užitak nadima se u mojem trbuhu i niz moja bedra.

Naša tijela udaraju jedno o drugo opet i opet, silovito i brzo. Podvlačim jednu ruku ispod njezinog koljena i podižem joj nogu na svoje rame. Tada je osjećam još tješnjom i ne mogu suspregnuti vapaj: - Kate...

- Da, tako. Bože, da! Drew... - i tada se ponovno koči poda mnom, a oči joj se zatvaraju dok prigušeni krik silazi s njezinih usana.

Tada se prepuštam. Zabijam se u nju još jednom prije no što kroz mene prostruji bujica najintenzivnijeg orgazma u životu. Stenjem glasno i punim kondom u njoj do vražjeg ruba. Ruke mi popuštaju pa padam na nju punom težinom. Doima se da njoj to ne smeta. Čim sam se spustio, počela me ljubiti - moje oči, obraze, usta. Ja so trudim doći do daha, a tada joj uzvraćam poljupce.

Jebeno nevjerovatno.

ČETRNAESTO POGLA VLJE

Pročitao sam članak u kojemu je pisalo da seks produljuje ljudski životni vijek. Ako ovako nastavimo, Kate i ja živjet ćemo vječno. Prestao sam brojiti koliko puta smo to učinili. To je poput uboda komarca - što se više češete, to vas više svrbi.

Samo mi je drago da sam u robnoj kući kupio najveću kutiju kondoma.

A za slučaj da to ne uvidate iz mojih reakcija, jednostavno ću reći: Kate Brooks je fantastična u krevetu. Spektakularan komad. Ako prije nisam bio uvjeren da je Billy Warren krajnje glup idiot, sada kad sam kušao što je odbacio, potpuno sam uvjeren u to.

Ona je pustolovna, zahtjevna bez opravdavanja, spontana i samopouzdana. Prilično nalik meni. Savršeno smo usklađeni, na više načina.

Kad smo napokon izronili kako bismo uhvatili zraka, noćno nebo pred mojim prozorom upravo poprima sivu boju. Kate mimo leži držeći glavu na mojim prsima, a njezini prsti ocrtavaju njihove obrise te povremeno pomiluju rijetke dlake.

Nadam se da vas ovo, nakon svega što sam vam rekao, neće šokirati, ali ja se ne »mazim«. Nakon što smo žena i ja završili, u pravilu nema ležanja u zagrljaju, maženja ni vražjeg šaputanja na jastuku. S vremena na vrijeme možda odrijemam prije no što odem. Ali, ne podnosim kad se djevojka omota oko mene poput kakve mutirane hobotnice. To me živcira i neugodno je.

No, doima se da s Kate stara pravila jednostavno ne vrijede. Naše tople kože su sjedinjene, naša tijela usklađena, njezin gležanj preko moje potkoljenice, moje bedro ispod njezinog savijenog koljena. Osjećam se... smireno. To me umiruje na način koji ne mogu potpuno opisati. Nemam ni najmanju želju maknuti se odavde.

Osim okrenuti se i ponovno je povalili.

Ona prva prekida tišinu. - Kad si izgubio nevinost?

Smijem se. - Zar ponovno igramo »prvi i deset«? Ili razmišljaš o mojoj seksualnoj prošlosti? Jer, ako je tako, mislim da si malo zakasnila, Kate.

Ona se smiješi. - Ne. Nije to. Samo želim znati... više.

Uzdišem prisjećajući se. - U redu. Moj prvi put bio je... s Janice Lewis. Moj petnaesti rođendan. Pozvala me je k sebi kako bi mi dala dar. Sebe.

Osjećam njezin osmijeh na svojim prsima. - Je li i ona bila nevina?

- Nije. Bilo joj je nepunih osamnaest, starija.

- Ah. Starija žena. Dakle, ona te je poučila svemu što znaš? Smiješim se i sliježem ramenima. - Tijekom godina sam naučio pokoji trik.

Nekoliko minuta ponovno šutimo, a ona tada pita: - Zar tebe ne zanima moj?

O tome uopće ne moram razmišljati. - Ne.

Ne želim kvariti raspoloženje, ali ovdje ćemo zastati na trenutak.

U pogledu ženine prošlosti, ni jedan muškarac ne želi slušati o tome. Ne zanima me jeste li se ševili s jednim tipom ili sa stotinom njih - zadržite to za sebe.

Reći ću to ovako: kad ste u restoranu i konobar vam donese jelo, želite li da vam nabroji sve ljude koji su dodirnuli tu hranu prije no što je Stavite u usta?

Upravo tako.

Mislim i da bi se s velikom sigurnošću moglo pretpostaviti da je njezin prvi put bio s Warrenom - da joj je on bio prvi i jedini. O on je jebena zadnja os oba o kojoj u ovom trenutku i na ovom mjestu želim razgovarati.

A sada, vratimo se u moju spavaću sobu.

Okrećem se na bok kako bih je vidio. Lica su nam blizu, a naše glave dijele jedan jastuk. Ona je nekako nevino podvukla ruku pod obraz.

- Ali, zanima me nešto drugo - kažem. - Pitaj.

- Zašto si ušla u investicijsko bankarstvo?

Potječem iz duge loze profesionalaca. Od Alexandre i mene nije se očekivato da slijedimo stope svojih roditelja, jednostavno se tako dogodilo. Ljudi uvijek gravitiraju prema onome što znaju, što im je poznato.

Poput profesionalnih sportaša. Jeste li ikada primijetiti koliko je Juniora u prvoligaškom bejzbolu? To je zato da bi ih se razlikovalo od otaca iz Dvorane slavni. Manningovi vode navale - ista stvar. Ali,

pitam se što je privuklo Kate u investicijsko bankarstvo s obzirom na njezine sitne prijestupe u adolescentskim godinama.

- Novac. Željela sam karijeru u kojoj ću zaraditi mnogo. Podižem obrve. - Doista?

Gleda me znalački. - Očekivao si nešto uzvišenije?

- Da, mislim da jesam.

Njezin osmijeh blijedi. - Istina je da su se moji roditelji vjenčali mladi - i mene su dobili mladi. Kupili su zalogajnicu u Greenvilleu. Podignuli veliku hipoteku. Živjeli smo iznad nje. Bilo je... skučeno... ali lijepo.

Njezin osmijeh još malo blijedi. - Otac mi je poginuo kad mi je bilo trinaest. Prometna nesreća - pijani vozač. Moja je mama nakon toga neprestano radila. Trudila se održavati zalogajnicu, nastojala je ne raspasti se.

Kad je ponovno zastala, zagrlio sam je i privukao tako da je oslonila čelo na moja prsa. A tada je nastavila:

- Jedva nas je uzdržavala. Ništa mi nije nedostajalo, ali... nije bilo lako. Sve je iziskivalo borbu. Stoga sam, kad su mi rekli da sam najbolja učenica i da sam dobila punu školarinu za Wharton, zaključila: u redu, idem u investiranje. Nisam željela biti bespomoćna ili ovisna. Iako sam imala Billyja, bilo mi je važno znati da ću se moći sama održavati. Sada kad to mogu, zapravo samo želim brinuti se o svojoj mami. Zvala sam je da se preseli u New York, ali do sada je to odbijala. Cijeli život je radila... jednostavno želim da se odmori.

Ne znam što bih rekao. Unatoč svim mojim posprdnim komentarima o vlastitoj obitelji, prilično sam uvjeren da bih sišao s uma ako bi se bilo kome od njih nešto dogodilo.

Podižem joj bradu kako bih je mogao gledati u oči. A tada je ljubim. Nakon nekoliko minuta Kate se okreće. Jaje grlim oko struka i privlačim k sebi. Pritišćem usne o njezino rame i gnjurim lice u njezinu kosu. I premda je zapravo jutro, ostajemo tako sve dok oboje nismo utonuli u san.

Svaki zdravi muškarac na svijetu budi se s ukrućenim penisom. S debeljkom. S jutarnjom krutinom. Uvjeren sam da za tu pojavu postoji određeno medicinsko objašnjenje, ali osobno to rado shvaćam kao darak od Boga.

Kao mogućnost da dan započnem kurcem uperenim prema naprijed.

Ne sjećam se kad sam zadnji put spavao pokraj žene. No, buđenje pokraj žene nedvojbeno ima svojih dobrobiti. A ja sam spreman potpuno ih iskoristiti.

Očiju i dalje zatvorenih okrećem se i tražim Kate. Namjeravam je probuditi dražkanjem prije no što joj odostraga poželim dobro jutro. Za mene je to jedini prihvatljiv poziv na buđenje. Ali, moja ruka klizi po plahtama i nalazi samo prazan prostor ondje gdje je ona trebala biti.

Otvaram oči, sjedam i osvrćem se uokulo. Njoj ni traga.

Ha?

Osluškujem ne bih li čuo pokrete u kupaonici ili zvuk vode iz tuša. Ali, čujem samo tišinu. Zaglušujuća je, zar ne? Kamo je otišla?

Moje je srce malo brže zakucalo na pomisao da se iskrala dok sam spavao. Taj sam potez i sam izvodio - nekoliko puta - ali nikada ga ne bih očekivao od Kate.

Upravo sam namjeravao ustati kad se pojavila na vratima. Kosa joj je podignuta jednom od onih elastičnih traka koje žene uvijek kao da izvuku niotkuda. Na sebi ima sivu majicu s natpisom Columbia - moju sivu majicu s natpisom Columbia - pa sam na trenutak opčinjen poskakivanjem njezinih sisa ispod slova dok hoda.

Kate nosi posluivnik i odlaže ga na noćni ormarić. - Dobro jutro.

Durim se. - Moglo je biti. Zašto si ustala?

Ona se smije. - Gladna sam. Želudac mi je krulio poput trola u kavezu. Namjeravala sam nam pripremiti doručak, ali sam u tvojoj kuhinji pronašla samo pahuljice.

Pahuljice su savršena hrana. Mogao bih ih jesti za svaki obrok. Ali ne ono zdravo sranje od posija i zobi, kojim su vas roditelji šopali. Zanimaju me samo fine pahuljice: Lucky Charms, Fruity Pebbles, Cookie Crisp. Moji kuhinjski ormarići prava su riznica obilno zašećerenih pšeničnih pahuljica.

Sliježem ramenima. - Često naručujem hranu.

Ona mi pruža zdjelicu. Apple Jacks - dobar izbor. Između zalogaja kaže: - Posudila sam majicu. Nadam se da nemaš ništa protiv.

Žvačem svoj šampionski doručak i odmahujem glavom. - Nimalo. Ali mi se doista više sviđaš bez nje.

Vidite li kako spušta pogled? Kako joj se usne izvijaju u blag osmijeh? Vidite li boju koja se pojavljuje u njezinim obrazima? Zaboga, ponovno rumeni. Nakon prošle noći? Nakon onog psovanja, vrištanja i grebanja? Ona sada rumeni?

Ljupko, zar ne? I ja mislim.

- Mislila sam da kuhanje bez odjeće ne bi bilo osobito higijenski.

Odlazem svoju, sada praznu zdjelicu na posluivavnik. - Voliš li kuhati? - U nekoliko mjeseci koliko radimo zajedno, o Kate sam doznao mnogo, ali je još toga što me zanima.

Ona kima i jede posljednje zalogaje svojih pahuljica. - Ako odrastaš iznad zalogajnice, nekako to upiješ. Kolači su mi najzanimljiviji. Pečem izvrsne kekse. Ako kasnije uspijemo nabaviti sastojke, napraviti ću ih.

Vragolasto se smiješim. - Rado bih pojeo tvoj keks. Kate.

Ona odmahuje glavom. - Zašto imam osjećaj da ne govoriš o keksu s komadićima čokolade?

Sjećate li se onog božjeg darka? Ne mogu ga protratiti. To bi bio grijeh, a doista si ne mogu priuštiti toliko grijehiti. Vučem je na krevet i svlačim joj majicu preko glave.

- Zato što ne govorim. Dakle, taj keks...

- Kraljica na B sedam.

- Lovac na G pet. Igre su zabavne. Skakač na C šest. - Šah.

Igre bez odjeće. Još su zabavnije.

Kateino čelo se mršti dok gleda u šahovsku ploču. To nam je treći meč. Tko je pobijedio u prethodna dva? Molim vas, kao da uopće morate pitati.

Uz igru smo jedno drugome pripovijedali priče iz vlastitog života. Ja sam njoj ispričavao kako sam kao dvanaestogodišnjak slomio ruku dok sam vozio skejtbord. Ona je meni ispričavala kako su ona i Delores obojile krzno njezinog hrčka u ružičasto. Ja sam joj rekao za nadimak koji smo Matthew i ja nadjenuli Alexandra (Kate me je uštipnula za bradavicu nakon toga. Jako. Sjetila se kako sam je jednoga dana u svojem uredu nazvao »običnom Alexandrom«.)

Ugodnu nam je, lako i uživamo. Ne onoliko koliko u ševi - ali blizu. Ležimo na krevetu, na boku, oslonivši glavu na dlan, a ploča je između nas.

O, i za slučaj da ste zaboravili, goli smo.

Dakle, znam da se neke žene stide svojega tijela. Možda imate malo viska? Pomirite se s time. To nije važno. Golotinja je uvijek bolja od čednosti. Muškarci su vizualni tipovi. Ne bismo vas ševili da vas ne želimo gledati.

Možete to zapisati ako želite.

Kate se ne stidi biti gola. Nedvojbeno se osjeća ugodno u svojoj koži. I to je seksi - prokleta seksi.

- Hoćeš li povući potez ili samo pogledom probušiti rupu u ploči?

- Ne požuruj me.

Uzdišem. - Dobro. Ne moraš žuriti. Ionako nemaš kamo otići. Stjerao sam te u kut.

- Mislim da varaš.

Moje se oči širom otvaraju. - To boli, Kate. Povrijeđen sam. Ne varam. Nemam potrebu za time.

Ona podiže obrvu. - Moraš li biti toliko tvrdo umišljen?

- Doista se nadam da moram. A prostote te neće nikamo odvesti. Prestani odugovlačiti.

Ona uzdiše i prihvaća poraz. Ja činim svoj konačni potez. - Šahmat. Želiš još jednu

partiju? Ona se okreće na trbuh i savija noge u koljenima tako da joj stopala gotovo dodiruju glavu. Moj se kurac trza od samog prizora.

- Hajdemo se igrati nešto drugo.

Twister? Sakrij kobasicu? Kama sutra pantomima?

- Imaš li Guitar Hero?

Imam li Guitar Hero? Viteške igre našeg tisućljeća? Najbolju videoigru svih vremena? Dakako da imam.

- Možda bi trebala izabrati nešto drugo - kažem. - Ako te nastavim ovako poražavati, to bi moglo izranjavati tvoj krhak ženski ego.

Kate me gnjevno gleda. - Pripremi je.

Njezina revnost trebala je biti upozorenje. Bio je to pokolj. Apsolutno brutalan. Rasturila me je - s jednog kraja stana na drugi.

U svoju obranu moram reći da Kate zna svirati pravu gitaru. To i... zahtijevala je da se odjenemo. Nije li to vraški zlobno? Neprestano sam pokušavao vidjeti ono sočno dupence koje je virilo ispod moje majice. To mi je narušavalo koncentraciju.

Nisam imao izgleda.

Dakle, do sada se vjerojatno već pitate što radim, zar ne? Hoću reći, ovo sam ja. Jedna vožnja po klijentu - bez ponavljanja. Dakle, zašto tratim subotnje poslijepodne igrajući se Adama i Eve s Kate?

Evo u čemu je stvar: mjesecima sam se trudio dovesti je tu gdje je sada. Iz noći u noć želio sam to, sanjao i maštao o tome.

Recimo da zaglavite na pustom otoku i ne možete jesti tjedan dana. A tada napokon dođe spasilački brod s velikim pladnjem hrane. Biste li je malo kušali i ostatak bacili?

Nipošto. Progutali biste i posljednji zalogaj. Proždrti biste i zadnju mrvicu. Polizali tanjur, i upravo to radim. Družim se s Kate dok se ne... zasitim. Nemojte tome pridavati bilo kakvo drugo značenje.

Jesam li spomenuo da Kate ima tetovažu? O, da. Etiketnu drolja. Pečat fifice. Nazovite to kako god želite. Nalazi se tik iznad brežuljka njezine guze, na donjem dijelu leđa. Maleni tirkizni leptir, Ukusan je.

Upravo ga ocrtavam jezikom.

- Bože, Drew...

Nakon sramote s videoigrom Kate je odlučila da se želi istuširati. I, pazite sad: pitala je želim li se prvi istuširati.

Budalasta, budalasta djevojka. Kao da je pojedinačno tuširanje uopće bilo mogućnost koju bih razmatrao.

Ustajem i dražim je odostraga. Vrelija je od jebene vode koja nas udara sa svih strana. Odmičem joj kosu na stanu dok se naslađujem njezinim slasnim vratom. Glas mi je promukao dok joj govorim: - Raširi noge. Kate.

Ona ih širi.

- Još.

Ona ih još raširi.

Savijam koljena i kurcem kliznem kući. Isuse. Prošla su dva sata otkako sam bio toliko duboko u njoj. Predugo - cijela vječnost.

Zajedno stenjemo. Njezine su grudi skliske od sapunice dok prstima klizim do njezinih bradavica i igram se s njima na način za koji znam da će je potaknuti presti. Ona naslanja glavu na moje rame i noktima me grebe po bedrima. Uzdišem od tog osjeta i malo ubrzavam.

Ona se tada naginje naprijed, savija u struku i rukama upire u pločice. Ja ih pokrivam svojim pa ispreplićemo prste. Polagano se pomičem naprijed-natrag. Ljubim joj leđa, rame, uho. - Jebeno si slasna, Kate.

Ona okreće glavu s jedne strane na drugu i stenje: Bože, a ti si jako... tvrd... jako velik.

Te riječi? Svaki muškarac koji je ikada živio sanjao je da čuje te riječi. Čak i ako ste vražji redovnik; želite to čuti.

Da, već sam to čuo. Ali, od Kate, njezinim umilnim glasom, kao da to čujem prvi i jedini put.

A tada proklinje. - Jače, Drew... molim te.

Stenjem i činim što je tražila od mene. Jednu ruku ostavljam na zidu, a drugu spuštam na njezin klitoris tako da se sa svakim mojim nasrtajem protrlja o moje prste. Ona stenje od tog dodira.

A tada zahtijeva: - Jače, Drew. Ševi me jače.

Kad je njezina zapovijed stigla do mojih ušiju, puknuo sam poput krova koji se urušava na kući u kojoj bijesni požar. Prodirem u nju i pritišćem je o zid, tako da joj se obraz priljubio o hladnu pločicu. Prodirem i povlačim se grubo i brzo. Katieni vriskovi zadovoljstva odjekuju odbijajući se od zidova i svršavamo savršeno usklađeno.

Orgazam je dug, intenzivan i jebeno veličanstven.

Dok užitak jenjava, ona se okreće, obavija ruke oko mog vrata i polako me ljubi. A tada spušta glavu na moja prsa pa zajedno stojimo pod vodom. Ne mogu sakriti zaprepaštenost u glasu dok govorim: - Bože, svaki put je sve bolje.

Ona se smije. - I tebi? Mislila sam da se samo ja tako osjećam. - Gleda me, grize usnu i odmiče mi vlažnu kosu s očiju. Posve jednostavan pokret. Ali, u njemu je mnogo emocija. Njezin dodir je nježan, a pogled u njezinim očima pun ljubavi, kao da sam najljepše što je ikada vidjela. Kao da sam kakva... dragocjenost.

Takav pogled inače bi me potaknuo potražiti zaklon - krenuti prema najbližem izlazu. Ali, dok gledam Kateino lice, jednom rukom je držim oko struka, a drugom prolazim kroz njezinu kosu, ne želim pobjeći. Ne želim čak ni okrenuti glavu. I ne želim je nikada pustiti. - Ne... i ja to osjećam.

PETNAESTO POGLAVLJE

Ne dosađujem vam ovim prljavim pojedinostima, zar ne? Cijelu stvar mogao bih jednostavno skratiti govoreći: Kate i ja cijeli smo se vikend ševili do besvijesti. Ali, to i nije osobito zabavno.

I ne bi vam dočaralo cijelu sliku. Ovim dužim putem dobivate sve činjenice, I ptičju perspektivu na naše male trenutke. Trenutke koji su se u to vrijeme doimali šašavo i nevažno. Ali, sada kad bolujem od gripe, oni su jedino o čemu mogu razmišljati.

Svake minute svakoga dana.

Je li vam ikada koja pjesma zapela u mislima? Dakako da jest; svakome se to dogodi. Možda je to neka lijepa pjesma, a možda čak vaša omiljena. Ali, to ipak žvcira, zar ne? To je drugorazredno. Jer, ne želite je čuti samo u svojoj glavi - želite je čuti na radiju ili uživo na koncertu. Njezino sviranje u glavi samo je jeftina imitacija. Vražji podrugljiv podsjetnik da ne možete čuti pravu stvar.

Uviđate li kamo smjeram?

Ne brinite, uvidjet ćete.

Dakle, gdje sam stao? Tako je, subota navečer.

- Ovo je savršeni jastuk.

Upravo smo naručili hranu, talijansku, pa čekamo da stigne. Kate sjedi na momem kauču, nasred oaze jastuka i pokrivača. I na krilu drži jedan jastuk iz spavaće sobe.

- Savršeni jastuk?

- Da - kaže. - Vrlo sam zahtjevna u pogledu jastuka, a ovaj je savršen. Nije previše plosnat, ali ni previše napuhnut. Ni previše tvrd, ni previše mekan.

Smiješim se. - To je dobro znati, Zlatokosa.

Odlučili smo gledati film. On demand kablovska televizija drugi je najbolji izum našega vremena. Prvi je, dakako, plazma televizor velikog zaslona. Ustajem kako bih uzeo daljinski, a Kate vadi nešto iz svoje torbe na pođu.

Jesam li spomenuo da smo i dalje goli? Jesmo. Vrlo. To je oslobađajuće.

Zabavno.

Svi zanimljivi dijelovi su lako dostupni. A vidik je fantastičan.

Kad sam se okrenuo kako bih se vratio na kauč, moje je nosnice zapahnuo sada već poznati miris. Sladak i cvjetni. Šećer i proljeće. Pogledam Kate i opažam da utrljava losion u ruke. Uzimam joj bočicu poput psa koji je skočio na kost. Što je ovo?

Pri dižem bočicu do nosa i duboko udišem, a tada se s uzdahom zadovoljstva spuštam na jastuke.

Kate se smije. - Nemoj to ušmrkati. To je hidratantni losion. Nisam znala da te borba protiv Suhe kože toliko uzbuđuje.

Gledam bočicu. Vanilija i lavanda. Ponovno duboko udišem. - Miriše poput tebe. Kad god si blizu mene, mirišeš kao... kao buket jebelih sunčevih zraka posut smeđim šećerom.

Ona se ponovno smije. - O, Drew, nisam znala da si pjesnik. William Shakespeare bi bio jako zavidan.

- Je li jestiv?

Ona izvodi grimasu. - Nije.

Šteta. Izlio bih ga na hranu poput bogatog umaka hollandaise. Izgleda da ću se jednostavno morati zadovoljiti time što ću ga kušati s Kateina tijela.

Ali, kad malo bolje razmislim, to je i bolja mogućnost.

- Proizvode i kupku. Nabavit ću je, kad ti se toliko sviđa. Tada je prvi put spomenula sljedeći put. Sastanak jednoga dana.

Budućnost. Za razliku od mojih dotadašnjih neobaveznih seksualnih veza, zamisao sljedeće seanse s Kate ne ispunjava me ravnodušnošću ili nezadovoljstvom. Štoviše, ta me mogućnost veseli - uzbuđuje.

Na trenutak je gledam, upijam čudan užitak koji nalazim samo u gledanju u nju. Gledanje Kate Brooks mogao bih pretvoriti u zanimanje s punim radnim vremenom.

- Dakle - pita - jesmo li izabrali film?

Ona se naslanja na mene, a moja ruka je spontano grli. - Mislio sam Hrabro srce.

- Uh. Što je s tim filmom? Zašto su svi muškarci ovisni o njemu?

- Ali, zbog istog razloga zbog kojeg su žene opsjednute vražjom Bilježnicom. To si namjeravala predložiti, zar ne?

Ona se lukavo smiješi pa znam da sam pogodio.

- Bilježnica je romantičan film. - Jebeno gay film.

Udara me »savršenim« jastukom po licu.

- Sladak je.

- Izaziva mučninu. Imam prijatelje koji su strastveni homoseksualci i taj je film za njih previše gay.

Ona sanjivo uzdiše. - To je ljubavna priča, lijepa ljubavna priča. Kako su ih svi nastojali razdvojiti. Ali, mnogo godina poslije ponovno su se pronašli. Bila je to sudbina.

Okrećem očima. - Sudbina? Molim te. Sudbina je vražja bajka, dušo. A ostatak priče također je ogromno sranje. U stvarnom životu nije tako.

- Ali, to je...

- Zato je stopa razvoda toliko visoka. Zato što filmovi poput toga u ženama bude nerazborita očekivanja.

Isto vrijedi za ljubavne romane. Alexandra je Stevena gotovo obezglavila jer je posudio jedan od mojih Playboya. Pa ipak, Kuja svakog ljeta leži na plaži sa svojom mekom pornografijom čije naslovnice krasi slavni Fabio.

Da, rekao sam »pornografijom«. Jer to jest pornografija.

I to čak ne dobra pornografija: - Pomaknuo je svoju muškost nalik deblu prema orošenim laticama njezina ženskog središta.

Tko, dovraga, tako govori?

- Pravi muškarci ne razmišljaju poput Nolana, Nilesa ili kako je već bilo ime tom papku.

- Noah.

- A muškarac koji bi u svojoj kući izgradio sobu za neku curu koja ga je otpilila? Muškarac koji bi godinama čekao da se ta cura pojavi na njegovim vratima, znajući da je s drugim? To uopće nije muškarac.

- Nego što je?

- Velika, dlakava, nedepilirana vagina. Je li to bilo previše prostački? Bojim se da jest.

Sve dok Kate nije rukama pokrila usta i pala preko kauča grčeći se u napadaju dubokog, roktavog smijeha. - Oh... Bože. Baš si... prava... svinja. Kako ti takvo što uopće padne na pamet?

Sliježem ramenima. - Govorim kako vidim. Neću se ispričavati zbog toga.

Njezin smijeh zamire, ali joj je osmijeh i dalje na licu. - U redu, nećemo gledati Bilježnicu.

- Hvala ti.

Tada se njezino lice ozari. - Ooh, što kažeš na Voditelj uzvraća udarac?

- Sviđa ti se Will Ferrell?

- Šališ se? Jesi li gledao Ledom do slave?

To je jedan od mojih omiljenih filmova. - Željezni lotos? Klasik.

Ona podiže i spušta obrve te stručno citira: - Imaj li slatkog vrhnja da iscijeli moju bolnu opeklinu? Smijem se. - Bože, volim t... I tada se zagrcnem. I zakašljem. I pročistim grlo.

- Volim... taj film. - Petljam po daljinskom pa liježemo na kauč dok Voditelj uzvraća udarac počinje.

U redu, nemojte sad poludjeti. Hajdemo se na trenutak smiriti, može? Bila je to obična pogreška. Omaška. Ništa više od toga.

Moj je jezik u posljednje vrijeme toliko mnogo gimnasticirao da mislim da je to dopušteno.

Nakon jela nastavljamo gledati film ležeći na kauču, ona naslonjena na moja prsa. Moje lice ponovno je u njezinoj kosi, udišem miris o kojemu sam postao ovisan. Drijemam i budim se. Katein smijeh vibrira na mojim prsima dok me tiho pita: Jesi li ti to mislio o meni?

- Mmmm?

- Kad sam počela raditi u tvrtki. Jesi li mislio da sam kuja bez premca?

Govori o riječima koje je Will Ferrell upravo izgovorio u filmu. Pospano se smiješim, - Ja... Kad sam te prvi put vidio u dvorani za sastanke, odmah si me oborila s nogu. Tada sam jednostavno znao da više ništa neće biti kao prije.

Moj joj se odgovor zacijelo svidio. Jer, minutu poslije trlja se bokovima o mene. A moj kurac u polovičnoj erekciji klizne između obraza njezine stražnjice.

Koliko god muškarac bio umoran, čak i ako je upravo trideseti pet sati vukao vreće s pijeskom preko državnih granica, taj pokret će ga uvijek, uvijek probuditi.

Moje usne nalaze put do njezina vrata dok moja ruka prelazi preko njezina trbuha. - Zaboga, Kate. Ne mogu prestati... željeti te.

Postaje pomalo smiješno, zar ne?

Čujem kako njezino disanje ubrzava. Okreće se prema meni i naše se usne sastaju. Ali, prije no što pođemo dalje, radoznalost me svladava pa se odmičem. - Što si ti mislila o meni kad smo se prvi put sreli?

Njezine oči podižu se prema stropu dok razmišlja o odgovoru. A tada se nasmiješi. - Pa... one prve večeri u REM-u mislila sam da si... poguban. Jednostavno si zračio seksom i šarmom. - Njezini prsti ocrtavaju moje usne i obrve. - Taj osmijeh, tvoje oči, doista bi trebali biti zakonom zabranjeni. Nakon svih godina s Billyjem tada sam prvi put poželjela da sam slobodna.

Ajme.

- A tada sam u uredu čula kako tajnice govore o tebi. Kako svaki vikend imaš drugu djevojku. Ali, nakon nekog vremena... vidjela sam da si mnogo više. Ti si izvrstan i duhovit. Zaštitnički si nastrojen i brižan. Jarko sjajiš. Drew. Sve što radiš, kako razmišljaš, što govoriš, kako se krećeš, sve to... zasljepljuje. Osjećam se... sretnom samo zato što sam ti blizu.

Ne znam što bih rekao.

Da mi je bilo koja druga žena to rekla, složio bih se s njom. Rekao bih joj da je doista sretna jer je sa mnom jer sam najbolji od najboljih. Nitko nije bolji. Ali, kad Kate to kaže? Kad to kaže netko kome zavidim na inteligenciji, čijem se mišljenju doista divim? Jednostavno... nemam riječi.

Stoga ću još jednom dopustiti da moji postupci govore umjesto mene.

Moja su usta pritisnuta o njezina, a moj jezik moli za ulazak. Ali, kad je pokušam prevrnuti kako bih bio iznad nje, ona ima drugačiju ideju. Gura me upirući u moja ramena sve dok se ne nalazim na leđima. A tada ustima prelazi preko moje čeljusti i niz moj vrat te žari stazu niz moja prsa i trbuh. Gutam knedlu.

Ona uzima moj kurac u ruku i polako ga miluje, a ja sam već tvrd poput čelika. Ukrutio mi se čim smo počeli razgovarati. - Isuse, Kate... - Držim oči otvorene i odozgo gledam kako vlaži usne, otvara usta i uzima me u njih. - Jebo te... - Uzima me u usta cijelom duljinom te snažno siše dok se polako odmiče. I tada to ponavlja.

Na određeni način sam znalac za pušenje. Za muškarca je to najpraktičnija vrsta seksa. Bez petljanja, malo nereda. Ako ijedna od vas to nikada nije činila, otkrit ću vam malu tajnu. Kad je njegov kurac u vašim ustima, on je toliko sretan da mu zapravo i nije važno što ćete nakon toga činiti. No, neki pokreti pušenje čine boljim.

Kate me miluje rukom te svojim malim, vrelinim ustima pojačava sisanje na vrhu. Primjerice, tako.

Kruži jezikom oko glave kao da liže lizalicu. Gdje je, dovraga, to naučila? Bespomoćno stenjem i stišćem jastučice na kauču. Ona me uzima cijelom dužinom svojega grla jednom, pa još jednom. A tada prelazi na brze, kratke pokrete ustima i rukom.

Veličanstveno. Pušile su mi najbolje. I kunem se da Kate Brooks vlada tehnikom vražje porno zvijezde.

Trudim se biti miran, svjestan da joj je to doista prvi put, ali teško je. A ona tada podvlači ruke pod mene - pod moju stražnjicu - i potiče me podignuti se prema gore. Vodi moje kukove naprijed-natrag, gura me u svoja usta i izvlači iz njih. Ona izvlači ruke, ali moji kukovi nastavljaju kratko, plitko zabadanje.

Nadomak sam - ali uvijek prethodno upozorim. Ako vas tip ne upozori? Ostavite ga što prije. Taj je jebeni kreten.

- Kate... dušo, ja ću... ako se sada ne odmakneš... Bože, ja ću... - u tom trenutku očito nisam sposoban za suvisle riječi. No, ona ipak shvaća što želim reći.

Ali, ne odmiče se. Ne staje. Gledam dolje upravo u trenutku kad Kate otvara oči i gleda gore. I to je dovolj no. O tom sam trenutku maštao otkako sam je prvi put vidio. Kako me te velike, smeđe, smeće oči gledaju dok moj kurac klizi između njezinih savršenih usana. Zavapivši njezino ime, punim njezina usta isprekidanom strujom. Kate stenje i sve prima te pohlepno guta.

Nakon naizgled cijele vječnosti počinjem dolaziti k sebi. Znae kako se osjećate kad izađete iz jacuzzija? Kako ruke i noge osjećate kao želatinu - to sam ja. U ovom trenutku.

Teško dišem i smiješim se poput idiota dok je podižem za ramena i ljubim duboku. Nekim muškarcima se gadi poljubiti ženu kojoj su upravo svršili u usta. Ja nisam među njima. - Kako si, dovraga, naučila tako pušiti?

Kate se smije čuđenju u mojemu glasu i prostire se po meni. - Delores je na koledžu izlazila s jednim tipom. On je bio opsjednut pornićima. Uvijek je ostavljao filmove u našoj studentskoj sobi. A mi bismo ih s vremena na vrijeme pogledale.

Kad sljedeći put vidim Delores Warren? Podsjetite me da kleknem i poljubim je u guzicu.

Kad je film završio. Kate i ja odlučili smo se za pravi maraton filmova Willa Ferrella. Bili smo na pola filma Ledom do slave kad mi je zazvonio telefon. I dalje smo na kauču, udobno ležimo jedno pokraj drugoga i doista mi se ne ustaje. I ne razgovara ni s kim tko u ovom trenutku nije u sobi.

Puštam da se uključi automatska sekretarica. Jackov glas ispunjava sobu i više nadglasavajući treštanje glazbe u pozadini: - Drew! Čovječe, javi se! Gdje si, dovraga? - Na trenutak zastaje pa pretpostavljam da zaključuje kako se neću javiti. - Čovječe, večeras moraš izaći! Ja sam u Klubu Sixty-Nine i ovdje je netko tko te želi vidjeti.

Ovo ne sluti na dobro. Počinjem se uspravljati jer me moji Y-kromosomski instinkti upućuju isključiti sekretaricu. Smjesta. Ali, nisam dovoljno brz. I iz Pandorine kutije začuje se zavodnički ženski glas. - Drewww... ovdje Staaacey. Nedostajao si mi, dušo. Rado bih se još jednom provozala taksijem. Sjećaš li se one noći kad sam ti posisala kurac toliko d...

Moja ruka udara po tipki za isključivanje.

A tada iskosa gledam Kate. Njezin pogled uprt je u televizor, a izraz lica nedokučiv. Vjerojatno bih trebao nešto reći. Dovraga, što da kažem? - Oprosti, nazvala je moja druga posuda za spermu? Ne, zbog nekog razloga mislim da to ne bi dobro prošlo.

Ona se ukočeno uspravlja. - Vjerojatno bih trebala poći.

Sranje. Prokleti Jack.

Kate ustaje držeći moj jastuk uza sebe, pokrivajući se. Pa, to nije dobar znak. Prije sat vremena gurala mi je pičku u lice. A sada ne želi ni da je vidim. Dovraga.

Prolazi pokraj mene prema spavaćoj sobi. Iako mi se želudac grči, ne mogu suspregnuti divljenje ljuljanju njezine Čvrste stražnjice dok

prolazi pokraj mene. Moj se kurac predvidljivo podiže poput Drakule koji ustaje iz lijesa.

Kad mi je bilo deset godina, imali smo psa. Skakao je na sve - od noge kućne pomoćnice do kreveta \$ četiri stupa, u kojemu su spavali moji roditelji. Bio je nezasitan. Moji su roditelji bili užasnuti kad god bi netko došao k nama. Ali, sada uviđam da taj pas doista nije bio zloćest. Nije bio kriv za to. Suosjećam s tobom, Fido.

Uzdišem. I ustajem kako bih pošao za Kate. Kad sam stigao do spavaće sobe, ona na sebi već ima suknju, a košulja joj je zakopčana. Ne gleda me dok ulazim.

- Kate...

- Znaš li gdje mi je druga cipela? - Pogledom prelazi preko poda, kreveta, posvuda osim mene.

- Kate...

- Možda je pod krevetom. - Spušta se na koljena.

- Ne moraš ići.

Ona ne podiže pogled. - Ne želim ti poremetiti planove. Tko ima planove? Jedini plan koji sam imao bio je prejesti se sočnom gozdom između njezinih bedara. Opet. - Ja ne...

- U redu je, Drew. Znaš, ovo je bilo lijepo...

Lijepo? Ono što smo raditi prošlu noć i cijeli dan - u spavaćoj sobi, kuhinji, pod tušem i uza zid u hodniku - ona naziva 'lijepim'? Jebo te, zar se šali?

Zacijelo vidi izraz mojega lica jer staje usred rečenice i podiže obrvu. - Oprosti, je li taj pridjev pogrešan? Jesam li uvrijedila tvoj krhak muški ego?

Gnjevno mucam: - Pa... da.

- Koja riječ bi ti se više svidjela?

Za vašu informaciju, i dalje sam gol, a ako je položaj mojega kurca ikakav pokazatelj, ne morate biti Einstein da biste ustanovili što bih radije činio u tom trenutku.

- Čudesno! Transcendentno? Besprimjerno? - svaku riječ naglašavam kao nasrtljivi korak prema njoj.

Ona na moje napredovanje odgovara uzrujanim koracima unatrag, sve dok joj stražnjica ne udari u moj ormarić. Diplomirala si na najuglednijem programu poslovnog upravljanja u zemlji. Moja čast zahtijeva da domisliš nešto, bilo što, bolje od 'lijepo'.

Ona neko vrijeme zuri u moja prsa. A tada me pogleda u oči. Izgleda ozbiljno. - Trebala bih poći.

Pokušava proći pokraj mene, ali ja je hvatam za ruku i vučem natrag. - Ne želim da ideš.

Ne, ne pitajte me zašto. Neću odgovoriti. Ne sada. Usredotočen sam na ovo ovdje - i na nju. Ostalo nije važno. Ona gleda moju ruku na svojoj, a tada mene. - Drew...

- Nemoj ići. Kate. - Podižem je, posjedam na ormarić i stajem između njezinih nogu. - Ostani. - Ljubim joj vrat i grickam uho. Ona drhti, šapućem: - Ostani sa mnom. Kate. - Gledam je u oči. - Molim te.

Ona grize usnu. A tada se polako nasmiješi. - U redu.

Uzvracam joj osmijeh. I tada pokrивam njezina usta svojim. Poljubac je dug, polagan i dubok. Podižem joj suknju i vrhovima prstiju prelazim po koži njezinih bedara. Još nema donje rublje na sebi.

Lak pristup je doista sjajan.

Spuštam se na koljena pred njom. - Drew... ? - to je napola pitanje, napola uzdah.

- Ššš. Ako želim nadmašiti 'lijepo', moram se usredotočiti. Ostatak noći nismo razmijenili ni jednu jedinu suvislu riječ.

ŠESNAESTO POGLAVLJE

Svaki superjunak ima skrovište - svetište. Barem ga svi dobri imaju. I ja imam svoje. Svoju osobnu Batmanovu spilju. Ondje se događa čarolija. Ondje sam izgradio legendu svoje karijere. Moja radna soba kod kuće.

Posrijedi je muško utočište, zona slobodna od pice, na dobar način. Svaki muškarac bi je trebao imati. Sam sam je uredio - izabrao svaki komad, svaku pojedinost. Ako je moj automobil moje dijete, ova soba je moje prvorodenče. Moj ponos i dika.

Pod od mahagonija, ručno tkani orijentalni sagovi, engleski kaučevi presvučeni kožom. Kamini kamin i ugrađene police za knjige duž jednog zida. Iza mojega radnog stola je velik panoramski prozor koji nudi neprocjenjiv pogled na grad. A u kutu je kartaški stol za kojim dečki i ja jednom mjesečno pijemo stari viski, pušimo kubanske cigare i igramo poker.

Stevenu je jedino tada dopušteno izaći i igrati se.

Sjedim za svojim stolom u boksericama i radim za prijenosnim računalom. To radim svake nedjelje poslijepodne.

Kate? Ne, još je ovdje. Ali, nakon sinoćnjeg ševotona zaključio sam da bih je trebao ostaviti spavati dulje. Da napuni baterije. Otkazao sam ručak s majkom i košarku s dečkima. I sada zurim u završnu inačicu nekog ugovora kad me iz hodnika doziva pospani glas.

- Hej.

Podižem pogled i smiješim se. - Haj.

Na sebi ponovno ima moju majicu - crnu s natpisom Metallica. Seže joj do ispod koljena. Zbog toga i zbog kose raščupane spavanjem izgleda dražesne, ali seksi. Primamljivo. U usporedbi s Kate rad više nije privlačan.

Ona prolazi rukom kroz kosu dok prelazi pogledom po sobi. - Lijepa radna soba, Drew. Zadivljujuća.

Kate je od onih žena koje su svjesne važnosti zadivljujućeg radnog prostora. Ako želite biti na vrhu, potrebna vam je soba koja će govoriti da to već jeste. - Hvala. To je moja omiljena soba u stanu.

- Vidim zašto.

Ona uzima uokvirenu fotografiju sjedne police i pokazuje mi je. - Tko je ovo?

To je fotografija Mackenzic i mene prošlog ljeta na plaži. Zakopala me je do vrata u pijesak. - Moja nećakinja Mackenzie.

Ona gleda fotografiju i smiješi se. - Slatka je. Kladim se da te obožava.

- Da, to je točno. A i ja bih si odsjekao ruku kad bi ona to tražila od mene pa je to obostrano. Volio bih da je upoznaš jednoga dana.

Kate ne oklijeva, - To bi bilo vrlo lijepo.

Prilazi mojemu stolcu i sjeda mi na koljeno. Nagi njem se naprijed sve dok moje usne nisu pronašle njezine i guram jezik duboko u usta koja sada već dobro poznajem.

Ona se naslanja na moja gola prsa. - Jako si topao. - Spušta glavu na moje rame i gleda prema računalu. - Što radiš?

Uzdišem. - Na onom ugovoru s tvrtkom Jarvis Technologies.

Jarvis je komunikacijska tvrtka. Žele kupiti satelitsku širokopojasnu tvrtku.

Trljam oči.

- Problemi?

U poslu sam inače samotnjak. Ne povjeravam se - ne govorim o svojem poslu. Moje mišljenje je jedino važno. Ali, razgovarati s Kate o poslu pomalo je kao da razgovaram sa samim sobom. Zapravo me zanima što ima za reći. - Da. Glavni direktor je intelektualac bez hrabrosti. Pripremio sam mu savršeni ugovor, ali on ne želi povući okidač. Strahuje zbog rizika.

Ona prstom ocrtava moju čeljust. - Svaka akvizicija donosi rizike. Moraš mu pokazati da ga dobit opravdava.

- To pokušavam učiniti.

Ona tada živne. - Znaš, imam nešto što bi ti moglo pomoći, jedna od mojih starih partnerica za učenje s Whartona osmislila je predložak za novi model procjene. Ako ga po kreneš i brojke izgledaju dobro, to bi moglo biti dovoljno da uvjeriš Jarvisa na taj korak.

Pomišljam da me Katein um uzbuđuje gotovo koliko i njezina stražnjica. Gotovo.

- Imam ga na disku u torbi. Donijet ću ti ga.

Dok ustaje kako bi krenula, hvatam tkaninu njezine majice i povlačim je natrag na svoje krilo - kako joj ne bi promaknula moja neprestana ukrućenost. Moje se ruke obavijaju oko njezina struka i zarobe je. Moja su usta na njezinom uhu.

- Prije no što prijeđemo na to, želim nešto srediti.

U njezinu glasu čujem smijeh dok me pita: - Što želiš srediti, Drew? Podižem je, mičem sve sa svojega stola i poliježem je na njega.

- Tebe.

Ostatak dana provodimo radeći. I razgovarajući. I smijući se. Govorim Kate o Mackenzie i o staklenki za nepristojne riječi koja me cijedi. Ona meni pripovijeda još o odrastanju u Greenvilleu i o zalogajnici svojih roditelja. Ručamo na balkonu. Hladno je pa mi Kate sjedi na krilu, kako bi se grijala, i hrani me prstima.

Ne sjećam se da mi je ikada bilo toliko lijepo. A čak se ne ševimo.

Tko bi rekao?

Prošlo je deset sati. Spremamo se za spavanje. Kate je pod tušem. Sama.

Uzela je moju britvicu i izbacila me. Za razliku od žena, muškarcima nije potrebna privatnost. Ne postoji tjelesna funkcija koju muškarac neće obaviti pred publikom.

Besramni smo.

Ali, kako bilo, ako je Kate potreban prostor, imat će ga. Zabavljam se dok je čekam. Mijenjam plahte. Vadim kutiju kondoma iz ladice - kako bi mi ih nekoliko bilo nadohvat ruke.

A tada mi srce pretrne. A moj bi kurac zaplakao, da može.

Kutija je prazna. - Jebo te.

- Upravo sam to mislila. Veliki umovi slično razmišljaju.

Okrećem se začuvši Katein glas. Stoji na vratima držeći jednu ruku na boku, a drugom se oslanja na dovratnik. Lijepo je, divno gola. Njezina pica obrijana je još kraće no prije - tek nagovještaj tamnih kovrčica.

Čekam trenutak kad me Kateino tijelo neće uzbuđivati. Kad ću ga osjećati poznatim. Do sada je upravo suprotno.

To je kao da... jedete jastoga. Ako ga nikada niste jeli, mislite: - Ah, možda. - Ali, kad ga kušate? Mogućnost da ga ponovno jedete vaša

usta ispunjava slinom obilnom poput rijeke Mississippi. Zato što tada znate koliko je zapravo jebeno ukusan. I sama pomisao na njezinu...

Bože. Mogao bih postati prvi muškarac sposoban masturbirati bez dodirivanja samoga sebe.

Vidi, mama, bez ruku.

Ona mi se približava, obavija ruke oko mojega vrata i ljubi me polako, jezikom prati obris moje donje usne vraški uzbudljivo. Prisiljavam se uzmaknuti. - Kate, čekaj... ne možemo.

Njezina ruka klizne u moje bokserice, oko mojega već ukrućenog kurca. Miluje ga nekoliko puta. - Mislim da se netko ne slaže s tobom.

Pritišćem čelo o njezino. Glas mi zvuči stegnuto. - Ne... mislim, ponestalo nam je. Kondoma. Ja... ovaj... - stavljam ruku na njezinu zaustavljajući milovanje kako bih mogao sastaviti nekoliko suvislih riječi. - Moram otići u prodavaonicu na uglu i kupiti joj... a tada... Bože, ševit ću te cijelu noć.

Kate spušta pogled i guta. Glas joj je prigušen. - Ili bismo mogli... bez... njih.

- Molim?

Nikada to nisam radio bez kondoma. Nikada. Čak ni u svojim mladim godinama. Uvijek sam previše volio svoj kurac da bih dopustio da se smežura i otpadne.

- Ja pijem pilule. Drew. A Billy... on je svakakav, ali, nikada me ne bi prevario. Jesi li se ti... podvrgnuo pretragama?

Dakako da jesam. Podvrgavam im se jednom mjesečno otkako pamtim. To je neizostavno uz moj način života. I, mogli bismo reći, opasnost svojstvena mojem poslu. Glas mi gotovo cići. - Da. Ja... jesam. Ja sam čist. Ali... jesi li sigurna?

U krevetu mi je nuđeno mnogo toga. Svakojake perverzne naprave i igre uloga koje možete zamisliti. Neke vjerojatno ne možete. Ševa bez zaštite nikada nije bila među njima. To nije pametno ni sigurno. Žena može reći da pije pilule, ali kako možete doista biti sigurni u to? Ljudi vam mogu reći da su čisti, ali ja im ne bih vjerovao. To bi iziskivalo povjerenje.

A povjerenje nikada nije bilo dio mojega seksualnog života.

Posrijedi nije dijeljenje - upoznavanje nekoga i dopuštanje da taj netko upozna mene. Posrijedi je svrgavanje i nastojanje da i ona

pritom svrši. I točka.

- Želim te osjetiti, Drew. Želim da ti osjetiš mene. Ne želim... ništa među nama.

Gledam u njezine oči. Kako me gleda... kao i nakon našega jučerašnjeg tuširanja. Kao da mi daje nešto - dar. Koji je samo za mene. I to je ona. Jer mi vjeruje, ima povjerenja u mene, vjeruje u mene. A znate što?

Ne želim da me Kate ikada gleda drugačije.

- Kate, ova dva dana s tobom bila su divna. Nikada nisam... jednostavno nikada nisam... - Ne znam čak ni kako bih opisao taj osjećaj. Nemam pojma kako da joj to kažem. Zarađujem svojom sposobnošću komunikacije. Sposobnošću verbaliziranja određene zamisli. Opisivanja plana.

Ali, u ovom trenutku riječi su žalosno nedostatne.

Stoga je uzimam u naručje i vučem prema sebi. Ona uzdiše u iznenađenju ili uzbuđenju - nisam siguran što je posrijedi. Njezin jezik klizi po mojem, a ruke čupaju moju kosu. Nekako završavamo na krevetu, jedno pokraj drugoga, spojenih usta, a moje bokserice su na podu. Moja ruka klizi preko njezinih sisa, niz trbuh i između njezinih nogu.

Uzdišem: - Jebo te, Kate, već si vlažna.

I doista jest. Jedva da sam je i dodirnuo, a ona se već cijedi za mene. Isuse. Nikada nisam želio ni jednu i ništa ovoliko koliko u ovom trenutku želim nju. Ona gricka moj vrat dok guram prste u nju. Njezina se pica steže oko njih poput proklete rukavice pa oboje glasno stenjemo.

Kateine ruke su na meni, posvuda. Obuhvaća moja jaja, miluje moj kurac, grebe me po prsima i leđima.

Okrećem je pod sebe. Potrebna mi je - odmah. Kurcem je draškam kako bi se otvorila i prekrivam vrh njezinim slatkim sokom. S nje teče vrešina, isijava iz nje. Nalik je vatri - poziva me, uvlači me. Ulazim u nju polako, ali do korijena, a oči mi se sklapaju u jebenoj savršenoj ekstazi.

Ona je gola, nezaštićena, posvuda oko mene. Osjećam je... jače. Vlažnija je, vrelija, tješnja. Sve je jače. Nevjerojatno.

Kate hvata moju stražnjicu, gnječi je, masira i potiče me prodrijeti dublje. Ali, ja se izvlačim do kraja samo kako bih mogao ponovno

kliznuti unutra.

Određujem ritam. Nije polagan, blag ni nježan. Brutalan je i vreo, jebeno sjajan.

Kroz njezine napola razmaknute usne izlazi prodorno cviljenje. A tada ponovno spuštam usta na njezina i zaustavljam ga. I grabimo jedno drugo, očajno i bolno.

Kao da nam je prvi put. Kao da nam je posljednji.

Ona je obavijena oko mene na sve moguće načine. Njezina pička obavija moj kurac, njezine noge grle moj struk, a ruke su oko mojega vrata - sve čvrsto stisnuto poput kakvog izvrsnog škripca. Ja prodirem u nju, želim biti bliže, imam potrebu ući dublje. Bože, upuzao bih u nju kad bih mogao i poželio bih nikada ne izaći.

Kateina ruka nalazi moju. Naši se prsti isprepliću, a ja ih spojene podižem iznad njezine glave. Čela nam se dodiruju - svaki uzdah, svaki dah miješaju se i stapaju. Njezini bokovi pomiču se s mojima, poput struje oceana. Naprijed-natrag. U mahnitom suglasju. Zajedno.

Naši se pogledi vežu. - Bože, Drew... nemoj stati... Molim te, nemoj nikada stati.

Utapam se u njoj. Jedva uspijevam udahnuti. Ali, nekako uspijevam protisnuti: - Neću. Nikada neću stati.

Osjećam kako svršava. Svaki vrelo vlažan djelić nje blaženo se steže oko mene. I to je sitno ugodno... toliko divlje jako da jebeno želim zajecati od užitka. Zaranjam licem u njezin vrat, udišem je, proždirem je. A tada svršavam s njom - u nju. Svakom putenom navalom preplavljujem njezinu unutrašnjost. Ugodna struja sijeva kroz mene dok jedna riječ silazi s mojih usana:

- Kate... Kate... Kate... Kate.

Čudesno je.

Nakon nekoliko trenutaka naša se tijela umiruju. Jedini zvuk u sobi je naše ubrzano disanje i lupanje srca.

Kate tada šapne: - Drew? Jesi li dobro? - Podižem glavu i opažam kako me njezine lijepe oči zabrinuto gledaju. Njezina ruka blago obavija moj obraz. - Drhtiš.

Jeste li ikada pokušali fotografirati nešto veoma udaljeno? Gledali ste kroz leću i cijeli prizor je bio maglovit? Pa pomičete fokus

naprijed natrag. Kamera zazubi i nekoliko sekundi poslije - bum - trenutačna jasnoća.

Sve sjeda na svoje mjesto.

Slika je kristalno jasna.

Tako se osjećam u ovom trenutku, dok gledam Kate. Odjednom je sve očito. Posve vraški jasno. Zaljubljen sam u nju. Potpuno. Bespomoćno. Jadno. Zaljubljen.

Kate me posjeduje. Tijelo i dušu.

Samo mi je ona u mislima. Ona je sve za što nikada nisam mislio da želim. Nije samo savršena - savršena je za mene.

Za nju bih učinio sve.

Sve.

Želim je blizu, uz sebe. Stalno.

Zauvijek.

I to nije samo zbog seksa. To nije samo zbog njezina prelijepog tijela ili briljantnog uma.

To nije samo zato što me potiče razmišljati ili zato što me revno izaziva. To je više od toga.

To je zbog svega toga.

Zbog nje.

Prekršio sam sva prokleta pravila koja sam si ikada postavio kako bih bio s njom. I to ne samo zato da bih je ševio.

Nego zato da bih je imao. Da bih je zadržao.

Kako to nisam prije uvidio? Kako to da nisam znao?

- Hej! - Nježno mi ljubi usne. - Kamo si otišao? Na trenutak sam te izgubila. Jesi li dobro?

- Ja... - teško gutam. - Kate, ja... - duboko udišem. - Ja... sam dobro. - Smiješim se i uzvraćam joj poljubac. - Samo mislim da si me iscrpila.

Ona se smije. - Ajme. Nisam mislila da će se to dogoditi. Da, pričaj mi o tome.

SEDAMNAESTO POGLAVLJE

Znam što mislite: - Što se, dovraga, dogodilo? Ako sam shvatio da sam zaljubljen u Kate, a i ona je očito očarana mnome, kako je završila s Billyjem »Zašto-Već-Jedanput-Ne-Crkneš« Warrenom?

Odlično pitanje. Uskoro ćemo stići do toga. Ali, prije toga: pouka iz znanosti. Što znate o žabama? Da. Rekao sam: - »O Žabama«.

Jeste li znali da će žaba iskočiti ako je stavite u kipuću vodu? Ali, ako je stavite u hladnu vodu i polako zagrijavate, ostat će u njoj. I nasmrt se skuhati. Neće ni pokušati izaći. Neće ni znati da ugiba. Sve dok ne bude prekasno.

Muškarci su uvelike nalik žabama.

Je li me moje malo otkrivenje prestravilo? Dakako da jest. Bilo je golemo. Od onih koja promijene život. Nema više nepoznatih pica. Nema više priča za dečke. Nema više subotnjih večeri. Ali, ništa od toga više nije bilo važno. Doista.

Jer, bilo je prekasno. Već sam se kuhao - za Kate.

Tu sam noć cijelu proveo gledajući je kako spava. I stvarao planove... za nas. Što ćemo sve zajedno raditi, kamo ćemo ići - sutra i sljedeći tjedan i sljedeće godine. Vježbao sam što ću reći, kako ću joj reći o svojim osjećajima. Zamišljao sam njezinu reakciju te kako će mi priznati da i sama osjeća isto. Bilo je to poput filma, užasnog ženskog filma koji nikada ne bih gledao. Naočiti plejboj sreće bespoštednu djevojku iz svojih snova i ona zauvijek osvoji njegovo srce.

Trebao sam znati kako je to predobro da bi bilo istinito. Ono najbolje najčešće jest: Djed Mraz, muška G točka, raj - popisu nema kraja.

Vidjet ćete.

Hodamo Petom avenijom. Kako dragocjeno vrijeme ne bismo tratali vozeći na drugi kraj grada, do Kateinog stana, putem na posao svratili smo u robnu kuću Saks, gdje sam joj kupio nov, tamnoplavi Chanel kostim. Ne mogu dopustiti da u ured dođe u istoj odjeći kao i prethodnog radnog dana, zar ne? Dok je isprobavala odjeću preda

mnom, kunem se da sam se osjećao kao jebeni Richard Gere u Zgodnoj ženi. Kate mi je čak kupila kravatu. Vidite?

A tada je izričito zahtijevala da svratimo na odjel donjeg rublja po nove gaćice, kojima ćemo zamijeniti one koje sam onoliko erotično uništio. Tome se odlučno suprotstavljam, ali gubim. Vi, žene, trebale biste znati da je nenošenje donjeg rublja uzbudljivije od kože, čipke, bičeva i lanaca zajedno.

Svrćamo u Starbucks i uzimamo itekako potreban kofein. Na izlasku privlačim Kate k sebi. Dlanom obuhvaćam njezin obraz i ljubim je. Okus joj je poput kave - lagan i sladak. Ona mi odmiče kosu s očiju i smiješi se.

Nikada mi neće dojaditi gledati je. Ili ljubiti. Picin robe, ime ti je Drew. Da, znam. U redu je. Ne smeta mi. Jer, ako je ovo mračna strana? Upišite me. Ozbiljno. Nemojte se iznenaditi ako počnem skakutati ulicom i pjevati: - Tra-la-la-jebeno-la. - Toliko sam sretan.

Kate i ja skrećemo za ugao. Držimo se za ruke i smiješimo jedno drugome kao dva idiota koji su popili previše antidepresiva. Da vam se smuči, zar ne?

Ovdje bismo trebali stati na trenutak. Trebali biste nas pogledati. Ovakve kakvi smo na ovom mjestu, u ovom trenutku - s rukom u ruci. Trebali biste upamtiti ovaj trenutak. Ja ga pamtim.

Bili smo... savršeni.

A tada smo stigli do naše zgrade. Otvaram vrata pred Kate i ulazim iza nje.

I prvo što vidim su ivančice. Velike, bijele ivančice s veselim žutim središtima. Neke su u vazama na pultu osiguranja, a druge u buketima svezanim vrpcom. Neke su, pojedinačne, rasute po podu, kao i raštrkane latice. Nasred predvorja je krug od još ivančica. U sredini tog kruga stoji Billy Warren. S gitarom.

Jebo. Me.

Ne, to nije sasvim dovoljno. Jebo me motornom pilom.

Da, to bi bilo to.

Jeste li ikada vidjeli raspjevanog šupka? Imate priliku:

*Bio sam toliko slijep da nisam znao
koliko bi boljelo pustiti te,
želim nas iscijeliti, želim popraviti,*

vрати se, vrati se meni

Da ga ne mrzim toliko silovito - i šakala koji ga je napravio - morao bih priznati da nije loš. Pozorno gledam Kate. Svaku emociju koja prelazi preko njezina lica, svaki osjećaj koji joj pleše u očima.

Znate ono kad imate želučanu virozu? Pa cijeli dan ležite, a pokraj vas je kanta jer osjećate da ćete svakog trenutka povratiti? Ali, tu je i onaj trenutak, kad znate da to dolazi. Cijelo tijelo vam preplavi hladan znoj. U glavi vam lupa i osjećate kako vam se grlo širi ne bi li načinilo mjesta za žuč koja vam se uspinje iz želuca.

To sam ja. U ovom trenutku.

Odlazem kavu i pogledom tražim najbližu kantu za smeće kako bih se uvjerio da ću na vrijeme stići do nje.

*i imam potrebu reći da mi je žao
zbog sve boli koju sam nanio,
molim te, orati mi svoje srce,
čuvat ću ga zauvijek,
pripadamo jedno drugome,
uvijek smo znali da je to istina,
nikada neću imati drugu,
moja duša vapi za tobom*

U bilo kojem drugom trenutku, s bilo kojom drugom djevojkom, pokopao bih Warrena. I ne trudeći se. Nije mi ni do koljena. Ja sam prokleti porsche, a on je vražji kamionet koji ne može proći na tehničkom.

Ali, ovo je Kate. Imaju zajedničku prošlost, dugu deset godina. A to ga, dječice, čini golemom konkurencijom.

*U tami noći dozivam tvoje ime,
ne mogu vjerovati da sam zamalo izgubio sve,
još jedna prilika, jedan dah, jedan pokušaj,
nema više razloga za rastanak..*

Poželim podignuti Kate poput spiljskog čovjeka i odnij eti je odande. Poželim je zaključati u svoj stan, gdje je on neće vidjeti. Gdje je neće

moći dodirnuti, Gdje neće moći do nas. Cijelo vrijeme zurim u nju, ali ona se ne okreće kako bi me pogledala. Ni jedan jebeni put.

*imam potrebu reći da mi je žao
zbog sve boli koju sam nanio,
molim te, vrati mi svoje srce,
čuvat ću ga zauvijek,
pripadamo jedno drugome,
uvijek smo znali da je to istina,
nikada neću imati drugu,
moja duša vapi za tobom...*

Zašto nisam naučio svirati neko glazbalo? Kad mi je bilo devet godina, moja je majka željela da sviram trubu. Nakon dva sata učitelj je odustao jer sam dopustio da se pas popiše na njegov usnik. Zašto, dovraga, nisam slušao majku?

*Ti si moj početak; bit ćeš moj kraj,
više od ljubavnika, više od prijatelja,
želim te, želim te...*

Ne može je dobiti. Samo je ti želi cijeli dan, papčino. Pjevaj s jebelih krovova. Sviraj dok ti prsti ne otpadnu. To je premalo i prekasno. Ona je već moja. Kate nije od onih koje će spavati s bilo kime. A sa mnom se cijeli vikend ševala kao da je smak svijeta. To mora nešto značiti. Zar ne?

*I imam potrebu reći da mi je žao
zbog sve boli koju sam nanio,
molim te, vrati mi svoje srce,
čuvat ću ga zauvijek, zauvijek,
ti i ja...*

Mala publika, koja se skupila u predvorju, plješće. Seronja odlaže gitaru i prilazi Kate. Ako je dodirne, slomit ću nm jebenu ruku. Kunem se Bogom.

On uopće ne uvažava moju prisutnost. Usredotočen je samo na Kate. - Zovem te od petka navečer... i svratio sam u stan nekoliko puta ovog vikenda, ali nisi bila ondje.

Tako je. Nije bila kod kuće. Bila je zaposlena. Sada je pitaj što je radila.

S kime je to radila.

- Znam da je ovo radno mjesto... ali misliš li da bismo mogli otići nekamo? Razgovarati? Možda u tvoj ured?

Reci ne. Reci ne.

Red ne, reci ne, reci ne, reci ne, reci ne, reci ne, reci ne...

- U redu. Sranje.

Kate kreće, a ja je hvatam za ruku. - Moramo razgovarati. Njezine oči me upitno gledaju. - Samo ću na...

- Moram ti nešto reći. Sada. Važno je. - Znam da zvučim očajno, ali mi to doista nije važno. Ona stavlja ruku na moju, na onu koja još drži njezinu nadlakticu. Mirna je, obraća mi se svisoka, kao da razgovara s djetetom. - U redu, Drew. Dopusti da najprije razgovaram s Billyjem, pa ću poslije doći k tebi u ured, može?

Želim udariti nogom poput dvogodišnjaka. Ne. To nipošto nije u redu. Ona mora doznati na čemu sam. Moram se izjasniti o tome na što polažem pravo. Baciti rukavicu. Ući u utrku.

Ali, ipak spuštam ruku. - Dobro. Lijepo se nabrblijajte.

I potrudim se otići prvi.

Odlučnim korakom idem prema svom uredu. Ali, u prolazu moram stati pokraj Erininog stola. Dok se Kate okreće kako bi zatvorila vrata svojega ureda, pogledi nam se sreću. I ona mi se smiješi.

A ja prvi put u životu ne znam što to znači.

Uvjerava li me da se ništa nije promijenilo? Da se ništa neće promijeniti? Zahvaljuje li mi jer sam potaknuo tog seronju da joj se vrati na koljenima? Jednostavno ne znam.

I to me izluđuje.

Stišćem zube i gnjevno idem prema svom uredu te lupam vratima za sobom. A tada hodam amo-tamo. Poput budućeg oca ispred radaonice, koji čeka da vidi hoće li sve njemu najvažnije na svijetu odande izaći živo i zdravo.

Trebao sam joj reći. Sinoć. Kad sam imao priliku. Trebao sam joj objasniti koliko mi znači. Što osjećam prema njoj. Mislio sam da imam vremena. Planirao sam to učiniti lagano, polako doći do toga.

Glupan.

Zašto joj jednostavno nisam rekao?

Dovraga.

Možda već zna. Hoću reći, doveo sam je u svoj stan, mazio sa se s njom. Obožavao sam je. Ševio sam je bez gumice - tri puta. Mora znati.

Erin tiho ulazi u ured. Zacijelo izgledam katastrofalno jer je izraz njezinog lica blag i pun suosjećanja. - Dakle, Kate i Billy razgovaraju, ha?

Posprdno pušem. - Zar se to toliko vidi na meni?

Ona otvara usta, vjerojatno kako bi mi rekla se vidi, ali ih zatvara i ponovno progovara. - Ne. Jednostavno te poznajem, Drew.

Kimam.

- Želiš li da prošećem i ustanovim što mogu vidjeti... ili čuti?

- Misliš da će to funkcionirati?

Ona se smiješi. - JA bi bila sretna kad bi te imala.

Ponovno kimam. - U redu. Da. Idi, učini to, Erin. Pogledaj što se događa.

Ona izlazi. A ja se vraćani izlizavanju tepiha. I provlačenju ruke kroz kosu sve dok mi ne počne stršati kao da me je udarila munja.

Erin se vraća za nekoliko minuta. - Vrata su zatvorena pa nisam čula ništa, ali sam provirila kroz staklo. Sjede ispred njezinog stola, jedan nasuprot drugome. On rukama pridržava glavu, a ona ga sluša kako govori. Drži ruku na njegovu koljenu.

U redu. On joj se ispovijeda. A ona suosjeća s njim. To mogu podnijeti. Jer, nakon toga će ga slomiti, zar ne? Reći će mu neka odjebe. Da je krenula dalje - pronašla nešto bolje. Zar ne?

Zar ne?

Kriste, jednostavno se jebeno složite sa mnom.

- Dakle... što da učinim?

Erin sliježe ramenima. - Možeš samo čekati. I vidjeti što će reći kad oni završe.

Čekanje mi nikada nije išlo od ruke. Koliko god se moji roditelji truditi, nikada nisam mogao dočekati božićno jutro da vidim što sam

dobio. Bio sam poput malog Indiana Jonesa - tražio sam i kopao sve dok nisam pronašao sve darove do jednoga.

Strpljivost možda jest vrlina, ali nije među mojim vrlinama.

Erin zastaje na vratima. - Nadam se da će sve biti u redu, Drew.

- Hvala, Erin.

I tada odlazi. A ja čekam. I mislim. Mislim o izrazu na Kateinu licu dok je plakala za svojim stolom. Mislim o panici koja ju je uhvatila kad je u baru vidjela Warrena.

Jesam li za Kate bio samo tu? Zabava? Sredstvo vlastitog uništenja?

Ponovno počinjem koračati amo-tamo. I moliti se. Nekom Bogu s kojim nisam razgovarao otkako mi je bilo deset godina. Ali, sada razgovaram s njim. Obećavam i kunem se. Pregovaram i preklinjem - usrdno.

Da Kate izabere mene.

Nakon devedeset najduljih minuta mogega života Erinin glas šišti iz interkoma na momemu stolu.

- Dolazi! Dolazi! Kate, s lijeve strane.

Bacam se preko svojega stola te bacam olovke i spjalice na pod. Podižem svoj stolac, zaglađujem kosu i prevrćem papire tako da izgleda kao da sam radio. A tada duboko u dišem. Saberi se.

Počinje.

Kate otvara vrata i ulazi.

Izgleda... normalno. Potpuno pribrana. Ni traga krivnji. Ni tjeskobi. Potpuno bezbrižna.

Staje ispred mogega stola. - Haj.

- Hej. - Prisiljavam se ležerno se nasmiješiti. Iako mi srce lupa u prsima. Kao što bi psu lupalo trenutak prije no što će ga usmrtiti.

Trebao bih početi čavrljati kako ne bih ostavio dojam da mi je previše stalo - da sam previše zainteresiran. Ali, jednostavno to ne uspijevam. - Dakle... kako je prošlo s Billyjem?

Ona se blago smiješi. - Razgovarali smo. Rekli smo neke stvari za koje smatram da smo ih oboje trebali čuti. I sad smo dobro. Zapravo, vrlo dobro.

Bože. Vidite li nož koji viri iz mojih prsa? Da, taj koji je ona upravo okrenula. Razgovarali su i dobro su, vrlo dobro. Primila ga je natrag.

Sranje.

- To je sjajno. Kate. Dakle, misija je uspješno obavljena, ha? -
Trebao sam biti glumac. Nakon ovoga zaslužujem prokletog Oscara.
Njezino čelo se nabralo. - Misija?

Mobitel mi zazvoni. Spašava me toga strašnog razgovora.

- Halo. - Steven me zove. Ali, Kate to ne zna. Prisiljavam se zvučati
odlučno. Energično. - Hej, Stacey. Da, dušo, drago mi je da si
nazvala.

Uvijek prvi postigni zgoditak. Sjećate se?

- Žao mi je jer se nismo vidjeli u subotu. Što sam radio? Ništa
važno, jedan moj mali projekt. Nešto što sam već neko vrijeme
pokušavao obaviti. Da, sad sam završio s time. Ispostavilo se da nije
bio onoliko dobar koliko sam očekivao.

Da, moje su riječi proračunate. Da, nadam se da je bole. Što ste
očekivali da ću reći? Razgovarate sa mnom. Zar ste doista mislili da
ću sjediti poput bedaka dok me Kate odbacuje?

To jebeno ne dolazi u obzir.

Ne obraćam pozornost na Stevenovu zbunjenost s druge strane i
prisiljavam pluća na smijeh. - Večeras? Svakako, volio bih te vidjeti.
U redu, doći ću taksijem.

Zašto me gledale kao da sam ja gad? Dao sam Kate sve od sebe,
sve za što sam sposoban. A ona me je time odalamila po nosu.
Otvorio sam joj dušu - i znam koliko to zvuči ropski. Ali, istina je.
Zato me nemojte gledati kao da sam ja negativac jer barem ovaj put
nisam.

Volio sam je. Bože, volim je. I to me u ovom trenutku ubija.
Osjećam se poput jednoga od onih pacijenata u hitnoj službi, kojima
retraktorom otvaraju prsni koš.

Napokon pogledam Kate, i dalje držeći telefon na uhu. I na trenutak
ne mogu udahnuti. Mislio sam da će biti ljuta, možda razočarana jer
sam ja nju prvi odbacio. Ali, ona ne izgleda tako. Jeste li ikada vidjeli
kako netko prima udarac?

Ja jesam. Matthewa u našim mladim godinama. A Jack katkad nije
bio dovoljno brz nakon što se previše upucavao pogrešnoj ženi. Kad
su primili udarac, na licu im je bio poseban izraz. Trajao je samo
nekoliko sekundi. Cijelo lice im je jednostavno pobijelilo... i postalo
bezizražajno. Mislim da je to zbog šoka, kao da ne mogu vjerovati da
se ono što se upravo dogodilo, dogodilo njima.

Tako Kate izgleda.

Kao da sam je odalamio po nosu.

Mislite li da sam se trebao osjećati krivim zbog toga? Želite li da mi bude žao? Pa, žao mi je. Ne mogu. Neću. Ona je donijela odluku. Izabrala je.

A sada se može udaviti njome.

Pokrivam mikrofon telefona. - Žao mi je. Kate, moram razgovarati. Vidimo se za ručkom, može?

Ona trepne dva puta. A tada se okreće i bez riječi odlazi iz mojeg ureda.

OSAMNAESTO POGLA VLJE

Nakon Kateina odlaska situacija je... maglovita. Ne opisuju li je uvijek tako? Žrtve kakvoga katastrofalnog sudara vlakova? Da je u trenucima nakon toga sve nejasno. Nestvarno.

Govorim Erin da mi nije dobro. Njezin osmijeh je žalostan i sažalan. Prije ulaska u dizalo gledam prema Kateinu uredu u nadi da ću je ponovno vidjeti. Samo kako bih se mučio. Ali, njezina vrata su zatvorena.

Vani kiši. Zimski pljusak. Onaj koji vam natopi odj eću i ohladi vas iznutra prema van. Ne obazirem se.

Pješice odlazim u svoj stan, obamro i ošamućen. Poput zombija iz kakvog niskobudžetnog filma strave, koji ne reagira čak ni kad motornom pilom sam sebi odsiječe stopalo.

Ali, čim sam prošao kroz vrata, moja su osjetila ponovno proradila. Ponovno sam počeo osjećati. I osjećam Kate.

Posvuda.

Još vidim njezine oči, kapke teške od vreline. Dok padam na krevet, čujem kako mi šapuće u uho. Moj je jastuk prekriven njezinim mirisom. I jednostavno ne mogu vjerovati da je prije samo nekoliko sati bila ovdje. Da sam je mogao dodirivati, gledati i ljubiti.

A sada... ne mogu.

To je kao kad netko umre. A vi ne možete vjerovati da ga više nema jer ste ga jučer sreli. Bio je ondje, s vama, živ i stvaran. I to sjećanje zadržavale - taj trenutak najviše oplakujete.

Zato jer je bio posljednji.

Kad se to dogodilo?

To ne mogu dokučiti. Kad mi je Kate postala toliko važna da bez nje ne mogu funkcionirati? Kad sam je vidio kako plaće u svojem uredu? Ili kad sam je prvi put poljubio u svojem uredu? Možda se to dogodilo u trenutku kad ju je Anderson uvrijedio, a ja sam ga želio prebiti zbog toga. Ili možda one prve noći u baru? Kad sam prvi put pogledao te beskrajno duboke smeđe oči i shvatio da je moram imati?

Ili je to bilo ovdje? U momemu stanu? U bilo kojem od stotina trenutaka kad sam je dodirnuo... Bože, zašto to prije nisam shvatio?

Svi oni tjedni, svi mjeseci, protraćeni. Sve one žene koje sam ševio, čijih se lica ne mogu sjetiti. Svi trenuci kad sam je naljutio, a mogao sam joj izmamiti osmijeh. Svi oni dani kad sam je mogao voljeti. I u njoj probuditi ljubav prema meni.

Nestali.

Žene se zaljubljuju brže od muškaraca. Lakše i češće. Ali, kad muškarac padne? Mi tresnemo jače. A kad krene po zlu? Kad mi nismo inicijatori završetka? Ne možemo otići.

Pužemo.

Nisam trebao reći sve ono što sam rekao. U svojem uredu. Kate to nije zaslužila. Nije ona kriva jer ne želi ono što ja želim. Jer ne osjeća ono što ja osjećam.

Kriste, ovo je užasno. Jednostavno me ubijte, dovraga.

Gdje je zalutali metak iz nasumične pucnjave iz automobila kad vam je potreban?

Jeste li se ikada tako osjećali? Jeste li ikada imali nešto što vam je značilo... sve? Možda ste uhvatili loptu koja je trebala ostvariti završni zgoditak, ali je preletjela preko ograde? Ili ste gledali svoju sliku iz nekog divnog, nezaboravnog vremena? Možda vam je majka dala prsten koji je pripadao baki vaše bake? što god to bilo, gledate to i kunete se da ćete to zauvijek čuvati. Jer vam je vrlo vrijedno. Dragocjeno. Nezamjenjivo.

A tada jednoga dana uviđate da je to nestalo, ali ne znate kako ni kada se to dogodilo. Izgubljeno.

I čeznete za time. Dati biste sve da to ponovno pronađete. Da to ponovno imate uz sebe, gdje je oduvijek trebalo biti.

Sklopčao sam se oko jastuka. Ne znam koliko dugo tako ležim, ali kad sljedeći put otvaram oči i gledam kroz prozor, vani je mrak. što mislite da sada rade? Vjerojatno slave. Izašli su. Ili možda ostali u stanu.

Zurim u strop. Da, to su suze. Tekuće kajanje. Hajde, nazovite me pičkom. Nazovite me jadnikom. Zaslužujem to. I svejedno mi je. Više ne marim.

Mislite li da je on imalo svjestan koliki je sretnik? Koliko je blagoslovljen?

Dakako da nije. On je idiot koji ju je pustio. A ja sam idiot koji je nije uspio zadržati.

Možda neće potrajati. Možda će ponovno prekinuti. Kad Kate shvati da zaslužuje boljega. Ali, pretpostavljam da to neće značiti ništa za mene. Ne nakon onoga što sam rekao. Ne nakon što sam izazvao onaj izraz njezina lica.

Isuse.

Prevrćem se s kreveta i posrćem prema kanti za smeće. Jedva uspijevam stići do nje prije no što mi se želudac digne. A sve što je bilo u mojemu želucu, više nije.

I to je taj trenutak - dok klečim. Tada se uvjeravam da bolujem od gripe. Jer, ovo... ovaj slomljeni krš nikako ne mogu biti ja.

Ne zauvijek.

Ako sam samo bolestan, mogu popiti aspirin, naspavati se i osjećat ću se bolje. Ponovno ću biti onaj stari. S vremenom. Ali, ako priznam da sam slomljen, ako priznam da je moje srce razbijeno na tisuće jebelih komadića... tada ne znam hoću li ikada više biti dobro. Možda nikada.

Stoga se vraćam u krevet. Čekati.

Da prebolim gripu.

DEVETNAESTO POGLAVLJE

Dakle, to je to. To je moja priča. Uspon. Pad. Svršetak. A sada, evo me u ovom šugavom restoranu u koji su me Alexandra i Matthew dovukli, u kojemu sam im upravo ispričovijedao istu priču koju sam ispričovijedao vama.

Kad mi je bilo šest godina, naučio sam voziti bicikl. Padao sam, kao i sva djeca kad prvi put počnu voziti bez pomoćnih kotača. Mnogo sam padao. Kad god se to dogodilo, Alexandra je bila ondje. Ona je otresla prašinu s mene, poljupcima izliječila ogrebotine i nagovorila me ponovno sjesti na bicikl. Stoga je prirodno da očekujem da moja sestra bude milostiva prema mojoj patnji. Blaga. Suosjećajna.

A dobivam: - Ti si prokleti idiot. Drew, znaš li to? Kladam se da ste se već počeli pitati zašto je zovem Kuja. Pa. evo zašto.

- Molim?

- Jadan si. Uviđaš li uopće koliko si zabrljao? Uvijek sam znala da si razmažen i samoživ. Zapravo, ja sam među ljudima koji su te učinili takvim. Ali, nikada nisam mislila da si glup.

Ha?

- I mogla bih se zakleti da si se rodio s testisima. Zagrcnuo sam se pićem. A Matthew se smije.

- Govorim ozbiljno. Jasno se sjećam kako sam ti mijenjala pelenu i vidjela te zgodne privjeske. Što se dogodilo s njima? Jesu li se smežurali? Nestali? Jer, samo to može objasniti to što se ponašaš kao jadni kukavica bez muda.

- Isuse Kriste, Alexandra.

- Ne, mislim da čak ni On to ne može popraviti. Obrambeni gnjev prodire u moja prsa. - Ovo mi sada doista nije potrebno. Ne od tebe. Već sam oboren, zašto me, dovraga, šutaš?

Ona se podsmjehuje. - Zato jer je brz. udarac u guzicu upravo ono što ti je potrebno. Je li li u jednom trenutku palo na pamet da je Kate, rekavši da su 'vrlo dobro', možda mislila da su bili civilizirani? Da su odlučili biti prijatelji? Rastati se prijateljski? Da o ženama znaš samo upola onoliko koliko misliš da znaš, znao bi da nijedna žena ne želi desetogodišnju vezu završiti neprijateljski.

To čak ni nema smisla. Zašto bi itko želio biti prijatelj s osobom s kojom se nekoć mogao ševiti, ali više ne može? što bi bilo vražja svrha toga? - Ne. Potpuno si promašila.

Ona odmahuje glavom. - Kako bilo, da si se ponio kao muškarac, a ne kao povrijeđeni dječak, rekao bi joj što osjećaš.

Sada me samo ljuti. - Izgledam li ti kao jebena budala? Zato jer to nisam. I nipošto se neću izložiti te naganjati onu koja želi biti s nekim drugim.

Alexandrino lice preplavljuje izraz koji do tada još nisam vidio. Barem ne upućen meni.

To je izraz razočaranja.

- Nipošto, Drew. Zašto bi naganjao bilo koga kad ti je sasvim prihvatljivo dopustiti da drugi naganjaju tebe?

- što bi to, dovraga, trebalo značiti?

- To znači da je tebi sve uvijek bilo lako. Naočit si, inteligentan, imaš obitelj koja te voli i žene koje se bacaju pred tebe kao žrtvena janjad. I jedan jedini put kad se moraš boriti za ono što želiš, jedini put kad moraš riskirati svoje srce za nekoga tko ga je napokon dostojan, što činiš?

Odustaneš. Najprije pucaš, a potom postavljaš pitanja. Sklupčlaš se i prepustiš samosažalijevanju.

Lagano odmahuje glavom, a glas joj postaje blaži. - Nisi ni pokušao. Drew. Nakon svega toga. Jednostavno si je... odbacio. Gledam svoje piće. Glas mi je tih. Prožet kajanjem.

- Znam.

Nemojte misliti da nisam razmišljao o tome. Nemojte misliti da nisam zažalio zbog svojih riječi ili zbog onih koje nisam izgovorio. Jer jesam. Gorko. - Da barem... Ali, sada je prekasno.

Matthew napokon progovara. - Nikada nije prekasno, čovječe. Utakmica nije gotova; samo je odgođena zbog kiše.

Gledam ga. - Je li ti Delores što rekla? O Kate i Billyju?

On odmahuje glavom. - Ne o njima... ali je rekla mnogo o tebi.

- Kako to misliš?

- Mislim da te Dee mrzi iz dna duše. Smatra te gnjidom. Ozbiljno, čovječe, da goriš na ulici, mislim da ona ne bi ni pljunula na tebe.

Na trenutak prevrćem tu informaciju u mislima. - Možda me mrzi zato što sam ševio zaručnicu njezinog bratića?

- Možda te mrzi zato što si slomio srce njezinoj najboljoj prijateljici?
Da. I to je moguće. To ne pomaže.

- Drew, jesi li zaljubljen u Kate? Gledam Alexandra u oči. - Jesam.

- Postoji li mogućnost da i ona osjeća isto?

- Mislim da postoji. - što sam više razmišljao o Kateinim riječima i postupcima tog vikenda, to sam više bio uvjeren da osjeća nešto prema meni. Nešto istinsko i duboko.

Barem je to osjećala prije no što sam sve razorio.

- Želiš li biti s njom?

- Zaboga, želim.

- Tada nije važno je li se vratila bivšemu ili nije. Trebao bi se zapitati što si voljan učiniti, riskirati, kako bi to ispravio. Kako bi je dobio natrag.

A moj odgovor je jednostavan: bilo što. Sve. Grlo mi je stegnuto dok priznajem: - Dao bih sve da mi se Kate vrati.

- Tada se bori za nju, zaboga! Reci joj.

Dok promišljam njezine riječi, Matthew me hvata za rame. - U ovakvim trenucima uvijek se pitam: - što bi William Wallace učinio? - Njegov pogled je ozbiljan. Uznemiruje me. A tada njegov glas poprima neuobičajen škotski naglasak. - Da... bježi, i nećeš bili odbačen... ali, hoćeš li za nekoliko godina biti voljan dati sve dane od sada do tada za mogućnost, samo jednu mogućnost, da se vratiš i kažeš Kate da može uzeti tvoja muda i objesiti ih na retrovizor svojega automobila, ali ti nikada ne može oduzeti... slobodu!

Alexandra okreće očima na taj govor iz Hrabrog srca, a ja se čak smijem. Crni oblak koji mi je cijeli tjedan bio na ramenima, napokon se podiže. Na njegovo mjesto dolazi... nada. Samopouzdanje. Odlučnost. Sve ono što me čini... mnome. Sve ono što mi je nedostajalo od onog jutra kad sam gledao Billyja Warrena kako pjeva.

Matthew me udara po leđima. - Idi po nju, čovječe. Hoću reći, pogledaj se, što možeš izgubiti?

U pravu je. Kome je potrebno dostojanstvo? Ponos. Sve je to precijenjeno. Kad nemaš ništa, nemaš što izgubiti.

- Moram vidjeti Kate. Odmah.

A ako promašim. Barem ću pasti zamahujući. Ako se srušim i izgorim, a ona petom utisne moj pepeo u zemlju? Neka. Ali, moram

pokušati. Zato što...

Pa, zato što je ona toga vrijedna.

* * *

Kad je Alexandra navršila šesnaest, moji su roditelji za taj dan unajmili zabavni park Six Flags Great Adventure. Pretjerano? Da. Ali, to je jedna od povlastica povlaštenog odrastanja. Bilo je sjajno. Bez redova, bez gužve. Samo naša obitelj, neki poslovni partneri te stotinu i pedeset naših najbližih prijatelja. Kako bilo, ondje je bio jedan tobogan - Stroj za vrištanje.

Sjećate se kako sam rekao da se nikada ne spuštam niz isti tobogan? To je bila iznimka.

Matthew, Steven i ja spuštali smo se dok nismo povraćali. A tada smo se ponovno popeli i spustili se. Prvi uspon bio je gadan. Dug, mučan uspon koji je završavao zavojitim spustom dugim pedeset metara, od kojega se želudac okretao. Koliko god smo se puta spustili tim vražjim toboganom, sa svakim prvim usponom uvijek sam se osjećao isto. Dlanovi su mi se oznojili, a želudac se okrenuo. Bila je to savršena kombinacija uzbuđenja i straha.

I upravo se tako osjećam u ovom trenutku.

Vidite me ondje? Onog tipa koji trči Times Squareom.

Od same pomisli da ću ponovno vidjeti Kate... uzbuđen sam, neću lagati. Ali, sam i napet. Jer ne znam što je s druge strane ovoga uspona, koliko bi spust mogao biti dubok.

Ne suosjećate, ha? Tvrdi ste. Mislite da sam dobio što sam zaslužio? Možda zaslužujem nešto još gore?

Taj je argument uvjerljiv. Zabrljao sam. U to nema sumnje. Bila je to pogreška, svi najbolji ih počine. Ali, ti dani su sada za mnom. Ustao sam s klupe i vraćam se u igru.

Samo se nadam da će mi Kate pružiti još jednu priliku.

Dašćući od trčanja preko sedam raskrižja, kimam u znak pozdrava zaštitaru i probijam se kroz pusto predvorje. Tijekom kratke vožnje dizalom dolazim do daha i vježbam što ću reći. A tada izlazim na četrdeseti kat.

Samo je jedno mjesto na kojemu bi Kate Brooks mogla biti u ponedjeljak u pola jedanaest navečer. A to je upravo ovdje, gdje je

sve započelo. U uredima je mračno. Tiho je, osim glazbe koja dolazi iz njezinog ureda. I kidam hodnikom i stajom ispred njezinih zatvorenih vrata.

I tada je ugledam. Kroz staklo.

Sjedi za svojim stolom, zagledana u zaslon računala. Grize usnu na način koji me baca na jebena koljena. Kosa joj je svezana pa potpuno otkriva besprijekorne crte njezina lica. Nedostajalo mi je gledati je. Nemate pojma. To je kao da... kao da sam bio pod vodom i zadržavao dah. A sada napokon mogu ponovno disati.

Ona podiže glavu. I pogledi nam se sreću.

Vidite li kako me gleda nekoliko sekundi dulje no što je potrebno? Kako joj se glava naginje na stranu, a oči škilje? Kao da zapravo ne vjeruje onome što vidi.

Iznenadena je. A tada se iznenađenje pretvara u gađenje. Kao da je upravo pojela nešto pokvareno. I tada uviđam. Tada sam uvjeren u ono što ste vi vjerojatno već shvatili. Da sam pravi, jebeni idiot.

Nije se vratila Warrenu. To nije moguće.

A ako jest? Ako joj naš vikend nije značio ništa? Ako joj ja nisam značio ništa? Ne bi me gledala kao prokletog vruga. To je uopće ne bi potreslo. Posrijedi je jednostavna muška logika: ako je žena ljuta, to znači da joj je stalo. Ako ste u vezi, ali se curi neda ni vikati na vas? Nadrपालi ste. Ravnodušnost je ženski poljubac smrti. To je jednako muškarcu koji nije zainteresiran za seks. Kako bilo, gotovo je. S vama je završila.

Dakle, ako je Kate uzrujana, to je zato što sam je povrijedio. A to sam mogao učiniti zato što je željela biti sa mnom.

Taj se način razmišljanja može doimati uvrnutim, ali tako jest. Vjerujte mi, znam. Cijeli život sam ševio žene prema kojim nisam osjećao ništa. Ako su se one odmah nakon mene poševile s drugim? Dobro za njih. Ako su mi rekle da me više nikada ne žele vidjeti? Još bolje. Kamen ne može prokrvariti. Reakciju ne možete izmamiti od onoga tko ni najmanje ne mari.

Kate je, s druge strane, preplavljena emocijama. Gnjev, nepovjerenje, iznevjerenost - vriju u njezinim očima i sjaje na njezinu licu. To što i dalje osjeća nešto prema meni, čak i ako je to mržnja, daje mi nadu. Jer, s time mogu raditi.

Otvaram vrata njezina ureda i ulazim. Kate ponovno gleda svoje računalo i pritišće nekoliko tipki.

- Što želiš, Drew?

- Moramo razgovarati.

Ona ne podiže pogled. - Radim. Nemam vremena za tebe. Prilazim joj i zatvaram njezino računalo. - Napravi ga. One okreće glavu prema meni. Pogled joj je hladan. Leden, poput crnog leđa.

- Idi dovraga.

Smiješim se iako u tome zapravo ništa nije smiješno. - Bio sam ondje. Cijeli tjedan.

Ona se naslanja na svojem stolcu i odmjerava me. - Točno. Erin nam je rekla za tvoju tajanstvenu bolest.

- Ostao sam kod kuće jer...

- Vožnja taksijem te je previše iscrpila? Trebalo ti je nekoliko dana da se oporaviš?

Odmahujem glavom. - Ono što sam rekao toga dana bilo je pogrešno.

Ona ustaje. - Ne. Jedinu pogrešku sam ja učinila. Kad sam pomislila da u tebi ima nešto više. Kad sam si dopustila povjerovali da postoji nešto... lijepo ispod svega tog drskog šarma i umišljenog stava. Pogriješila sam. Iznutra si šupalj. Prazan.

Sjećate li se kad sam rekao da smo Kate i ja vrlo slični? Jesmo. I ne mislim samo u krevetu ili u uredu. Oboje posjedujemo nevjerojatnu sposobnost izgovoriti upravo ono čime ćemo povrijediti. Pronaći slabu točku u svakome od nas i pogodili je vražjom verbalnom granatom.

- Kate, ja...

Ona me prekida. I glas joj je napet. Stisnut.

- Znaš, Drew, nisam glupa. Nisam očekivala prošnju. Znala sam kakav si. Ali, doimao si se toliko... I one noći u baru? Kako si me gledao. Mislila sam...

Glas joj se slama, a ja osjećam želju da se ubijem. -... mislila sam da ti nešto značim.

Prilazim joj bliže želeći je dodirnuti. Utješiti je. Povuci sve to. Ispraviti sve.

- Značila si. Značiš.

Ona ukočeno kima. - Da. Zato si...

- Nisam učinio ništa! Nisam se sastao ni s kim. Nije bilo proklete vožnje u taksiju. Sve je to bila izmišljotina. Steven me je nazvao, a ne Stacey. Sve sam ono rekao kako bi ti mislila da je ona.

Ona probljedi pa znam da mi vjeruje. - Zašto... zašto bi to učinio?

Ostao sam bez daha. Glas mi je tih i napet. Proklinje za razumijevanje.

- Zato što... sam zaljubljen u tebe. Već dugo sam zaljubljen u tebe. Nisam to znao do nedjelje navečer. A kad je Billy došao ovamo... mislio sam da si mu se vratila. I to me je jebeno slomilo. Toliko me je zaboljelo da sam želio da i tebi... bude teško kao i meni.

To baš i nije moj najbolji trenutak, ha? Da, znam da sam šupak. Vjerujte mi, znam.

- Stoga sam sve ono rekao namjerno, kako bi ti pomislila da mi ne značiš ništa. Da si bila samo jedna u nizu. Ali, nisi. Kate. Drugačija si od svih koje sam ikada upoznao. Želim biti s tobom... doista biti s tobom. Samo s tobom. Nikada to nisam osjećao ni prema kome. I znam da zvučim poput čestitke, ali to je istina. Nikada nisam želio sve ono što želim dok sam s tobom.

Ona ne govori ništa. Samo me gleda. A ja to više ne mogu podnijeti. Stavljam ruke na njezina ramena, na njezine ruke. Samo kako bih je osjetio.

Ona se koči, ali se ne odmiče. Podižem ruke do njezina lica. Palcima joj gladim obraze i usne.

Isuse.

Njezine se oči zatvaraju od tog dodira, a ja osjećam da će me knedla u grlu ugušiti.

- Molim te, Kate, zar se ne možemo jednostavno... vratiti? Sve je bilo tako dobro. Bilo je savršeno. Želim da ponovno budemo takvi. Silno to želim.

Nikada nisam vjerovao u kajanje. U krivnju. Mislio sam da si ljudi to samo umišljaju. Kao i strah od visina. Ništa što se ne može pobijediti ako ste odlučni. Snažni, A, još nikada nisam imao nekoga, povrijedio nekoga, tko mi je značio više od... mene. A spoznaja da sam to zabrijao zbog svojega straha, zbog svoje jebene gluposti, jednostavno je... nepodnošljiva.

Ona odguruje moje ruke. I uzmiče.

- Ne.

Kate uzima svoju torbu s poda.

- Zašto? - Nakašljam se. - Zašto ne?

- Sjećaš li se kad sam počela raditi ovdje? I kad si mi rekao da tvoj otac želi da sastavim 'pokusnu' prezentaciju?

Kimam.

- Rekao si to zato što nisi želio da dobijem tog klijenta. Zar ne?

- Točno.

- A tada si mi one noći kad smo se sastali s Andersonom rekao da mu guram sise u lice jer... Kako si ono to rekao? Da si me samo želio uzrujati. Da ili ne?

Kamo smjera s time? - Da.

- A tada si me prošli tjedan, nakon svega, želio uvjeriti da razgovaraš s onom ženom jer si me želio povrijediti?

- Jesam, ali...

- A sada mi govoriš da si zaljubljen u mene?

- Jesam.

Ona lagano odmahuje glavom. - Zaboga, Drew, zašto bih ti vjerovala?

Stojim. Nijem. Jer na znam što bih rekao. Nemam obranu. Nemam razloge koji bi uistinu nešto značili. Ne njoj.

Ona se okreće kako bi pošla. A mene hvata panika: - Kate, molim te, čekaj...

Stajom pred nju. Ona staje, ali gleda pokraj mene, kroz mene. Kao da me nema.

- Znam da sam zabrljao. Gadno. Ono s curom u taksiju bilo je glupo i okrutno. I žao mi je. Više no što ćeš ikada shvatiti. Ali... ne možeš dopustiti da to uništi ono što smo mogli imati.

Ona mi se smije u lice. - Što smo mogli imati? Što imamo, Drew? Imali smo samo svađe, nadmetanje i požudu...

- Ne. Imamo više od toga. Osjetio sam to onaj vikend, a znam da si i ti to osjetila. To što imamo moglo bi biti., veličanstveno. Kad bi tome samo pružila priliku. Daj nama, meni, još jednu priliku. Molim te.

Znate onu pjesmu Rolling Stonesa koja kaže: - Nisam previše ponosan da bih molio? - To je moja nova tematska pjesma. Njezine usne se stišću. A tada me obilazi.

Ali, ja je hvatam za ruku.

- Pusti me, Drew.

- Ne mogu. - I ne mislim samo na njezinu ruku.

Ona se otrgne. - Potrudi se malo više. Jednom ti je uspjelo. Uvjerena sam da to možeš ponoviti. I tada izlazi iz ureda. A ja ne idem za njom.

DVADESETO POGLAVLJE

U redu. Tu nije dobro prošlo. U pravu ste, bila je tu prokleta katastrofa. Mislite da sam trebao poći za njom? Pa, griješite. Jeste li čitali Umijeće ratovanja Sun Tzua? Ja jesam. To je knjiga o vojnoj strategiji. Dobar vojskovođa zna kad valja napasti. Odličan vojskovođa zna kad se valja povući. Preustrojiti.

Rekao sam Kate što sam joj imao potrebu reći. Sada joj moram pokazati.

Postupci donose pobjedu u ratovima. Postupci iscjeljuju rane. Ne riječi. Riječi su bezvrijedne. Moje osobito u ovom trenutku vrijede koliko i pahuljice vlakana iz džepa.

Stoga... imam plan. A neuspjeh ne dolazi u obzir. Jer ovo nije usredotočeno samo na mene, na ono što ja želim. Više ne. Usredotočeno je i na ono što Kate želi. A ona želi mene. Istina je da se bori protiv toga, ali me želi. Kao i uvijek.

Njoj nitko nikada neće biti ono što joj ja mogu biti. I, prije no što mi otrgnete glavu, ne kažem to zbog svojega pretjerano razvijenog samopouzdanja. Kažem to zato što je Kate, ispod tog gnjeva, ispod povrijeđenosti... jednako zaljubljena u mene kao i ja u nju.

Dok gledam nju, kao da gledam u proketo ogledalo. Stoga neću odustati. Neću se pokolebati. Ne dok oboje ne dobijemo ono što želimo. Jedno drugo.

A znate li što još odličan vojskovođa zna učiniti?

Pozvati pričuvnu vojsku.

Činjenica je da većina muškaraca nije sposobna obavljati više poslova odjednom. To je istina.

Zato je malo muškaraca koje ćete zateći u nastojanju da pripreme cjelokupnu večeru za Dan zahvalnosti. Zbog toga se majke po cijelom svijetu vraćaju u područje katastrofe nakon što djecu na nekoliko sati ostave sa suprugom. Većina nas sposobna je istinski se usredotočiti samo na jedan zadatak odjednom.

Većina nas, ali ne ja.

Prije no što sam otišao iz ureda, nazvao sam Erin na mobitel. Ne, nisam gonič robova. Ako ste pomoćnica jednoga od najuspješnijih investicijskih bankara u New Yorku, pozivi kasno u noć sastavni su dio posla. Sada kad je moja glava izvađena iz sedmodnevnog odmora u mojoj guzici, moram ustanoviti je li mi preostao koji klijent s kojim ću raditi.

Na moju sreću, jest.

- Drew, nadam se da možeš uzgojiti treći bubreg - kaže Erin. - Jer, ako Matthew, Jack i Steven ikada istodobno zatrebaju zamjenski, morat ćeš im ih predati.

Oni su me navodno pokrivali dok sam stvarao trajno udubljenje u svojem kauču.

- Rezerviraj Jacku stol u Scoresu ovaj vikend. Na moj račun. Nema bolje zahvale od plaćene striptizete.

A o zahvali Matthewu i Stevenu ću morati razmisliti. Imam osjećaj da su striptiz barovi zabranjeni na mračnoj strani.

Nakon što mi je Erin podastrla novosti o mojem poslu, govorim joj neka mi očisti raspored i dajem joj popis stvari koje će mi sutra biti potrebne. Isplanirao sam vraški dan, ali ništa vezano uz investicijsko bankarstvo.

Kad smo završili razgovor, prolazim kroz vrata svojega stana. Isuse Kriste. Rukom pokrivam nos. Kako sam mogao sedam dana živjeti u tom smradu?

O, da, bio sam biljka.

Pozorno se osvrćem uokolo. Uz jedan zid naslagane su vreće sa smećem. Sudoper je pun prljavog posuda, a zrak smrdi po ustajalom vonju koji kroz ventilaciju vašega automobila dopire kad u prometu zapnete iza smetlarskog kamiona. Alexandra se doista potrudila počistiti, ali je i dalje katastrofalno.

Pomalo nalik mojem životu u ovom trenutku, ha? Dobra simbolika.

Odlazim u spavaću sobu, gdje mogu disati kroz nos. Sjedam na rub kreveta i zurim u telefon. Sjećate se pričuvne vojske koju sam spomenuo? Vrijeme je da je pozovem.

Uzimam telefon i tipkam broj. Nakon drugog zvona pozdravlja me umirujući glas. Savršena kombinacija snage i utjehe, pa odgovaram.

- Zdravo, mama.

Mislili ste da zovem nekoga drugog, zar ne?

Duboko u sebi ja sam mamin sin. Dovoljno sam velik muškarac da to mogu priznati. A, vjerujte mi, nisam jedini. To objašnjava mnogo, zar ne? To je razlog zbog kojega vaš dečko ne uspijeva odnijeti svoje čarape ili gaće u košaru s prljavim rubljem, jer je odrastao uz mamicu koja je sve činila za njega. Zato vam je umak za tjesteninu dobar, ali nije odličan - vaši okusni pupoljci su fino podešeni na mamin nedjeljni umak.

A osim toga, znate onu izreku: - 'Mama zna najbolje'? Da, živcira. Ali, je li točna? Bez imalo jebene dvojbe. Nikada nisam doživio da je moja majka bila u krivu. Ni o čemu. Stoga je njezino mišljenje u ovom trenutku moj najvrjedniji izvor. Ja znam što mislim da bih trebao učiniti s Kate, ali želim potvrdu da je to doista ispravno. To je nov teritorij za mene. I ne mogu si dopustiti da zabrljam. Ponovno.

Moja majka počinje govoriti o pilećoj juhi i hladnim oblozima. Ali, prekidam je.

- Mama, nisam bolestan. Barem ne onako kako misliš.

S uzdahom započinjem cijelu prljavu priču. Skraćenu inačicu za sve uzraste.

To na određeni način doživljam kao ispovijed.

Nakon što sam joj opisao ono jutro u uredu, kad sam zaribao stvar s Kate - dobro, u pravu ste, kad sam doista zasrao - moja je majka ispustila žalosno: - Oh, Drew.

Želudac mi se okrenuo od kajanja i razočaranja. Sve bih dao za vremeplov.

Završavam priču o svojem padu i objašnjavam planove da se sutra izvučem iz svega toga. Kad sam završio, ona nekoliko trenutaka šuti. A tada čini ono što bih posljednje očekivao od svoje pristojne, suzdržane majke.

Smije se. - Jako si sličan ocu. Katkad se pitam imaš li imalo moje DNK.

Zapravo nikada nisam vidio ni jednu sličnost između mojega oca i mene. Osim naše ljubavi prema poslu - poriva na uspjeh. U tom smo pogledu uvijek bili jednaki. A inače je moj otac pravi puritanac. Predan, posvećen obiteljski čovjek od glave do pete. Moja suprotnost u svakom pogledu.

- Doista?

Ona se i dalje smije. - Jednoga dana ću ti ispričati kako smo tvoj tata i ja zapravo završili zajedno na Columbiji. I iznijet ću sve prljave pojedinosti za koje on ne želi da ih doznaš.

Ako ta priča na bilo koji način uključuje seks, ne želim je čuti.

Nikada.

Što se mene tiče, moji roditelji su se u seksualni odnos upustili dva puta u životu. Jednom zbog Alexandre i jednom zbog mene. I to je to. Na određenoj sam razini svjestan da se zavaravam, ali, to je tema u kojoj bih se radije zavaravao.

- Što se tiče tebe i Kate, mislim da će biti prilično... zadržana onime što si isplanirao. S vremenom. Pretpostavljam da će isprva biti bijesna. Na to bi trebao biti spreman, Drew.

Na određeni način računam na to. Sjećate li se one tanke granice o kojoj je Matthew govorio?

- No, dušo, moram te pitati jesi li siguran? Jesi li potpuno siguran da je Kate Brooks mlada dama za tebe? Ne samo ljubavnica, nego i prijateljica, družbenica, partnerica? Moraš biti siguran, Drew. Pogrešno je poigravati se s tuđim osjećajima; ja ti to ne moram govoriti.

Sada u njezinom glasu čujem prijekor, isti koji je izražavala kad mi je bilo osam godina i kad me je zatekla u čitanju Alexandrinog dnevnika.

- Stotinu posto siguran. Kate ili... ništa.

Još sam zaprepašten istinitošću tih riječi. I, iskreno rečeno. prestravljen.

Hoću reci, i prije no što sam povalio Kate, moje zanimanje za ševu s bilo kojom drugom ženom počelo je slabjeti. Drastično. A to zapravo nije bilo zato što su žene bile loše u krevetu. Bilo je to zato što nisu bile Kate. Ako me Kate, nekim strašnim slučajem. ne bude željela, mogao bih obrijati glavu i preseliti se na vrući Tibet.

Čujem da redovnici imaju slobodnih radnih mjesta.

- Pa, dobro, tada je moj savjet sljedeći: budi neumoran. Nepopustljiv. Krajnje ustrajan u svojem nastojanju. Ako ti se samopouzdanje imalo pokoleba. Kate će to shvatiti kao znak da bi se i tvoja naklonost mogla pokolebati. Već si joj dao nekoliko razloga da ti ne vjeruje; nemoj dopustiti da joj tvoja nesigurnost da nove

razloge. Budi drag, Drew, Budi iskren. Postupaj kao muškarac kakvog sam te odgojila. Muškarac kakav znam da jesi.

Smiješim se. I tada jednostavno znam, bez dvojbe, da ću to nekako, na neki način, ispraviti.

- Hvala, mama.

Upravo kad je namjeravam pozdraviti, ona dodaje: - I, zaboga, čim raščistiš tu situaciju, želim da oboje dođete na večeru. Želim upoznati ženu koja je omotala mojega sina oko prsta. Zacijelo je iznimna.

Stotinu Kateinih slika istodobno se pojavljuje u mojim mislima...

Kate za stolom, s naočalama. Brilljantna i odlučna. Sila na koju valja računati.

Kate se smije nekom od mojih neprimjerenih komentara. Upoznaje Matthewa s Dee -Dee. Pomaže Stevenu izvuci se iz škripca.

Kate u mojemu naručju - jebeno strastveno i velikodušna. Puna povjerenja i otvorena. Ona ispod mene, iznad mene, oko mene, prati moje pokrete, moje uzdahe.

Smiješim se šire.

- Jest, mama. Doista jest.

Djeco, vrijeme je za pouku povijesti.

Nekoć davno, dok su klanovi ratovali, prije bitke su slali plemiće na bojno polje kako bi pokušali dogovoriti nenasilno rješenje. Ako su oni uspjeli iznaći kompromis, bitke ne bi bilo. Ali, ako se ne bi uspjeli dogovoriti, slijedila je bitka.

A govorim o starim bojnim sjekirama, zapaljenim strijelama i topovskom tanadi koja sječe noge u koljenima.

Da, to je prizor iz Hrabrog srca. Ali, ipak je povijesno točan.

Želim reći da se svaki cilj može ostvariti na dva načina: na teži i lakši način. U ono vrijeme ljudi su to znali. I ja znam. I zato stojim pred svojom poslovnom zgradom te čekam da uhvatim Kate prije no što uđe. Da joj pružim maslinovu grančicu. Da iznađemo mimo rješenje.

To ćemo nazvati mojim »lakšim načinom«.

I ona dolazi. Vidite je dolje niz ulicu? Očito nisam jedini koji je na posao došao spreman za rat. Kate nedvojbeno na sebi ima oklop.

Odjevena je u crni kostim s hlačama, a na nogama ima cipele s toliko visokim potpeticama da će biti oči u oči sa mnom. Kosa joj je stegnuta u čvrstu punđu, a nekoliko tankih pramenova miluje joj lice. Brada joj je podignuta, pogled hladan i hoda odrješitim, odlučnim korakom.

Jebeo veličanstvena.

Moje bilo ubrzava, a kurac mi se podiže na pola koplja, ali ne obazirem se. Istina je da je prošlo cijelo tisućljeće otkako sam ševio, ali o lome ću poslije. U ovom sam trenutku potpuno usredotočen na Kate i na svoj sljedeći potez.

Udaljavam se od zgrade i dočekujem je na pola puta - Zdravo, Kate. Jutros izgledaš osobito jestivo.

Smiješim se i pružam ljubičasti cvijet lavande. Ona ga ne uzima. Umjesto toga bez riječi prolazi pokraj mene.

Koračam unatrag tako da sam i dalje ispred nje. - Jutro, Kate. Ona me pokušava obići, ali ja joj stajem na put. I smiješim se. Ne mogu si pomoći.

- Što? Ne razgovaraš sa mnom? Doista misliš da je to izvedivo s obzirom na to da radimo zajedno?

Njezin glas je hladan i uvježban, poput robotskog. - Nipošto, gospodine Evans. Ako sa mnom želite razgovarati o poslu, rado ću komunicirati s vama. Ali, ako nije riječ o poslu, radije bih...

- Gospodine Evans? - Neće ići. - Je li ovo kakva perverzna igra uloga? Ja sam zločesti šef, a ti si seksi tajnica?

Njezina čeljust se steže, a ruka čvršće stišće aktovku.

- Ili ti možeš biti šefica, ako želiš. A ja mogu biti pokoran pomoćnik kojega je potrebno kazniti. Nedvojbeno bih se mogao ufurati u igru s gospodaricom.

Ona ispušta zvuk gađenja. I odlazi.

Lako je sustižem. - Ne, čekaj, šalim se. To je bila šala. Molim te, čekaj. Doista imam potrebu razgovarati s tobom.

Njezin je glas oštar, uzrujan. - Što želiš?

Smiješim se i ponovno joj pružam cvijet. - Večerao sam sa mnom u subotu.

Čelo joj se naboralo. - Uzimaš li kakav lijek za koji ne znam?

- Zašto pitaš?

- Zar sinoć nisam bila jasna? Zašto bi pomislio da bih ikada više izašla s tobom?

Sliježem ramenima. - Nadao sam se da ćeš jutros biti bolje raspoložena. Da ćeš, nakon što se dobro naspavaš, uvidjeti da ti se i dalje... sviđam.

Ona prezrivo puhne. - Ne nadaj se.

Čini jedan korak. A tada staje i okreće se prema meni.

- Ne, kad malo bolje razmislim, nadaj se.

Držim korak s njom dok ide prema zgradi. Imam još dvije minute, možda manje. Brzo govorim.

- Ozbiljno, Kate, razmišljao sam...

- Čudima nema kraja.

Je li uvijek bila takva pametnjakovička?

- Želim početi ispočetka. Ovaj put postupiti ispravno. Želim te izvesti. Reći ti ono što sam prije trebao reći. Kako mislim da si sjajna. Koliko si mi važna. O, i više ti nikada neću lagati.

Nikada.

Doista to mislim.

Ako me Kate za deset godina pita izgleda li joj stražnjica debelo u određenim trapericama, a izgleda, uzet ću svoj život u svoje ruke i reći »da«.

Kunem se.

Ona gleda ravno pred sebe dok odgovara: - Hvala na ponudi, ali ne prihvaćam je. Osjećati se glupo i iskorišteno ovaj tjedan mi doista nije visoko na popisu zadataka. Proživjela sam to. Ne želim ponoviti.

Blago je hvatam za lakat i okrećem prema sebi. Pokušavam je pogledati u oči, ali ona to ne želi. Glas mi je tih. I iskren.

- Kate... Uspaničio sam se. Uplašio sam se i zabrljao. To se više nikada neće dogoditi. Učim iz svojih pogrešaka.

- Kakva slučajnost. - Znakovito me odmjerava. - I ja. I tada odlazi. A ja dugo izdižem.

U redu. Teži način.

Zašto nisam iznenađen?

DVADESET I PRVO POGLAVLJE

Kad je Kate otvorila vrata zgrade, ja sam joj za petama. Čim je prešla prag, počela je glazba. A ona je stala kao ukopana.

Nazivaju se Tročlani bend. Putujući glazbenici. Doslovce. Glavnom pjevaču gitara visi preko ramena, a mikrofoni mu je pričvršćen za prsa. Bubnjar pred sobom ima pričvršćen komplet od šest bubnjeva - poput djeteta u limenom orkestru, ali mnogo bolje. Treći tip na platformi u razini struka ima kombinaciju bas gitare i klavijatura.

Zapravo i nije jadno kao što zvuči. Dobri su. Poput jednoga od onih cover bendova koji ljeti sviraju na obali Jerseyja. I sviraju pjesmu »Caught up in you« (engl. »Uhvaćen u tebi«; prim, prev.) grupe .38 Special.

Kate sike kroz zube: - Dovraga, što je ovo?

Sliježem ramenima. - Pa, ja ne znam svirati gitaru. I ne znam pjevati. Pa...

Znam što mislite. Glazba, Drew? To je veliki plan? Nije li Billy to već iskušao? Da, Warren je iskušao tu tragediju i nije uspio. Ali, ovo će biti drugačije.

Bolje.

Dulje.

Tročlani bend je pokretan. A to znači da može - i hoće - cijeli dan slijediti Kate. Pjevati joj ne jednu, nego desetke pažljivo izabranih pjesama. I ne, to nije cijeli plan. To je samo prvi korak. Slijedi još.

- Mrzim te. Ne, ne mrzi me.

Stavljam svoj neuzeti cvijet za njezino uho. - Slušaj riječi, Kate.

Pjevač pjeva o muškarcu na koljenima, koji je toliko zaljubljen da se želi promijeniti, biti bolji - biti više. Za nju.

Kate vadi cvijet iz kose i baca ga na pod. A tada se gura pokraj mene prema dizalu i ulazi.

A Tročlani bend se gura oko nje. I dalje svira.

Ona izgleda užasnuto, zar ne? Dok se vrata zatvaraju, gotovo mi je žao.

Gotovo.

Ulazim u sljedeće dizalo i uspinjem se na četrdeseti kat. Do tada u zgradi odjekuju zvukovi pjesme »Angel«, (engl. »Anđeo«; prim, prev.) Aerosmitha. Kate je očito zabranila Tročlanom bendu pristup u svoj ured. Pa se bend smjestio ispred njezinih zatvorenih vrata.

Zastajem kod Erininog stola. Ona mi pruža moju kavu.

- Dobra pjesma.

- Hvala. Je li sve spremno?

- Paljba je spremna, šefe. - Pucketa prstima. - Oh, i donijela sam ti ovo. - Pruža mi kutiju srednje veličine, punu DVD-a. Na vrhu su Zameo ih vjetar, Reci bilo što, Ljepoticu i zvijer, Casablanca, Titanic i... Bilježnica.

- Što je to?

- Istraživanje. Za tebe. Zaključila sam da bi ti moglo biti potrebno.

Smiješim se. - Što bih bez tebe, Erin?

- Ostatak života proveo nesretan i sam? Nije daleko od istine.

Uzmi si još tjedan dana godišnjeg, može?

Nosim kutiju u ured i pripremam se za drugu fazu.

Cvijeće. Mnoge žene kažu da ga ne žele. Ali, svaka žena je sretna kad ga dobije.

I zato sam organizirao da ga se svakih sat vremena isporučuje u Katein ured. Svaki put po sedam tuceta. To je po jedan tucet za svaki dan koji smo proveli odvojeni.

Romantično, zar ne? I ja mislim.

Premda znam da su bijele ivančice njezino omiljeno cvijeće, cvjećarici sam izričito rekao neka ih izbjegava. Umjesto toga sam izabrao egzotiku - bukete cvijeća jarkih boja i neobičnih oblika. Cvijeće kakvo Kate vjerojatno nikada u životu nije vidjela, s mjesta na kojima nikada nije bila.

S mjesta na koja je želim odvesti.

Poruke su isprva jednostavne i obične. Pogledajte:

Kate, žao mi je. Drew

Kate, dopusti da se iskupim. Drew

Kate, nedostaješ mi, Molim te, oprost mi. Drew

Alii, nakon nekoliko sati zaključujem da moram učiniti više. Biti kreativniji. Što mislite?

Kate, pretvaraš me u uhodu. Drew

Kate, izađi sa mnom u subotu i dat ću ti sve svoje klijente. Sve. Do jednoga. Drew

Kate, ako se bacim pod autobus, hoćeš li me posjetiti u bolnici? Drew P. S. Nastoj ne osjećati se krivom ako ne preživim. Doista.

Zadnja runda isporučena je prije četrdeset i pet minuta. Sada jednostavno sjedim za svojim stolom i čekam. Pitate se što čekam? Vidjet ćete. Kate možda jest tvrdoglava, ali nije od kamena.

Moja se vrata naglo otvaraju, ostavljajući udubljenje u gipsanoj ploči zida.

Počelo je.

- Ti me izluđuješ!

Obrazi su joj rumeni, disanje ubrzano, a pogled ubojit. Prelijepa.

Podižem obrve u nadi. - Izluđujem? Želiš mi ponovno rastrgati košulju?

- Ne. Izluđuješ me poput svrbeža gljivične infekcije kojeg se ne mogu riješiti.

Trzam se. Ne mogu si pomoći. Doista, Kriste.

Kate prilazi mojemu stotu. - Pokušavam raditi. Moram se usredotočiti. A ti si angažirao Hueyja, Deweyja i Louieja da pred vratima mojega ureda sviraju sve ljigave ljubavne pjesme iz osamdesetih!

- Ljigave? Doista? Uh. A mislio sam da si cura kojoj se osamdesete sviđaju.

Pa, učiš dok si živ.

- Ozbiljno, Drew. Ovo je radno mjesto; zacijelo nisam jedina kojoj ta buka smeta.

Dobro. Vratiti smo se na »Drew«. Napredak.

A što se tiče uznemirivanja drugih zaposlenika? Mislio sam na to. Razgovarao sam s većinom ljudi na ovom katu i rekao im za današnju zabavu. Doimalo se da im to ne smeta.

- I ja mislim ozbiljno. Kate. Ne bi trebala raditi. Trebala bi slušati. Sam sam izabrao pjesme koje sviraju. To je moja uzvišena gesta. Kako bih ti pokazao svoje osjećaje.

- Fućka mi se za tvoje osjećaje!

- Pa, to je grubo.

Ona prekriži ruke i tapka stopalom po podu.

- Znaš, nisam ovo željela učiniti, ali nisi mi ostavio izbora. Očito si previše nezreo da bi postupao kao odrasla osoba. Stoga... ću reći tvojemu ocu.

U redu.

Ona će mene tužiti tati, ali sam ja nezreo.

Mislio sam i na to. - Moj otac je sljedeća dva tjedna u Kaliforniji. Nisam previše zabrinut zbog onoga što mi može učiniti telefonom. - Ona otvara usta kako bi pokušala ponovno, ali ja nastavljam. - Mogla bi pokušati razgovarati s Frankom. Ali, on je u Hamptonima, na cjelogodišnjem igralištu za golf koje je Trump upravo otvorio. George je u svom uredu. - Ona se okreće, ali je moje sljedeće riječi zaustavljaju. - Ali, trebao bih te upozoriti... on jako voli romantiku. Na tvojemu se mjestu ne bih previše nadao. A i kum mi je.

Ona me netremice gleda. Pokušava domisliti odgovor. A meni je drago da sam uklonio sve teške predmete sa svojega stola.

Znate, one koje mi u ovom trenutku vjerojatno želi baciti u glavu.

- Ne možeš to učiniti. To je seksualno uznemiravanje. Ustajem i naginjem se preko stola. - Tuži me.

Njezina usta otvaraju se kako bi ispljunula tiradu za koju sam uvjeren da bi bila vulkanskih razmjera. Ali, prekidam je. A glas mi je miran. Razborit.

- Ili se možeš poštediti svega toga i pristati izaći sa mnom u subotu. Jedan izlazak. Jedna noć i sve ovo nestaje. Ako ni nakon toga ne budeš željela imati bilo što sa mnom, ostavit ću te na miru. Časna izviđačka.

To zapravo nije laž. Već smo ustanovili da me izviđači nisu zanimali. Rupe u zakonu, sjećate se?

Njezino se lice grči u izraz gađenja. - Nipošto. Ne dopuštam da me ucjenjuješ kako bih izašla s tobom.

Ponovno sjedam. - To je odluka snažnih. Feministička odluka koja kaže: - 'Ja sam žena, čujte kako ričem'. Ponosan sam na tebe, Kate.

Njezine se oči sumnjičavo stišću.

Pametna djevojka.

- Osim toga, jedva čekam da vidiš što sam isplanirao za sutra. Ali, neću dogovarati sastanke, moglo bi biti preglasno.

Njezin se glas podiže sa svakom riječi. Poput grmljavine oluje koja se približava. - Ti si manipulator i djetinjasti, osvetoljubivi gad!

- Ne nastojim to biti.

Ona obilazi moj stol, a ja ustajem pred njom.

- Sebičan, samoživ, egoističan gad!

- Znam.

Udara me u prsa objema šakama.

Tres.

- Da te barem nisam vidjela u onom glupom klubu!

Tres.

- Da barem nisam dobila ovaj posao!

Tres.

- Da te barem nisam upoznala!

Hvatam njezina zapešća i privlačim je bliže.

To je trenutak u kojemu se inače počnemo ljubiti.

Jeste li se veselili tom dijelu? Žao mi je. Ništa od toga. Zato jer ovdje nisam važan samo ja i moja silovita ukrućenost. Više ne. I moram to dokazati Kate.

Stoga se suzdržavam. Ali, nemojte misliti da mi je to lako, jer nije. Više od svega želim stopiti usta s njezinim i podsjetiti je koliko nam je bilo dobro. Koliko i dalje može biti dobro.

Naginjem se prema njoj i oslanjam čelo na njezino. Ona zatvara oči. Nosom očešem njezin i udišem jer mi je potrebna doza moje droge. Miriše još bolje no što pamtim. Poput toplih keksa u jebenom rajskom vrtu.

A tada šapućem: - Žao mi je jer sam te povrijedio. Nisam mislio ništa od onoga. Ni jednu jedinu riječ. Molim te, vjeruj mi.

Kate otvara oči. U tim smeđim ljepoticama vidim iznenađenje. I strah, poput srne koja je upravo nanjušila lovca. Jer, ona mi želi vjerovati. I zna da ja to znam.

Tada trepće. A pogled joj postaje tvrd. Teško je reći je li više ljuta na mene ili na sebe.

Vjerojatno na mene.

Odguruje me upirući se u moja prsa pa padam natrag na svoj stolac.

- Jebi se!

Odlučnim korakom obilazi stol i odlazi prema vratima.

- Ovdje? Sada? - Gledam u strop kao da razmatram tu mogućnost.

- Pa... u redu. Ali, budi nježna. Moj kauč je djevac.

Olabavljujem kravatu i počinjem otkopčavati košulju. Ona muca. A tada upire prstom u mene i gotovo riče. Da, jebeno uzbudljivo.

- Uh! - I odlazi iz mogega ureda. Staje pred Tročlanim bendom koji je vani čeka. - I nemojte me slijediti!

Dok nestaje niz hodnik, glavni pjevač me pogleda. Kimam.

Oni slijede Kate urlajući »Vrelinu trenutka« grupe Asia. Hej, što je? Izgledate zabrinuto. Nemojte biti. Znam što radim. Sve je to dio plana.

DVADESET I DRUGO POGLAVLJE

Kladim se da ovo niste znali, ali mnogi dečki se pale na Ariel. Znae, iz Male sirene? Osobno se nikada nisam palio na nju, ali shvaćam tu privlačnost: lijepo ispunjava svoje školjkice, crvenokosa je i najveći dio filma ne može govoriti.

Zato nisam previše uzbuđen zbog polovične erekcije koju imam dok gledam Ljepoticu i zvijer -dio zadaće koju mi je Erin zadala. Belle mi se sviđa. Seksi je. Pa... barem za crtić. Podsjeća me na Kate. Dosjetljiva je. Pametna. I ne trpi sranja od Zvijeri ni od papka s čudački velikim rukama.

Zurim u televizor dok se Belle saginje kako bi nahranila pticu. A tada se naginjem naprijed nadajući se lijepom kadru dekoltea... Idem u pakao, zar ne?

Ne mogu si pomoći. Očajan sam. Frustriran. Napaljen.

Rekao sam da ću o tome kasnije, sjećate se? Pa, sada je kasnije. Osjećam se kao protresena limenka gaziranog soka koja samo što nije eksplodirala. Znam da je moj prijašnji rekord dvanaest dana, ali ovo je drugačije.

Gore.

Naglo sam prestao. Potpuno. Nisam čak ni drkao. Ni jednom. U vražjih devet dana. Mislim da nakupljena sperma počinje utjecati na moj mozak. Kao što šećer utječe na dijabetičara.

Pitate zašto nisam upotrijebio ruku koju mi je Bog dao?

To je novo pravilo. Vlastita, samonametnuta pokora za moju glupost. Ne želim svršiti dok Kate ne svrši sa mnom. To se jučer doimalo kao dobra zamisao. Ali, nakon što sam je danas vidio, prilično sam uvjeren da će me čekanje ubiti. Ne okrećite očima.

Ne razumijete. Ako niste muško, ne možete to razumjeti. Nemate pojma koliko nam je redovito seksualno zadovoljenje važno. Ključno. Presudno važno.

Objasnit ću.

Godine 2004. na sveučilištu UCLA obavljena je anketa ne bi li se ustanovilo koliko žene vrednuju svršavanje u usporedbi s drugim dnevnim aktivnostima. Znae li što su ustanovili? Njih osam od deset

- to je osamdeset posto - je reklo da bi između seksa i spavanja izabrale spavanje.

Sveučilište NYU je iste godine obavilo vlastito istraživanje. Sa štakorima. Mužjacima su u mozak umetnuli elektrode te su u njihove kaveze postavili dvije tipke. Kad su mali sretnici pritisnuli plavu tipku, elektrode su pokrenule orgazam. Kad su pritisnuli crvenu tipku, dobivali su hranu.

Biste li pokušali pogoditi što se dogodilo sa svim štakorima?

Uginuli su.

Uginuli su od jebene gladi.

Ni jednom nisu pritisnuli crvenu tipku.

Trebam li još nešto dodati?

Kako bilo, eto me. Zaglavio sam u svojem malom kavezu bez proklete plave tipke. Ali...

Možda mogu dobiti sljedeću najbolju stvar. Zaustavljam film. A tada uzimam telefon i tipkam broj.

- Halo? - Glas joj je pospan. Promukao.

- Zdravo, Kate.

- Drew? Kako... si došao do mog kućnog broja?

- Pogledao sam u tvoj dosje.

Da, to bi trebalo biti povjerljivo, ali zatražio sam povrat usluge. Igram na pobjedu. Nikada nisam rekao da igram pošteno. Liježem na kauč dok mi u mislima plešu slike Kate na krevetu.

- Pa... što imaš na sebi?

Klik.

To je dobro prošlo. Ponovno nazivam. - Halo.

- Mislila si na mene prije no što sam te nazvao, zar ne?

Klik.

Smiješim se. I ponovno nazivam.

- Što je?

- Za slučaj da si se pitala, još ih imam.

- Što još imaš?

- Tvoje gaćice. Crne, čipkaste. U mojoj su ladici. Katkad ih držim pod jastukom dok spavam.

Izopačeno? Možda.

- Čuvaš li trofeje od svih svojih žrtava? Baš poput serijskog ubojice.

- Ne, ne od svih. Samo od tebe.

- To bi mi trebalo laskati? Više mi izaziva mučninu.
- Nadao sam se da bismo toj zbirci mogli dodati još jedne.

Klik.

Sada to jednostavno postaje smiješno. Ponovno nazivam.

- Što želiš? Tebe.

I mene.

Zaglavljane na luksuznom pustom otoku otprilike tjedan dana.

- Nemoj prekinuti. Jednostavno ću te i dalje nazivati.
- Tada ću podignuti slušalicu.

Izazov u njezinu glasu moju polovičnu erekciju pretvara u punu. Jesam li rekao tjedan dana? Mislio sam mjesec. Najmanje.

Tada dolazim k tebi. Ukopat ću se iza tvojih vrata i govoriti kroz njih. Nećeš biti osobito omiljena među susjedima.

Nekoliko trenutaka ne govori. Prošla je ponoć. Vjerojatno se pita mislim li ozbiljno. Mislim.

Tada ljutito kaže: - Dobro. Ostat ću na liniji. Imaš li razlog zbog kojega me zoveš ili me samo želiš uzrujavati - još više?

Govorim joj голу, iskrenu istinu. - Samo sam ti želio čuti glas.

Još nedavno sam mogao svratiti u Katein ured kad god sam želio. Mogao sam razgovarati s njom. Gledati je. Slušati je.

To mi nedostaje. Jako.

- Što radiš? - pitam.

- Radim.

- I ja. Na određeni način. Na čemu ti radiš?

- Na ponudi za novog klijenta. Jeffreyja Daviesa. Onog milijunaša? Nije li on... ono, lud?

- Da, vrlo je ekscentričan.

Čuo sam da je jebeni luđak. Poput onih fanatika Zvezdanih staza koji znaju klingonski jezik ili si daju kirurški oblikovati uši ne bi li izgledali kao gospodin Spock.

- Što ga zanima?

- Tehnologija. Točnije, znanstvena istraživanja produljivanja života.

Glas joj je sada opušten. Normalan. Gotovo prijateljski.

- Imam neke poznanike u kriogenici. Mogu te povezati. Trebali bismo razgovarati o tome uz većem u subotu.

- Pokušavaš li me podmititi?

- Ili bi radije doručak? Odgovara mi i ručak.

U tom trenutku pristao bih i na laganu podnevnu užinu. Ona prezrivo puše. To nije smijeh, ali je blizu. - Odustani, Drew.

Smiješim se iako ona to ne vidi. - To se neće dogoditi. Mogu zauvijek nastaviti s ovime. Zapanjujuće sam izdržljiv - ali, to već znaš.

- Trebam li ponovno prekinuti? Cvilim: - Ne. Bit ću dobar.

Okrećem se na bok. U mojemu stanu vladaju polumrak i tišina. Osjećam ga... intimno. Poput jednoga od onih kasnih noćnih razgovora koje ste u srednjoj školi vodili ispod pokrivača jer u to doba niste smjeli telefonirati.

- Dakle, što ćeš za Božić?

U njezinu glasu čujem osmijeh dok odgovara. - Mama mi dolazi u posjet. I Dee-Dee, pa ćemo zajedno izaći na božićnu večeru. A tada moj najam sljedeći mjesec istječe pa namjeravam tražiti stan dok je mama ovdje. Nadam se da će je New York zadiviti. Možda pronađem stan koji će je namamiti da ostane.

- Što je s Warrenom? Je li on kod Delores? Ne želimo podle napade, zar ne?

Njezin je ton ponovno napet dok mi govori: - Iako te se to ne tiče, Billy se prije tri dana odselio u Los Angeles.

Pa, to me doista potiče da ustanem i otplešem ples sreće oko stola u blagovaonici.

- Vi i dalje... razgovarate?

- Poslat će mi e-mail kad se smjesti. Da mi javi kako je.

- Kate... što se onoga dana u uredu dogodilo između vas? Trebao sam imati muda i saslušati je toga dana. Tada sam trebao postaviti to pitanje. A tada sam mislio kako će biti lakše glumiti da mi nije stalo nego čuti nju kako govori da joj nije stalo. Bio sam u krivu.

Dok odgovara, zvuči tužno. I iscrpljeno. - Razgovarali smo, Drew. Rekla sam mu da ga volim, da će ga dio mene uvijek voljeti. Rekla sam mu i kako znam da on voli mene. Ali da više nismo... zaljubljeni. Ne onako kako bismo trebali biti... već dugo. Bilo je potrebno neko vrijeme, ali se Billy naposljetku složio sa mnom. I - uzrujano ispuhuje - ne znam zašto ti to uopće govorim.

Na trenutak oboje šutimo. A tada se jednostavno ne mogu suzdržati.

- Ja sam zaljubljen u tebe. Kate.

Ona šuti. Uopće ne odgovara. A moja se prsta stežu jer znam zašto.

- Ne vjeruješ mi, zar ne?

- Mislim da si izvrstan lažljivac kad to želiš biti, Drew.

Jao. Dakle, lako je kad legneš onako kako si prostro, ha? Šugavo.

Ali, glas mi je čvrst. Odlučan i jebeno nepokolebljiv, - Sada ti ne lažem. Kate. Ali, to je u redu. Učini što moraš učiniti. Psuj me, udaraj me - ispuši se. Izdržat ću. Jer, što me više odguruješ, to ću se jače boriti kako bih ti dokazao da sam iskren. Da ne idem nikamo i da se moji osjećaji prema tebi neće promijeniti. A tada ću ti jednoga dana, možda ne uskoro, ali jednoga dana, reći da si ti Kate Brooks, ljubav mogega života, a ti nećeš ni najmanje sumnjati da je to istina.

Kate se nakon nekoliko trenutaka nakašlje. - Trebala bih prekinuti. Kasno je. A imam još mnogo posla.

- Da, U redu. I ja.

- Laku noć. Drew.

Smiješim se. - Mogla je biti laka. Ali, ti si na drugom kraju grada.

Ona se smije. Kratko i prigušeno, ali iskreno. I prilično sam uvjeren da je to najbolji zvuk koji sam ikada čuo.

- Lijepo sanjaj. Kate. Znaš, sebe i mene. Gole.

Klik.

DVADESET I TREĆE POGLAVLJE

Najvažnija utakmica u karijeri bacača početnika nije njegov debi. Najvažnija je sljedeća utakmica. Drugi nastup. Mora dokazati da je dosljedan. Pouzdan.

Danas je moja sljedeća igra. Danas ću Kate pokazati da me se neće riješiti i da sam vraški dobar ključni igrač. Počeo sam s nečim jednostavnim. Elegantnim. S nečim manje nametljivim od Tročlanog benda. Naposljetku, ne morate uvijek baciti nuklearnu bombu da biste dobili rat.

Dao sam napuniti Katein ured balonima. Tisućama njih.

Na svakom je ispisano ŽAO MI JE. Previše? I ja mislim da nije.

A tada sam naručio da joj se u ured isporuči jedna sitnica. Iz draguljarnice Tiffany. Mala plava kutijica s porukom:

Ti moje već imaš.

Drew

U kutiji je lančić od platine, a na njemu besprijekorno dijamantno srce od dva karata.

Sentimentalno? Dakako. Ali, žene vole ta sentimentalna sranja. Barem tako govore filmovi koje sam gledao do prokleta tri sata ujutro.

Nadam se da će oboriti Kate s nogu. Ravno na leđa - i uvjeren sam da vam ne moram govoriti koliko mi se sviđa u tom položaju.

Samo se šalim.

Donekle.

A osim toga, imam osjećaj da Kate nije navikla dobivati darove, barem ne tog kalibra. A trebala bi biti. Zaslužuje da je se razmazi. Zaslužuje imati fine stvari. Lijepe stvari. Stvari koje si njezin glupavi bivši dečko nije mogao priuštiti i koje joj se vjerojatno ne bi sjetio darovati.

Stvari koje joj ja mogu darovati. I hoću.

Želio sam biti ondje kad ga otvori. Da vidim izraz njezina lica. Ali, imam sastanak.

- Andrew Evans. I dalje naočit kao sam vrag. Kako si, dječaće?

Vidite tu ženu koja me grli u momemu uredu? Da, ženu kestenjaste kose i plavih očiju koja i u pedesetim i dalje odlično izgleda? Bila mi je učiteljica u šestom razredu. U to vrijeme koža joj je bita glatka i meka kao i njezin irski naglasak. A njezino je tijelo preklinjalo za grijeh. Za mnogo, mnogo grijeha.

Bila je prva ženska osoba u koju sam se zaljubio. Prva žena o kojoj sam masturbirao. Moja prva maštarija o starijoj ženi, u stilu gospode Robinson.

Sestra Mary Beatrice Dugan.

Da, dobro ste me čuli - ona je časna sestra. Ali, ne bilo kakva časna sestra, dječice. Sestra Beatrice bila je sestra koju bih rado poševio. To ne moram podrobnije objašnjavati, zar ne?

U to vrijeme bila je najmlađa časna sestra koju je itko od nas vidio - drugačija od onih ogorčenih vještica u crnim haljinama, koje su izgledale dovoljno staro da su bile prisutne dok je Isus bio živ. Činjenica da je bila časna sestra - zabranjena - i da je imala moć nad nama zločestim katoličkim dječacima, samo je pojačavala erotičnost cijele situacije.

Drage volje bih joj dopustio da me istuče ravnalom.

I nisam bio jedini koji je tako mislio. Pitajte Matthewa.

Kad nam je bilo trinaest, Estelle je primijetila da se Matthew trza u hodu. On se žalio i za pomagao dok ga je vodila liječniku, koji mu je odmah dijagnosticirao SOP.

Sindrom ojednog penisa.

Liječnik je rekao Estelle kako je to stanje prouzročeno predugim nošenjem mokrih kupaćih gaća. A ona mu je povjerovala, lako je bio studeni. Matthewov kurac je doista bio prekriven bolnim ojedinama, ali ne zbog jebelih kupaćih gaća.

Bilo je to zbog sestre Beatrice.

- Vi ste prelijepi kao i uvijek, sestro B. Jeste li već odlučili napustiti red?

Ne idem u crkvu. Više ne. Svakakav sam, ali doista nisam licemjer. Ako ne namjeravate igrati po pravilima, ne dolazite na sastanke tima. No, tijekom godina sam ostao u vezi sa sestrom Beatrice. Ona je sada ravnateljica škole St. Mary's, a moja obitelj je uvijek davala velikodušne donacije.

Tapša me po licu. - Drzak dečko.

Namigujem joj. - Ma, hajde, sestro, budite poštenu. Bog vas je imao, koliko? Trideset godina? Ne mislite li da je vrijeme da i nama drugima date priliku?

Ona odmahuje glavom i smiješi se. - Ah, Andrew, tvoj šarm bi i sveticu lišio krijeposti.

Pružam joj šalicu čaja pa sjedamo na moj neoskvrnuti kauč.

- Iznenadio me je tvoj poziv. I doista sam znatiželjna. U kakvu si se rupu zakopao, dječake?

Jučer sam je nazvao. I rekao joj da mi je potrebna njezina pomoć.

Imam osobu s kojom bih volio da porazgovarate. Njezine oči bijesnu. - Dakle, je li to prijateljica? Smiješim se. - Da. Katherine Brooks.

- Uvijek si bio od onih koji ljube djevojke i potom ih rasplaču. A o čemu bi želio da razgovaram s gospođicom Katherine? Nisi je doveo u drugo stanje, zar ne?

- Kriste, nisam.

Ona strogo podiže obrvu.

- Oprostite.

Ona kima, a ja nastavljam. - Mislio sam da biste mogli razgovarati s njom o... opraštanju. O drugim prilikama. O otkupljenju.

Ona otpija gutljaj čaja i izgleda zamišljeno. - Griješiti je ljudski, opraštati božanski.

Upravo tako. Namjeravao sam poslati Matthewa i Stevena da se zauzmu za mene. Ali, oni su previše pristrani. Ne bje uvjerali. I prije no što pitate, ne, nikada ne bih poslao Kuju. Previše rizično. U pogledu uvjerljivosti moja sestra je nalik lavu kao kućnom ljubimcu. U jednom trenutku je umiljat i razigran, ali što ako naćinite pogrešan potez? Oderat će vam lice.

Sestra Beatrice je vjernica. Ljubazna. Iskrena. Ako itko može uvjeriti Kate da su muškarci sposobni promijeniti se, da sam ja to sposoban, to je ona. Ne Škodi ni to što me obožava gotovo kao i žena koja me je rodila.

- A kome bi ta mlada dama trebala oprostiti? Podižem ruku. - Ja sam taj.

- Bio si hulja, zar ne?

Potvrдно sliježem ramenima. - I od tada se pokušavam iskupiti na sve načine kojih sam se sjetio - izuzev tetoviranja njezinog imena na guzici te golog trčanja po stadionu Yankeesa.

To sam čuvao za sljedeći tjedan.

- Andrew, muškarci često žele ono što više ne mogu imati. Voljela bih misliti da ti nisi taj tip. Dakle, ako porazgovaram s tom mladom damom i uvjerim je da ti ponovno povjeri svoje srce, što kaniš učiniti s njime?

Gledam njezine plave oči. I progovaram bez traga sumnje.

- Bit će mi dragocjeno. Učinit ću što god moram kako bih je usrećio. Koliko god će mi dopuštati.

Lice sestre Beatrice polako se razvlači u osmijeh. - A kažu da se čuda više ne događaju. - Ona odlaže šalicu i ustaje. - Doima se da imam božji zadatak za obaviti. Gdje skrivaš tu dragu djevojku? Očekuje li me?

Bio sam toliko slobodan da sam razgovarao s Kalvinom tajnicom. Ona očekuje nekoga. Samo ne zna da ste to vi.

Ona se smije. - Ne misliš da će se malo nakostriješiti?

- Možda hoće. Ali, neće se iskaliti na vama. Sve to će sačuvati za mene.

Odlazimo prema vratima.

- Andrew, jesi li pokušao moliti? Molitva je moćna.

- Mislim da su vaše molitve ovih dana nešto moćnije od mojih. Ona se smiješi i dodiruje moj obraz poput majke.

- Svi smo mi grješnici, dječaće. Samo što neki od nas u tome uživaju više nego drugi.

Smijem se dok otvaram vrata.

A tada osmijeh nestaje s mogega lica jer opažam Erinina leđa. Raširenih ruku stoji ispred mogega ureda. Onemogućuje ulaz. Ženi koja je pred njom.

I koja je slučajno Delores Warren.

Nakon što je Erin otpratila sestru B. u Katein ured, okrenuo sam se prema Delores. Na sebi ima crni steznik, uske kožne hlače i crvene štikle. Ako tako odlazi na posao, ne mogu jebeno ni zamisliti što nosi u spavaćoj sobi. Zacijelo je zanimljivo.

Steven nam prilazi gledajući prilike koje odlaze niz hodnik.

- Je ti to bila sestra Beatrice?

- Jest.

On kima u znak divljenja. - Lijepo. Vidite. Časna sestra koju bismo poševili. Rekao sam vam. Zlobno se smiješi Delores. - Hej, Dee, je ti ti Matthev pričao o sestri B.?

- Ponešto. Prošli tjedan me je u crkvi upoznao s njom.

Za razliku od mene, Matthew i dalje redovito odlazi u crkvu. On voli da sve njegove baze budu pokrivena, za svaki slučaj.

Steven se smiješi šire. Poput malog djeteta koje se sprema tužiti brata.

- Je li ti pričao o SOP-u?

Njezino se čelo mršti. - Što je SOP?

- Pitaj Matthewa. On će ti reći. Na određeni način je stručnjak za to.

- Gurka me laktom. - Alexandra i Mackenzie kasnije dolaze. Želiš s nama na ručak?

Češem se iza uha. - Ne mogu. Imam sastanak... s jednim tipom... u vezi nečega.

Posrijedi je nebeski pisar. U četiri sata trebao bi preletjeti iznad naše zgrade. Samo moram domisliti što će napisati. Ali, ne želim da Delores to dozna. Ne želim da upozori Kate.

Steven kima. U redu, Vidimo se.

Gledam Delores u oči. I upućujem joj jedan od svojih klasičnih osmijeha.

Ona me samo gnjevno gleda. Zacijelo gubim šarm.

- Moramo razgovarati.

Samo su dva razloga zbog kojih bi Delores Warren u ovom trenutku mogla željeti razgovarati sa mnom. Ni jedan od njih nije ugodan.

Pokazujem prema svojem uredu. - Uđi.

Zacijelo se tako osjećate kad pozovete vampira u kuću.

Sjedam za svoj stol. Ona stoji.

- Što mogu učiniti za tebe, Delores?

- Samokastracija bi bila super. Ali, zadovoljit ću se i skokom s mosta. Čujem da je Brooklynski lijep u ovo doba godine.

O, da, ovo će biti zabavno.

- Osim toga.

Ona se oslanja rukama na moj stol i naginje se nad njega poput zmije spremno za napad. - Možeš prostati ševiti moju najbolju prijateljicu u mozak.

To nije problem. Katein mozak nije dio tijela koji u ovom trenutku želim ševiti. Mislite li da bih joj to trebao reći? Vjerojatno ne.

- Ne znam o čemu govoriš.

- Govorim o onome prošli tjedan, kad si se prema njoj ponio kao prema upotrijebljenom kondomu. A sada odjednom cvijeće, glazba i ljubavne poruke.

Čula je za njih, zar ne? To je dobar znak.

- Pa mislim da si podvojena ličnost, što je prouzročeno uzročnicima sifilisa koji bjesne u tvom krvotoku, ili voliš dobar izazov. Kako bilo, odustani, seronjo. Kate nije zainteresirana.

Izazovi me ne zanimaju. Kad me je Kate otpilila one prve večeri u REM-u, jesam li išao za njom? Nisam, igrao sam na sigurno. Na lak izlaz.

Ili, u tom slučaju, na dvostruku igru.

- Nemojmo zavaravati jedno drugo. Oboje znamo da je Kate veoma zainteresirana. Ti ne bi toliko žarko željela razderati me da nije. A što se tiče tvojih drugih briga, ne igram mentalne igre. A vani je cijeli red žena koje su spremne zadovoljiti me kako god poželim. Ovdje se ne radi o ševi.

Naginjem se nad svoj stol. Moj ton je izravan i uvjerljiv, kao da je ona neodlučna klijentica. Koju moram pridobiti na svoju stranu. - Priznajem da su me moji osjećaji prema Kate zatekli nespremnom i isprva sam loše postupao. Zato činim sve ovo - kako bih joj pokazao da mi je stalo do nje.

- Stalo ti je do vlastitog kurca. To doista ne mogu osporiti.

Ona sjeda nasuprot meni. - Kate i ja smo poput sestara. I prisnije. Ona nije cura za jednu noć nikada to nije bila. Ona je za veze. Menije vrlo važno da je ona s nekim tko s njom postupa ispravno. S muškarcem.

Potpuno se slažem. Većina muškaraca dala bi ruku ili nogu za malo sočne akcije »cura s curom«. To je uzbudljivo, jako. Ali, kad je posrijedi Kate? Nju ne namjeravam dijeliti. Ni s jednim spolom.

- Kad sam zadnji put provjerio, bio sam to.

- Ne. Ti si pohotni pas. Njoj je potreban dobar muškarac. Fin muškarac.

Dobri muškarci su dosadni. Potrebno vam je malo lošega da bude zabavno. A fini dečki? Fini dečki nešto skrivaju.

Susjedi Jeffreyja Dahmera mislili su da je on fin dečko. Sve dok nisu pronašli one glave u njegovu zamrzivaču.

Ona prekriži ruke, a glas joj postaje trijumfalan. Kao da likuje. - A ja poznajem nekoga tko je savršen za nju. Radi u mojemu laboratoriju. Pametan je. Duhovit. Ime mu je Bert.

Bert?

Zar me zajebava? Koji perverznojak u današnje vrijeme svojemu sinu daje ime Bert? To je jednostavno okrutno.

- On će zabaviti Kate. Namjeravam im dogovoriti sastanak ovaj vikend.

A ja se namjeravam lisicama pričvrstiti za Katein gležanj i progutati ključ. Da vidimo kako će Bert zabavljati Kate, dok će me ona vući uokolo kao sijamskog blizanca.

- Imam bolju ideju. Što kažeš na izlazak u parovima. Ti i Matthew, ja i Kate. Družiti ćemo se. To će mi omogućiti da ti pokažem koliko smo Kate i ja savršeni jedno za drugo.

- U redu, sada zvučiš kao uhoda. Imao si svoju priliku, zabrljao si i pomiri se s time. Izaberi neki drugi broj iz svoje male crne knjižice i ostavi Kate na miru.

Ustajem. - Suprotno onome što sada misliš, nisam serijski gad. Ne zavodim žene - ne moram. Želiš da se ispričam Kate? Ispričao sam se. Želiš jamstvo da je više nikada neću povrijediti? Mogu ti ga napisati, i potpisat ću ga krvlju ako će te to zadovoljiti. Ali, nemoj tražiti od mene da je ostavim na miru jer neću. Ne mogu.

Ona se ne miče. Lice joj je mirno i ukočeno poput gnjevnog kipa. A moj argument je nije nimalo omekšao.

- Je li ti Matthew rekao kakav sam bio? Izgledam li kao tip koji silazi s uma zbog bilo koje žene? Zaboga, Delores, jaje jebeno obožavam.

Ona puhne. - Danas. Danas je obožavaš. Ali, što će biti ako ona popusti? Kad novost splasne, a seks postane nezanimljiv? I kad ti se u životu pojavi neka druga kuja koja će se tjerati, a ti joj poželiš onjušiti stražnjicu?

Seks ne može postati nezanimljiv. Ne ako to radite kako valja.

- Ne želim ni jednu drugu. I mislim da se to neće promijeniti... nikada.

- Mislim da sereš.

- Uvjeran sam da to misliš. Da si se ti poigrala Matthewom kao što sam ja to učinio s Kate, i ja bih tebe otpisao. Ali, tvoje mišljenje ne mijenja ono što Kate želi. A duboko u sebi želi mene, iako to još neće priznati.

- Možeš li biti umišljeniji? Možda imaš novac, ali profinjenost ne možeš kupiti. Ni čestitost. Nisi ni blizu onome što bi bilo dovoljno dobro za Kate.

- Ali, misliš da tvoj bratić jest?

- Ne, ne mislim. Billy je nezrela budala i taj je odnos dugo bio isprazan. Tijekom godina sam joj to pokušala reći. Pokazati joj da su ona i njihov odnos više postali prijateljstvo nego istinska ljubav. Ali, do tada su se životi naših obitelji toliko isprepleli da mislim da su se oboje plašili podignuti prašinu i izgubiti više od te veze. Ali, on ju je volio, voli je. U to sam uvjerena. Samo je svoju gitaru uvijek volio više.

Ona počinje hodati amo-tamo ispred mog stola. Poput profesora u predavaonici.

- Vidiš, Drew, tri su vrste muškaraca na ovom svijetu: dječaci, dečki i muškarci. Dječaci, poput Billyja, nikada ne odrastu, nikada se ne uozbilje. Mare samo za sebe, za svoju glazbu, za svoje automobile. Dečki, poput tebe, potpuno su usredotočeni na brojke i raznovrsnost. Kao na traci, veze za jednu noć, jedna za drugom. I imamo muškarce, poput Matthewa. Nisu savršeni, ali žene ne cijene samo prema njihovoj fleksibilnosti i snazi sisanja.

Ne griješi. Trebali biste je poslušati.

Ali, jedino što ne shvaća jest da dečko katkad ne može postati muškarac dok ne sretne pravu ženu.

- To ne možeš tvrditi. Jedva da me poznaješ.

- Oh, poznajem te. Vjeruj mi. Začeo me je tip poput tebe. Sranje. Problemi s tatom. Te su najgore.

- Kate i ja se brinemo jedna o drugoj - nastavlja. - Uvijek smo se brinule. I neću dopustiti da ona bude još jedan zarez na okviru tvojega kreveta prekrivenog spolnim bolestima.

Jeste U ikada lupali glavom u zid? Niste?

Dobro gledajte. Evo kako to izgleda.

Ona to nije. To ti pokušavam reći! Na kojem jebenom jeziku to želiš čuti?

- Ne znam. Govoriš li ijedan osim seratorskog?

Stišćem korijen svojega nosa. Osjećam se kao da mi prijete prsnuće ancurizme.

- U redu, gledaj, ne vjeruješ mi? U redu. Razgovaraj s Matthewom. Njemu vjeruješ, zar ne? On ne bi želio da se poigravam s najboljom prijateljicom njegove djevojke da ne mislim ozbiljno.

Ona maše rukom. - To ništa ne dokazuje. Penis se drže zajedno.

Isuse, Marijo i Josipe.

Rukama trljam lice. A tada duboko udišem kako bih se smirio. Vrijeme je da se otvorim. Da stavim karte na stol. Da izvedeni očajnički potez.

Prilazim prozoru i nastojim se sabrati gledajući promet duboko dolje, i dalje ga gledam dok joj govorim: - Znaš li što sam jučer vidio dok sam dolazio na posao? Vidio sam trudnicu kako ulazi u taksu.

Trudnice sam nekoć smatrao pomalo grotesknim. Izobličnim. Trebali ste vidjeti Alexandra. Dok je bila trudna s Mackenzie, izgledala je kao da je pojela cijelo prase za doručak. A kako je jela u to vrijeme, to je doista i mogla.

- I mislio sam samo kako bi Kate ljupko izgledala kad bi bila trudna. I kako bih želio raditi neke stvari za nju. Kao... ako bi bila bolesna, ja želim biti onaj tko će joj pripremiti čaj i donijeti rupčiće. Zanima me kako je zadobila onaj mali ožiljak na bradi i plaši li se paukova... te o čemu noću sanja. Sve. To je suludo, nemoj misliti da to ne znam. To mi se još nikada nije dogodilo. I ne želim da mi se više ikada dogodi - s bilo kim drugim. Samo s Kate.

Okrećem glavu od prozora i gledam je u oči. Ako se ikada u šumi nađete licem u lice s ljutitom mamom medvjedicom, uvijek je bolje gledati je u oči. Pobjegnute li? Vama će nahraniti svoje mladunče. Ruku po ruku. Ali, ako se zauzmete za sebe, mogli biste izvući živu glavu.

- Želiš čuti da me je Kate smotala? Jer jest. Bacila me je na koljena i u njezinoj sam vlasti, i ne želim se osloboditi.

Nakon toga oboje šutimo. Delores me netremice gleda. Neko vrijeme. Na momemu licu traži... nešto. Nisam sasvim siguran što

traži, ali prepoznajem trenutak kad je to pronašla. Jer, u njezinim se očima nešto mijenja. Postaju blaže. Samo malo. A ramena joj se opuštaju. I tada kima.

- U redu.

U nekim bitkama nema pobjednika. Katkad je primirje najbolje čemu se dobar vojskovođa može nadati.

- Kate sama donosi svoje odluke - kaže. - A ako se ispostavi da su te odluke loše, pomažem joj počistiti nered. Jer, to najbolje prijateljice čine - pomažu zakopati truplo.

Ustaje. Prelazi nekoliko koraka prema vratima. A tada staje i okreće se uprijevši prst u mene.

- Samo upamti jedno, prijatelju. Ne zanima me je li prošlo deset dana ili deset godina, motrit ću te. I ako ikada doznam da si je zajebao, požalit ćeš. A ja radim u laboratoriju, Drew. S kemikalijama. S kemikalijama bez mirisa i okusa, od kojih ti se jaja mogu zauvijek toliku smanjiti da ćeš se morati početi zvati Drewsilla. Je li jasno?

Matthew je sišao s jebenog uma. Delores Warren je zastrašujuća. Nedvojbeno ima luđački potencijal. Ona i Alexandra bi se trebale družiti.

A taj je plan promislila previše dobro za moj ukus.

Teško gutam. - Kristalno.

Ona ponovno kima. - Drago mi je da se razumijemo. S tim riječima odleprša iz mogega ureda. A ja se rušim na svoj stolac i gledam u strop.

Ova veza me iscrpljuje. Osjećam se kao da sam istrčao maraton. S preponama.

Ali, znate što. Prilično sam uvjeren da je cilj na vidiku.

DVADESET I ČETVRTO POGLAVLJE

Nakon Deloresinog odlaska uzimani svoju aktovku i odlazim. Na sastanak s nebeskim pisarom. Još moram domisliti kako da namamim Kate na krov. Kad smo kod Kate...

Biste li na odlasku svratili do njezina ureda? Da vidite kako se ona i dobra sestra slažu?

Njezina vrata su otvorena. Oslanjam se rukama na dovratnik i nagnjem unutra. Vidite li je kroz balone? Sjedi za svojim stolom i ruke drži sklopljene na njemu, a na licu joj je zaglavio osmijeh dok poslušno kima na ono što sestra Beatrice govori.

- Dame. Kako ste ovog poslijepodneva?

Kate se okreće prema meni. Glas joj je napet. - Drew. Tu si. Upravo sam mislila na tebe - iz naći na na koji stišće ruke zaključujem da je razmišljala o tome kako me davi - dok mi je sestra Beatrice pripovijedala zanimljivu priču o staklenim kućama. I kako oni od nas koji žive u njima ne bi trebati bacati kamenje.

I dalje se smiješi. Ali, njezine oči govore nešto posve drugo.

Pomalo je jezivo.

Znate kako se onaj starac u Teksaškom masakru motornom pilom smiješi neposredno prije no što zakolje onu djevojku? Da, otprilike tako.

Sestra Beatrice gleda u strop. - U Božjim smo očima svi nesavršeni. Katherine, draga, smijem li se poslužiti tvojim zahodom? Priroda zove.

- Dakako, sestro. - Ustaju, a Kate otvara vrata zahoda.

A čim su se vrata zatvorila. Nasmiješena Kate je nestala. Na njezino mjesto došla je Bijesna Kate. Odlučnim korakom ide prema meni.

A baloni bježe glavom bez obzira.

- Pitat ću te samo jednom, a ako mi budeš lagao, kunem se da ću dopustiti Delores da te otruje.

- U redu.

- Je li ona prava redovnica? Ili glumica koju si angažirao? Smijem se. Toga se nisam sjetio. - Ne, prava je. Kate nije zadovoljna. -

Zaboga, Drew! Časna sestra? Jebena časna sestra? To je nisko. Čak i za tebe.

- Mislim da je sada zapravo nadstojnica.

Naginjem joj se bliže jer... pa, samo zato što mogu... i osjećam miris njezina losiona. Jako. Odupirem se porivu da spustim nos na njezinu kožu i njušim poput ovisnika o kokainu.

- Postoji li razina na koju se nećeš spustiti kako bi dobio ono što želiš?

Ne. Zao mi je. Ne postoji. Nemam ništa protiv toga da se spustim i uprljam.

Zapravo, tako mi se više sviđa.

- Očajna vremena... morao sam pozvati artiljeriju.

- Želiš vidjeti artiljeriju? Čim ta leteća redovnica ode iz mogega ureda, pokazat ću ti artiljeriju! Ne mogu vjerovati...

Bože, lijepa je. Hoću reći, pogledajte je. Nalik je vulkanu u erupciji - silovita, vatrena i zadivljujuća. Ako ne pronade način da se poružni, mnogo ću vremena provoditi ljuteći je.

A to na kraju možda i neće biti osobito loše. Gnjevan seks je sjajan.

Prekidam Kateino bješnjenje. - Koliko god je ovaj razgovor bio uzbudljiv, a vjeruj mi, itekako je bio, moram na sastanak.

Prije odlaska pokazujem njezin goli vrat. - Hej, zašto ne nosiš ogrlicu?

Ona prekriži ruke i ponosno se nasmiješi. - Darovala sam je sestri Beatrice. Za prikraćene. To je dobro odigrala, zar ne? I ja znam igrati.

- To je vrlo velikodušno. Dakako, morat ću ti je nadomjestiti. Nećim... većim. Sutra očekuj još jednu dostavu.

Njezin se osmijeh preokreće. A onda udara odmetnuti balon koji joj se našao na putu.

I tada mi zalupi vratima pred nosom.

Čekam dvije sekunde, a tada kroz njih vičem: - U redu. Vidimo se kasnije, Kate. Želim ti ugodan razgovor.

Iznutra čujem glas sestre Beatrice: - Zar je Andrew već otišao? Doista je drag dječak. I predan, kad se nečemu posveti. Ispričovijedat ću ti kako je oplijevio samostanski vrt. Priča je duga, ali imamo cijelo poslijepodne. Vidiš, u blagovaonici je bila jedna motika...

Promet je bio doista gadan. Ali, uspio sam dogovoriti pojedinosti s nebeskim pisarom. Odijevao se kad sam otišao. Sada imam upravo dovoljno vremena da stignem u Katein ured i odvedem je na krov. Ako ne bude željela počti, jednostavno ću je podignuti i odnijeti. Iako bih se bolje osjećao kad bih imao Štitnik.

Kate je nedvojbeno od onih koje se riču.

Trčim kroz predvorje i pritišćem gumb dizala. Ali, ono što opažam kad se vrata otvore zaustavlja me na mjestu.

Ondje je Kuja s Mackenzie. A moja nećakinja u svojim savršenim ručicama drži uzice. Desetke njih. Uzice kojima su svezani baloni. Kateini baloni.

- Juho me.

- Pa, lijepo dočekuješ svoju sestru punu ljubavi i njezinu kćer. Zar sam to naglas rekao? Nije važno.

Sranje, sranje, jebeno sranje.

Ovo je loše, vrlo loše. Loše poput najjačeg tornada, osim što je moja sestra sposobna za sobom ostaviti veću štetu.

- Zdravo, ujače Drew!

Smiješim se. - Zdravo, dušice. - A tada se mrštim. - Alexandra, dovraga, što si učinila?

Njezine se oči nevino razrogače. Kao da je iznenađena. - Ja? Došla sam na ručak sa svojim Suprugom. Je li to zločin?

Dok sam bio u višim razredima osnovne škole, klinac po imenu Chris Whittle iznebuha me je odalamio dok sam izlazio sa sata trigonometrije. Spetljao sam se s njegovom djevojkom. Imala je darovite ruke.

Kako bilo, Alexandra je sutradan posjetila Chrisa, koji se zbog toga upisao u hlače.

Doslovce.

Vidite, prema Kujinom kodeksu, ona me može mučiti koliko god želi, ali nikome drugome to nije dopušteno. Uviđate li sada zašto sam zabrinut?

- Bila si kod Kate, zar ne?

Mackenzie odgovara umjesto nje. - Jesmo, ujače Drew! Ona je super. Kate mi je dala ove balone i kalkulator! Vidiš? - Drži ga iznad glave kao pehar Stanley kupa, a ja ne mogu suspregnuti osmijeh.

- To je super, Mackenzie.

Tada ponovno gnjevno gledam Alexandra. Ona nije zabrinuta. - Rekao si da želiš da Mackenzie upozna Kate.

Znate li što će dvije skotne ženke hrčka napraviti ako ih stavite u isti kavez? Pojest će jedna drugu. Ženski hormoni su poput nedetoniranih bojevih glava. Jednostavno se nikada ne može znati kad će eksplodirati.

- Da, želio sam da Mackenzie upozna Kate. Nisam želio da ti upoznaš Kate dok ne izgladim prokletu stvar.

Mackenzie iz svoje naprtnjače vadi staklenku za nepristojne riječi i podiže je. Stavljam dva dolara u nju.

Ona gura nos u otvor staklenke i tada me namršteno pogleda. - Ovaj... ujače Drew? Ružne riječi više ne koštaju jedan dolar. Koštaju deset.

- Deset? Otkada?

Ona je uzbuđena. - To je Kateina ideja. Kaže da je makonomija loša.

Što je, dovraga, makonomija?

- Ona to zove in... in...

- Inflacija - s osmijehom završava Alexandra.

- Da, to. Inflacija. Odlično. Hvala, Kate.

Podižem obrve i gledam Mackenzie. - Primaš li American Express? Ona se smije. Plaćam svoju kaznu gotovinom. - Što kažeš na to da ostatak zbrojiš na svojem kalkulatoru, dušo?

Bit će joj potreban. Imam osjećaj da će me ova mala rasprava dovesti u troznamenasti iznos.

- Što si rekla Kate? - pitam Alexandra.

Ona sliježe ramenima. - Razgovarale smo, kao žena sa ženom. Pozvala sam je na njezinu poslovnu razboritost. To je dobro prošlo. Doista ne moraš znati sve pojedinosti.

- Zašto meni ne dopustiš odlučiti što moram znati. S obzirom na to da jebeno uopće nisi trebala razgovarati s njom.

Tap-tap-tap, čuje se kalkulator.

- Nezahvalan si? Samo sam ti pokušavala pomoći.

I doktor Kevorkian je samo pokušavao pomoći svojim pacijentima. A znamo što se njima dogodilo.

- Nije mi potrebna tvoja pomoć. Imam plan. Alexandrine ruke oslanjaju se na bokove. - Da. Tvoj sjajan plan koji obuhvaća, što ono? Izluđivanje Kate sve dok ne pristane izaći s tobom? Zar ćeš joj se i rugati na igralištu? Vući je za pletenice? Moram priznati da je sestra Beatrice bila zanimljiv element. Ne mogu vjerovati da Kate još nije pala na koljena i ne prektinje te da joj se vratiš. Vrlo romantično. Drew.

Moja čeljust se stišće. - To funkcionira.

Ona podiže obrvu. - Kate je rekla drugačije.

Eto je. Dobro pogledajte.

Kuja u svojoj svojoj veličanstvenosti.

A mislili ste da pretjerujem.

- Je li ti što rekla? O meni? Što je rekla?

Ona maše rukom. - Ah, svašta.

Znate kako djeca rado izazivaju svoje pse pokazujući im kost, koju tada odmaknu prije no što pas zagriže? Moja sestra je bila jedna od njih.

- Dovraga, Lex.

Tap-tap-tap.

- Usput, sviđa mi se - kaže. - Ona doista ne trpi sranja, zar ne?

Tap-tap-tap.

- Kako znaš da ona ne trpi sranja?

Tap-tap-tap.

- Jesi li joj srjala, Lex?

Tap-tap-tap.

- što si joj srjala, Alexandra?

Tap-tap-tap.

Ona so smije. - Bože, opusti se. Nisam te vidjela ovako napetoga... pa, nikada. Sada kad si jadan i žalostan, to je zapravo pomalo zabavno.

Moj status kod Kate trenutno je nalik kući od karata. Uspio Sam se izgraditi nekoliko katova, ali jedno malo podrhtavanje moglo bi biti dovoljno da se cijela prokleta stvar raspadne.

- Ako si mi ovo sjebala, ja ću...

Tap-tap-tap.

- Znaš da stres uzrokuje prijevremeno sijedenje kose. Ako nastaviš ovako, izgledat ćeš kao tata i prije no što navršiš tridesetu.

- Drago mi je da te ovo toliko zabavlja. Mene ne zabavlja. Govorimo o mojem vražjem životu.

To je otrežnjava. Naginje glavu na stranu. Procjenjuje me. A tada njezin glas više ne izaziva.

Blag je, iskren.

- Ponosna sam na tebe, znaš. Izdržavaš ovo. Dosljedan si. Sav si... odrastao. - Nježno se smiješi. - Nisam mislila da ću doživjeti taj dan. - A tada me grije. - Bit će to u redu, Drew. Jamčim ti.

Kad mi je bilo osam godina, moj je djed imao srčani udar. Kad su moji roditelji otišli u bolnicu, Alexandra mi je obećala da će sve biti u redu.

Nije bilo.

- Je li ti Kate to rekla?

Ona odmahuje glavom. - Ne izričito.

- Pa, kako znaš?

Ona ponovno sliježe ramenima. - To je zbog estrogena. Daje nam sposobnost izvanosjetilnog opažanja. Da imaš vaginu, i ti bi to znao.

Mackenzie ponosno podiže ruku. - Ja imam vaginu. Smiješim se. - Da, imaš, dušice. I jednoga dana će ti pomoći vladati svijetom.

- Johnny Fitzgerald ima penis. On kaže da je njegov penis bolji od moje vagine.

- Johnny Fitzgerald je idiot. Vagine su uvijek bolje od penisa. One su kao kriptonit. Penisi su bespomoćni pred njima.

Moja sestra završava našu raspravu. - U redu. Dosta je tog divnog razgovora. Iako sam uvjerena da će Mackenziena teta u vrtiću rado slušati o tome. Neposredno prije no što mi pošalje Službu za zaštitu djece.

Podižem ruke. - Samo joj pokušavam reći kako jest. Što prije uvidi kakvu moć ima, to će bolje proći. - Gledam na sat; moram gore. Gledam Mackenzie. - Koliko sam li dužan, dušice?

- Osamdeset dolara. Jao.

Moram početi više naplaćivati svojim klijentima. Ili osmisliti kakav plan plaćanja u ratama.

Dok novčanice padaju u staklenku, Alexandra je uzima za ruku. Dođi, Mackenzie, hajdemo u dućan American Girl potrošiti nešto novca ujaka Drewa.

- Može!

Prelaze preko predvorja, ali staju pred dvokrilnim vratima. Mackenzie nešto šapuće Alexandri i predaje joj balone. A tada trči k meni.

Ja je podižem i čvrsto držim dok me njezine ručice grle oko ramena.

- Volim te, ujače Drew.

Pijete li ikada brendi? Ja sam inače više tip za viski. Ali, čaša dobrog brendija vas cijelog zagrije iznutra. I tako se osjećam u ovom trenutku.

- I ja tebe volim, Mackenzie. Ona se odmiče. - Pogodi što? -Što?

- Kate me je pitala što želim bili kad budem velika. Kimam. - I jesi li joj rekla da želiš biti prinova?

Njezino se čelo ljupko naboralo, a tada je odmahнула glavom.

- Više ne želim bili princeza.

- Pa, to je olakšanje. Što želiš biti? Ona se smiješi. - Bankarica.

- Izvrstan izbor. Zašto si se predomislila?

Njezini prstići igraju se s kragnom moje košulje dok mi govori:

- Pa, Kate je imesticijska bankarica, a ti si rekao da bi bio ponosan na mene kad bih bila baš kao ona. Pa zato to želim biti.

Kad sam shvatio što mi je rekla, ozbiljno je pitam: - Mackenzie? Jesi ti rekla Kate da sam rekao kako želim da budeš poput nje kad odrasteš?

Vidite li taj osmijeh? To nije osmijeh četverogodišnjeg djeteta. To je, dame i gospodo, osmijeh genijalke. - Da.

Zatvaram oči. I smijem se. Ne mogu vjerovati da se toga nisam sam dosjetio. Mackenzie je savršeno oružje. Moja borgica. Otpor je uzaludan.

- Dušice - kažem - učinila si ujaku Drewu golemu uslugu. Što god želiš za Božić, reci i dobit ćeš. Doista, Što god želiš.

Njezine se oči razrogače od mogućnosti. Pogleda moju sestru, a tada mi urotnički šapuće: - Mogu li dobiti ponija? Ajme.

Razmišljam o tome točno jednu sekundu.

- Dakako.

Ona me grli još čvršće i ciči.

- Samo... nemoj reći mami dok ga ne dostave, može? Nakon toga ću možda morati ući u program zaštite svjedoka. Mackenzie me ljubi

u obraz, a ja je spuštam. Skakuće natrag k Alexandri, a ja im mašem dok odlaze.

DVADESET I PETO POGLAVLJE

Ulazim u Katein ured poput vojnika u trenutku invazije na Normandiju. Ona je za svojim stolom i brzo piše u žuti blok.

- Vratio sam se. Jesam li ti nedostajao? Ona ne podiže glavu. - Očajno.

Sarkazam je najstarija poznata obrana. Prihvaćam njezinu igru. - Znam da sam te izluđivao. Što je bilo previše? Sestra B.?

Kate se odguruje od stola i prekriži noge. Nosi nove cipele. Nisam ih prije primijetio. Crne s vraški visokom potpeticom i remenčićem oko gležnja. Blagi Bože. Savršena kombinacija zločestog i pristojnog. Ljupkost i seks. A moj jadan, zanemareni kurac grči se dok zamišljam sve fantastične - i poluprotuzakonito - stvari koje bih joj mogao raditi u tim cipelama.

Nikada nisam imao fetiš, ali mislim o tome da ga razvijeni.

Katein glas odvlači me od mojih nečistih misli. - Ne. Zapravo je to bio posjet tvoje sestre. Suptilnost nije obiteljska crta, zar ne?

Uh. Toga sam se plašio.

- Alexandra ima duboke psihološke probleme. Nestabilna je. Ne bi trebala slušati što ona govori. Nitko u obitelji je ne sluša.

- Dok je bila ovdje, doimala se posve bistro. Sliježem ramenima. - Duševna bolest je šakljiva stvar. Njezine oči sumnjičavo škilje. - Ne govoriš ozbiljno, zar ne? Sranje. Nema laganja.

- Zapravo, dijagnoza joj nije postavljena. Ali, njezina shvaćanja pravde i osvete se mogu proglasiti poremećenim. Zamisli Delores... s desetljećem iskustva više za usavršavanje tehnike.

Kateino lice se opušta u razumijevanju. - Oh. Da, dobro došla u moj svijet, dušo.

- Donijela mi je kavu - kaže Kate. - Trebam li je piti?

Oboje sumnjičavo gledamo šalicu iz Starbucksa na njezinu stolu.

Kad mi je bilo trinaest, u muškoj svlačionici sam na dražbi prodao Alexandrine gaćice. Prljave. Kad je ona to doznala kroz kuloare starijih sestara, držala se cool - nije mi dala do znanja da zna. A tada je u moje kakao pahuljice stavila laksativ s okusom čokolade. Tri dana nisam izašao iz zahoda.

Svjestan sam da Kate ne zamjera ništa takvo, ali ipak... - Ja ne bih. Ona ukočeno kima i odguruje šalicu.

Što misliš o Mackenzie? Doista sam želio biti ovdje kad je upoznaš. Njezin osmijeh je topao i iskren. - Mislim da je sjajna.

- Uvjeran sam da ćeš biti presretna kad doznaš da je upotrijebila tvoj kalkulator protiv mene kad sam ih dolje sreo.

Njezin osmijeh se širi. - To je lijepo.

Odmahujem glavom, a Kate kaže: - Sada uviđam zašto je Alexandra načinila staklenku za nepristojne riječi, budući da s Mackenzie provodiš toliko mnogo vremena.

- Kako to misliš?

Ona sliježe ramenima. - Govori poput tebe. Ne čuješ svaki dan kako četverogodišnjakinja govori da je princ papak koji samo sputava Pepeljugu.

To je moja cura.

- Psovanje je dobro za dušu.

Kate prigušuje smijeh. I izgleda toliko primamljivo da se moram nagnuti preko njezina stolca i zarobiti je rukama. Čavrljanju je kraj. Vrijeme je da se vratimo na posao.

- Dođi prošetati sa mnom. Moj glas je tih. Uvjerljiv.

- Ne dolazi u obzir.

I krajnje neučinkovit.

- Hajde, Kate, samo minutu. Želim ti nešto pokazati.

Ona prezrivo puhne. - što si učinio? Angažirao cirkus da nastupi u predvorju? Organizirao paradu s konfetima u moju čast?

Smijem se. - Nemoj biti smiješna. Ne bih to učinio. Kate sumnjičavo podiže jednu obrvu.

- U redu, u pravu si, itekako bih to učinio. Ali, ne danas. Ona me odguruje i ustaje. Dopuštam joj to.

- Ne plašiš se, zar ne? - pitam. - Ne plašiš se da se nećeš moći kontrolirati ako ostaneš nasamo sa mnom?

Za ljude poput Kate i mene izazov je poput kurve na konvenciji ovisnika o seksu. Gotovo da nema izgleda da će biti odbijen.

- Ako misliš da se bojim da ću te ubiti ako ne bude svjedoka koji bi moglo svjedočiti protiv mene, tada je odgovor potvrđan. Iako moram priznati da mi dvadeset godina do doživotne u ovom trenutku izgleda kao mala cijena.

Mislite li da uživa u verbalnoj predigri koliko i ja? Zacijelo. Dobra je u tome.

Obilazi stol, koji se tada nalazi između nas.

- Gledaj, Drew, imam novog klijenta. Rekla sam ti to. Znaš kako je. U ovom trenutku si ne mogu priuštiti ovo... odvratanje pozornosti.

Shvaćam to kao kompliment. - Odvratanje ti pozornost? Ona se ljuti.

- Nisam to mislila. - A tada se njezino lice mijenja. Postaje molećivo.

- Moraš prestati s ovime - maše po zraku - s ovom misijom u koju si se upustio, jednostavno odustani. Molim te.

Kad je Stevenu bilo jedanaest, tijekom utakmice touch footbolla u njegovu dvorištu zaletio se u stablo - i rasjekao čelo. Dokle god sam živ, neću zaboraviti kako je molio, preklinjao majku da ga ne vodi u bolnicu. Jer je znao da će ranu biti potrebno šivati. A šivanje je jednostavno - koma. U bilo kojoj dobi.

Ali, Janey Reinhart nije popustila. Ipak ga je odvela u bolnicu. Jer, iako je Steven bio prestravljen, iako to nije bilo ono što je želio, ona je znala da mu je to potrebno.

Vidite li kamo smjeram?

- Lopta je na tvojoj strani, Kate. To sam ti rekao na samom početku. Ako želiš da odustanem, samo izađi sa mnom u subotu.

Ona grize usnu. I gleda svoj radni stol.

- U redu.

Molim? Bi li ponovila?

I ja bih rado ponovio ponešto. S Kate.

U redu, nije vrijeme za šalu.

- Oprosti. Bi li to ponovila, molim te.

Gleda me u oči. Pogled joj je pun oklijevanja, ali pomiren. Poput nekoga tko čeka u redu za tobogan. Odlučio je spustiti se, ali zapravo nije siguran u što se, dovraga, upušta. - Pristala sam. Večerati ću s tobom u subotu.

Službeno je. Pripremite se. Na vrbi je izraslo jebeno grožđe.

- Nakon razgovora s tvojom sestrom uvidjela sam ponešto... Voliš me? Potreban sam ti? Ne možeš živjeti bez mene?

- Mislim da ti je potreban službeni završetak. Drew. O, ne. Ne završetak. Sve samo ne jebeni završetak. Završetak je izmišljena riječ koju su žene izmislile kako bi mogle pretjerano analizirati nešto i razgovarati o tome - do smrti. A tada, nakon što je to blagoslovljeno i

pokopano, završetak im daje opravdanje da iskopaju jadnika i razgovaraju o tome - još malo.

Muškarci to ne čine. Nikada.

Gotovo je. Zacrnjivanje. Kraj.

To je sav završetak koji nam je potreban.

- Završetak?

Ona mi prilazi. - Mislim da je ovo među nama počelo i prestalo toliko brzo da nisi stigao prilagoditi se. Možda da smo neko vrijeme proveli... ako bismo razgovarali izvan ureda... možda bi shvatio da. nakon svega što se dogodilo, najbolje čemu se možemo nadati jest da budemo prijatelji.

Prilično sam uvjeren da pritom ne misli na prijatelje koji se seksaju. A meni to jednostavno ne odgovara.

Muškarac ne može biti prijatelj sa ženom koja ga aktivno privlači. Zapravo ne. Zato jer će njegov kurac u određenom trenutku preuzeti glavnu riječ. Hodat će kao on i govoriti kao on, ali to neće biti on, bit će poput kojega od onih jadnika opsjednutih onim čudnovatim bićem koje siše lica u Alienu. I od tog će trenutka svaki pokret, svaka gesta biti usmjereni prema ostvarenju kurčevog cilja. Koji sasvim sigurno neće biti ni u kakvoj vezi s prijateljstvom.

A osim toga, prijatelje imam - Matthewa, Stevena i Jacka. Ni jednoga od njih ne želim ševiti.

- Prijatelji?

Ona ne opaža moje gađenje prema toj zamisli. Ili uopće ne mari.

- Da, trebali bismo se ponovno upoznati kao kolege. Kao ravnopravni. To neće biti izlazak. Više kao poslovni sastanak kolega.

Poricanje je moćna stvar. Ali, u ovom trenutku prihvaćam što god mogu dobiti. - Dakle, kažeš da ćeš u subotu izaći sa mnom? To je poanta, zar ne?

Ona oklijeva. A tada kima. - Da.

- Savršeno. Nemoj više ništa reći. Dolazim po tebe u sedam.

- Ne.

- Ne?

- Ne. Naći ćemo se. Zanimljivo.

Govorim polako. - Dakle, Kate, znam da nisi mnogo puta izlazila s muškarcima s obzirom na to da te je onaj kreten kojega si nazivala dečkom zaručio i prije no što si prestala nositi sportski grudnjak. Ali,

u ovakvim situacijama bi muškarac - to sam ja - trebao doći po tebe - djevojku. To je nepisani zakon.

Vidite kako su se njezine usne stisnute? Kako su joj se ramena zabacila? O, da, spremna je zagrmjeti.

- Upravo sam ti rekla da to nije izlazak. Sliježem ramenima. - Semantika.

- Recimo hipotetski da to jest izlazak. Bio bi to prvi izlazak. A ja nepoznatom muškarcu nikada ne bih dopustila da prvi put dođe po mene u moj stan.

Provlačim ruku kroz kosu. - To uopće nema smisla. Poznaješ me. Izvodili smo pozu šezdeset i devet. Rekao bih da me poznaješ prilično dobro.

- Gledaj, to su moji uvjeti. Ako ih ne možeš prihvatiti, jednostavno možemo zaboraviti cijelu...

- Čekaj, čekaj. Nemojmo pre nagliti. Predajem se. Dođi u moj stan. U sedam. Točno.

- U redu.

- Ali, i ja imam nekoliko uvjeta.

Ona plane na mene. - Neću spavati s tobom!

Prisiljavam se izgledati iznenađeno. - Povrijeđen sam. Doista. Tko je spomenuo seks? Nikada ne bih zahtijevao seks kao dio našega dogovora.

A tada se smiješim.

- Seks je stvar izbora. Kao i odjeća.

- Ona okreće očima. - Je li to sve?

- Nije.

- Što još želiš?

O, dušo. Kad bi samo znala. Iako je možda bolje da ne zna. Ne želim je uplašiti i otjerati.

- Želim četiri sata. Najmanje. Bez prekida. Želim razgovor, večeru - predjelo, glavno jelo, desert - vino, ples...

Ona podiže ruku. - Bez plesa.

- Jedan ples. O tome nema rasprave.

Ona gleda u strop i procjenjuje svoje mogućnosti. - U redu. Jedan ples. - Upire prstom u mene. - Ali, ako se tvoje ruke imalo pri bliže mojoj stražnjici, odlazim.

Sada je na meni red da razmislim. - Pa... u redu. Ali, ako ne ispuniš bilo koji od uvjeta, zadržavam pravo da zatražim ponavljanje.

Ona na trenutak čeka. Oči joj se nepovjerljivo stišću. - I ostavit ćeš me na miru, potpuno, do Subote? Bez svećenika koji će svratiti kako bi me pozdravio? Bez skulptura od leda koje će se topiti pred mojim vratima?

Smiješim se. - Bit će kao da se nikada nismo ni upoznali. Kao da ni ne radim ovdje.

Vrlo vjerojatno neću biti ovdje. Bit ću vrlo zaposlen.

Kate kima. - U redu.

Pružam ruku. Ona je stišće i kaže: - Dogovoreno.

Okrećem njezinu ruku i nježno ljubim nadlanicu - kao što sam to učinio one večeri kad smo se upoznali. - Izlazak dogovoren.

Jeste li ikada ušli u sobu po nešto, ali tada niste znali po što ste došli? Dobro. Tada ćete shvatiti zašto sam se okrenuo i krenuo van.

Sve dok me Katein glas nije zaustavio. - Drew? Gledam je. - Da?

Njezino lice je namršteno. - Ja ne... nerado povrjeđujem ljude. Pa sloga... nemoj polagati puno nade u subotu.

Prije no što sam stigao otvorili usta, pogled mi je privuklo kretanje pred prozorom. I ne mogu vjerovati da sam zamalo zaboravio. Bez riječi odlazim prema njoj i uzimam je za ruku. Dovodim je do prozora i stojim iza nje, držeći ruke na njezinim ramenima.

Spuštam usta do njezina uha. Ona se ježi od mogega daha. Ka dobar način.

- Prekasno.

Želio sam da bude jednostavno. Nešto što bih, da smo djeca, izrezbario na stablu ili bojom u spreju ispisao na zidu. Ali, želio sam da bude jasno. Objava. Kojom ću Kate i svim drugim ženama reći da ja. Drew Evans, više nišani u igri.

Kate naglo udiše ugledavši je.

Gore na nebu, golemim bijelim slovima pisalo je ono što je cijeli grad mogao vidjeti:

Drew Evans + Kate Brooks
ZAUVIJEK

Uvijek iz svega izađite kao pobjednik. Jesam li vam to već rekao? Nisam? Pa, sada vam govorim.

Svejedno je jeste ti poslovni čovjek, pjevač ili popularna televizijska zvijezda - ostavite ih u želji za još. Nikada nemojte dati previše. Kasnije se uvijek možete vratiti na bis, ali kađ im se smučite, to više ne možete popraviti.

Ljubim je u tjemenu. - Vidimo se u subotu. Kate.

Ona i dalje gleda kroz prozor dok odlazim.

Ne brinite, predstava nije završila. Imam još nekoliko trikova u pripremi, a najbolje uvijek čuvam za kraj. Ovo doista ne biste trebali propustiti.

Odlazim ravno prema Erininom stolu. - Nazovi mi cvjećara. I službu za dostavu hrane. I dogovori mi sastanak, večeras, s onim stručnjakom za unutarnji dizajn o kojemu smo jučer razgovarali.

Ona podiže slušalicu i tipka broj. - Odmah.

Da, rekao sam »stručnjaka za unutarnje uređenje«. Ne znate zašto, zar ne? To je velika završnica. Moj pobjedonosni potez.

Vidjet ćete.

U subotu navečer.

DVADESET I ŠESTO POGLA VLJE

Vidite li onog ležerno naočitog tipa u tamnosivim hlačama i crnoj košulji, napola zasukanih rukava? Onoga koji slaže tanjure na onaj stol? To sam ja. Drew Evans.

Pa, zapravo nije. To nije stari ja. Nov sam i bolji. Ovo je DNK. Pogađate li što to znači? Pola žena u ovom gradu dala bi lijevu sisu da me dovedu u stanje u kojemu se nalazim. Robujem pici. Opsjednut sam.

Zaljubljen.

Ali, samo je jedna žena koja me može dovesti u to stanje. Sada joj samo moram pokazati da ne namjeravam otići. Nisam je vidio dva dana. Dva duga, mučna dana. Nije bilo onoliko teško kao onih sedam, ali je bilo blizu.

Kako bilo, osvrnite se. Što kažete? Je li mi što prumaknulo?

Svježe cvijeće je na svakoj raspoloživoj površini. Bijele ivančice. Prije sam mislio da će je podsjećati na Warrena, ali sada me to više ne zabrinjava. To je Kateino omiljeno cvijeće pa je jedino ovdje. Iz zvučnika tiho pjeva Bocelli. Soba je osvijetljena svijećama. Stotinama njih - zaštićenih staklom.

Sa svijećama ne možete pogriješiti. Uz njih svatko izgleda bolje. Uz njih sve miriši bolje.

Kuc kuc.

To bi trebala biti Kate. Točno na vrijeme. Još jednom gledam sobu. To je to. Moj Super Bowl. Sedma utakmica. I sve je spremno. Ja sam spreman. Spremniji no što ću ikada biti. Dugo izdišem. I otvaram vrata.

A tada se više ne mogu pomaknuti. Ne mogu razmišljati. Disanje? Ni to nije moguće.

Kateina tamna kosa svezana je visoko na glavi. Elegantni pramenovi ljube joj vrat, miluju upravo ono mjesto koje sam ne tako davno satima grickao. Haljina joj je tamnocrvena, sjajna, možda satenska. Visi s tankih naramenica koje joj prelaze preko ramena te poniru duboko na leđima. Rub joj je iznad koljena pa otkriva njezine glatka noge slasni centimetar po centimetar.

A njezine cipele... Majko Božja... Njezine cipele su samo potpetica, a drži ih zamršena crna mašna svezana na stražnjoj strani njezina gležnja.

Kad napokon ponovno postajem sposoban izgovarati riječi, glas mi je grub. - Možemo li ikako izmijeniti onu klauzulu koja zabranjuje hvatanje za stražnjicu? Jer, moram ti reći da će uz tu haljinu to biti teško.

I to nije jedino, ako me razumijete.

Ona se smiješi i odmahuje glavom. - Svi dogovoreni uvjeti i dalje su važeći.

Uzmičem dok ona ulazi, gledajući me krajičkom oka. Pozorno gledajte njezino lice. Vidite li kako joj se pogled zamračuje? Kako nesvjesno oblizuje usne? Poput lavice koja je u visokoj travi upravo ugledala gazelu.

Sviđa joj se ono što vidi. Želi me pohvaliti. Želi to učiniti, ali neće. To je Kate. Kate nakon mojega grandioznog zajeba. I unatoč momemu nedavnom napretku, i dalje je u obrambenom stavu. Ne vjeruje mi. Oprezna je.

I to je u redu. Nisam uvrijeđen. Njezine oči govore mi sve što si ne dopušta reći.

Vodim je prema dnevnoj sobi, a ona grize usnu dok pita: - Dakle, kamo idemo?

A tada zastaje opazivši svijeće. I cvijeće. I savršeno postavljen stol za dvoje.

Tiho joj govorim: - Već smo stigli.

Ona gleda oko sebe. - Ajme. Ovo je... ovo je lijepo. Drew. Sliježem ramenima. - Soba je lijepa. Ti si lijepa. Ona rumeni. I to je čudesno. Želim je poljubiti. Silno.

Jeste li ikada bili žedni? Uistinu žedni? Kao kad na 37 Celzijevih stupnjeva nemate dovoljno sline u ustima ni da biste progutali? Sada zamislite da netko pred vas stavi čašu ledeno hladne vode. Vi je možete gledati, možete zamišljati koliko bi bila savršenog okusa - ali je ne smijete dodirnuti. I nipošto je ne smijete popiti.

To je manje ili više pakao u kojem se trenutno nalazim.

Prisiljavam se otrgnuti pogled s Kateina lica i pružam joj čašu crnog vina. A tada i sam otpijam dug gutljaj.

- Što ti se dogodilo s prstima? - Govori o flasterima na četiri od mojih deset prstiju.

- Gljive. Te spužvaste male gadure ne vole da ih se reže. Ona izgleda iznenađeno. - Kuhao si?

Namjeravao sam odvesti Kate u restoran. Najbolji u gradu. Ali, njoj je bitna kvaliteta, sjećate se? Pa zaključujem da će moj trud cijeliti mnogo više od bilo čega što bi vrhunski kuhar pripremio.

Smiješim se. Imam mnogo darova. Vidjela si samo nekoliko.

I to bi moglo ostati istinito. Još nikada nisam kuhao.

A to me podsjeća: Martha Stewart? Ona je moj novi idol? Ozbiljno. Nekoć sam mislio da je ta cijela stvar s njom zapravo šala. Tko postane milijarder pokazujući ljudima kako se pravilno slažu ubrusi za prokletu večeru? Ali, to je bilo prije. Prije no što sam pokušao upotrijebiti svoju pećnicu ili postaviti stol.

Sada je Martha jebeni bog. Poput Buddhe. A ako mi njezin recept pomogne da ovo izvedem? Obožavat ću njezina bucmašta stopala u sandalama svaki dan do kraja svojega života.

Kate i ja sjedamo na kauč.

- Dakle... kakva je situacija u uredu? - pitam.

Ona otpija gutljaj vina i zaglađuje nepostojeće nabore na svojoj haljini. - Dobra. Situacija je dobra. Znaš... tiha.

- Drugim riječima, bez mene si sišla s uma od dosade.

- Ne. Bilo je... produktivno. Napravila sa mnogo posla. Smiješim se.

- Nedostajao sam ti.

Ona prezrivo puhne. - Nisam to rekla. Nije morala.

- Ma, hajde. Kate, ja sam se zavjetovao na iskrenost. Pošteno je da i ti učiniš isto. - Naginjem se naprijed. - Pogledaj me u oči i reci mi da u posljednjih nekoliko dana nisi pomislila na mene - nijednom.

- Ja...

Bzzz... Bzzz... bzzz.

Večera je gotova. Kate otpija još jedan gutljaj iz svoje čaše.

- Trebao bi otići pogledati. Drew, Ne želim da ti zagori. I spasilo ju je zujanje.

Za sada.

Piletina u maršala umaku koju sam pripremio izgleda... jedinstveno sada kad sam je izvadio iz. pećnice i stavio na tanjure.

U redu, izgleda jebeno zastrašujuće. Priznajem.

Kate se mršti dok gura smeđe grude po tanjuru kan da secira žabu na satu biologije. - Jesi li pomiješao brašno s vodom prije no što si ga dodao?

S vodom? Martha nije spominjala vodu. Kuja.

- Znaš, Drew, neka od najboljih jela u povijesti izgledala su odvratno. Prezentacija nije osobito važna. Najvažniji je okus.

- Doista?

Podiže vilicu i duboko udiše. - Ne. Samo sam te željela utješiti. Zurim u svoj tanjur. - Hvala na trudu.

Prije no što je uzela zalogaj u usta, pružam ruku preko stola i stavljam je na njezinu. - Čekaj. Ja ću prvi.

Tako će, ako se prevrnem kao od pokvarene napuhače, barem jedno od nas biti svjesno i nazvati hitnu pomoć. A osim toga, ako me odvozu u bolnicu, velika je vjerojatnost da će mi Kate omogućiti ševu sažaljenja.

I nemojte ni na trenutak pomisliti da je ne bih prihvatio. Prihvatio bih je bez razmišljanja.

Nastojim ne disati kroz nos dok uzimam zalogaj u usta. Kate me gleda. Žvaćem.

A tada se polako nasmiješim. - Nije loše.

Doima se da joj je laknulo. I čak da je pomalo ponosna. Vilica klizi kroz njezine usne. A tada kima. - Doista je dobro. Zadivljena sam.

- Da, to često čujem.

Razgovor tijekom cijelog obroka teče lako. Ugodno. Pazim da su teme bezopasne. Razgovaramo o njezinu novom klijentu, o cvjetanju veze Matthewa i Delores i o beskrajnim političkim lakrdijama u Washingtonu.

Za desert poslužujem jagode s tučenim vrhnjem. Jagode su Kateino omiljeno voće. To znam od našega »zanesenog vikenda«. Isprva sam namjeravao napraviti kolač s jagodama. Ali, ne želite znati kako je puding ispao. Mislim da ga ni Matthew ne bi jeo. Martha je mislila ozbiljno kad je rekla da ga je potrebno neprestano miješati.

Dok uživamo u našem zadnjem jelu, spominjem dar koji će Mackenzie dobiti za Božić.

Kate se smije. Ne vjeruje mi. - Nećeš joj doista kupiti ponija, zar ne?

- Dakako da hoću. Ona je mala djevojčica. Svaka djevojčica bi trebala imati ponija.

Ona otpija gutljaj vina. Na pola smo druge boce.

- I nabavit ću joj kočiju, kakve vuku konji u Central Parku. Tako da ga mogu dresirati da je vozi u školu.

- Ovo je New York, Drew. Gdje će ga držati?

- Imaju stan s pet spavaćih soba. Dvije sobe pune su Alexandrinih beskorisnih gluposti. Mislim da bi mogli isprazniti jednu i pretvoriti je u sobu za ponija.

Ona me ozbiljno gleda. - Sobu za ponija?

- Da. Zašto ne?

- Kako će ga dopremiti na njihov kat?

- Teretnim dizalom. Sve starije zgrade ga imaju. Ona se naslanja. - Pa, na sve si mislio, zar ne? Otpijam gutljaj. - Uvijek.

- Jesi li razmislio o tome koju će metodu tvoja sestra primijeniti kako bi te ubila?

- Uvjeren sam da će me iznenaditi. Hoćeš li me braniti kad pokuša?

Ona prstom prelazi po svojoj čaši i tada me kratko pogleda kroz one neviđeno duge trepavice. - Ni slučajno, poniću. Ona je veća od mene. Sam se snalazi.

Stavljam ruku na srce. - Shrvan sam.

Ona ne nasjeda. - Preboljet ćeš.

Naš smijeh jenjava u opušteno osmijehe. A ja sam na trenutak zadovoljan samo time da je gledam. I ona gleda mene. A tada se nakašlje i odvrati pogled. - Ovaj CD je dobar.

Govori o glazbi koja već nekoliko sati svira u pozadini.

- Ne mogu preuzeti sve zasluge. Dečki su mi pomogli ispržiti ga.

Kao na znak, iz zvučnika se začuje pjesma »I touch myself« (engl. »Dodirujem se«; prim, prev.) skupine Divinyls.

- Tu je Jack izabrao.

Kate se smije, a ja ustajem i pritišćem tipku na CD plejeru kako bih promijenio pjesmu.

- A budući da najvjerojatnije imam još samo nekoliko tjedana života - pružam joj ruku - smijem li zamoliti za ples?

Sobu ispuni nova pjesma: - »Then« Brada Paisleyja. Zapravo ne volim country glazbu, ali Brad je prilično cool. Pravi muškarac, čak i za pjevača.

Ona prihvaća moju ruku i ustaje. Obavija ruke oko mojega vrata. A moje se spuštaju na njezin struk, nastojeći ne stisnuti je. Polako se počinjemo ljuljati.

Teško gutam dok me njezine okrugle, tamne oči gledaju bez frustracije, gnjeva ili povrijeđenosti. Potpuno su tople, poput tekuće čokolade. I moja jebena koljena klecaju. Podižem ruku duž njezine kralježnice, do potiljka. Ona okreće obraz i spušta glavu na moja prsa. A ja je privlačim još bliže, čvršće.

Volio bih vam reći kako je to. Ponovno je držati u zagrljaju. Napokon zagrliti njezino tijelo pritisnuto o moje.

Volio bih, ali ne mogu.

Jer ne postoje riječi, ni u engleskom ni u bilo kojem drugom jeziku, koje bi to imalo mogle opisati.

Udišem sladak, cvjetni miris njezine kose. Kad bi otrov u plinskoj komori mirisao poput Kate, svaki osuđenik na smrt umro bi s osmijehom na licu.

Ona ne podiže glavu dok šapuće: Drew?

- Mmmm?

- Želim da znaš... da ti opraštam... ono što si rekao onoga dana u uredu. Vjerujem da to nisi mislio.

- Hvata ti.

- A, kad se osvrnem na to, uviđam da nisam pomogla toj situaciji. Mogla sam nešto reći, dati ti... uvjeriti te u svoje osjećaje... prije no što sam otišla razgovarati s Billyjem. Žao mi je jer nisam.

- Zahvalan sam ti na tome.

A tada se njezin glas mijenja, postaje niži. Tužan.

- Ali, to ne mijenja ništa.

Moj palac prelazi amo-tamo preko gole kože njezina vrata. - Dakako da mijenja. To mijenja sve.

Ona podiže glavu. - Ne mogu to s tobom. Drew.

- Da, možeš.

Ona gleda u moja prsa dok pokušava objasniti. - Imam ciljeve. Težnje. U koje ulažem mnogo truda, mnogo se žrtvujem.

- I ja želim da ostvariš te ciljeve. Kate. Želim ti pomoći da ostvariš svoje snove. Sve do jednoga.

Ona podiže pogled. I njezine oči sada preklinju - za razumijevanje. Za milost.

- Kad me je Billy ostavio, bila sam tužna. Boljelo me je. Ali, bila sam sposobna nastaviti dalje. Nisam se smela. A ovo s tobom... je drugačije. To je... više. I nisam previše ponosna na to što, ako ovo ne uspije, neću biti sposobna jednostavno nastaviti dalje. Ti me možeš... ti bi me mogao slomiti, Drew.

- Ali neću.

Stavljam ruku na njezin obraz. A ona se naslanja na nju.

- Znam kako je misliti da sam te izgubio. Kate. I više nikada to ne želim osjećati. Ja sam muškarac koji zna što želi, sjećaš se? A želim tebe.

Ona polako odmahuje glavom. - Želiš me večeras. Ali, što je s...

- Želim te večeras, željet ću te sutra i preksutra. I deset tisuća dana nakon toga. Zar nisi vidjela dopis na nebu?

- Mogao bi se predomisliti.

- Mogla bi me pogoditi munja. Mogao bi me pojesti morski pas. A jedno i drugo je mnogo vjerojatnije nego da će ikada doći dan kad te neću željeti. Vjeruj mi.

A mislim da je problem u tome, zar ne?

Ona me nekoliko trenutaka gleda, a tada se njezin pogled spušta na pod. Pjesma završava. I ona se počinje odmicati. - Žao mi je. Jednostavno... ne mogu.

Pokušavam je zadržati. Poput utopljenika koji se čvrsto drži za kolut za spašavanje.

- Kate...

- Trebala bih poći.

Ne ne ne ne ne. Gubim je.

- Ne čini to.

Njezin pogled postaje tvrd poput otopljene lave koja se hladi i pretvara u crni kamen. - Tvoje vrijeme je gotovo isteklo. Ovo je bilo lijepo. Ali...

Ovo se jebeno ne događa. Kao da gledate kako vaš hvatač petlja s loptom dok vodite za tri boda, a na satu je preostalo dvadeset sekundi. Ona se okreće prema vratima. Ali, jaje hvatam za ruku i prisiljavam je da me pogleda. Glas mi zvuči očajno. Zato jer to jesam.

- Čekaj malo. Ne možeš još otići. Moram ti još nešto pokazati. Daj mi još deset minuta, molim te.

Pogledajte joj lice. U ovom trenutku.

Želi ostati. Ne, želi da je uvjerim da ostane. Da joj dam razlog da ponovno vjeruje u mene. A ako to ne pomogne, ništa pod kapom nebeskom neće.

- U redu, Drew. Još deset minuta.

Ostajem bez daha. - Hvala ti.

Puštam njezinu ruku, uzimam crni svileni šal sa stolca i podižem ga. - Ne smiješ ga skinuti dok ti ne kažem, može?

Na njezinu licu pojavljuje se sumnjičavost. - Je li ovo kakva seksualna perverzija?

Smijem se. - Ne. Ali, sviđa mi se kako razmišljaš.

Ona okreće oči prema stropu neposredno prije no što ih pokrивam šalom pa svijet koji poznaje tone u crnilo.

DVADESET I SEDMO POGLA VLJE

Svaki novi suradnik u tvrtki Evans, Reinhart i Fisher može preurediti svoj ured. Mi nismo jedina tvrtka s takvim pravilom. To je dobro poslovanje. Zaposlenici se osjećaju ugodno, kao da dio tvrtke pripada njima. Izbor boja i uzoraka namještaja nije neograničen, ali za tvrtku poput naše paleta je prilično široka. Tako sam dobio nadahnuće. Tako sam uspio shvatiti što se Kate sviđa.

Ne voli cvjetne uzorke, hvala nebesima. Voli pruge, kašmirski uzorak i zemljane tonove. Pilate me zašto vam to govorim? U kakvoj je to vezi s ičime?

Sjećate se Batmanove spilje, zar ne? Moje radne sobe kod kuće. Mojega prvorođenčeta. Dijela mojega stana u koji je pristup strogo dopušten samo muškarcima. Pa, podvrgnuta je promjeni spola. Ne, to zapravo nije točno. Sada je više hermafrodit. Gledajte.

Palim svjetlo i dovodim Kate na sredinu sobe. A tada joj odvezujem šal.

Njezine oči se razrogače. - O, Bože...

Nekoć tamnocrveni zidovi sada su veličanstveno plavi. Kaučeva presvučenih engleskom kožom više nema. Na njihovu mjestu su dvije sofe, presvučene tkaninom s prugama smeđe i plave boje, jednake boji zidova. Moj radni stol pomaknut je nalijevo kako bi se načinilo prostora za stol od svijetlog trešnjevog drveta, koji se nalazi pokraj njega, poput mlade pokraj mladoženje na dan njihova vjenčanja. Panoramski prozor iza njih uokviren je zavjesama od iste tkanine kojom su presvučene sofe. A stol za poker je i dalje u kutu. Ali, sada je prekriven čvrstom smeđom pločom na kojoj se nalazi velika zelena lončanica. Inače nemam žive lončanice. Moja vrtlarska sposobnost ravna je sposobnosti Morticije Adams. Ali, stručnjak za unutarnje uređenje rekao je da ih žene vole. Neko sranje o instinktu njegovanja.

Prilično je zapanjujuće što možete postići u kratkom vremenu ako na raspolaganju imate stručnjaka za unutarnje uređenje s timom radnika, a novac nije problem, zar ne? Ali, zavjese je doista teško objesiti. To sam sam učinio, želio sam ponešto sam učiniti. I desetak

puta sam onim nosačem zamalo probio vražji prozor dok ga nisam ravno postavio.

Pozorno gledam Kateino lice. Ali, ne uspijevam razlučiti što misli. Bezizražajna je. Zapanjena. Poput svjedoka dvostrukog ubojstva.

Teško gutam. I započinjem najvažniji govor svojega života:

- Ponovno sam gledao Bilježnicu. I dalje je jako jebeno gay.

Kako bilo...

- Sada mi je jasno. Zašto je Noah uredio umjetničku sobu za Allie. To nije bilo zato što je bio vagina, nego zato što nije imao izbora. Ona je bila jedina za njega. Što god učinio, ni jedna nije mogla biti za njega osim nje. Stoga je samo mogao urediti tu sobu i nadati se da će ona jednoga dana doći i koristiti je. A to manje-više sažima moje osjećaje o tebi. Zato sam učinio ovo - pokazujem po sobi - zato jer te želim u svojem životu. Kate. Trajno.

Njezin pogled staje na meni. U očima joj blistaju suze.

- Želim da se doseliš k meni. Želim svake noći zaspati s tvojom kosom na licu. I želim se svakog jutra probuditi omotan oko tebe. Želim da cijele vikende provodimo bez odjeće. Želim čiste svađe i prljavi seks pomirenja.

Na to se smije. I jedna jedina suza tiho klizi niz njezin obraz.

- Želim razgovarati s tobom dok sunce ne izađe i želim ti svake nedjelje donositi pahuljice u krevet. Želim u ovom uredu raditi dugo i beskrajno, ali samo ako si ti ovdje, pokraj mene.

Njezin je glas jedva šapat. - Kao partnerstvo? Pola-pola?

Odmahujem glavom, - Ne. Ne pola-pola. Ne dobivaš samo pola mene. Dobivaš me cijelog. Stotinu posto.

Ona duboko udiše. I grize usnu. I pogledava svoj radni stol, A tada joj se lice opušta.

- Odakle ti to?

Posrijedi je svadbena fotografija njezinih roditelja.

- Ukrao sam je iz tvog ureda i dao načiniti presliku dok si bila na ručku.

Ona polako odmahuje glavom. I ponovno gleda mene. Zaprepaštena. - Ne mogu vjerovati da si učinio sve ovo.

Činim korak naprijed. - Znam da si upravo završila vezu, a ja nikada nisam bio u vezi. I znam da bih ti trebao reći da je u redu ako nisi spremna. Da ću biti strpljiv i čekati. Ali... ako to kažem... lagat ću.

Jer... ja jednostavno nisam od onih koji čekaju. Više sam od onih koji se izravno suočavaju s problemom i ustraju dok se ne slome ili polude.

Ona se ponovno smije.

- Dakle, ako ovo nije dovoljno, ako ti je potrebno još nešto, reci mi. što god to bilo, učinit ću to. Za tebe.

Završio sam, a ona samo stoji ondje. Gleda me. Oblizuje usne i briše oči. - Imam nekoliko uvjeta. Oprezno kimam.

- Bez laganja. Doista to mislim, Drew. Kad mi nešto kažeš, moram znati da je to istina. Da nemaš kakav skriveni motiv.

- U redu.

I bez drugih žena. Mislim da sam s tobom prilično pustolovna u krevetu, ali sam monogamna. Ne svingam. Ne upuštam se u trojce.

To nije problem. Moj kurac vidi samo Kate. - Ni ja. Pa, znaš, više ne. Hoću reći... pristajem. A tada se smiješi. Zasljepljujući¹. Blistavo. Jebeno blještavo.

I prilazi mi. - Pa, gospodine Evans... doima se da ste postigli povezivanje.

I to je sve što sam imao potrebu čuti.

Skačem poput opruge koja je predugo bila previše napeta. Čvrsto sam je stisnuo uz sebe i prije no što je uspjela doći do daha, grlim je i podižem s poda.

Naša se usta spajaju poput dva magneta. Ona hvata moju košulju. A moj jezik klizi u njezina spremna usta.

Njezin okus - moje je sjećanje bilo neoprostivo neprimjereno. Osjećam se poput ovisnika o cracku koji je nakon apstinencije upravo posrnuo i više ne želi apstinirati.

Naše ruke grabe jedno drugo. Eksplozivno. Zapaljivo.

Gori, dušo, gori.

Prelazim usnama preko njezine čeljusti. Ona naginje glavu kako bi mi dala više prostora, a ja nasrćem na njezin vrat. Ona dašće. Oboje dašćemo. Moje ruke su u njezinoj kosi, vade sve ukosnice koje su je držale na mjestu, u zarobljeništvu. A njezine ruke su na mojim prsima, prelaze preko mojih rebara i struka. Nemam jebenog pojma kako mi je otkopčala košulju. Samo mi je drago da jest. Moji prsti šušljivo silaze niz njezina leđa, do ruba haljine. A tada prstima

klizim ispod nje i dlanovima obuhvaćam njezinu glatku, čvrstu stražnjicu.

Zacijelo nosi tanga gaćice.

Masiram i stišćem, upirući svojim kukovima o njezine. Kate ustima zamjenjuje ruke, preko mojih prsa, pa niže. A ja doista počinjem jebeno silaziti s uma. Objema rukama hvatam stražnji dio njezine haljine i povlačim, rasparavši je gotovo napola. Pomalo poput Nevjerojatnog Hulka.

- Kupit ću ti novu, kunem se.

Haljina joj pada do struka. I naša se gola prsa sudaraju.

Ševi me. Nedostajalo mi je to. Kako sam, zaboga, uspio proživjeti ijedan sat, a kamoli dane, bez njezina tijela stisnutog uz moje? Jebeno predugo.

- Bože, Drew.

Njezine su ruke sada na moji, leđima. Grebu i gnječe. Moja usta su na njezinu uhu i zahtijevaju: - Kakve god gaćice imala, moje su. - Padam na koljena, žareći stazu između njezinih grudi te niz trbuh.

Kate naglo udiše. - To bi moglo biti problem.

- Zašto?

Vučem njezinu haljinu na pod. A tada zurim, opčinjen, u Kateinu golu pičku.

- Zato jer ih nemam.

Moj kurac vapi u agoniji. A tada podižem pogled prema njoj. - Na poslovne sastanke s prijateljima uvijek ideš bez donjeg rublja?

Ona se stidljivo smiješi. - Pa, mislim da sam se nadala da ćeš me nagovoriti da se predomislim u vezi toga.

Na trenutak sam zapanjen. Željela je to. Jednako silno kao i ja. A ja sam protratio sve ono vrijeme jedući piletinu u maršala umaku, kad sam mogao jesti nju.

Bože.

Dovraga.

Navaljujem bez riječi, Poput malog djeteta koje prvi put kuša slasnu rođendansku tortu. Zaranjam licem, jezikom, u njezinu picu. Okus joj je topao i svilenkast, poput tekućeg šećera na pecivu s cimetom, ali slađe.

Kateina koljena klecaju, ali ja upirem ruke u donji dio njezinih leđa i prebacujem joj noge preko svojih ramena. A tada liježem na leđa

kako bi mi sjela na lice.

Kao što sam sanjao svake proklete noći.

Ona se izvija i uzdiše nada mnom. Bez srama. A ja je proždirem u izgladnjeloj mahnitosti. Njezini jecaji postaju viši. Glasniji. Poseže rukama iza leđa. I preko hlača miluje moj kurac.

Jeste li ikada čuli za preuranjenu ejakulaciju? Pa, ako me ne prestane dirati prokleta skoro, vidjet ćete je iz ptičje perspektive.

Hvatam je za ruku i ispreplićem prste s njezinima. Kate ih koristi kao oslonac dok kruži bokovima i trlja svoju prelijepu pičku o moja usta. Pokreće se jednom dva pula... i svršava. Isprekidano vrišti moje ime.

Duboko udiše i spušta se. A tada spretno klizi niz moje tijelo sve dok nam se usta ne poklope. I ljubimo se. Divlje i grubo - samo jezici i zubi. Moje ruke prolaze kroz njezinu kosu i oslobađaju je. Njezini bokovi trljaju se o moj kurac, a njezina vlažnost prolazi kroz moje hlače.

- Jebo te, Kate. Svršit ću jebeno silovito.

Samo se nadam da ću tada biti u njoj.

Ona jezikom opisuje krug oko moje bradavice, a tada mi kaže; - Hlače, Drew. Svuci ih.

Moji se kukovi podižu s poda pa trgam gumb sa svojih hlača. Uspijevam ih zajedno s boksericama spustiti na koljena, ali sam previše lud da bih ih potpuno svukao.

Hvatam je za bokove i spuštam ih. I moj kurac lako klizne u nju.

Kočimo se, lica su nam udaljena samo nekoliko milimetara, a disanje oštro i isprepletano. Gledam je u oči. A ona se tada pomiče.

Polako. Gotovo me potpuno izvlači iz sebe prije no što se ponovno spušta. Zabacujem glavu i sklapam oči. Savršeno je. Božanski.

Moji su prsti rašireni preko njezinih bokova. Pomažu joj. Stišćem je dovoljno snažno da joj ostanu podljevi. A ona se tada uspravlja i izvija leđa sve dok joj kosa ne dodirne moja koljena. Prisiljavam se otvoriti oči jer imam potrebu vidjeti je. Glava joj je zabačena. Grudi su joj visoko, a usne otvorene dok iz njih izlaze euforični vapaji i besmislene riječi.

Znate kako katkad čitate o tome kako slike gole supruge nekog glupana dospiju na internet? To mi nikada nije bilo jasno.

Ali, sada mi je jasno. Jer, da imam fotografski aparat, škljocao bih njime kao vražji paparazzi. Kako bih ovjekovječio taj trenutak. Kako bih upamtio kako Kate izgleda u ovom trenutku. Jer, jednostavno je veličanstvena. Zadivljuje više od bilo kojeg remek-djela u Louvreu, oduzima dah više nego svih sedam svjetskih čuda zajedno.

Pomiče se brže, jače. A ja osjećam kako pritisak u mojemu tTbuhu jača.

- Da, Kate. Jaši me... upravo tako.

Njezine grudi poskakuju sa svakim prodiranjem. Hipnotički. I jednostavno ne mogu odoljeti, moram ih kušati. Uspravljam se i ustima pokrivam jednu bradavicu, jezikom milujući i palucajući po njezinu vrhu. Ona vrišti obavijajući noge oko mojih leđa, stežući me čvršće, trljajući svoj klitoris o moje stidne dlake.

Ona je blizu. Mi smo jebeno blizu. Ali, ne želim da završi. Ne još.

Stoga je okrećem pod sebe i dlanovima obavijam njezin potiljak štiteći ga od drvenog poda dok ležim na njoj. Kateina spremna bodra široko se razmiču, a ja ulazim još dublje u nju.

- O, Bože... o. Bože...

Zvuk pljuskanja naših tijela jedno o drugo i njezin zadihan glas ispunjavaju sobu poput erotične simfonije. Njujorška filharmonija nije nam ni do koljena.

- Bože! O, Bože!

Smiješim se dok ubrzavam: - Bog te ne ševi, dušo. Istina je da sam zaljubljen, ali sam to ipak ja.

- Drew... Drew... da... Drew! Mnogo bolje.

Niste valjda mislili da ću početi izricati mučno sladunjave, glupave izjave, zar ne? Žao mi je ako sam vas razočarao.

A osim toga, sviđa mi se riječ ševiti. Podrazumijeva određenu razinu vreline. Strasti. I specifična je. Da je Kongres pitao Billa Clintona je li ševio Monicu Lewinski, ne bi bilo dvojbe o tome o čemu, dovraga, govore, zar ne?

Ionako nije osobito važno što govorite dok se ševite. Ili kako to činite. Polako i nježno ili brzo i silovito - osjećaji u pozadini svega toga daju tom doživljaju određeno značenje. Daju mu ogromno značenje.

Kriste, jesam li prosvijetljen ili što? Niste li ponosni na mene? Trebali biste biti.

Savijam ruke i pokrивam njezina usta u proždrljivom, grubom poljupcu. A tada ližući stižem do njezina ramena i, ponesen trenutkom, zagrizam. Ne toliko jako da joj probijeni kožu, ali s dovoljno pritiska da Kate ponovno pogurnem preko jebenog ruba.

Pružam ruke kako bih je mogao gledati. Ona se još jednom izvija prije no što se koči i grči poda mnom. Njezini nožni prsti sa savršeno lakiranim noktima grče se u zraku dok svršava. Njezini me mišići snažno stišću od korijena do vrha, poput očajnih ruku koje muzu tubu paste za zube od dna prema gore, cijedeći i posljednju kap.

Zabacujem glavu i zatvaram oči dok uzdišem i psujem. I bespomoćan sam, poput zrna pijeska uhvaćenog tsunamijem. Užitak izbija iz svake pore mogega tijela dok svršavam silinom vražjeg gejjira.

Nevjerojatno.

Zajedno plovimo na valu ekstaze sve dok oboje ne počnemo hvatati zrak. A tada se rušim na nju. Moj obraz leži u dolini između njezinih grudi, a moj je trbuh između njezinih bedara. I nekoliko sekundi poslije Kateine ruke silaze niz moja leđa na krajnje, jebeno umirujući način.

Obuhvaćam njezino lice dlanovima i ljubim je. Taj put polako. Opušteno. Njezine oči nalik srnećim gledaju u moje. Ali, nijedno od nas ne govori. Ne moramo.

I tada to osjećam.

Jeste li ikada vidjeli trkaćeg konja nakon što je neko vrijeme bio izvan utrke? Ja jesam. Kad se vrati na stazu, kao da mu je u Žile ubrizgana vatra. Može trčati i trčati, nebrojene krugove, kilometre i kilometre.

Slutite li kamo smjeram?

Mijenjam naše položaje tako da je Kate ponovno na meni, njezina koljena pokraj mojih kukova, a glava na mojim prsima. Doista bismo se trebali preseliti na krevet - pod je prokleta tvrd. Ali, i ja sam. A to je važnije.

Kate podiže glavu i razrogači oči. - Već?

Podižem obrve. - U posljednje vrijeme propustili smo mnogo druženja. Moj kurac očito želi nadoknaditi svaku sekundu. Jesi li za?

Kružim kukovima, a ona tiho uzdahne. Shvatit ću to kao potvrđan odgovor.

DVADESET I OSMO POGLAVLJE

Stigli smo do kreveta. Nakon nekog vremena. Nekoliko sati i tri orgazma poslije ležimo okrenuti jedno prema drugome. Dijelimo jastuk. Onaj jastuk.

- Ponovi.

To već deseti put traži od mene. Ali, nemam ništa protiv. Ako bude željela, govorit ću to dok mi lice ne poplavi.

- Volim te, Kate.

Ona uzdiše. Zvuči zadovoljno. - Sljedećih nekoliko tjedana bit ću vrlo ovisna i potrebita. Trebao bi biti spreman na to.

- Ja ću biti nesiguran i ljubomoran. To će sjajno funkcionirati.

U njezinu glasu čujem osmijeh. - Rekao si mi da nisi ljubomoran.

Sliježem ramenima. - Rekao sam ti i da ti više nikada neću lagati.

Njezine ruke nježno prolaze kroz moju kosu na zatiljku. - Kad si shvatio?

Smijem se. - Kad si mi prvi put dopustila da uđem u tebe bez gumice.

Ona me poteže za kosu. Jako. - Jao! Isuse!

Glas joj zvuči ljutito, poput glasa majke koja je upravo zatekla svoje dijete kako deseti put uzima zabranjeni keks.

- Drew. To ne zvuči jako romantično.

- Ne zvuči?

Uspijevam smognuti snage da podignem glavu, a tada je spuštam nad njezinu već tvrdu bradavicu. Sišem je i zubima prelazim po njoj prije no što je zvučno ispustim.

- Zato što mislim da je svršavanje u tebi vrlo, vrlo romantično. Počinjem i drugu ljepoticu podvrgavati istom tretmanu, a ona uzdiše.

- To si dobro rekao.

Smijem se. - Sve kažem dobro, dušo.

Ponovno spuštam glavu i prelazim vrhom prsta po njezinoj ruci, opčinjen ježenjem koje se pritom pojavljuje.

- Nećeš li ti mene pitati kad sam ja shvatila? - pita.

- Kad si što shvatila?

Kate se okreće na trbuh. Kosa joj se prebacuje preko ramena i doseže kožu na mojim rebrima. Škaklja je poput pera. To je uzbudljivo. Čulno. A ja sam, samo tako, spreman za ponovni pokret.

Edward Cullen može uzeti svoj glupi heroin i predozirati se njime. Kate je moja osobna

Viagra.

- Kad sam shvatila da sam zaljubljena u tebe.

Jeste ti primijetili da Kate nije uzvratila nijedno moje »volim te«? Ja itekako jesam. Ali, kao što sam rekao, nastojim ne polagati mnogo vjere u riječi. Postupci govore više. A svaki Katein postupak govori mi da razmišljamo jednako.

Pa ipak, pomalo sam znatiželjan.

- Kad?

Ona se naginje naprijed i ljubi mi oči... obraze... a tada vrh mojega nosa, prije no što utisne sladak poljubac na moje usne, I tada se naginje unatrag. Sjećaš li se onoga dana u momemu uredu? Nakon što smo Billy i ja prekinuli, a ja sam plakala?

Kimam.

Trebala sam biti shrvana, i bila sam, neko vrijeme. Ali, ti si tada došao i zagrlio me. A ja sam poželjela da me nikada ne pustiš. Bilo je kao da je sve što sam ikada trebala, sve što sam ikada željela, preda mnom. Kao da si me nekako usisao pa sam potpuno zaljubljena u tebe. - Tiho se smije. - Bila sam jako uplašena... Vjerujem.

- ... zato što ni u najluđim snovima ne bih pomislila da ćeš i ti to osjećati.

Prelazim palcem preko njezine lijepe donje usne. - Već jesam. Kate. Samo to nisam znao. Ona se smiješi i ponovno spušta glavu na jastuk. Glas joj je blag i iskren.

- Da. Katkad doista možeš biti pravi glupan. Jeste li mislili da će to reći? Nisam ni ja.

- Molim?

Ona samodopadno podiže obrvu. - Samo kažem, ako pogledaš svoju prošlost...

Prije no što je uspjela završiti pritisnuo sam je pod sebe, leđima uz moja prsa. - To su svadalačke riječi, Kate. - Moji prsti polako silaze

niz njezina rebra. Muče je. Ona se počinje meškoltiti, a njezina se stražnjica trlja o moj kurac.

Lijepo je.

- Povuci to.

- Neću.

Moji prsti prelaze po njoj lagano i brzo. Nemilosrdno je škakljaju.

- Reci: 'Drew Evans je bog. Brilljantan, genijalan bog.' Ona se otima i vrišti. - Drew! Prestani! Prestani!

Ne popuštam. - Lijepo me zamoli i možda ću prestati. Preklinji. Ona se smije dok vrišti.

- Nikad! Znete što se kaže za nikad zar ne? O, da, ovo će biti zabavno.

* * *

Preklinjala je.

Zar ste sumnjali? A tada se ona popela na mene pa sam ja preklinjao.

Sada ležim s glavom kod Kateinih stopala i masiram ih. Njezine glava je na mojem bedru. Zanima li vas kako smo završili u tom položaju? Ne, pustit ću vas da uposlite maštu.

- Dakle, što ti je Alexandra rekla? - pitam je. - Mmm?

Savijam ruku u laktu i oslanjam glavu na dlan kako bih vidio njezino lice. Izgleda potpuno iscrpljeno. Klonulo. Nimalo nježno iskorišteno. Taj joj izgled doista lijepo stoji.

- Neki dan u tvom uredu, prije no što si pristala izaći sa mnom. Doimala si se drugačijom. Više... prijemljivom. Je li ti prijetila?

Ona se pospano smije i tek malo otvara oči. - Ne, nije prijetila. Rekla mi je neka razmišljam kao profesionalka koja jesam. Neka te shvatim kao poslovni pothvat. Da svako ulaganje donosi rizike, ali ja ih moram odvagnuti u odnosu na dobit. Rekla je da si, s obzirom na tvoju izvedbu posljednjih dana, rizik koji se isplati prihvatiti.

Dobra strategija. Trebao sam se sam toga dosjetiti.

Trebao bih joj poslati cvijeće.

Njezina ruka trlja moje bedro. - Ali, to me nije potaknulo pružiti ti drugu priliku.

Moje se čelo naboralo. - Nije? Ne.

- Pa, što jest?

Ona se okreće i spušta glavu na moja prsa pa među nama nema ni milimetra prostora.

- Mackenzie.

- Kako je to izvela?

- Ispripovijedala mi je priču kako si je prošlo ljeto odveo u Central Park. I kako je jedan dječak bacio pijesak u nju.

Sjećam se toga dana. Upravo sam namjeravao ponuditi jednom šestogodišnjaku pedeset dolara da malog dripca obori udarcem iz odskoka.

- A tada joj je prišao i ispričao se. Ali, ona nije bila sigurna želi li se ponovno igrati s njim. I rekla je kako si joj ti rekao da su dečki katkad glupi. I često rade gluposti. Pa se katkad mora sažaliti nad njima. A ako se ispričaju, trebala bi im pružiti drugu priliku. Ne treću ni četvrtu... ali rekao si joj da svatko zaslužuje drugu priliku. - Zastaje. I smije se. - A tada si joj rekao da ako on to ponovi, neka ga udari nogom u jaja.

Sve djevojčice bi se trebale znati obraniti. A dobro naciljan udarac uvijek upali.

To je pomalo čudesno, zar ne? Da nije bilo moje savršene nećakinje, sada možda ne bismo bili ovdje.

- Možda bih joj trebao kupiti dva ponija.

Kate se smiješi. A njezine me oči gledaju na onaj način za kojim sada žudim. Kao da joj značim sve.

- Nemaš osjećaj za samoočuvanje, zar ne?

Odmahujem glavom. - Ne, trenutačno nemam. Previše sam usredotočen na... bludničenje.

Ona podiže koljeno oko mojega kuka. - Veoma ću te usrećiti, Drew Evans.

Moje se ruke stežu oko nje. - Već jesi. Nakon ovoga? Raj će biti ogromno razočaranje.

Spuštam glavu i ljubim je. Poljubac je vlažan, polagan i divan, i ona mi ga uzvraća. Kao da ne želi prestati. I znate što?

To mi sasvim odgovara.

I eto. Hvala vam jer ste me pratili. Ali, sada biste doista trebali otići. Nema više posrednog življenja kroz moj seksualni život.

Jer, sjećate se kad sam rekao da svi muškarci razgovaraju sa svojim prijateljima o seksu? Pa, razgovaramo.

Ali, ni jedan sa svojim prijateljima ne razgovara o seksu sa svojom djevojkom. Nikada.

Doista mislite da želim da netko drka na ono što Kate dopušta da joj radim? Ili što ona radi meni? To ne dolazi u obzir.

Stoga je naše druženje u ovom trenutku svršeno. Ne na fantastičan način na koji ću ja upravo svršiti, dakako, ali, žao mi je zbog vas.

Pa ipak... nakon svih smjernica koje sam vam dao, osjećam da vam dugujem nekoliko završnih mudrih riječi. Pouku. Nešto smisljeno. Pa, krećemo:

Ne pretpostavljajte ništa. Čak i ako mislite da znate sve. Čak i ako ste sigurni da ste u pravu. Tražite potvrdu. Znae kako se govori da pretpostavlja nje napravi budalu od čovjeka. To je posve točno. A ako ne pazite, to bi vas moglo stajati onoga najboljeg što će vam se ikada dogoditi.

I još nešto, nemojte se previše opustiti. Riskirajte. Izložite se bez straha. Čak i ako ste sretni. Čak i ako mislite da je Život vraški savršen.

Jer, svojedobno sam imao život. Život koji sam volio. Bio je dosljedan. Zabavan.

Bio je pouzdan. Siguran.

A tada je jedne noći došla jedna lijepa tamnokosa djevojka i sve to zauvijek uništila. Sada je moj život kaotičan. Na dobar način. Golema nepredvidljiva mreža brljanja i mirenja. Frustracije i nježnosti. Uzrujanost i naklonosti. Požude i ljubavi.

Ali, to je u redu. Jer, dokle god je Kate Brooks zapletena u toj mreži sa mnom?

Pa, ne mogu zamisliti ništa jebeno bolje od toga.

Kraj

Table of Contents

[Naslovna strana](#)

[Impresum](#)

[Posveta](#)

[Zahvale](#)

[1. poglavlje](#)

[2. poglavlje](#)

[3. poglavlje](#)

[4. poglavlje](#)

[5. poglavlje](#)

[6. poglavlje](#)

[7. poglavlje](#)

[8. poglavlje](#)

[9. poglavlje](#)

[10. poglavlje](#)

[11. poglavlje](#)

[12. poglavlje](#)

[13. poglavlje](#)

[14. poglavlje](#)

[15. poglavlje](#)

[16. poglavlje](#)

[17. poglavlje](#)

[18. poglavlje](#)

[19. poglavlje](#)

[20. poglavlje](#)

[21. poglavlje](#)

[22. poglavlje](#)

[23. poglavlje](#)

[24. poglavlje](#)

[25. poglavlje](#)

[26. poglavlje](#)

[27. poglavlje](#)

[28. poglavlje](#)